

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
DRAUDIMO ĮSTATYMO PAKEITIMO
Į S T A T Y M A S**

2012 m. spalio 16 d. Nr. XI-2277
Vilnius

(Žin., 2003, Nr. 94-4246; 2011, Nr. 145-6816)

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo nauja redakcija
Pakeisti Lietuvos Respublikos draudimo įstatymą ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS DRAUDIMO
Į S T A T Y M A S**

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šio įstatymo tikslas – reglamentuoti draudimo, perdraudimo, draudimo tarpininkavimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklą siekiant, kad draudimo sistema būtų patikima, efektyvi, saugi ir stabili.

2. Šis įstatymas nustato asmenis, turinčius teisę vykdyti draudimo ir perdraudimo, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklą Lietuvos Respublikoje, pagrindinius šios veiklos valstybinio reguliavimo principus ir reglamentuoja šią veiklą. Šis įstatymas taip pat reglamentuoja draudimo sutarties šalių ikisutartinių santykių, draudimo sutarties sąlygų, santykių, atsirandančių iš draudimo sutarties ir susijusių su ja, ypatumus ir kitus šiame įstatyme nurodytus santykius.

3. Šio įstatymo nuostatos netaikomos:

1) valstybinio socialinio draudimo santykiams;

2) Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo reglamentuojamiems santykiams;

3) perdraudimo veiklai, kurią vykdo arba visiškai užtikrina valstybė dėl viešųjų visuomenės interesų kraštutiniais atvejais veikdama kaip perdraudikas, įskaitant atvejus, kai tokį vaidmenį ji turi prisiimti dėl rinkoje susidariusios situacijos, kai joje negalima gauti adekvačios komercinio draudimo apsaugos;

4) kitiems teisiniams santykiams, kurie pagal draudimo priežiūros institucijos tvirtinamą gyvybės ir ne gyvybės draudimo šakos grupių aprašymą nepriskiriami prie licencijuojamos draudimo veiklos.

4. Subjektų, turinčių teisę verstis valstybinio socialinio draudimo įmokos dalies kaupimo veikla, steigimo, licencijavimo, veiklos, pabaigos, bankroto ir valstybinės priežiūros ypatumus nustato kiti įstatymai.

5. Tam tikrų draudimo ir perdraudimo įmonių veiklos ypatumus gali nustatyti kiti įstatymai.

6. Šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 5 punkte numatytą pensijų kaupimo veiklą reglamentuoja kiti Lietuvos Respublikos įstatymai.

7. Šio įstatymo nuostatos, taikytinos perdraudimo veiklai, taip pat taikomos ir tais atvejais, kai perdraudikas vykdo subjektų, pagal Lietuvos Respublikos profesinių pensijų kaupimo įstatymą turinčių teisę vykdyti profesinių pensijų kaupimo veiklą, rizikų perėmimą.

8. Kitų įstatymų nuostatos šio įstatymo reglamentuojamiems santykiams taikomos tiek, kiek šiame įstatyme nenustatyta kitaip. Šio įstatymo nuostatos santykiams, susijusiems su transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomuoju draudimu, taikomos tiek, kiek jų nereglamentuoja Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymas.

9. Šio įstatymo nuostatomis įgyvendinami Europos Sąjungos teisės aktai, nurodyti Įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Apdraustasis** – gyvybės ir sveikatos draudimo sutartyje nurodytas fizinis asmuo, kurio gyvenime atsitikus draudžiamajam įvykiui draudikas privalo mokėti draudimo išmoką; civilinės atsakomybės draudimo sutartyje nurodytas asmuo, kurio turtiniai interesai, atsirandantys iš civilinės atsakomybės, yra draudžiami; turto draudimo sutartyje nurodytas asmuo, kurio turtiniai interesai yra draudžiami.

2. Buveinės valstybė:

1) teikiant ne gyvybės draudimo paslaugas – Europos ekonominės erdvės valstybė, kurioje yra riziką draudžiančios draudimo įmonės pagrindinė buveinė;

2) teikiant gyvybės draudimo paslaugas – Europos ekonominės erdvės valstybė, kurioje yra prisiėmusios išpareigojimus draudimo įmonės pagrindinė buveinė;

3) teikiant perdraudimo paslaugas – Europos ekonominės erdvės valstybė, kurioje yra pagrindinė perdraudimo įmonės buveinė;

4) teikiant draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo paslaugas – Europos ekonominės erdvės valstybė, kurioje yra draudimo ar perdraudimo tarpininko pagrindinė buveinė.

3. **Civilinės atsakomybės draudimas** – asmens turtinių interesų, atsirandančių iš galimos civilinės atsakomybės už nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (ar) jo turtui padarytą žalą, draudimas, kai draudiko mokamos draudimo išmokos dydis priklauso nuo nuostolių, kuriuos apdraustasis privalo atlyginti nukentėjusiam trečiajam asmeniui už padarytą žalą, dydžio, tačiau neviršija draudimo sumos, jeigu ji nustatoma draudimo sutartyje.

4. Dalyvaujanti įmonė:

1) patronuojančioji įmonė;

2) įmonė, šio straipsnio 5 dalyje nurodytais būdais dalyvaujanti kitoje įmonėje;

3) įmonė, nors ir nesusijusi šio straipsnio 62 ir 63 dalyse nustatytais ryšiais su kita ar kitomis įmonėmis, tačiau valdoma bendrai remiantis su šiomis įmonėmis sudarytomis sutartimis arba steigimo sandoriuose ar įstatuose esamomis nuostatomis;

4) įmonė, nors ir nesusijusi šio straipsnio 62 ir 63 dalyse nustatytais ryšiais su kita ar kitomis įmonėmis, tačiau jos ir kitos ar kitų įmonių dauguma administravimo, valdymo ar priežiūros organų narių per finansinius metus ir iki konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinio sudarymo yra tie patys asmenys.

5. **Dalyvavimas** – tiesioginis ar netiesioginis 20 ar daugiau procentų visų balsavimo teisių įmonės aukščiausiojo organo susirinkime turėjimas arba 20 ar daugiau procentų įmonės akcinio (pajinio ir pan.) kapitalo valdymas, taip pat kitokia reali ilgalaikė galimybė būnant įmonės akcininku ar dalyviu arba turint kitų su akciniu (pajiniu ir pan.) kapitalu susijusių teisių daryti poveikį sprendimams dėl įmonės veiklos. Atliekant draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės priežiūrą dalyvavimu taip pat laikomas tiesioginis ar netiesioginis įmonės balsavimo teisių ar kapitalo dalies turėjimas, dėl kurio, draudimo priežiūros institucijos nuomone, tai įmonei daromas lemiamas poveikis.

6. **Didelė draudimo rizika** – draudimo rizika, atitinkanti šio įstatymo 10 straipsnyje nurodytus kriterijus.

7. **Draudėjas** – asmuo, kuris arba kreipėsi į draudiką dėl draudimo sutarties sudarymo, arba kuriam draudikas pasiūlė sudaryti draudimo sutartį, arba kuris sudarė draudimo sutartį su draudiku.

8. **Draudikas** – draudimo sutartį sudarantis ar sudaręs asmuo, teisės aktų nustatyta tvarka turintis teisę vykdyti draudimo veiklą.

9. **Draudiko pelno dalis** – draudėjui ir (ar) naudos gavėjui gyvybės draudimo su kapitalo kaupimu sutartyje numatytais atvejais tenkanti draudiko pelno dalis, apskaičiuojama ir išmokama draudimo sutartyje nustatyta tvarka.

10. **Draudimo apsauga** – draudiko įsipareigojimas mokėti draudimo išmoką įvykus draudžiamajam įvykiui.

11. **Draudimo ar perdraudimo įmonės filialas** – pasinaudojant įsisteigimo teise įsteigtas struktūrinis draudimo ar perdraudimo įmonės padalinys arba atstovybė, esantys Europos ekonominės erdvės valstybės, išskyrus buveinės valstybę, teritorijoje ir atliekantys visas ar dalį juridinio asmens funkcijų.

12. **Draudimo įmoka** – draudimo sutartyje nurodyta pinigų suma, kurią draudėjas draudimo sutarties sąlygomis moka draudikui už draudimo apsaugą.

13. **Draudimo įmonė** – įmonė, šio įstatymo nustatyta tvarka gavusi draudimo veiklos licenciją.

14. **Draudimo interesas** – nuostoliai, kurių gali patirti draudėjas, apdraustasis arba naudos gavėjas įvykus draudžiamajam įvykiui.

15. **Draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupė** – grupė, kurią sudaro dalyvaujanti įmonė, jos patronuojamosios įmonės ir įmonės, kuriose dalyvaujanti įmonė ar jos patronuojamosios įmonės turi dalyvavimo teisių, taip pat įmonės, susijusios viena su kita šio straipsnio 5 dalyje numatytais ryšiais, arba grupė, kuri sudaryta remiantis sutartiniais ar kitais tų įmonių nustatytais finansiniais ryšiais, įskaitant savidraudos arba kitas panašias asociacijas, jei tenkinamos šios sąlygos:

1) viena iš įmonių, centralizuotai koordinuodama veiklą, daro lemiamą poveikį kitų grupę sudarančių įmonių priimamiems sprendimams, įskaitant finansinius sprendimus (centralizuotai koordinuojanti veiklą įmonė laikoma patronuojančiąja įmone, o kitos įmonės laikomos patronuojamosiomis įmonėmis);

2) ryšių užmezgimas ir nutraukimas siekiant šio įstatymo II skyriaus ketvirtajame skirsnyje nustatytų tikslų iš anksto patvirtinamas draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės priežiūros institucijos.

16. **Draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės įmonių tarpusavio sandoris** – sandoris draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės viduje, kai draudimo ar perdraudimo įmonė, vykdydama sutarties arba kitu pagrindu su mokėjimu susijusią arba nesusijusią prievolę, tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso nuo kitų tos pačios grupės įmonių ar bet kurio fizinio arba juridinio asmens, kurį su tos grupės įmonėmis sieja glaudus ryšys.

17. **Draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės priežiūros institucija** – pagal šio įstatymo 63 straipsnyje nustatytas taisykles skiriama priežiūros institucija, atsakinga už draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės priežiūrą.

18. **Draudimo ir (ar) perdraudimo techniniai atidėjiniai** – teisės aktų nustatyta tvarka apskaičiuoti draudiko ar perdraudiko įsipareigojimai, atsirandantys iš draudimo ir (ar) perdraudimo sutarčių ar susiję su jomis.

19. **Draudimo išmoka** – pinigų suma, kurią įvykus draudžiamajam įvykiui draudikas privalo išmokėti draudėjui ar kitam asmeniui, turinčiam teisę į draudimo išmoką, arba kita draudimo sutartyje nustatyta išmokos mokėjimo forma.

20. **Draudimo kontroliuojančioji įmonė** – patronuojančioji įmonė, kuri nėra mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė ir kurios pagrindinis tikslas yra įsigyti ir turėti dalyvavimo teises patronuojamosiose įmonėse, kai tos patronuojamosios įmonės išimtinai arba daugiausia yra draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės arba trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės.

21. **Draudimo laikotarpis** – laiko tarpas nuo draudimo apsaugos pradžios iki pabaigos, kuris nebūtinai sutampa su draudimo sutarties terminu.

22. **Draudimo liudijimas** – draudiko išduodamas dokumentas, kuriuo patvirtinamas draudimo sutarties sudarymas.

23. **Draudimo objektas** – turtiniai interesai, susiję su asmens gyvybe, sveikata, turtu ar civiline atsakomybe.

24. **Draudimo priežiūros institucija** – institucija, prižiūrinti draudimo, perdraudimo, draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veiklą. Lietuvos Respublikoje šią veiklą vykdo Lietuvos bankas.

25. **Draudimo priežiūros institucijų kolegija** – iš Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo priežiūros institucijų sudarytas nuolatinis kintančios sudėties organas, kurio tikslas – palankių sąlygų priimti sprendimus dėl draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės priežiūros sudarymas, jo narių atliekamos draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės priežiūros koordinavimas ir bendradarbiavimo skatinimas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

26. **Draudimo rizika** – tikėtinas pavojus, gresiantis draudimo objektui.

27. **Draudimo suma** – draudimo sutartyje nurodyta arba draudimo sutartyje nustatyta tvarka apskaičiuojama pinigų suma, kurios negali viršyti draudimo išmoka, išskyrus draudimo sutartyje nustatytus atvejus.

28. **Draudimo taisyklės** – draudiko parengtos draudimo sutarties standartinės sąlygos.

29. **Draudimo tarpininkas** – asmuo, už atlygį vykdomas draudimo tarpininkavimo veiklą.

30. **Draudimo tarpininkavimas** – ūkinė komercinė veikla, kai, vertinant draudėjo draudimo apsaugos poreikius ir teikiant informaciją apie draudimo sutarties atitiktį šioms poreikiams, siekiama supažindinti su galimybe sudaryti draudimo sutartį, siūloma sudaryti draudimo sutartį ar atliekamas kitoks parengiamasis darbas, kurio tikslas – sudaryti draudimo sutartį, taip pat ūkinė komercinė veikla, kai siekiama sudaryti draudimo sutartį, pagalba administruojant ar vykdomas sudarytas draudimo sutartis arba administruojant draudžiamuosius įvykius. Ši veikla, vykdoma draudiko ar jo darbuotojų dėl šio draudiko draudimo sutarčių, nėra laikoma draudimo tarpininkavimu. Draudimo tarpininkavimu nelaikomas nenuolatinis informacijos draudimo klausimais teikimas vykdomas kitokią profesinę veiklą, kai informacija teikiama neturint tikslo padėti informacijos gavėjui sudaryti ar vykdyti draudimo sutartį. Draudimo tarpininkavimu taip pat nelaikomas vien tik draudžiamųjų įvykių administravimas, vykdomas sutarties su draudiku pagrindu, bei žalos (nuostolių) ir reikalavimo išmokėti draudimo išmoką dydžio nustatymas.

31. **Draudimo veikla** – ūkinė komercinė veikla, kuria draudimo sutarties pagrindu už draudimo įmoką prisiimama kito asmens nuostolių rizika ar kitaip siekiama apsaugoti šio asmens turtinius interesus įvykus draudžiamiesiems įvykiams, asmens turtinių interesų apsaugai panaudojant draudiko techninius atidėjinius dengiantį turtą ir kitą turtą. Šiame įstatyme draudimo veikla yra ir veikla, nurodyta šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 5 punkte.

32. **Draudimo veiklos rizika** – nuostolių rizika arba rizika, susijusi su nepalankiais draudimo įsipareigojimų vertės pokyčiais, kurių priežastis – netinkamos kainų nustatymo ir atidėjinių sudarymo prielaidos.

33. **Draudžiamasis įvykis** – draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką.

34. **Europos ekonominės erdvės valstybė** – Europos Sąjungos valstybė narė, Islandijos Respublika, Norvegijos Karalystė, Lichtenšteino Kunigaikštystė.

35. **Europos ekonominės erdvės valstybė, kurioje yra draudimo rizika**, – Europos ekonominės erdvės valstybė, kurioje:

1) yra turtas, kai draudimo sutartis sudaroma dėl pastatų ar pastatų ir juose esančio turto, jei šis turtas draudžiamas ta pačia draudimo sutartimi;

2) yra registruota bet kurios rūšies transporto priemonė, dėl kurios sudaryta draudimo sutartis. Teikiant transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo

paslaugas, pagal šį punktą Europos ekonominės erdvės valstybė, kurioje yra draudimo rizika, taip pat laikoma ta Europos ekonominės erdvės valstybė, į kurią įvežama transporto priemonė, kurios įprastinė buvimo vieta yra kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, per 30 dienų nuo pirkėjo patvirtinimo, kad transporto priemonė pristatyta;

3) draudėjas ne ilgesniam kaip 4 mėnesių terminui sudarė draudimo sutartį dėl kelionės ar atostogų draudimo rizikų, nesvarbu, kuriai draudimo grupei priklausytų šios draudimo rizikos;

4) yra draudėjo įprastinė gyvenamoji vieta arba draudėjo buveinė, filialas ar atstovybė, dėl kurių sudaryta draudimo sutartis, tačiau tik visais kitais atvejais, neaptais šios dalies 1, 2 ir 3 punktuose.

36. Europos ekonominės erdvės valstybė, kurioje teikiamos paslaugos, – teikiant draudimo paslaugas – Europos ekonominės erdvės valstybė, kurioje yra draudimo rizika, ar įsipareigojimo pagal gyvybės draudimo sutartį Europos ekonominės erdvės valstybė, jei draudimo sutartį dėl šios rizikos ar įsipareigojimo sudaro ne šios Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė, ne šioje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigtas draudimo įmonės ar kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonės filialas; teikiant perdraudimo, draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo paslaugas – Europos ekonominės erdvės valstybė, kita nei buveinės valstybė, kurioje neįsteigus filialo vykdoma perdraudimo, draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veikla.

37. Finansinė draudimo ir perdraudimo įmonių priežiūra – draudimo ir perdraudimo įmonių veiklos, jų mokumo, techninių atidėjinių skaičiavimo, draudimo ir perdraudimo įmonių turto reikalavimų laikymosi priežiūra. Jeigu draudimo įmonė turi teisę vykdyti pagalbos draudimą, draudimo priežiūros institucija taip pat atlieka draudimo įmonės disponuojamų techninių išteklių, būtinų pagalbos veiksams, kuriuos ji yra įsipareigojusi atlikti, priežiūrą.

38. Finansų įstaiga – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme. Šiame įstatyme finansų įstaiga taip pat yra draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji įmonė ir mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė.

39. Garantinis išdas – draudikų, Lietuvos Respublikoje vykdančių šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte nustatytos draudimo grupės veiklą (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą), asociacijos išdas arba analogiškas kitos Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktų nustatytas darinius.

40. Gyvybės draudimas – turtinių interesų, susijusių su fizinio asmens gyvybe ir (ar) kapitalo kaupimu, draudimas, kai dėl apdraustojo mirties, kitokio draudžiamojo įvykio arba draudimo sutartyje nustatyto termino pasibaigimo mokamos vienkartinės arba periodinės draudimo išmokos.

41. Glaudus ryšys – ryšys tarp asmenų, pasireiškiantis kontrole arba dalyvavimu. Jei asmuo kontroliuoja du ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų, laikoma, kad pastarieji taip pat yra susiję glaudžiais ryšiais.

42. Intervencinės priemonės – teismo ar Lietuvos banko taikomos priemonės, kurių paskirtis – išsaugoti ar atkurti draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo finansinę būklę, apsaugoti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir kitų kreditorių interesus ar įgyvendinti Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas) 2.124 straipsnyje nurodytus tikslus ir kurios dėl savo pobūdžio turi įtakos ne tik draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo, bet ir kitų asmenų teisėms ir pareigoms.

43. Įsipareigojimo pagal gyvybės draudimo sutartį Europos ekonominės erdvės valstybė – Europos ekonominės erdvės valstybė, kurioje yra įprastinė draudėjo, sudariusio gyvybės draudimo sutartį, gyvenamoji vieta, arba, jeigu draudėjas yra juridinis asmuo, Europos ekonominės erdvės valstybė, kurioje yra jo padalinys, dėl kurio sudaryta gyvybės draudimo sutartis.

44. **Įsisteigimo teisė** – teisė kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje steigti draudimo ar perdraudimo įmonės filialą, draudimo ar perdraudimo tarpininkų įmonės filialą arba teisė Lietuvos Respublikoje steigti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialą, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininkų įmonės filialą.

45. **Išperkamoji suma** – suma, kuri apskaičiuojama aktuariniais metodais, atsižvelgiant į sumokėtų draudimo įmokų dalį, skirtą kapitalui kaupti, sutarties galiojimo metu sukauptas palūkanas, draudėjui pagal draudimo sutartį tenkančią draudiko pelno dalį ir į kitas draudimo sutartyje nurodytas aplinkybes.

46. **Kartu veikiantys asmenys** – du ar daugiau asmenų, kurie, remdamiesi aiškiai sudarytu ar numanomu žodiniu ar rašytiniu susitarimu, įgyvendina ar siekia įgyvendinti savo teises, turimas pagal draudimo įmonės įstatinio kapitalo ir (ar) balsavimo teisių dalį, nurodytą šio straipsnio 60 dalyje.

47. **Kita Europos ekonominės erdvės valstybė** – Europos ekonominės erdvės valstybė, išskyrus Lietuvos Respubliką.

48. **Kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė** – įmonė, pagal kitos Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktus turinti teisę vykdyti draudimo veiklą.

49. **Kitos Europos ekonominės erdvės valstybės perdraudimo įmonė** – įmonė, pagal kitos Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktus turinti teisę vykdyti perdraudimo veiklą.

50. **Kontrolė** – patronuojančiosios ir patronuojamosios įmonės santykiai, atitinkantys šio straipsnio 62 ir 63 dalyse nustatytus kriterijus, arba analogiškai fizinio ar juridinio asmens ir įmonės santykiai. Kontrolė gali būti tiesioginė arba netiesioginė.

51. **Kredito rizika** – nuostolių arba nepalankių finansinės padėties pokyčių rizika dėl vertybinių popierių emitentų, sandorio šalių ir visų skolininkų, darančių poveikį draudimo ar perdraudimo įmonei, mokumo būklės pokyčių, pasireiškianti kaip sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo rizika, skirtumo rizika (angl. *spread risk*), rinkos rizikos koncentracija.

52. **Likvidumo rizika** – rizika, kad draudimo ar perdraudimo įmonė nesugebės susigrąžinti investuotų lėšų ir realizuoti turto, kad įvykdytų savo finansinius įsipareigojimus suėjus terminui.

53. **Mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji įmonė** – patronuojančioji įmonė, kurios bent viena iš patronuojamųjų įmonių yra draudimo ar perdraudimo įmonė arba kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, bet kuri pati nėra draudimo ar perdraudimo įmonė, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė arba draudimo kontroliuojančioji įmonė ar mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė.

54. **Mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė** – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatyme (toliau – Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymas).

55. **Nacionalinis draudikų biuras** – pagal Jungtinių Tautų Europos ekonomikos reikalų komisijos Vidaus transporto komiteto Kelių transporto pakomitečio 1949 m. sausio 25 d. priimtą rekomendaciją Nr. 5 įsteigta organizacija, vienijanti draudimo įmones, kurioms leidžiama toje valstybėje vykdyti transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą. Nacionalinis draudikų biuras Lietuvoje yra Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras.

56. **Naudos gavėjas** – draudimo sutartyje nurodytas asmuo arba draudėjo, o draudimo sutartyje nustatytais atvejais ir apdraustojo paskirtas asmuo, turintis teisę gauti draudimo išmoką.

57. **Neatšaukiamas naudos gavėjas** – naudos gavėjas, kuris negali būti vienašališkai, be paties naudos gavėjo sutikimo, draudėjo (ar draudimo sutartyje nustatytais atvejais – apdraustojo) atšauktas ir pakeistas.

58. **Nukentėjęs trečiasis asmuo** – teikiant civilinės atsakomybės draudimo paslaugas – asmuo, kuriam draudėjas ar apdraustasis padarė žalos.

59. **Operacinė rizika** – nuostolių rizika dėl darbuotojų, sistemų, netinkamų ar nepavykusių vidaus procesų arba išorės įvykių poveikio.

60. **Pakankamas draudimo ar perdraudimo įmonės akcijų paketas** – tiesiogiai ar netiesiogiai valdoma draudimo ar perdraudimo įmonės įstatinio kapitalo ar balsavimo teisių visuotiniame akcininkų susirinkime dalis, sudaranti ne mažiau kaip 1/10 įstatinio kapitalo ar suteikianti ne mažiau kaip 1/10 balsavimo teisių visuotiniame akcininkų susirinkime arba leidžianti daryti lemiamą poveikį draudimo ar perdraudimo įmonės valdymui. Skaičiuojant pakankamą akcijų paketą, atsižvelgiama į balsus, kuriuos asmuo turi pagal draudimo priežiūros institucijos nustatytą tvarką.

61. **Pakartotinis perdraudimas (retrocesija)** – prisiimto ar perduoto perdraudimo perdraudimas.

62. **Patronuojamoji (dukterinė) įmonė** – įmonė, kuri atitinka bent vieną iš šių kriterijų:

1) įmonė, kurioje kita įmonė turi daugumą akcininkų ar kitų dalyvių balsų;
2) įmonė, kurioje kita įmonė, būdama pirmosios įmonės akcininkė ar dalyvė, turi teisę skirti ir atšaukti daugumą šios pirmosios įmonės administravimo, valdymo ar priežiūros organo narių;

3) įmonė, kuriai pagal jos steigimo sandorio, įstatų nuostatas ar su kita įmone sudarytas sutartis ta kita įmonė turi galimybę daryti lemiamą poveikį;

4) įmonė, kurioje kita įmonė, remdamasi sudarytomis su akcininkais ar dalyviais sutartimis, kontroliuoja daugumą pirmosios įmonės akcininkų ar dalyvių balsų;

5) įmonė, kuriai, draudimo priežiūros institucijos nuomone, kita įmonė daro lemiamą poveikį;

6) įmonė, kuri pagal šios dalies 1–5 punktų kriterijus yra patronuojamosios įmonės patronuojamoji įmonė. Šiuo atveju ji laikoma patronuojančiosios įmonės, kurios patronuojamoji įmonė turi patronuojamąją įmonę, patronuojamąją įmonę.

63. **Patronuojančioji įmonė** – įmonė, kuri atitinka bent vieną iš šių kriterijų:

1) įmonė turi daugumą akcininkų ar kitų dalyvių balsų kitoje įmonėje;
2) įmonė, būdama kitos įmonės akcininkė ar dalyvė, turi teisę skirti ir atšaukti daugumą šios įmonės administravimo, valdymo ar priežiūros organo narių;

3) įmonė turi galimybę daryti lemiamą poveikį kitai įmonei dėl sudarytų su šia įmone sutarčių arba dėl šios įmonės steigimo sandorio ar įstatų nuostatų;

4) įmonė, kuri dėl sutarčių, sudarytų su kitos įmonės akcininkais ar dalyviais, kontroliuoja daugumą šios kitos įmonės akcininkų ar dalyvių balsų;

5) atliekant draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės priežiūrą – įmonė, kuri, draudimo priežiūros institucijos nuomone, daro lemiamą poveikį kitai įmonei.

64. **Perdraudėjas** – draudimo ar perdraudimo įmonė, perduodanti savo prisiimtą riziką dalį kitai draudimo ar perdraudimo įmonei.

65. **Perdraudikas** – draudimo ar perdraudimo įmonė, perimanti tam tikrą riziką iš kitos draudimo ar perdraudimo įmonės.

66. **Perdraudimo įmonė** – įmonė, šio įstatymo nustatyta tvarka gavusi perdraudimo veiklos licenciją.

67. **Perdraudimo tarpininkas** – asmuo, už atlygį vykdomas perdraudimo tarpininkavimo veiklą.

68. **Perdraudimo tarpininkavimas** – ūkinė komercinė veikla, kai, vertinant draudiko ar perdraudiko poreikius ir teikiant informaciją apie perdraudimo sutarties atitiktį šiems poreikiams, siekiama supažindinti su galimybe sudaryti perdraudimo sutartį, siūloma sudaryti perdraudimo sutartį ar atliekamas kitoks parengiamasis darbas, kurio tikslas – perdraudimo sutarties sudarymas, taip pat ūkinė komercinė veikla, susijusi su perdraudimo sutarties sudarymu, pagalba administruojant ar vykdomas sudarytas perdraudimo sutartis ar administruojant perdraudžiamuosius įvykius. Ši veikla, vykdoma perdraudiko ar perdraudiko

darbuotojų dėl šio perdraudiko perdraudimo sutarčių, nėra laikoma perdraudimo tarpininkavimu. Perdraudimo tarpininkavimu nelaikomas nenuolatinis informacijos teikimas vykdant kitokią profesinę veiklą, jei informacija teikiama neturint tikslo padėti informacijos gavėjui sudaryti ar vykdyti perdraudimo sutartį. Perdraudimo tarpininkavimu taip pat nelaikomas vien tik perdraudžiamųjų įvykių administravimas, vykdomas sutarties su perdraudiku pagrindu, žalos (nuostolių) ir reikalavimo išmokėti perdraudimo išmoką dydžio nustatymas.

69. **Perdraudimo veikla** – ūkinė komercinė veikla, kuria prisiimama draudiko ar perdraudiko perduodama rizika. Perdraudimo veikla taip pat yra veikla, kai draudimo ar perdraudimo įmonė, išskyrus „Lloyd’s“ draudikų asociaciją, prisiima riziką, perduodamą bet kurio „Lloyd’s“ nario.

70. **Priklausoma draudimo ar perdraudimo įmonė** – draudimo ar perdraudimo įmonė, kurios tikslas – teikti draudimo ar perdraudimo paslaugas išimtinai patronuojančiajai įmonei ar įmonių grupės, kuriai ta draudimo ar perdraudimo įmonė priklauso, įmonėms ir kuri nėra patronuojamoji draudimo ar perdraudimo įmonės įmonė ir nepriklauso draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupei.

71. **Priklausomas draudimo tarpininkas** – asmuo, vykdamas draudimo tarpininkavimo veiklą vieno ar keleto draudikų vardu ir atstovaujantis jų interesams. Priklausomas draudimo tarpininkas taip pat yra asmuo, kuris vykdo draudimo tarpininkavimo veiklą vieno ar keleto draudikų vardu ir atstovauja jų interesams šalia savo pagrindinės ūkinės komercinės veiklos, o jo siūlomas draudimas yra papildoma paslauga, susijusi su asmens siūlomomis prekėmis ar paslaugomis.

72. Reguluojama rinka:

1) Lietuvos Respublikoje veikianti rinka, įtraukta į Lietuvos Respublikos reguliuojamų rinkų sąrašą;

2) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje veikianti rinka, įtraukta į tos Europos Sąjungos valstybės narės reguliuojamų rinkų sąrašą;

3) trečiojoje valstybėje veikianti rinka, pripažinta draudimo įmonės buveinės valstybės narės ir atitinkanti reikalavimus, lygiavertčius nustatytiems Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatyme, be to, finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama toje rinkoje, kokybė yra lygiavertė priemonių, kuriomis prekiaujama buveinės valstybės narės reguliuojamoje rinkoje ar rinkose, kokybei.

73. **Ribotas perdraudimas** – perdraudimas, kai tiesioginiai didžiausi tikėtini nuostoliai (suprantami kaip didžiausia perduota ekonominė rizika, kurią lemia tiek apdraustos rizikos reikšmingumas, tiek ir pasirinktas rizikos perkėlimo laikas) visą sutarties galiojimo laiką ribotu dydžiu, bet gerokai viršija draudimo įmoką. Ribotam perdraudimui būdinga tai, kad sutarties nuostatomis siekiama laipsniškai subalansuoti sutarties šalių ekonominę patirtį, kad būtų pasiektas pageidaujamas rizikos perdavimas, ir (ar) tai, kad pinigų vertės kitimas laikui bėgant yra reikšmingas.

74. **Rinkos rizika** – nuostolių arba nepalankių finansinės padėties pokyčių rizika, atsirandanti tiesiogiai ar netiesiogiai dėl turto, įsipareigojimų ir finansinių priemonių rinkos kainų lygio ir jų kintamumo svyravimo.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

75. **Rizikos koncentracija** – rizikos susitelkimas, dėl kurio galimi nuostoliai, keliantys grėsmę draudimo ar perdraudimo įmonės mokumui ir finansinei būklei.

76. **Rizikos mažinimo priemonės** – priemonės, kuriomis naudojamosi draudimo ar perdraudimo įmonė gali perduoti visą riziką ar jos dalį kitai šaliai.

77. **Specialioji įmonė** – įmonė, kuri perima draudimo ar perdraudimo įmonių riziką ir kuri siekia užsitikrinti prisiimtų įsipareigojimų įvykdymą pajamomis, gautomis išleidus skolos vertybinius popierius, arba naudodama bet kokią kitą finansavimo priemonę, kai

finansavimą suteikusių kreditorių teisės įgyvendinamos tik įvykdžius įmonės įsipareigojimus, kylančius iš perdraudimo teisinių santykių.

78. **Suderintieji kolektyvinio investavimo subjektai** – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme.

79. **Susijusi įmonė** – patronuojamoji įmonė arba įmonė, kurioje šio straipsnio 4 dalyje nurodytais būdais dalyvauja kita įmonė.

80. **Sveikatos draudimas** – turtinių interesų, susijusių su fizinio asmens sveikata, draudimas, apimantis draudimą nuo nelaimingų atsitikimų ir draudimą nuo ligų.

81. **Teisė teikti draudimo ar perdraudimo, draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo paslaugas** – draudimo ar perdraudimo įmonės teisė kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje vykdyti draudimo ar perdraudimo veiklą neįsteigus filialo, draudimo ar perdraudimo tarpininkų teisė kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje vykdyti draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veiklą neįsteigus filialo arba kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės teisė vykdyti draudimo ar perdraudimo veiklą Lietuvos Respublikoje neįsteigus filialo, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininkų teisė vykdyti draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veiklą Lietuvos Respublikoje neįsteigus filialo.

82. **Trečioji valstybė** – valstybė, nepriklausanti Europos ekonominei erdvei.

83. **Trečiosios valstybės draudimo įmonė** – trečiojoje valstybėje registruota įmonė, kuri vykdo draudimo veiklą ir kuri, jeigu būtų registruota Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, pagal vykdomos veiklos pobūdį privalėtų gauti šiame įstatyme nustatytą ar lygiavertę draudimo veiklos licenciją.

84. **Trečiosios valstybės perdraudimo įmonė** – trečiojoje valstybėje registruota įmonė, kuri vykdo perdraudimo veiklą ir kuri, jeigu būtų registruota Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, pagal vykdomos veiklos pobūdį privalėtų gauti šiame įstatyme nustatytą ar lygiavertę perdraudimo veiklos licenciją.

85. **Turto draudimas** – asmens turtinių interesų draudimas, kai draudimo išmokos dydis priklauso nuo tam asmeniui padarytų ar jo patirtų nuostolių, asmens turėtų kitų išlaidų dydžio, tačiau neviršija draudimo sumos.

86. **Veiklos ranga** (angl. *outsourcing*) – pagal draudimo ar perdraudimo įmonės ir prižiūrimo ar neprižiūrimo paslaugų teikėjo susitarimą vykdoma veikla (draudimo ar perdraudimo įmonės funkcijų įgyvendinimas, paslaugos ar kita veikla), kurią, jei šio susitarimo nebūtų, vykdytų pati draudimo ar perdraudimo įmonė.

3 straipsnis. Draudimo veikla

1. Lietuvos Respublikoje draudimo veiklą turi teisę vykdyti tik:

1) Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka įsteigtos draudimo įmonės: akcinės bendrovės, uždarnosios akcinės bendrovės, arba Europos bendrovės (*Societas Europaea*), šio įstatymo nustatyta tvarka gavusios draudimo veiklos licenciją;

2) kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonės, įgyvendinančios įsisteigimo teisę ir (ar) teisę teikti paslaugas;

3) Lietuvos Respublikoje įsteigti trečiųjų valstybių draudimo įmonių filialai, šio įstatymo nustatyta tvarka gavę leidimus filialo draudimo veiklai;

4) Pasaulio prekybos organizacijos narių, kurios yra trečiosios valstybės, draudimo įmonės, neįsteigusios filialo, tačiau tik šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 5, 6, 11, 12 punktuose išvardytų draudimo grupių savanoriškojo draudimo bei laivais (jūrų ir vidaus vandens) ir skraidymo aparatais vežamų krovinių savanoriškojo draudimo veiklą. Šiai veiklai *mutatis mutandis* taikomi šio įstatymo 73 straipsnio 4 dalyje nurodyti apribojimai.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti subjektai Lietuvos Respublikoje negali vykdyti jokios kitos ūkinės komercinės veiklos, išskyrus draudimo, perdraudimo ir su šia veikla susijusią veiklą: draudžiamųjų ir perdraudžiamųjų įvykių administravimą, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimą, konsultavimą draudimo ir perdraudimo klausimais,

tarpininkavimą sudarant pensijų kaupimo (išskyrus papildomą savanorišką kaupimą) sutartis, draudimo ir perdraudimo specialistų mokymą, kvalifikacijos kėlimą, nekilnojamojo turto nuomą ir draudžiamo turto vertinimą.

3. Šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti subjektai su draudimu susijusią draudimo tarpininkavimo veiklą gali vykdyti tik kaip priklausomi draudimo tarpininkai.

4. Visiems kitiems šiame įstatyme nenurodytiems asmenims draudžiama vykdyti draudimo veiklą Lietuvos Respublikoje, išskyrus draudimo priežiūros institucijos (toliau – priežiūros institucija) nustatytas išimtis, kai dėl trečiojoje valstybėje galiojančio privalomojo draudimo nepripažįstama draudimo įmonės, trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, ar kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonės filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, draudimo apsauga.

4 straipsnis. Perdraudimo veikla

1. Lietuvos Respublikoje perdraudimo veiklą turi teisę vykdyti tik šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti subjektai ir:

1) Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka įsteigtos perdraudimo įmonės: akcinės bendrovės, uždarnosios akcinės bendrovės, arba Europos bendrovės (*Societas Europaea*), šio įstatymo nustatyta tvarka gavusios perdraudimo veiklos licenciją;

2) kitų Europos ekonominės erdvės valstybių perdraudimo įmonės, tiek įsteigusios filialą Lietuvos Respublikoje, tiek neįsteigusios;

3) trečiųjų valstybių perdraudimo įmonės, tiek įsteigusios filialą Lietuvos Respublikoje, tiek neįsteigusios.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti subjektai Lietuvos Respublikoje negali vykdyti jokios kitos ūkinės komercinės veiklos, išskyrus perdraudimo ir su šia veikla susijusią veiklą: perdraudžiamųjų įvykių administravimą, perdraudimo tarpininkavimą, konsultavimą perdraudimo klausimais, perdraudimo specialistų mokymą, kvalifikacijos kėlimą, nekilnojamojo turto nuomą ir perdraudžiamo turto vertinimą.

5 straipsnis. Draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veikla

1. Lietuvos Respublikoje draudimo tarpininkavimo veiklą turi teisę vykdyti tik:

1) Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka įsteigtos bet kokios teisinės formos įmonės (draudimo agentų įmonės) ir fiziniai asmenys, kurie Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka vykdo draudimo tarpininkavimo veiklą (draudimo agentai). Draudimo agentų įmonės ir draudimo agentai yra priklausomi draudimo tarpininkai;

2) Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka įsteigtos draudimo brokerių įmonės: akcinės, uždarnosios akcinės bendrovės, arba Europos bendrovės (*Societas Europaea*), šio įstatymo nustatyta tvarka gavusios draudimo brokerių įmonės veiklos licenciją. Draudimo brokerių įmonės yra nepriklausomi draudimo tarpininkai;

3) kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo tarpininkai, kurie draudimo tarpininkavimo veiklą Lietuvos Respublikoje vykdo įgyvendindami įsisteigimo teisę ir (ar) teisę teikti paslaugas;

4) trečiųjų valstybių draudimo tarpininkų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje.

2. Lietuvos Respublikoje perdraudimo tarpininkavimo veiklą turi teisę vykdyti tik šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose ir 4 straipsnyje nurodyti subjektai ir:

1) draudimo brokerių įmonės;

2) kitų Europos ekonominės erdvės valstybių perdraudimo tarpininkai, kurie perdraudimo tarpininkavimo veikla Lietuvos Respublikoje verčiasi tiek įsteigę filialą, tiek neįsteigę;

3) trečiųjų valstybių perdraudimo tarpininkai, neįsteigę filialo Lietuvos Respublikoje, arba trečiųjų valstybių nepriklausomų draudimo tarpininkų ir (ar) perdraudimo tarpininkų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje.

3. Draudimo įmonėms ar trečiųjų valstybių draudimo įmonių filialams, kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonėms, įgyvendinančioms įsisteigimo teisę ir (ar) teisę teikti paslaugas, draudžiama naudotis neturinčių teisės vykdyti draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veiklą asmenų draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo paslaugomis.

6 straipsnis. Atstovybės

Šiame įstatyme nustatytos atitinkamos informavimo apie veiklą naudojantis įsisteigimo teise, filialų veiklos ir veiklos priežiūros taisyklės taikomos ir atstovybėms ar bet kuriems biurams, kuriems vadovauja juos įsteigusios įmonės darbuotojai ar asmenys, turintys nuolatinį ar ilgalaikį įgaliojimą veikti atstovaujamos įmonės vardu, kai:

1) atstovybę ar biurą kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje steigia draudimo ar perdraudimo įmonė ar Lietuvos Respublikos draudimo ar perdraudimo tarpininkų įmonė;

2) atstovybę ar biurą Lietuvos Respublikoje steigia kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo ar perdraudimo tarpininkų įmonė.

7 straipsnis. Draudimo šakos ir grupės

1. Draudimo šakos yra gyvybės ir ne gyvybės draudimas.

2. Gyvybės draudimo šakai priskiriamos šios draudimo grupės:

1) gyvybės draudimas, kiek nenumatyta šios dalies 2–5 punktuose;

2) sutuoktinių ir gimimų draudimas;

3) gyvybės draudimas, susijęs su investiciniais fondais;

4) tontinos;

5) pensijų kaupimo veikla.

3. Ne gyvybės draudimo šakai priskiriamos šios draudimo grupės:

1) draudimas nuo nelaimingų atsitikimų;

2) draudimas nuo ligų;

3) sausumos transporto priemonių, išskyrus geležinkelio transporto priemones, draudimas;

4) geležinkelio transporto priemonių draudimas;

5) skraidymo aparatų draudimas;

6) laivų (jūrų ir vidaus vandens) draudimas;

7) vežamų krovinių draudimas;

8) turto (išskyrus šios dalies 3–7 punktus) draudimas nuo gaisro ar gamtinių jėgų;

9) turto draudimas nuo kitų rizikų (išskyrus šios dalies 8 punktą);

10) su sausumos transporto priemonių valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;

11) su skraidymo aparatų valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;

12) su laivų (jūrų ir vidaus vandens) valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;

13) bendrosios civilinės atsakomybės draudimas;

14) kredito draudimas;

15) laidavimo draudimas;

16) finansinių nuostolių draudimas;

17) teisinių išlaidų draudimas;

18) pagalbos draudimas.

4. Kai draudimo veiklos licencija ar leidimas trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklai suteikia teisę vykdyti:

1) draudimo grupių, nurodytų šio straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose, veiklą, ši veikla vadinama draudimu nuo nelaimingų atsitikimų ir ligų (sveikatos draudimu);

2) draudimo grupei, nurodytai šio straipsnio 3 dalies 1 punkte, priklausančių keleivių sužalojimo rizikos draudimą bei šio straipsnio 3 dalies 3, 7 ir 10 punktuose nurodytų grupių veiklą, ši veikla vadinama motoriniu draudimu;

3) draudimo grupei, nurodytai šio straipsnio 3 dalies 1 punkte, priklausančių keleivių sužalojimo rizikos draudimą bei šio straipsnio 3 dalies 4, 6, 7 ir 12 punktuose nurodytų grupių veiklą, ši veikla vadinama jūriniu ir transporto draudimu;

4) draudimo grupei, nurodytai šio straipsnio 3 dalies 1 punkte, priklausančių keleivių sužalojimo rizikos draudimą bei šio straipsnio 3 dalies 5, 7 ir 11 punktuose nurodytų grupių veiklą, ši veikla vadinama aviacijos draudimu;

5) draudimo grupių, nurodytų šio straipsnio 3 dalies 8 ir 9 punktuose, veiklą, ši veikla vadinama turto draudimu nuo gaisro ir kitokio turto sugadinimo (sunaikinimo);

6) draudimo grupių, nurodytų šio straipsnio 3 dalies 10–13 punktuose, veiklą, ši veikla vadinama civilinės atsakomybės draudimu;

7) draudimo grupių, nurodytų šio straipsnio 3 dalies 14 ir 15 punktuose, veiklą, ši veikla vadinama kredito ir laidavimo draudimu;

8) visų grupių, nurodytų 3 dalyje, veiklą, ši veikla vadinama visų ne gyvybės draudimo šakos rizikų draudimu.

5. Priežiūros institucija tvirtina gyvybės draudimo šakos ir ne gyvybės draudimo šakos draudimo grupių aprašymą, kuriuo draudimo įmonės ir trečiųjų valstybių draudimo įmonių filialai privalo vadovautis.

8 straipsnis. Gyvybės draudimo ir ne gyvybės draudimo veiklos Lietuvos Respublikoje atskyrimas

1. Nė vienas šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytas subjektas neturi teisės kartu vykdyti ir gyvybės, ir ne gyvybės draudimo veiklos, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje ir šio įstatymo 221 straipsnyje nustatytas išimtis bei atvejus, kai kitos Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktai suteikia teisę kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonei vykdyti ir gyvybės draudimo, ir ne gyvybės draudimo veiklą.

2. Šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti subjektai, vykdančys gyvybės draudimo veiklą, taip pat turi teisę teisės aktų nustatyta tvarka vykdyti tik šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytą ne gyvybės draudimo šakos draudimo grupių veiklą.

3. Šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktuose nurodyti subjektai, vykdančys tik šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytą ne gyvybės draudimo šakos draudimo grupių veiklą, turi teisę kreiptis dėl gyvybės draudimo veiklos licencijos išdavimo.

4. Draudimo įmonės ir trečiųjų valstybių draudimo įmonių filialai privalo vadovautis gyvybės draudimo veiklos ir šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytą ne gyvybės draudimo grupių veiklos atskiro valdymo reikalavimais, patvirtintais priežiūros institucijos.

9 straipsnis. Ne gyvybės draudimo šakos papildomos draudimo rizikos

1. Draudimo įmonė, turinti draudimo veiklos licenciją, ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas, turintis leidimą filialo draudimo veiklai, išduotą pagrindinės draudimo rizikos, priklausančios ne gyvybės draudimo šakos draudimo grupei ar keletui jų, draudimo veiklai, nepakeitę draudimo veiklos licencijos ar leidimo filialo draudimo veiklai, turi teisę sudaryti draudimo sutartis ir dėl papildomų draudimo rizikų, priklausančių kitoms ne gyvybės draudimo šakos draudimo grupėms, tik tuo atveju, kai yra visos šios sąlygos:

1) papildoma draudimo rizika yra susijusi su pagrindine draudimo rizika;

2) papildoma draudimo rizika yra susijusi su tuo pačiu objektu, kuris draudžiamas nuo pagrindinės rizikos;

3) nuo papildomos draudimo rizikos draudžiama ta pačia draudimo sutartimi kaip ir nuo pagrindinės draudimo rizikos.

2. Šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 14, 15 ir 17 punktuose nurodytų draudimo grupių rizikos negali būti laikomos papildomomis kitų draudimo grupių draudimo rizikų atžvilgiu, išskyrus šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytus atvejus.

3. Draudimo rizika, priklausanti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 17 punkte nurodytai draudimo grupei, gali būti laikoma papildoma šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 18 punkte nurodytos draudimo grupės draudimo rizikų atžvilgiu tik tuo atveju, kai yra įvykdytos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos ir kai pagrindinė draudimo rizika išimtinai yra susijusi su pagalbos teikimu asmenims, patiriantiems sunkumų kelionėje, išvykus iš namų ar iš įprastinės gyvenamosios vietos.

4. Draudimo rizika, priklausanti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 17 punkte nurodytai draudimo grupei, taip pat gali būti laikoma papildoma draudimo rizika tik tuo atveju, kai yra įvykdytos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos ir kai ji yra susijusi su ginčais ar rizikomis, atsirandančiomis naudojant jūrų laivus, ar su tuo susijusiomis.

10 straipsnis. Didelė draudimo rizika

1. Draudimo rizika yra laikoma didele, kai ji priklauso:

1) šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 4–7, 11 ir 12 punktuose nurodytoms draudimo grupėms;

2) šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 14 ir 15 punktuose nurodytoms draudimo grupėms, kai draudėjas vykdo ūkinę komercinę veiklą ar verčiasi savarankiška profesine veikla ir draudimo rizikos yra susijusios su šia veikla.

2. Draudimo rizika taip pat laikoma didele, kai ji priklauso šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 3, 8, 9, 10, 13 ir 16 punktuose nurodytoms draudimo grupėms ir šios rizikos draudėjas viršija mažiausiai du šiuos dydžius:

1) draudėjo balanse nurodyto turto vertė yra ne mažesnė kaip 6 200 000 eurų;

2) draudėjo pardavimo grynosios pajamos per ataskaitinius finansinius metus yra lygios arba viršija 12 800 000 eurų;

3) draudėjo vidutinis metinis darbuotojų skaičius pagal sąrašą per ataskaitinius finansinius metus yra ne mažesnis kaip 250.

3. Jeigu draudėjas priklauso grupei ūkio subjektų, kurių konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkiniai sudaromi pagal Lietuvos Respublikos įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatymo ar analogiško kitos Europos ekonominės erdvės valstybės teisės akto reikalavimus, šio straipsnio 2 dalyje numatyti dydžiai nustatomi atsižvelgiant į įmonių grupės dydžius.

11 straipsnis. Nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties vertinimas

1. Fizinis asmuo nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu:

1) jis yra nuteistas už bet kokias tyčines nusikalstamas veikas, baustas už administracinius teisės pažeidimus nuosavybės, prekybos, finansų, apskaitos ir statistikos srityje;

2) galioja drausminė nuobauda atleisti šį asmenį iš darbo ar tarnybinė nuobauda atleisti valstybės tarnautoją iš pareigų;

3) jis piktnaudžiauja narkotinėmis, toksinėmis, psichotropinėmis medžiagomis, alkoholiu arba yra priklausomas nuo lošimų;

4) yra kitų reikšmingų aplinkybių, dėl kurių fizinio asmens reputacija negali būti laikoma nepriekaištinga.

2. Juridinis asmuo nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu:

1) jis yra patrauktas baudžiamojon atsakomybėn;

2) šio juridinio asmens valdymo organų nariai ir šį juridinį asmenį kontroliuojantys fiziniai asmenys nėra nepriekaištingos reputacijos bei šį juridinį asmenį kontroliuojantis juridinis asmuo yra patrauktas baudžiamojon atsakomybėn;

3) yra kitų reikšmingų aplinkybių, dėl kurių juridinio asmens reputacija negali būti laikoma nepriekaištinga.

3. Šiame įstatyme numatyti subjektai, vertindami fizinio asmens kvalifikaciją ir patirtį, privalo atsižvelgti į asmens išsilavinimą, eitas pareigas, darbo stažą ir kitus veiksnus, kurie gali turėti įtakos asmens kvalifikacijai ir patirčiai.

4. Kai nepriekaištingą reputaciją, kvalifikaciją ar patirtį vertina priežiūros institucija, duomenys apie asmens nepriekaištingą reputaciją, kvalifikaciją ar patirtį pateikiami priežiūros institucijos nustatytos formos anketose. Prireikus patikrinti anketose nurodytus duomenis, priežiūros institucija turi teisę pareikalauti, kad asmuo pateiktų papildomus dokumentus ir informaciją, reikšmingą nepriekaištingai reputacijai, kvalifikacijai ir patirčiai įvertinti, ir dėl informacijos pateikimo kreiptis į šio įstatymo 203 straipsnyje nurodytus asmenis. Priežiūros institucija nustato dokumentų, kurie pateikiami reputacijai, kvalifikacijai ir patirčiai vertinti, reikalavimus.

II SKYRIUS

LIETUVOS RESPUBLIKOS DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO ĮMONĖS

PIRMASIS SKIRSNIS

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO VEIKLOS LICENCIJA

12 straipsnis. Draudimo ir perdraudimo veiklos licencijos suteikiamos teisės

1. Draudimo ir perdraudimo įmonė turi teisę vykdyti draudimo ir perdraudimo veiklą tik turėdama priežiūros institucijos išduotą draudimo ar perdraudimo veiklos licenciją (toliau – veiklos licencija).

2. Veiklos licencija galioja visose kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse, suteikdama teisę vykdyti draudimo ar perdraudimo veiklą įgyvendinant įsisteigimo teisę ir (ar) teisę teikti paslaugas šio skyriaus penktajame skirsnyje numatytomis sąlygomis.

3. Draudimo veiklos licencija išduodama vykdyti visos draudimo grupės arba kelių draudimo grupių, priklausančių gyvybės draudimo arba ne gyvybės draudimo šakoms, draudimo veiklą, išskyrus atvejus, kai pareiškėjas pageidauja vykdyti tik dalies rizikų, priklausančių draudimo grupei (grupėms), draudimo veiklą.

4. Draudimo veiklos licencijoje nurodytos draudimo grupės apima privalomojo draudimo rizikas tik tuo atveju, jei tai pažymėta draudimo veiklos licencijoje. Draudikas, vykdantis privalomąjį draudimą, privalo, išskyrus teisės aktuose nustatytas išimtis, sudaryti draudimo sutartį su draudėju. Draudiko atsisakymas sudaryti draudimo sutartį gali būti ginčijamas teisme.

5. Perdraudimo veiklos licencija išduodama vykdyti gyvybės draudimo ir (ar) ne gyvybės draudimo šakoms priklausančių draudimo grupių draudimo sutarčių perdraudimo veiklą.

6. Draudimo veiklos licencija suteikia teisę draudimo įmonei vykdyti perdraudimo veiklą.

7. Draudimo įmonės gali vykdyti perdraudimo veiklą tik tų draudimo grupių, kurių veiklą draudimo įmonės vykdo šio įstatymo nustatyta tvarka.

8. Veiklos licencija išduodama neribotam laikui.

13 straipsnis. Draudimo ir perdraudimo įmonės, kuriai išduodama veiklos licencija, teisinė forma ir registracija

1. Veiklos licencija išduodama:

1) steigiamai akcinei bendrovei, uždarajai akcinei bendrovei ar Europos bendrovei (*Societas Europaea*);

2) po juridinių asmenų reorganizavimo veiksiančiai naujai akcinei bendrovei, uždarajai akcinei bendrovei ar Europos bendrovei (*Societas Europaea*), ketinančiai vykdyti draudimo ar perdraudimo veiklą;

3) akcinei, uždarajai akcinei bendrovei ar Europos bendrovei (*Societas Europaea*), keičiančiai vykdomos veiklos rūšį į draudimo ar perdraudimo veiklą.

2. Veiklos licencija išduodama tik konkrečiai įmonei, ji negali būti perleista ar pereiiti kitam asmeniui.

3. Steigiama draudimo ar perdraudimo įmonė gali būti įregistruota Juridinių asmenų registre, o jei veiklos licencija išduodama ne steigiamai draudimo įmonei, atitinkami pakeitimai Juridinių asmenų registre gali būti padaryti tik po veiklos licencijos išdavimo.

4. Priežiūros institucija privalo Juridinių asmenų registro nuostatuose nustatyta tvarka pranešti Juridinių asmenų registrui apie veiklos licencijos išdavimą, galiojimo sustabdymą ar panaikinimą.

5. Apie draudimo ar perdraudimo įmonės įregistravimo Juridinių asmenų registre faktą Juridinių asmenų registro tvarkytojas per 5 darbo dienas privalo pranešti priežiūros institucijai.

6. Draudimo ar perdraudimo įmonės steigimo dokumentai netenka galios, jeigu jie nebuvo pateikti Juridinių asmenų registrui per 9 mėnesius nuo steigimo dokumentų sudarymo.

14 straipsnis. Draudimo įmonės pavadinimas

1. Draudimo įmonės pavadinime arba įmonės teisinę formą atspindinčiame žodžių junginyje privalo būti žodis „draudimas“. Joks kitas juridinis asmuo, išskyrus asmenis, šio įstatymo nustatyta tvarka vykdančius draudimo, perdraudimo, draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veiklą, neturi teisės savo pavadinime vartoti šio žodžio, išskyrus įstatymų nustatytas išimtis.

2. Joks kitas juridinis asmuo neturi teisės savo pavadinime vartoti žodžių junginio „draudimo įmonė“, išskyrus įstatymų nustatytas išimtis.

3. Atsižvelgiant į planuojamą veiklos teritoriją, žodis „draudimas“ gali būti vartojamas ir užsienio kalba.

15 straipsnis. Prašymas gauti veiklos licenciją

1. Pareiškėjai prašymą išduoti veiklos licenciją privalo pateikti priežiūros institucijai.

2. Kartu su prašymu pateikiami:

1) įmonės įstatai, steigimo sutartis (aktas);

2) priežiūros institucijos nustatyto turinio ir formos draudimo ar perdraudimo įmonės verslo planas;

3) dokumentai, kuriais įrodoma, kad įmonės tinkamos pagrindinės nuosavos lėšos minimalaus kapitalo reikalavimui padengti yra ne mažesnės negu šio įstatymo 40 straipsnio 4 dalyje nustatyta minimalaus kapitalo reikalavimo absoliuti mažiausioji riba. Organizacinio fondo lėšos neįtraukiamos apskaičiuojant minimalų kapitalą. Pareiškėjai privalo pateikti dokumentus, kuriais įrodomas minimalaus kapitalo suformavimas pinigais, ir duomenis apie šių pinigų gavimo šaltinius;

4) dokumentai, kuriais įrodoma, kad įmonė ir toliau turės tinkamų nuosavų lėšų mokumo kapitalo reikalavimui padengti (finansiniai dokumentai, banko pažymos, sutartys ar kt.);

5) dokumentai, kuriais įrodoma, kad įmonė ir toliau turės tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų minimalaus kapitalo reikalavimui padengti (finansiniai dokumentai, banko pažymos, sutartys ar kt.);

6) dokumentai, kuriais įrodoma, kad įmonė galės laikytis valdymo sistemai keliamų reikalavimų, nurodytų šio skyriaus antrajame skirsnyje ir kituose teisės aktuose (tvarkos, politikos, strategijos aprašai ar kt.);

7) priežiūros institucijos nustatytos formos informacija apie draudimo ar perdraudimo įmonę kontroliuojančius asmenis, šioje įmonėje dalyvaujančias įmones ir kitus asmenis ir pakankamą akcijų paketą valdančius akcininkus. Be to, pateikiama priežiūros institucijos

nustatytos formos informacija apie kontroliuojančių juridinių asmenų ir dalyvaujančių įmonių priežiūros ir valdymo organų narius;

8) priežiūros institucijos nustatytos formos informacija apie draudimo ar perdraudimo įmonės stebėtojų tarybos pirmininką ir kitus stebėtojų tarybos narius, valdybos pirmininką ir kitus valdybos narius, vadovą;

9) dokumentai, kuriais patvirtinamas draudimo ar perdraudimo įmonės organizacinio fondo sukaupimas pinigais, organizacinio fondo naudojimas ir jo likutis;

10) dokumentai, kuriais patvirtinamas steigiamos draudimo ar perdraudimo įmonės akcijų apmokėjimas pinigais;

11) informacija apie organizacinio fondo ir lėšų, kuriomis apmokėtos steigiamos draudimo ar perdraudimo įmonės akcijos ar suformuotas draudimo ar perdraudimo įmonės įstatinis kapitalas, gavimo šaltinius;

12) draudimo ar perdraudimo įmonės vardu sudarytos veiklos rangos sutartys, kuriomis yra perduotas esminės ar svarbios funkcijos ar veiklos vykdymas;

13) jei draudimo įmonė ketina vykdyti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte numatytos draudimo grupės (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą) veiklą, – dokumentai, kuriais įrodoma, kad draudimo įmonė kiekvienoje kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje yra paskyrusi atstovą pretenzijoms nagrinėti (ir pateikiamas atstovo vardas, pavardė arba pavadinimas ir adresas).

3. Kai draudimo ar perdraudimo įmonės steigėjas yra juridinis asmuo, papildomai turi būti pateikta:

1) steigėjo – juridinio asmens registravimo pažymėjimo ar kito jį atitinkančio dokumento nuorašas;

2) steigėjo – juridinio asmens paskutinių finansinių metų audituotas finansinių ataskaitų rinkinys kartu su auditoriaus išvada. Ši nuostata netaikoma, jei steigėjas nėra steigiamą draudimo įmonę kontroliuojanti ar joje dalyvaujanti įmonė.

4. Kai juridinis asmuo arba juridiniai asmenys reorganizuojami į naują juridinį asmenį – draudimo įmonę ar kai akcinė bendrovė, uždaroji akcinė bendrovė ar Europos bendrovė (*Societas Europaea*) keičia vykdytą veiklą į draudimo ar perdraudimo veiklą, nereikia pateikti šio straipsnio 2 dalies 10 punkte nurodytų dokumentų, tačiau reikia papildomai pateikti:

1) reorganizavimo sąlygų aprašą, sprendimą reorganizuoti juridinį asmenį ar keisti jo veiklos rūšį;

2) kiekvieno juridinio asmens registravimo pažymėjimo ar kito jį atitinkančio dokumento nuorašą, ankstesnės veiklos aprašymą, paskutinių finansinių metų audituotą finansinių ataskaitų rinkinį kartu su auditoriaus išvada;

3) priežiūros institucijos nustatytos formos informaciją apie kiekvieną juridinį asmenį kontroliuojančius asmenis, jame dalyvaujančias įmones ar asmenis ir pakankamą akcijų paketą valdančius akcininkus;

4) dokumentus, kuriais patvirtinama, kad draudimo ar perdraudimo įmonės pinigai yra ne mažesni kaip šiame įstatyme nustatytas organizacinis fondas ir įstatinis kapitalas, taip pat duomenis apie šių pinigų gavimo šaltinius;

5) duomenis apie kiekvieno juridinio asmens mokesčių sumokėjimą ir skolas kreditoriams.

5. Kai trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė yra patronuojamosios draudimo ar perdraudimo įmonės steigėja, ji privalo papildomai pateikti:

1) trečiosios valstybės priežiūros institucijos išduotą draudimo ar perdraudimo veiklos licenciją ar ją atitinkantį dokumentą;

2) trečiosios valstybės priežiūros institucijos leidimą steigti draudimo ar perdraudimo įmonę Lietuvos Respublikoje ar informaciją, kad trečiosios valstybės priežiūros institucija neprieštarauja patronuojamosios draudimo ar perdraudimo įmonės steigimui Lietuvos Respublikoje.

16 straipsnis. Veiklos licencijos išdavimas

1. Per 6 mėnesius nuo prašymo išduoti veiklos licenciją ir visų reikiamų dokumentų pateikimo dienos priežiūros institucija priima sprendimą dėl veiklos licencijos išdavimo ir apie tai raštu praneša pareiškėjui.

2. Priežiūros institucija atsisako išduoti veiklos licenciją tuo atveju, kai:

1) nepateikti šiame įstatyme nustatyti ar šio įstatymo nustatyta tvarka pareikalauti dokumentai arba pateikti dokumentai neatitinka šiame įstatyme ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų;

2) draudimo ar perdraudimo įmonės steigėjų ir (ar) draudimo ar perdraudimo įmonę kontroliuojančių asmenų, joje dalyvaujančių įmonių ar asmenų ir asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai valdančių draudimo ar perdraudimo įmonės akcijas, reputacija nėra vertinama kaip nepriekaištinga ir (ar) jų kvalifikacija yra netinkama patikimam ir riziką ribojančiam draudimo ar perdraudimo įmonės valdymui užtikrinti, ir (ar) jų finansinė būklė, atsižvelgiant į jų veiklos rezultatus, teisės aktų nuostatas ir kitas reikšmingas aplinkybes, nėra stabili ir gera;

3) draudimo ar perdraudimo įmonės priežiūros ir valdymo organų nariai, kiti vadovaujamasias pareigas einantys asmenys ir asmenys, atsakingi už rizikos valdymo, aktuarinę, atitikties vertinimo ir vidaus audito funkcijas, neatitinka šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatytų kriterijų;

4) draudimo ar perdraudimo įmonės valdymo sistema neatitinka šio skyriaus antrajame skirsnyje ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų;

5) pateiktas verslo planas leidžia teigti, kad draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai nebus tinkamai apsaugoti, arba įvertinus draudimo ar perdraudimo įmonės verslo planą yra pakankamas pagrindas manyti, kad draudimo ar perdraudimo įmonės įsipareigojimai, atsirandantys iš draudimo ar perdraudimo sutarčių, negalės būti vykdomi nuolat, arba draudimo ar perdraudimo įmonės verslo planas neatitinka teisės aktų reikalavimų;

6) įstatinis kapitalas nėra visiškai apmokėtas;

7) draudimo ar perdraudimo įmonės organizacinis fondas, įstatinis kapitalas yra apmokėti pinigais, kurių gavimo šaltinis yra neteisėtas;

8) draudimo ar perdraudimo įmonės ar draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės (toliau – grupė), kuriai priklauso draudimo ar perdraudimo įmonė, struktūra arba kiti glaudūs ryšiai su fiziniais ar juridiniais asmenimis efektyvią priežiūrą daro neįmanomą;

9) trečiosios valstybės teisės aktai, taikomi įmonių grupės, kuriai priklauso draudimo ar perdraudimo įmonė, nariams arba fiziniais ar juridiniams asmenims, susijusiems su draudimo ar perdraudimo įmone glaudžiais ryšiais, arba sunkumai įgyvendinant šiuos teisės aktus efektyvią priežiūrą daro neįmanomą;

10) draudimo ar perdraudimo įmonė yra juridinio asmens ar juridinių asmenų teisių ir pareigų, kurių įgyvendinimas pažeistų šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalies nuostatas ir (ar) sudarytų grėsmę draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesams, perėmėja;

11) draudimo ar perdraudimo įmonės priežiūros ir valdymo organų nariai, asmenys, atliekantys rizikos valdymo, aktuarinę, vidaus audito ir atitikties vertinimo funkcijas, eina pareigas, kurias eiti draudžia šis ir kiti įstatymai;

12) neįvykdyti šio įstatymo 15 straipsnio 2 dalies 3, 4 ir 5 punktuose nustatyti reikalavimai arba minimalaus kapitalo pinigų gavimo šaltinis yra neteisėtas.

3. Priežiūros institucija neturi teisės atsisakyti išduoti veiklos licenciją atsižvelgdama į ekonominius rinkos poreikius.

4. Jeigu kyla įtarimas, kad įstatinis kapitalas, organizacinis fondas ir (ar) minimalaus kapitalo reikalavimas gali būti apmokėti pinigais, kurių gavimo šaltinis yra neteisėtas, priežiūros institucija privalo kreiptis į Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamentą (toliau – Valstybės saugumo departamentas) ar kitas kompetentingas institucijas su prašymu pateikti išvadą dėl šių pinigų gavimo šaltinių. Šiuo atveju terminų, numatytų šio straipsnio 1

dalyje ir šio įstatymo 13 straipsnio 6 dalyje, eiga sustabdoma ir atnaujinama tik gavus Valstybės saugumo departamento ar kitų kompetentingų institucijų išvadą.

5. Veiklos licencijos formą nustato priežiūros institucija.

6. Priežiūros institucija tvirtina draudimo ir perdraudimo veiklos licencijavimo taisykles.

17 straipsnis. Konsultacijos su kitomis institucijomis

1. Prieš išduodama draudimo ar perdraudimo veiklos licenciją, priežiūros institucija privalo konsultuotis su kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija dėl aplinkybių, reikšmingų priimant sprendimą dėl veiklos licencijos išdavimo, kai draudimo ar perdraudimo įmonė yra:

1) kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės patronuojamoji įmonė;

2) kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė;

3) kontroliuojama to paties asmens, kuris kontroliuoja kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonę.

2. Prieš išduodama veiklos licenciją, priežiūros institucija privalo konsultuotis su kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija, prižiūrinčia atitinkamą finansų sektorių, kai draudimo ar perdraudimo įmonė yra:

1) Europos ekonominės erdvės valstybės kredito įstaigos ar finansų maklerio įmonės patronuojamoji įmonė;

2) Europos ekonominės erdvės valstybės kredito įstaigos ar finansų maklerio įmonės patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė;

3) kontroliuojama to paties asmens, kuris kontroliuoja kitos Europos ekonominės erdvės valstybės kredito įstaigą ar finansų maklerio įmonę.

3. Priežiūros institucija, vertindama draudimo ar perdraudimo įmonę kontroliuojančių asmenų nepriekaištingą reputaciją, priežiūros ir valdymo organų narių, kitų vadovaujamąsias pareigas einančių asmenų ir asmenų, atsakingų už rizikos valdymo, aktuarinę, atitikties vertinimo ir vidaus audito funkcijas, nepriekaištingą reputaciją, kvalifikaciją ir patirtį, konsultuojasi su šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytomis institucijomis dėl aplinkybių, reikšmingų nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties vertinimui, ir privalo teikti kitoms institucijoms informaciją apie šiuos asmenis, reikšmingą minėtų institucijų atliekamoms funkcijoms.

18 straipsnis. Informacija apie pasikeitimus

Apie informacijos, nurodytos priežiūros institucijai pateiktuose dokumentuose dėl draudimo ar perdraudimo veiklos licencijos išdavimo, pasikeitimus draudimo ar perdraudimo įmonė privalo pranešti priežiūros institucijai šios patvirtintose licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka.

19 straipsnis. Veiklos licencijos pakeitimas

1. Draudimo įmonė, ketinanti vykdyti dar kitos ar kitų tai pačiai draudimo šakai priklausančių draudimo grupių draudimo veiklą arba išplėsti vykdomą draudimo veiklą iki visų tos pačios draudimo grupės rizikų draudimo, privalo priežiūros institucijai pateikti šio įstatymo 15 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytą verslo planą, be to, ji turi pateikti dokumentus, kuriais įrodoma, kad draudimo įmonė turi tinkamų nuosavų lėšų šio įstatymo 37 ir 40 straipsniuose nustatytiems mokumo kapitalo reikalavimui ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti.

2. Gyvybės draudimo veiklą vykdanči draudimo įmonė, ketinanti vykdyti ne gyvybės draudimo šakai priklausančių šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų draudimo grupių draudimo veiklą, arba šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose

nurodytų ne gyvybės draudimo grupių veiklą vykdanči draudimo įmonė, ketinanti vykdyti gyvybės draudimo šakai priklausančių šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų draudimo grupių veiklą, privalo priežiūros institucijai pateikti dokumentus, kuriais įrodoma, kad draudimo įmonės tinkamos pagrindinės nuosavos lėšos minimalaus kapitalo reikalavimui padengti atitinka gyvybės draudimo įmonių minimalaus kapitalo reikalavimo absoliučią mažiausiąją ribą ir ne gyvybės draudimo įmonių minimalaus kapitalo reikalavimo absoliučią mažiausiąją ribą, kaip nurodyta šio įstatymo 40 straipsnio 4 dalies 5 punkte, ir įsipareigoja ir toliau vykdyti šiuos minimalius finansinius įsipareigojimus.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

3. Draudimo įmonė 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais, taip pat ketindama atsisakyti visos draudimo grupės ar dalies draudimo grupės rizikų draudimo veiklos privalo priežiūros institucijos patvirtintose licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka kreiptis į priežiūros instituciją dėl draudimo veiklos licencijos pakeitimo.

4. Perdraudimo įmonė, ketinanti vykdyti kitai draudimo šakai priklausančių draudimo grupių draudimo sutarčių perdraudimo veiklą arba atsisakyti dalies rizikų perdraudimo veiklos, privalo priežiūros institucijos patvirtintose licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka kreiptis į priežiūros instituciją dėl perdraudimo veiklos licencijos pakeitimo.

5. Priežiūros institucija priima sprendimą dėl licencijos pakeitimo per vieną mėnesį nuo visų licencijavimo taisyklėse numatytų dokumentų pateikimo.

20 straipsnis. Veiklos licencijos galiojimo sustabdymas ir panaikinimas

1. Kai yra šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalyje nustatyti pagrindai, priežiūros institucija turi teisę sustabdyti veiklos licencijos galiojimą.

2. Priežiūros institucija turi teisę panaikinti veiklos licencijos galiojimą:

1) jei draudimo ar perdraudimo įmonė pažeidė draudimo ar perdraudimo veiklos sąlygas;

2) jei draudimo ar perdraudimo įmonė pažeidė jos veiklą reglamentuojančius teisės aktus;

3) jei draudimo ar perdraudimo įmonė kreipėsi dėl veiklos licencijos galiojimo panaikinimo;

4) jei draudimo ar perdraudimo įmonė nepradedą vykdyti draudimo ar su juo susijusios veiklos per 12 mėnesių nuo veiklos licencijos išdavimo;

5) jei draudimo ar perdraudimo įmonė nebevykdo veiklos daugiau kaip 6 mėnesius;

6) šio įstatymo 13 straipsnio 6 dalyje nurodytu atveju.

3. Priežiūros institucija taip pat panaikina veiklos licencijos galiojimą, jei draudimo ar perdraudimo įmonė nesilaiko minimalaus kapitalo reikalavimo ir priežiūros institucija mano, kad pagal šio įstatymo 46 straipsnį pateiktas trumpalaikis finansinės būklės atkūrimo planas yra netinkamas, arba jei draudimo ir perdraudimo įmonė per 3 mėnesius nuo to laiko, kai buvo pastebėta, kad nesilaikoma minimalaus kapitalo reikalavimo, neįvykdo patvirtinto trumpalaikio finansinės būklės atkūrimo plano.

4. Apie sprendimą panaikinti veiklos licencijos galiojimą priežiūros institucija praneša kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijoms.

5. Priežiūros institucija, panaikinusi veiklos licencijos galiojimą, imasi šiame įstatyme nustatytų priemonių, kad būtų apsaugoti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai, ir, apie tai pranešusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra draudimo rizika, arba įsipareigojimo Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai, turi teisę areštuoti draudimo ar perdraudimo įmonės turtą arba prašyti, kad kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija nustatytų analogiškus priežiūros institucijos nurodyto draudimo ir perdraudimo įmonės turto apribojimus.

6. Sprendimas panaikinti veiklos licencijos galiojimą privalo būti išsamiai motyvuotas. Priežiūros institucija apie priimtą sprendimą ir jo motyvus privalo raštu nedelsdama pranešti draudimo ar perdraudimo įmonei.

7. Draudimo ar perdraudimo įmonės prašymu, pateiktu šio įstatymo 19 straipsnyje nustatyta tvarka, priežiūros institucija turi teisę panaikinti veiklos licencijos dalies galiojimą.

ANTRASIS SKIRSNIS

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO ĮMONĖS VALDYMAS

21 straipsnis. Draudimo ar perdraudimo įmonės organai

1. Draudimo ar perdraudimo įmonėje turi būti šie organai: visuotinis akcininkų susirinkimas, valdyba ir įmonės vadovas.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonėje gali būti sudaryta stebėtojų taryba.

3. Draudimo ar perdraudimo įmonės valdymo organai yra valdyba ir įmonės vadovas.

4. Draudimo ar perdraudimo įmonės organų sudarymo ir darbo tvarką, kompetenciją, funkcijas ir atsakomybę nustato įmonės įstatai, Civilinis kodeksas, šis įstatymas, taip pat Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymas (toliau – Akcinių bendrovių įstatymas), jeigu šis įstatymas nenustato kitaip.

22 straipsnis. Bendrosios valdymo nuostatos

1. Draudimo ar perdraudimo įmonės valdymo organai atsako už teisės aktų nuostatų laikymąsi.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonėje turi būti įgyvendinta veiksminga valdymo sistema, kuria būtų užtikrintas patikimas ir riziką ribojantis veiklos valdymas. Šią sistemą turi sudaryti bent tinkama ir skaidri organizacinė struktūra, pagal kurią aiškiai paskirstytos ir tinkamai atskirtos pareigos, įdiegta veiksminga informacijos perdavimo sistema. Valdymo sistema turi būti reguliariai persvarstoma atliekant vidaus peržiūrą. Valdymo sistema turi būti proporcinga draudimo ar perdraudimo įmonės veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui. Draudimo ar perdraudimo įmonės valdymo sistema privalo apimti šias pagrindines funkcijas: rizikos valdymo, aktuarinę, vidaus audito ir atitikties vertinimo.

3. Draudimo ar perdraudimo įmonė privalo turėti rašytinę politiką bent rizikos valdymo, vidaus kontrolės, vidaus audito ir, kai taikoma, veiklos rangos srityse. Šių sričių politikos aprašai turi būti patvirtinti draudimo ar perdraudimo įmonės stebėtojų tarybos arba valdybos ir keičiami atsižvelgiant į bet kokius svarbius sistemos ar atitinkamos srities pokyčius. Šioje dalyje nurodytų sričių politikos aprašai turi būti peržiūrimi bent kartą per metus. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi užtikrinti šių sričių politikos įgyvendinimą.

4. Draudimo ir perdraudimo įmonės privalo užtikrinti nepertraukiamą įmonės veiklą, tam tikslui įmonėje turi būti parengtas ir patvirtintas veiklos tęstinumo planas bei užtikrintas jo įgyvendinimas.

5. Draudimo ar perdraudimo įmonė privalo užtikrinti, kad draudimo įmonės priežiūros ir valdymo organų nariai bei kiti vadovaujamąsias pareigas einantys ar kitas pagrindines funkcijas atliekantys asmenys nuolat būtų nepriekaištingos reputacijos ir sąžiningi, o jų profesinė kvalifikacija, žinios ir patirtis būtų tinkami patikimam ir riziką ribojančiam valdymui užtikrinti. Draudimo ir perdraudimo įmonė informuoja priežiūros instituciją šios nustatyta tvarka apie visus pokyčius, susijusius su draudimo įmonės priežiūros ir valdymo organų narių, kitų vadovaujamąsias pareigas einančių ar už kitas pagrindines funkcijas atsakingų asmenų tapatybe, taip pat teikia visą informaciją, reikalingą įvertinti, ar nauji įmonei vadovauti paskirti asmenys yra kompetentingi ir tinkami. Draudimo ir perdraudimo įmonė informuoja priežiūros instituciją, jei šie asmenys buvo pakeisti kitais, nes nebeatitiko šioje dalyje nurodytų reikalavimų.

23 straipsnis. Tiesiogiai ar netiesiogiai valdomų draudimo ar perdraudimo įmonės akcijų įsigijimas ir perleidimas

1. Fizinis ar juridinis asmuo arba kartu veikiantys asmenys (toliau šiame straipsnyje – įsigyjantis asmuo), nusprendę tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti pakankamą akcijų paketą arba padidinti jį lygiai iki 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų arba daugiau draudimo ar perdraudimo įmonės įstatinio kapitalo, arba padidinti turimų balsų draudimo ar perdraudimo įmonės visuotiniame akcininkų susirinkime skaičių lygiai iki 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų arba daugiau visų balsų, arba jei tiesiogiai ar netiesiogiai įsigijus akcijų draudimo ar perdraudimo įmonė taps įsigijusio akcijų asmens patronuojamąja įmone (toliau šiame straipsnyje – siūlomas įsigijimas), turi gauti priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui. Įsigyjantis asmuo privalo apie siūlomą įsigijimą raštu pranešti priežiūros institucijai, nurodyti planuojamo įsigyti pakankamo akcijų paketo dydį ir pateikti šio straipsnio 3 dalyje nurodytame sąraše nustatytus dokumentus ir informaciją.

2. Fizinis ar juridinis asmuo, nusprendęs perleisti tiesiogiai ar netiesiogiai valdomą pakankamą akcijų paketą arba sumažinti tiesiogiai ar netiesiogiai valdomo pakankamo akcijų paketo dydį taip, kad jis po akcijų perleidimo taps mažesnis už 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų draudimo ar perdraudimo įmonės įstatinio kapitalo arba sumažins turimų balsų draudimo ar perdraudimo įmonės visuotiniame akcininkų susirinkime skaičių taip, kad jis po tiesiogiai ar netiesiogiai valdomo pakankamo akcijų paketo perleidimo taps mažesnis už 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų visų balsų, arba jei perleisus tiesiogiai ar netiesiogiai valdomas akcijas draudimo ar perdraudimo įmonė nebebus akcijas perleidusio asmens patronuojamąja įmone, privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamo perleisti pakankamo akcijų paketo dydį.

3. Priežiūros institucija nustato kartu su pranešimu apie siūlomą įsigijimą pateikiamų dokumentų ir informacijos, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, sąrašą. Šiame sąraše neturi būti nurodyti dokumentai ir informacija, kurie nėra reikalingi įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui pagal šio straipsnio 8 dalyje nustatytus kriterijus atlikti. Priežiūros institucijos reikalaujami dokumentai ir informacija turi būti proporcingi ir pritaikyti įsigyjančiam asmeniui ir siūlomam įsigijimui.

4. Priežiūros institucija, gavusi pagal šio straipsnio 1 dalį reikalaujamą pranešimą, dokumentus ir informaciją, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat vėliau gavusi šio straipsnio 6 dalyje nurodytus papildomus dokumentus ir informaciją, reikalingus vertinimui atlikti, nedelsdama, ne vėliau kaip per 2 darbo dienas, raštu patvirtina jų gavimą ir praneša įsigyjančiam asmeniui datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

5. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimą atlieka ne vėliau kaip per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad gautas pranešimas apie siūlomą įsigijimą ir visi šio straipsnio 3 dalyje nurodyti dokumentai bei informacija (toliau šiame straipsnyje – vertinimo laikotarpis).

6. Vertinimo laikotarpiu priežiūros institucija prireikus ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną gali prašyti pateikti papildomus dokumentus ir informaciją, reikalingus vertinimui baigti. Šis prašymas pateikiamas raštu ir jame nurodoma, kokių papildomų dokumentų ir informacijos reikia. Vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas sustabdomas nuo tos dienos, kurią priežiūros institucija pateikia prašymą pateikti papildomus dokumentus ir informaciją, ir atnaujinamas tą dieną, kurią gaunamas įsigyjančio asmens atsakymas į prašymą. Sustabdyti vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimą galima ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Be to, priežiūros institucija turi teisę savo nuožiūra pakartotinai prašyti pateikti papildomų dokumentų ir informacijos ar juos patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas nebėgi būti stabdomas.

7. Priežiūros institucija turi teisę pratęsti šio straipsnio 6 dalyje nurodytą vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimo sustabdymą ne ilgiau kaip 30 darbo dienų, jei įsigyjantis asmuo yra:

- 1) įsisteigęs trečiojoje valstybėje arba jo veikla reglamentuojama trečiosios valstybės;

2) fizinis ar juridinis asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal Lietuvos Respublikos ar kitų Europos ekonominės erdvės valstybių teisės aktus, reglamentuojančius kredito įstaigų, draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, finansų maklerio įmonių ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių veiklą.

8. Nagrinėdama šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir dokumentus bei informaciją, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat gautus papildomus dokumentus ir informaciją, priežiūros institucija, siekdama užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios pakankamą akcijų paketą nusprendžiama įsigyti, valdymą ir atsižvelgdama į galimą įsigyjančio asmens poveikį draudimo ar perdraudimo įmonei, vertina įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus:

1) įsigyjančio asmens nepriekaištingą reputaciją;

2) asmenų, kurie po siūlomo įsigijimo vadovaus draudimo ar perdraudimo įmonei, nepriekaištingą reputaciją ir patirtį;

3) ar įsigyjančio asmens finansinė būklė yra stabili ir gera, taip pat pagal draudimo ar perdraudimo įmonės, dėl kurios siūlomas įsigijimas, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšį;

4) ar draudimo ar perdraudimo įmonė galės nuolat laikytis šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytą riziką ribojančių reikalavimų, visų pirma, ar įmonių grupės, kurios dalimi draudimo ar perdraudimo įmonė taps, struktūra sudaro sąlygas atlikti veiksmingą priežiūrą, priežiūros institucijai ir kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti priežiūros institucijos ir kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijų atsakomybės pasiskirstymą;

5) ar yra pagrindas įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą yra atliekami, buvo atlikti ar buvo bandoma atlikti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veiksmus, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas), ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti tokių veiksmų pavojų.

9. Priežiūros institucija turi teisę priimti sprendimą prieštarauti siūlomam įsigijimui, kai:

1) nepateikti priežiūros institucijos nustatyti ar šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka pareikalauti dokumentai arba pateikti dokumentai neatitinka šiame įstatyme ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų;

2) įsigyjantis asmuo ar siūlomas įsigijimas įvertinamas kaip netinkamas ar finansiškai nepatikimas pagal šio straipsnio 8 dalyje nustatytus kriterijus.

10. Jeigu, baigusi įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimą, priežiūros institucija priima sprendimą prieštarauti siūlomam įsigijimui, apie tai ji per 2 darbo dienas ir neviršydama vertinimo laikotarpio raštu praneša įsigyjančiam asmeniui, nurodydama sprendimo motyvus. Be to, sprendime nurodomos visos po konsultacijų pagal šio straipsnio 14 ir 15 dalis gautos kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijų, prižiūrinčių atitinkamą finansų sektorių, nuomonės ir išlygos. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens prašymu ar savo iniciatyva informaciją apie sprendimo prieštarauti siūlomam įsigijimui priėmimo motyvus ir patį sprendimą turi teisę paskelbti viešai priežiūros institucijos interneto svetainėje.

11. Jeigu priežiūros institucija nepasibaigus vertinimo laikotarpiui priima sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, apie tai ji per 2 darbo dienas privalo raštu pranešti įsigyjančiam asmeniui. Jeigu priežiūros institucija per vertinimo laikotarpį nepriima sprendimo prieštarauti siūlomam įsigijimui, laikoma, kad ji siūlomam įsigijimui neprieštarauja.

12. Priežiūros institucija neturi teisės nustatyti jokių išankstinių sąlygų dėl privalomo įsigyti pakankamo akcijų paketo dydžio ir nagrinėti siūlomo įsigijimo pagal rinkos ekonominius poreikius.

13. Priežiūros institucija, gavusi daugiau kaip vieną pranešimą apie siūlomą įsigijimą toje pačioje draudimo įmonėje, visus gautus pranešimus nagrinėja tokia pačia tvarka, nediskriminuodama įsigyjančių asmenų.

14. Atlikdama vertinimą priežiūros institucija privalo atsižvelgti į kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos, prižiūrinčios atitinkamą finansų sektorių, nuomonę, kai įsigyjantis asmuo yra:

1) kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės ar Lietuvos Respublikos kredito įstaiga, finansų maklerio įmonė ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonė;

2) kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės ar Lietuvos Respublikos kredito įstaigos, finansų maklerio įmonės ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonės patronuojančioji įmonė;

3) kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės ar Lietuvos Respublikos kredito įstaiga, finansų maklerio įmonė ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonė kontroliuojantis fizinis ar juridinis asmuo ir jei po tiesioginio ar netiesioginio akcijų įsigijimo draudimo įmonė taptų šio asmens patronuojamąja ar kontroliuojama įmone.

15. Priežiūros institucija, kreipdamasi dėl šio straipsnio 14 dalyje nurodytos nuomonės, turi teisę prašyti visos įsigyjančio asmens tinkamumo ir siūlomo įsigijimo finansinio patikimumo vertinimui svarbios informacijos. Priežiūros institucija savo iniciatyva ar gavusi prašymą teikia kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos atliekamam vertinimui svarbią informaciją.

16. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, turi teisę nustatyti siūlomo įsigijimo įgyvendinimo terminą ir prireikus jį pratęsti.

17. Sandoriai, pagal kuriuos asmenys draudimo ar perdraudimo įmonės akcijų tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyja neįvykdę šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos arba nepaisydami šio straipsnio 10 dalyje nurodyto priežiūros institucijos sprendimo, yra niekiniai, ir įsigyjantys asmenys neįgyja balsavimo teisių. Visi reikalavimai dėl šių sandorių pasekmių, įskaitant reikalavimą dėl balsavimo teisių įgijimo, įstatymų nustatyta tvarka nagrinėjami Lietuvos Respublikos teisme pagal draudimo įmonės buveinės vietą.

18. Draudimo ar perdraudimo įmonės privalo pranešti priežiūros institucijai šios nustatyta tvarka apie draudimo įmonių asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai valdančių akcijas, pasikeitimą.

19. Kilus įtarimui, kad tiesiogiai ar netiesiogiai valdomos draudimo ar perdraudimo įmonės akcijos gali būti apmokėtos pinigais, kurių gavimo šaltiniai yra neteisėti, priežiūros institucija Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nustatyta tvarka privalo kreiptis į Valstybės saugumo departamentą ar į kitą priežiūros instituciją su prašymu pateikti išvadą apie šių pinigų gavimo šaltinius. Valstybės saugumo departamentas ir kita priežiūros institucija, kitos valstybės ir savivaldybių institucijos, taip pat kiti asmenys priežiūros institucijos prašymu privalo nedelsdami pateikti jai turimą informaciją apie įsigyjantį asmenį, jo dalyvius, vadovus, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas, kitą priežiūros institucijos atliekamam įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui reikalingą informaciją.

20. Jeigu vienas ar keli draudimo ar perdraudimo įmonės steigėjai iki veiklos licencijos gavimo nusprendžia perleisti akcijas kitiems asmenims, tokiam tiesiogiai ar netiesiogiai valdomų įmonės akcijų perleidimui taikomos šio straipsnio nuostatos ir šio įstatymo 16 straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas pratęsiamas šio straipsnio 5 dalyje nustatytu terminu.

24 straipsnis. Stebėtojų taryba

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė, kurioje sudaroma stebėtojų taryba, išrinkus stebėtojų tarybos narius ir stebėtojų tarybos pirmininką, per 10 dienų privalo pateikti priežiūros institucijai šios nustatytos formos informaciją apie šiuos asmenis.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonės stebėtojų taryba, be kitų įstatymuose ar įstatuose nurodytų funkcijų, skiria ir atleidžia asmenį, atsakingą už vidaus audito funkcijos įgyvendinimą, nustato jo veiklos metodinius nurodymus. Jėgu stebėtojų taryba nesudaroma, šias funkcijas atlieka draudimo ar perdraudimo įmonės valdyba.

25 straipsnis. Valdyba

1. Kol bus išrinkti draudimo ar perdraudimo įmonės valdybos nariai ir valdybos pirmininkas, draudimo ar perdraudimo įmonė privalo pateikti priežiūros institucijai nustatytos formos informaciją ir gauti priežiūros institucijos pritarimą asmenų, pretenduojančių eiti šias pareigas, kandidatūroms. Priežiūros institucija sprendimą dėl pritarimo kandidatūrai priima per 30 darbo dienų nuo nustatytos formos informacijos gavimo dienos.

2. Valdyba, be kitų įstatymuose ar įstatuose nurodytų funkcijų, atlieka šias funkcijas:

1) nustato draudimo ar perdraudimo įmonės strateginius tikslus, priemones šiems tikslams siekti, priemonių stebėjimo ir rezultatų įvertinimo tvarką, užtikrina, kad įmonės veikla būtų pagrįsta verslo planu;

2) nustato draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos valdymo strategiją;

3) nustato draudimo įmonės draudimo sutarčių sudarymo tvarką, taikomą ir priklausomiems draudimo tarpininkams, ypač daug dėmesio skirdama informacijos, reikšmingos sudarant draudimo sutartį, atskleidimui draudėjams, kiekvieno draudėjo interesų pagarbai ir apsaugai, užtikrina, kad draudimo taisyklių sąlygos atitiktų teisės aktų nuostatas;

4) nustato pranešimų apie draudžiamuosius įvykius, pranešimų apie įvykius, kurie gali būti pripažinti draudžiamaisiais, ir šių pranešimų tyrimo rezultatų apskaitos tvarką, draudžiamųjų įvykių ir įvykių, kurie gali būti pripažinti draudžiamaisiais, tyrimo draudimo įmonėje taisykles;

5) nustato draudimo įmonės draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų skundų nagrinėjimo ir atsakymų pareiškėjams teikimo tvarką; šios tvarkos aprašas privalo būti viešai paskelbtas draudimo įmonės interneto svetainėje ir pateiktas kiekvieno suinteresuoto asmens reikalavimu, kai suinteresuotas asmuo apmoka pateikimo išlaidas;

6) patikrinusi reputaciją, kvalifikaciją ir patirtį, skiria ir atleidžia vadovą, asmenis, atsakingus už rizikos valdymo, aktuarinę, atitikties vertinimo funkcijas, ir kitus vadovaujamąsias pareigas einančius asmenis;

7) nustato draudimo ar perdraudimo įmonės informacijos teikimo visuomenei ir priežiūros institucijai tvarką ir užtikrina, kad teikiama informacija būtų teisinga.

3. Kol bus išrinktas draudimo ar perdraudimo įmonės vadovas, valdyba privalo pateikti priežiūros institucijai šios nustatytos formos informaciją ir gauti priežiūros institucijos pritarimą asmens, pretenduojančio eiti vadovo pareigas, kandidatūrai. Priežiūros institucija sprendimą dėl pritarimo asmens, pretenduojančio eiti vadovo pareigas, kandidatūrai priima per 30 darbo dienų nuo nustatytos formos informacijos gavimo dienos.

26 straipsnis. Rizikos valdymas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonėje privalo būti nustatyta veiksminga rizikos valdymo sistema, kurią sudaro strategijos, procesai ir ataskaitų teikimo tvarka, būtini nuolatiniam kylančių ar galinčių kilti rizikų (tiek individualiu, tiek agreguotu lygiu) ir šių rizikų sąveikos nustatymui, vertinimui, stebėjimui, valdymui ir pranešimui apie jas.

2. Rizikos valdymo sistema turi būti tinkamai įtraukta į draudimo ar perdraudimo įmonės organizacinę struktūrą ir sprendimų priėmimo procesus. Priežiūros ir valdymo organų nariai, vadovaujамąsias pareigas einantys ar kitas pagrindines funkcijas atliekantys asmenys turi būti tinkamai įtraukti į rizikos valdymo sistemą.

3. Rizikos valdymo sistema privalo apimti tiek rizikas, nurodytas šio įstatymo 37 straipsnio 5 dalyje, tiek ir kitas, apskaičiuojant mokumo kapitalo reikalavimą neįtraukiamas arba iš dalies įtraukiamas, rizikas.

4. Rizikos valdymo sistema privalo apimti bent šias sritis, kurios turi būti apibūdintos rizikos valdymo politikos apraše:

- 1) draudimo rizikos prisiėmimą ir atidėjinių sudarymą;
- 2) turto ir įsipareigojimų valdymą;
- 3) investicijas, visų pirma išvestinių ir panašių finansinių priemonių naudojimą;
- 4) likvidumo ir rizikos koncentracijos valdymą;
- 5) operacinės rizikos valdymą;
- 6) perdraudimą ir kitas rizikos mažinimo priemones.

5. Draudimo ar perdraudimo įmonė, taikanti nerizikingų palūkanų normų kreivės suderinimo korekciją (toliau – suderinimo korekcija) arba nerizikingų palūkanų normų kreivės svyravimų korekciją (toliau – svyravimų korekcija), kurios apskaičiuojamos priežiūros institucijos nustatyta draudimo ir (ar) perdraudimo techninių atidėjinių (toliau – techniniai atidėjiniai) skaičiavimo tvarka, rengia likvidumo planą, kuriame numato su turto ir įsipareigojimais, kuriems pritaikytos šios korekcijos, susijusius pinigų srautus.

6. Draudimo ir perdraudimo įmonė, atlikdama turto ir įsipareigojimų valdymą, reguliariai, bet ne rečiau kaip kartą per metus, atlieka:

1) techninių atidėjinių ir tinkamų nuosavų lėšų mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti jautrumo prielaidoms, kuriomis grindžiama nerizikingų palūkanų normų kreivės ekstrapoliacija, taikoma priežiūros institucijos nustatyta techninių atidėjinių skaičiavimo tvarka, vertinimą;

2) kai taikoma suderinimo korekcija, techninių atidėjinių ir tinkamų nuosavų lėšų mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti jautrumo prielaidoms, kuriomis grindžiamas suderinimo korekcijos apskaičiavimas, įskaitant fundamentaliojo skirtumo apskaičiavimą, turto priverstinio pardavimo poveikio tinkamoms nuosavoms lėšoms mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti, techninių atidėjinių ir tinkamų nuosavų lėšų mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti jautrumo priskirtojo turto portfelio sudėties pokyčiams ir suderinimo korekcijos sumažinimo iki nulio poveikio vertinimą;

3) kai taikoma svyravimų korekcija, techninių atidėjinių ir tinkamų nuosavų lėšų mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti jautrumo prielaidoms, kuriomis grindžiamas svyravimų korekcijos apskaičiavimas, turto priverstinio pardavimo poveikio tinkamoms nuosavoms lėšoms mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti ir svyravimų korekcijos sumažinimo iki nulio poveikio vertinimą.

7. Draudimo ar perdraudimo įmonė atliktų šio straipsnio 6 dalyje nurodytų vertinimų rezultatus pateikia priežiūros institucijai metinėje ataskaitoje.

8. Jeigu suderinimo korekcijos arba svyravimų korekcijos sumažinimas iki nulio sukeltų neatitiktį mokumo kapitalo reikalavimui, draudimo ir perdraudimo įmonė priežiūros institucijai kartu pateikia priemonių, kurias ji galėtų tokiomis aplinkybėmis taikyti siekdama atkurti tinkamų nuosavų lėšų mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti lygį arba sumažinti veiklos riziką, kad būtų tenkinamas mokumo kapitalo reikalavimas, analizės rezultatus.

9. Kai taikoma svyravimų korekcija, rašytinės rizikos valdymo politikos aprašas turi apimti kriterijų, kuriais vadovaujantis taikoma svyravimo korekcija, taikymo politiką.

10. Draudimo ar perdraudimo įmonė, kuri apskaičiuodama techninius atidėjinius ir mokumo kapitalo reikalavimą remiasi išorinės kredito rizikos vertinimo institucijos – pagal 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų (OL 2009 L 302, p. 1) registruotos ar sertifikuotos kredito reitingų agentūros arba, kai šis reglamentas netaikomas, kredito reitingus nustatančio centrinio banko – teikiamais kredito rizikos vertinimo rezultatais, valdydama riziką turi vengti automatiško

išorinio vertinimo rezultatų taikymo ir, jeigu yra galimybė taikyti kitų vertinimų rezultatus, tikrinti, ar išorinio kredito rizikos vertinimo rezultatai yra tinkami.

11. Investavimo rizika turi būti valdoma taip, kad įmonė atitiktų šio įstatymo 42 straipsnyje bei priežiūros institucijos ir kituose teisės aktuose nustatytus reikalavimus.

12. Draudimo ir perdraudimo įmonės, naudojančios patvirtintą dalinį ar visišką vidaus modelį, rizikos valdymo funkcija apima šias papildomas užduotis:

- 1) parengti ir įgyvendinti vidaus modelį;
- 2) išbandyti ir patvirtinti vidaus modelį;
- 3) įforminti vidaus modelį ir bet kokius vėlesnius jo pakeitimus dokumentais;
- 4) analizuoti vidaus modelio veikimą ir rengti suvestines jo veikimo rezultatų ataskaitas;
- 5) teikti administravimo, valdymo ar priežiūros organui informaciją apie vidaus modelio veikimą nurodant tobulintinas sritis ir apie pastangų tobulinant anksčiau nustatytas silpnąsias vietas pažangą.

13. Rizikos valdymo sistema privalo apimti savo rizikos ir mokumo vertinimą.

14. Draudimo ar perdraudimo įmonė, atlikdama savo rizikos ir mokumo vertinimą, privalo:

- 1) apskaičiuoti bendrą kapitalo poreikį atsižvelgdama į specifinį įmonės rizikos pobūdį, įmonėje patvirtintas rizikos tolerancijos ribas ir verslo plane nustatytą įmonės strategiją;
- 2) nustatyti, ar užtikrinama nuolatinė atitiktis teisės aktuose nustatytiems mokumo kapitalo, minimalaus kapitalo ir techninių atidėjinių reikalavimams;
- 3) nustatyti, ar įmonės rizikos pobūdis reikšmingai skiriasi nuo prielaidų, pagal kurias yra apskaičiuotas mokumo kapitalo reikalavimas taikant standartinę formulę, visišką ar dalinį vidaus modelį.

15. Šio straipsnio 14 dalies 1 punkte nustatytais tikslais draudimo ar perdraudimo įmonėje turi būti įdiegti rizikos pobūdžiui, mastui ar sudėtingumui proporcingi procesai, leidžiantys tinkamai nustatyti ir įvertinti riziką, kuri kils ar gali kilti trumpuoju ar ilguoju laikotarpiu. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi atskleisti metodus, kuriuos taikė atlikdama vertinimą.

16. Draudimo ar perdraudimo įmonė, taikanti suderinimo korekciją, svyravimų korekciją arba pereinamojo laikotarpio priemones nerizikingų palūkanų normoms ar techniniams atidėjiniams, šio straipsnio 14 dalies 2 punkte nustatytą vertinimą atlieka tiek atsižvelgdama į šias korekcijas ar pereinamojo laikotarpio priemones, tiek į jas neatsižvelgdama.

17. Vidaus modelį naudojanti draudimo ar perdraudimo įmonė, atlikdama vertinimą pagal šio straipsnio 14 dalies 3 punktą, turi perkalibruoti vidinius rizikos parametrus pagal mokumo kapitalo reikalavimo kalibravimui keliamus reikalavimus.

18. Savo rizikos ir mokumo vertinimas yra sudedamoji verslo strategijos dalis. Draudimo ar perdraudimo įmonė, priimdama strateginius sprendimus, privalo atsižvelgti į savo rizikos ir mokumo vertinimo rezultatus.

19. Draudimo ar perdraudimo įmonė šio straipsnio 14 dalyje nurodytą vertinimą turi atlikti reguliariai, o nustačiusi reikšmingus rizikos pobūdžio pokyčius – nedelsdama. Draudimo ar perdraudimo įmonė privalo pateikti priežiūros institucijai kiekvieno savo rizikos ir mokumo vertinimo rezultatus.

20. Apskaičiuojant mokumo kapitalo reikalavimą, neatsižvelgiama į savo rizikos ir mokumo įvertinimą.

21. Rizikos valdymo funkcijos vykdymas draudimo ar perdraudimo įmonėje yra organizuojamas taip, kad rizikos valdymo sistema būtų tinkamai įgyvendinta.

22. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi paskirti asmenį, atsakingą už rizikos valdymo funkcijos įgyvendinimą. Asmens funkcijas, teises, pareigas ir atsakomybę nustato draudimo ar perdraudimo įmonės vidaus teisės aktai, draudimo ar perdraudimo įmonės ir paslaugų teikėjo (veiklos rangos) sutartis, jeigu šioms funkcijoms atlikti pasitelkiamas trečiasis asmuo.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

27 straipsnis. Aktuarinė funkcija

1. Draudimo ar perdraudimo įmonėje turi būti veiksminga aktuarinė funkcija, apimanti:
 - 1) techninių atidėjinių skaičiavimo koordinavimą;
 - 2) tinkamos metodikos ir modelių bei tinkamų prielaidų, taikomų techniniams atidėjiniams skaičiuoti, užtikrinimą;
 - 3) duomenų, naudojamų skaičiuojant techninius atidėjinius, pakankamumo ir kokybės vertinimą;
 - 4) tiksliausių įverčių ir patirties palyginimą;
 - 5) draudimo ar perdraudimo įmonės valdybos informavimą apie techninių atidėjinių skaičiavimo patikimumą ir tinkamumą;
 - 6) tinkamų aproksimacijos metodų taikymo, jei nepakanka tinkamos kokybės duomenų, užtikrinimą;
 - 7) bendros draudimo rizikos prisiėmimo politikos vertinimą;
 - 8) perdraudimo sutarčių tinkamumo vertinimą;
 - 9) prisidėjimą prie veiksmingo rizikos valdymo sistemos įgyvendinimo, visų pirma tiek, kiek tai susiję su rizikos modeliavimu, kuriuo grindžiamas mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimų skaičiavimas, ir prie draudimo ar perdraudimo įmonės savo rizikos ir mokumo vertinimo.

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

2. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi paskirti asmenį, atsakingą už aktuarinės funkcijos įgyvendinimą. Vertinant asmens, įgyvendinančio aktuarinę funkciją, kvalifikaciją ir patirtį privaloma atsižvelgti į tai, ar asmuo, kurį ketinama skirti, turi aktuarinių ir finansų matematikos žinių, susijusių su draudimo ar perdraudimo įmonės veiklos rizikos pobūdžiu, mastu ir sudėtingumu, ir ar šis asmuo turi reikiamą profesinę patirtį. Jeigu aktuarinei funkcijai atlikti pasitelkiamas trečiasis asmuo, šie reikalavimai taikomi trečiojo asmens darbuotojui, kuriam paskirtas draudimo ar perdraudimo įmonės aktuarinės funkcijos įgyvendinimas.

3. Kitas draudimo įmonės aktuarinę funkciją įgyvendinančio asmens teises, pareigas ir atsakomybę nustato draudimo ar perdraudimo įmonės vidaus teisės aktai arba draudimo ar perdraudimo įmonės ir paslaugų teikėjo (veiklos rangos) sutartis, jei šioms funkcijoms atlikti pasitelkiamas trečiasis asmuo.

28 straipsnis. Vidaus kontrolė ir atitikties vertinimas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi įgyvendinti veiksmingą veiklos vidaus kontrolės sistemą. Vidaus kontrolės sistemą turi sudaryti bent administracinės ir apskaitos procedūros, vidaus kontrolės struktūra, tinkami atsiskaitymo principai visais įmonės lygmenimis ir atitikties užtikrinimo funkcija.

2. Atitikties vertinimo funkcija apima:

- 1) teisės aktų, draudimo ar perdraudimo įmonės įstatų, įmonės stebėtojų tarybos ir valdybos nutarimų, vadovo įsakymų ir kitų vidaus teisės aktų laikymosi ir įgyvendinimo vertinimą ir patarimą valdybai atitikties šiam įstatymui ir pagal 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (toliau – Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB) priimtiems kitiems teisės aktams klausimais;

- 2) teisės aktų pasikeitimų stebėjimą ir galimo jų poveikio draudimo ar perdraudimo įmonei vertinimą, atitikties rizikos nustatymą ir vertinimą.

3. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi paskirti asmenį, atsakingą už atitikties vertinimo funkcijos įgyvendinimą. Asmens, atsakingo už atitikties vertinimą, funkcijas, teises, pareigas ir atsakomybę nustato draudimo ar perdraudimo įmonės vidaus teisės aktai, draudimo ar perdraudimo įmonės ir paslaugų teikėjo (veiklos rangos) sutartis, jei šioms funkcijoms atlikti pasitelkiamas trečiasis asmuo.

29 straipsnis. Vidaus auditas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi užtikrinti, kad vidaus auditas būtų atliekamas veiksmingai. Vidaus audito funkcija turi apimti draudimo ar perdraudimo įmonės vidaus kontrolės sistemos ir kitų valdymo sistemos elementų tinkamumo ir veiksmingumo tikrinimą ir vertinimą.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi paskirti asmenį, atsakingą už vidaus audito funkcijos įgyvendinimą. Asmens, atsakingo už vidaus auditą, funkcijas, teises, pareigas ir atsakomybę nustato draudimo ar perdraudimo įmonės vidaus teisės aktai, draudimo ar perdraudimo įmonės ir paslaugų teikėjo (veiklos rangos) sutartis, jei šioms funkcijoms atlikti pasitelkiamas trečiasis asmuo.

3. Vidaus audito išvados ir rekomendacijos pateikiamos stebėtojų tarybai, kuri nustato, kokių veiksmų reikia imtis atsižvelgiant į kiekvieną vidaus audito išvadą ir rekomendaciją, ir užtikrina, kad šie veiksmai būtų įgyvendinti.

4. Asmuo, atliekantis vidaus audito funkciją, yra atskaitingas tik draudimo ar perdraudimo įmonės stebėtojų tarybai. Vidaus auditas atliekamas objektyviai ir nepriklausomai nuo kitų veiklos funkcijų.

30 straipsnis. Veiklos ranga

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė negali perduoti esminių arba svarbių funkcijų ar veiklos vykdyti trečiajam asmeniui pagal veiklos rangos sutartį, jeigu dėl to:

- 1) iš esmės pablogėtų įmonės valdymo sistemos kokybė;
- 2) nepagrįstai padidėtų veiklos rizika;
- 3) pablogėtų priežiūros institucijos galimybės vykdyti draudimo ar perdraudimo įmonės priežiūrą;
- 4) būtų pažeisti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų interesai.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi užtikrinti, kad pasitelkti tretieji asmenys bendradarbiautų su draudimo ar perdraudimo įmonės priežiūros institucija ir kad priežiūros institucija turėtų galimybę be kliūčių patekti į šių asmenų veiklos patalpas, ir veiklos rangos sutartyje numatyti draudimo ar perdraudimo įmonės, jos auditorių ir priežiūros institucijos teisę iš pasitelktų trečiųjų asmenų gauti visą reikalingą informaciją, susijusią su jų pagal veiklos rangos sutartį vykdoma veikla. Draudimo ar perdraudimo įmonė, prieš sudarydama ar keisdama veiklos rangos sutartį, praneša apie tai priežiūros institucijai.

3. Draudimo ar perdraudimo įmonė atsako už draudimo ar perdraudimo įmonės veiklą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus, nepaisant sudarytų sutarčių, kuriomis yra perduotas esminės ar svarbios funkcijos ar veiklos vykdymas.

4. Priežiūros institucija turi teisę paprašyti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos atlikti draudimo ar perdraudimo įmonės pasitelkto kitos Europos ekonominės erdvės valstybės asmens patikrinimą. Priežiūros institucija turi teisę, informavusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros instituciją, pati atlikti tokį patikrinimą. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją pagalbos pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL 2010 L 331, p. 48) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 1094/2010), 19 straipsnį, kai priežiūros institucijai neleidžiama pasinaudoti teise atlikti patikrinimą.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

5. Kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija, informavusi priežiūros instituciją, turi teisę pati arba per pasitelktą asmenį atlikti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės pasitelkto asmens Lietuvos Respublikoje patikrinimą.

6. Priežiūros institucija, gavusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos prašymą patikrinti tos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės pasitelktą asmenį, pati atlieka patikrinimą arba patikrinimui atlikti pasitelkia kitą asmenį.

31 straipsnis. Apribojimai dėl interesų konflikto

1. Draudimo ar perdraudimo įmonės vadovas negali atlikti stebėtojų tarybos nario ir kitų pagal šį įstatymą draudimo ar perdraudimo įmonės darbuotojams ar struktūriniams padaliniams priskirtų funkcijų ir būti kitos draudimo ar perdraudimo įmonės stebėtojų tarybos, valdybos nariu ar dirbti kitos draudimo ar perdraudimo įmonės administracijoje. Draudimo ar perdraudimo įmonės vadovas turi teisę būti tos pačios įmonių grupės draudimo ar perdraudimo įmonės stebėtojų tarybos ir valdybos nariu.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonės stebėtojų tarybos ar valdybos nariu negali būti asmuo, atliekantis vidaus audito funkciją draudimo ar perdraudimo įmonėje. Draudimo ar perdraudimo įmonės stebėtojų tarybos nariu gali būti draudimo ar perdraudimo įmonę patronuojančios įmonės valdybos narys.

3. Audito įmonė, su kuria draudimo ar perdraudimo įmonė yra sudariusi sutartį dėl audito, negali draudimo ar perdraudimo įmonėje atlikti vidaus audito funkcijos.

4. Be to, draudimo ar perdraudimo įmonės organų nariams taikomi apribojimai dėl interesų konflikto, nustatyti kituose Lietuvos Respublikos įstatymuose, tiek, kiek šiame įstatyme nenustatyta kitaip.

TREČIASIS SKIRSNIS DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO ĮMONĖS FINANSAI

32 straipsnis. Organizacinis fondas

1. Steigėjai, į draudimo ar perdraudimo įmonę reorganizuojamas juridinis asmuo (asmenys) ar vykdytą veiklą keičiantis į draudimo ar perdraudimo įmonės veiklą juridinis asmuo privalo sudaryti organizacinį pinigų fondą, skirtą draudimo ar perdraudimo įmonės steigimo, reorganizavimo į draudimo ar perdraudimo įmonę ar veiklos rūšies keitimo išlaidoms padengti.

2. Organizacinis fondas turi būti ne mažesnis kaip 300 000 eurų.

3. Organizacinis fondas turi būti sudarytas tik iš pinigų.

4. Organizacinis fondas negali būti sudarytas iš skolintų pinigų ir pinigų, kurių gavimo šaltiniai yra neteisėti.

5. Įregistravus draudimo ar perdraudimo įmonę, taip pat su veiklos rūšies keitimu susijusius pakeitimus, organizacinio fondo likutis priskiriamas privalomajam rezervui.

33 straipsnis. Įstatinis kapitalas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonės įstatinis kapitalas negali būti mažesnis kaip 1 000 000 eurų.

2. Dėl įstatinio kapitalo padidinimo ar sumažinimo keičiami draudimo ar perdraudimo įmonės įstatai priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo būti suderinti su priežiūros institucija prieš draudimo ar perdraudimo įmonės informacijos apie įstatų pakeitimus pateikimą Juridinių asmenų registrui. Priežiūros institucija sprendimą dėl įstatų pakeitimo suderinimo priima per 20 dienų nuo visų tinkamai įformintų dokumentų pateikimo. Įstatinio kapitalo padidinimas gali būti įstatymų nustatyta tvarka įregistruotas tik visiškai apmokėjus akcijas.

3. Draudimo ar perdraudimo įmonės akcijos gali būti tik vardinės. Draudimo ar perdraudimo įmonės akcijos privalo būti apmokėtos tik pinigais.

4. Draudimo ar perdraudimo įmonės akcijos negali būti apmokėtos skolintais pinigais ir pinigais, kurių gavimo šaltiniai yra neteisėti.

34 straipsnis. Nuosavas ir skolintas kapitalas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonės nuosavo kapitalo sudėtį reglamentuoja Akcinių bendrovių įstatymas, tačiau, Juridinių asmenų registre įregistravus draudimo įmonę, taip pat su veiklos rūšies keitimu susijusius pakeitimus, organizacinio fondo likutis priskiriamas privalomajam rezervui.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonės skolintas kapitalas yra sudarytas iš:

- 1) techninių atidėjinių;
- 2) perdraudikų depozitų;
- 3) kitų įsipareigojimų;
- 4) sukauptų sąnaudų ir būsimųjų laikotarpių pajamų.

35 straipsnis. Turto ir įsipareigojimų vertinimas

Draudimo ar perdraudimo įmonė, išskyrus šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytas išimtis, turtą ir įsipareigojimus mokumo nustatymo tikslais vertina atsižvelgdama į šias taisykles:

1) turtas vertinamas suma, už kurią nesusijusios, gerai informuotos ir ketinančios sudaryti sandorį šalys galėtų juo apsieisti;

2) įsipareigojimai vertinami suma, už kurią nesusijusios, gerai informuotos ir ketinančios sudaryti sandorį šalys galėtų juos perleisti viena kitai arba įvykdyti. Šiame punkte nustatytais tikslais vertinant įsipareigojimus neatsižvelgiama į draudimo ar perdraudimo įmonės finansinę būklę.

36 straipsnis. Nuosavos lėšos

1. Draudimo ar perdraudimo įmonės nuosavas lėšas, kai nustatomas įmonės mokumas, sudaro pagrindinės nuosavos lėšos ir papildomos nuosavos lėšos.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi teisę į nuosavas lėšas įtraukti papildomas nuosavas lėšas tik gavusi išankstinį priežiūros institucijos leidimą.

3. Nuosavų lėšų elementai skirstomi į tris lygius.

4. Draudimo ar perdraudimo įmonės nuosavų lėšų sudėtį, nuosavų lėšų elementų klasifikavimo pagal lygius ypatumus, nuosavų lėšų tinkamumą mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti bei kitus reikalavimus dėl draudimo ar perdraudimo įmonės nuosavų lėšų nustato priežiūros institucija.

37 straipsnis. Mokumo kapitalo reikalavimas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė privalo turėti tinkamų nuosavų lėšų mokumo kapitalo reikalavimui padengti. Mokumo kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas pagal standartinę formulę, kaip nurodyta šio įstatymo 38 straipsnyje, arba naudojant vidaus modelį, kaip nurodyta šio įstatymo 39 straipsnyje.

2. Mokumo kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas atsižvelgiant į veiklos tęstinumo principą.

3. Mokumo kapitalo reikalavimas kalibruojamas taip, kad būtų atsižvelgta į visą kiekybiškai įvertinamą draudimo ar perdraudimo įmonės riziką. Mokumo kapitalo reikalavimas skaičiuojamas vertinant tiek dabartinę veiklą (atsižvelgiant tik į nenumatytus nuostolius), tiek veiklą, planuojamą kitais 12 mėnesių.

4. Mokumo kapitalo reikalavimas turi atitikti draudimo ar perdraudimo įmonės pagrindinių nuosavų lėšų rizikos vertę, apskaičiuojamą taikant 99,5 procento pasiklivimo lygį per vieną metų laikotarpį.

5. Apskaičiuojant mokumo kapitalo reikalavimą privaloma atsižvelgti į šias rizikas:

- 1) ne gyvybės draudimo veiklos riziką;
- 2) gyvybės draudimo veiklos riziką;
- 3) sveikatos draudimo veiklos riziką;

- 4) rinkos riziką;
- 5) kredito riziką;
- 6) operacinę riziką.

6. Šio straipsnio 5 dalies 6 punkte nurodyta operacinė rizika turi apimti ir teisinę riziką. Rizika, kylanti dėl strateginių sprendimų, ir reputacijos rizika nėra priskiriamos operacinei rizikai.

7. Apskaičiuodama mokumo kapitalo reikalavimą, draudimo ar perdraudimo įmonė privalo atsižvelgti į rizikos mažinimo priemonių poveikį tik tuo atveju, jeigu kredito rizika ir kita rizika, atsirandanti dėl tokių priemonių naudojimo, yra tinkamai įvertintos apskaičiuojant mokumo kapitalo reikalavimą.

8. Draudimo ar perdraudimo įmonė privalo apskaičiuoti mokumo kapitalo reikalavimą ne rečiau kaip kartą per metus, nuolat stebėti ir užtikrinti mokumo kapitalo reikalavimo padengimą tinkamomis nuosavomis lėšomis ir informuoti priežiūros instituciją apie apskaičiuotą mokumo kapitalo reikalavimą ir jo padengimą.

9. Gyvybės draudimo įmonės, vykdančios profesinių pensijų kaupimo veiklą, šios veiklos mokumo kapitalo reikalavimą skaičiuoja priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

38 straipsnis. Standartinės formulės naudojimas

1. Standartinę mokumo kapitalo reikalavimo skaičiavimo formulę ir jos naudojimo tvarką nustato priežiūros institucija.

2. Atsižvelgdama į draudimo ar perdraudimo įmonės motyvuotą prašymą, priežiūros institucija turi teisę leisti draudimo ar perdraudimo įmonei standartinės formulės gyvybės draudimo, ne gyvybės draudimo ir sveikatos draudimo rizikų parametrus pakeisti šiai įmonei būdingais parametrais, kurie turi būti kalibruojami pagal atitinkamos įmonės vidaus duomenis arba duomenis, būdingus įmonei, kurioje taikomi standartiniai metodai, veiklai. Išduodama leidimą, priežiūros institucija turi įvertinti draudimo ar perdraudimo įmonės naudojamų duomenų išsamumą, tikslumą ir tinkamumą.

3. Jeigu draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis reikšmingai nukrypsta nuo prielaidų, pagrindžiančių standartinės formulės skaičiavimus, ir standartinės formulės naudojimas būtų netinkamas draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti, priežiūros institucija motyvuotu sprendimu turi teisę įpareigoti draudimo ar perdraudimo įmonę naudoti dalinį ar visišką vidaus modelį arba įpareigoti gyvybės draudimo, ne gyvybės draudimo ir sveikatos draudimo rizikų parametrus pakeisti šiai įmonei būdingais parametrais, nepažeidžiant šio įstatymo 37 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatų.

39 straipsnis. Vidaus modelio naudojimas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi teisę pateikti priežiūros institucijai prašymą leisti naudoti dalinį ar visišką vidaus modelį mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonės valdyba privalo patvirtinti prašymą priežiūros institucijai leisti naudoti ar keisti dalinį ar visišką vidaus modelį mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti ir užtikrinti, kad draudimo ar perdraudimo įmonėje veiktų sistema, leidžianti tinkamai ir nuolat taikyti vidaus modelį.

3. Leidimai naudoti ar keisti dalinį ar visišką vidaus modelį išduodami atsižvelgiant į priežiūros institucijos teisės aktus. Leidimas naudoti dalinį ar visišką vidaus modelį išduodamas per 6 mėnesius nuo prašymo ir tinkamo visų reikalaujamų dokumentų pateikimo dienos.

4. Priežiūros institucija išduoda leidimą tik tuomet, kai vidaus modelis atitinka priežiūros institucijos nustatytus reikalavimus.

5. Net ir tuo atveju, jei priežiūros institucija leido naudoti vidaus modelį, priežiūros institucijos motyvuotu reikalavimu draudimo ar perdraudimo įmonė privalo pateikti mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimo duomenis pagal standartinę formulę.

6. Priežiūros institucijai išdavus leidimą naudoti vidaus modelį, draudimo ar perdraudimo įmonė neturi teisės grįžti prie dalinio ar visiško standartinės formulės naudojimo mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti, išskyrus atvejį, kai, atsižvelgdama į motyvuotą draudimo ar perdraudimo įmonės prašymą, priežiūros institucija leidžia grįžti prie standartinės formulės naudojimo.

7. Jeigu draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės naudojamas vidaus modelis nebeatitinka jam keliamų reikalavimų, draudimo ar perdraudimo įmonė privalo nedelsdama, bet ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo dienos, kai buvo pastebėti neatitikimai, informuoti apie tai priežiūros instituciją ir pateikti planą, kaip šie neatitikimai bus ištaisyti, arba pagrįsti, kad šie neatitikimai yra neesminiai. Jeigu draudimo ar perdraudimo įmonė neįgyvendina pateikto plano, priežiūros institucija gali reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė skaičiuotų mokumo kapitalo reikalavimą pagal standartinę formulę.

40 straipsnis. Minimalaus kapitalo reikalavimas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė privalo turėti tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų minimalaus kapitalo reikalavimui padengti. Minimalaus kapitalo reikalavimas skaičiuojamas atsižvelgiant į šiuos principus:

1) skaičiavimai turi būti aiškūs, paprasti ir juos turi būti įmanoma patikrinti;

2) minimalaus kapitalo reikalavimas turi atitikti tokią tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų sumą, kad draudėjai, apdraustieji ir naudos gavėjai patirtų nepriimtino lygio riziką, jei ta lėšų suma būtų mažesnė ir draudimo ar perdraudimo įmonei būtų leista tęsti veiklą.

2. Minimalaus kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas naudojant techninių atidėjinių, pasirašytų įmokų, rizikos kapitalo, atidėtųjų mokesčių ir administracinių sąnaudų ar šių kintamųjų poaibio tiesinę funkciją. Šie dydžiai naudojami išskaičiavus perdraudikų dalį. Tiesinė funkcija kalibruojama atsižvelgiant į draudimo ar perdraudimo įmonės pagrindinių nuosavų lėšų rizikos vertę, apskaičiuojamą taikant 85 procentų pasiklivimo lygį per vienų metų laikotarpį.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

3. Minimalaus kapitalo reikalavimas negali būti mažesnis kaip 25 procentai ar didesnis kaip 45 procentai draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimo, apskaičiuojamo šiame įstatyme nustatyta tvarka (šiuose straipsniuose nustatytais tikslais mokumo kapitalo suma didinama papildomo kapitalo, apskaičiuojamo šio įstatymo 48 straipsnyje nustatyta tvarka, suma). Jeigu minimalaus kapitalo reikalavimas siekia vieną iš šioje dalyje nurodytų ribų, draudimo ar perdraudimo įmonė privalo pateikti priežiūros institucijai informaciją, kuri padėtų tinkamai suprasti tokio apskaičiavimo priežastis.

4. Minimalaus kapitalo reikalavimas, apskaičiuojamas pagal šį straipsnį, turi būti ne mažesnis kaip absoliuti mažiausioji riba, kuri yra lygi:

1) 2 500 000 eurų – draudimo įmonės, vykdančios ne gyvybės draudimo veiklą, įskaitant priklausomas draudimo įmones;

2) 3 700 000 eurų – draudimo įmonės, vykdančios gyvybės draudimo veiklą, įskaitant priklausomas draudimo įmones;

3) 3 700 000 eurų – draudimo įmonės, vykdančios bent vienos iš šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10–15 punktuose nurodytoms draudimo grupėms priklausančios draudimo rizikos draudimo veiklą;

4) 3 600 000 eurų – perdraudimo įmonės, išskyrus priklausomas perdraudimo įmones, kurių minimalus kapitalas negali būti mažesnis kaip 1 200 000 eurų;

5) šios dalies 1 ir 2 punktuose (ar atitinkamai šios dalies 2 ir 3 punktuose) numatytų dydžių sumai – draudimo įmonės, nurodytos šio įstatymo 221 straipsnyje.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

5. Draudimo ar perdraudimo įmonė privalo apskaičiuoti minimalaus kapitalo reikalavimą ne rečiau kaip kas ketvirtį, nuolat stebėti ir užtikrinti minimalaus kapitalo reikalavimo padengimą tinkamomis pagrindinėmis nuosavomis lėšomis ir informuoti priežiūros instituciją apie apskaičiuotą minimalaus kapitalo reikalavimą ir jo padengimą. Draudimo ar perdraudimo įmonė, apskaičiuodama minimalaus kapitalo reikalavimą pagal šio straipsnio 3 dalies nuostatas, neprivalo mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiuoti kas ketvirtį, tačiau jį apskaičiuoja ne rečiau, negu nustatyta šio įstatymo 37 straipsnio 8 dalyje.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

41 straipsnis. Techniniai atidėjiniai

Pakeistas straipsnio pavadinimas:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė privalo skaičiuoti techninius atidėjinius, atsižvelgdama į visus savo įsipareigojimus pagal draudimo ir perdraudimo sutartis.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

2. Techninių atidėjinių vertė privalo atitikti sumą, kurią draudimo ar perdraudimo įmonė privalėtų sumokėti nedelsdama perleisdama teises ir pareigas pagal draudimo ir perdraudimo sutartis kitai draudimo ar perdraudimo įmonei.

3. Techniniai atidėjiniai privalo būti skaičiuojami laikantis apdairumo, patikimumo ir objektyvumo principų bei tinkamai įvertinant finansų rinkų informaciją ir bendrus viešai prieinamus duomenis apie draudimo riziką.

4. Draudimo ar perdraudimo įmonė privalo nustatyti procesus ir procedūras, kad draudimo ar perdraudimo įmonėje skaičiuojant techninius atidėjinius būtų naudojami tinkami, išsamūs ir tikslūs duomenys.

5. Priežiūros institucijos reikalavimu draudimo ar perdraudimo įmonė privalo pateikti priežiūros institucijai informaciją apie techninių atidėjinių pakankumą, metodų, naudojamų skaičiuojant techninius atidėjinius, pritaikomumą ir tinkamumą bei naudojamų statistinių duomenų adekvatumą.

6. Jeigu draudimo ar perdraudimo įmonės techniniai atidėjiniai apskaičiuojami nesilaikant teisės aktų reikalavimų, priežiūros institucijos reikalavimu draudimo ar perdraudimo įmonė privalo padidinti techninius atidėjinius iki dydžio, kuris atitiktų techninių atidėjinių, apskaičiuotų pagal teisės aktų reikalavimus, dydį.

7. Draudimo ar perdraudimo įmonė mokumo nustatymo tikslais skaičiuoja techninius atidėjinius priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

8. Gyvybės draudimo įmonės, vykdančios profesinių pensijų kaupimo veiklą, profesinių pensijų kaupimo techninį atidėjinį skaičiuoja priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

42 straipsnis. Draudimo ar perdraudimo įmonės investicijos

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė visą savo turtą turi investuoti laikydamasi apdairumo principo, kaip nustatyta šio straipsnio 2–10 dalyse.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

2. Draudimo ar perdraudimo įmonė visą turtą gali investuoti tik į investicijų objektus, kurių riziką įmonė gali tinkamai nustatyti, vertinti, stebėti, valdyti, kontroliuoti ir pranešti apie ją, taip pat atsižvelgti į ją atlikdama savo rizikos ir mokumo vertinimą pagal šio įstatymo 26 straipsnio 14 dalies 1 punkte nustatytus reikalavimus.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

3. Draudimo ar perdraudimo įmonė visą turtą, ypač dengiantį minimalų kapitalo ir mokumo kapitalo reikalavimą, turi investuoti užtikrindama viso investicijų portfelio saugumą, kokybę, likvidumą, pelningumą ir prieinamumą.

4. Techninius atidėjinius dengiantį turtą draudimo ar perdraudimo įmonė turi investuoti atsižvelgdama į draudimo ir perdraudimo įsipareigojimų pobūdį ir trukmę.

5. Draudimo ar perdraudimo įmonė turtą turi investuoti siekdama geriausiai užtikrinti draudėjų, apdraustųjų ir naudos gavėjų interesus.

6. Kilus interesų konfliktui, draudimo ar perdraudimo įmonė arba jų turto portfelį valdantis asmuo privalo užtikrinti, kad investicijos geriausiai atitiktų draudėjų, apdraustųjų ir naudos gavėjų interesus.

7. Draudimo ar perdraudimo įmonė gali naudoti išvestines finansines priemones, siekdama mažinti investicijų riziką arba užtikrinti efektyvų investicijų portfelio valdymą.

8. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi užtikrinti, kad investicijos ir turtas, kuriuo nėra prekiaujama reguliuojamose finansų rinkose, nevirsytų apdairaus lygio.

9. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi tinkamai diversifikuoti turtą, kad būtų išvengta per didelės priklausomybės nuo bet kurios atskiros turto rūšies, emitento ar įmonių grupės arba geografinės teritorijos ir pernelyg didelės viso portfelio rizikos koncentracijos.

10. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi užtikrinti, kad investuojant į vertybinius popierius, kuriuos išleido tas pats emitentas ar emitentai, priklausantys tai pačiai grupei, būtų išvengta pernelyg didelės rizikos koncentracijos.

11. Įsipareigojimus pagal gyvybės draudimo sutartis, susijusias su investiciniais fondais, dengiantis turtas investuojamas laikantis apdairumo principo ir taisyklių, nustatytų priežiūros institucijos teisės aktuose.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

12. Draudimo įmonė privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka tvarkyti turto, dengiančio techninius atidėjinius, sąrašą. Teismas, taikydamas laikinąsias apsaugos priemones, ar kitos valstybės institucijos, taikydamos poveikio priemones, susijusias su į šį sąrašą įrašytu turtu, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl galimo laikinųjų apsaugos ar poveikio priemonių poveikio draudimo įmonės finansinei būklei ir draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesams. Priežiūros institucija išvadą teismui privalo pateikti per 24 valandas.

43 straipsnis. Draudimo įmonės blogėjančios finansinės būklės nustatymas ir pranešimas apie ją

Draudimo ar perdraudimo įmonė turi nustatyti tinkamas procedūras, kurios suteikia galimybę nustatyti blogėjančią finansinę būklę. Draudimo ar perdraudimo įmonė, nustačiusi, kad jos finansinė būklė blogėja, privalo nedelsdama apie tai pranešti priežiūros institucijai.

44 straipsnis. Techninių atidėjinių skaičiavimo reikalavimų nevykdymas

1. Jeigu draudimo ar perdraudimo įmonė nevykdo techninių atidėjinių skaičiavimo reikalavimų, priežiūros institucija, prieš tai pranešusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra draudimo rizika, arba įsipareigojimo Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai, turi teisę areštuoti draudimo ar perdraudimo įmonės turtą. Priežiūros institucijos pranešime kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai turi būti nurodytas turtas, kurį ketinama areštuoti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priežiūros institucijos teisės įgyvendinimas neatima priežiūros institucijos teisės taikyti kitas šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones.

45 straipsnis. Mokumo kapitalo reikalavimo nesilaikymas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė privalo informuoti priežiūros instituciją nedelsdama, kai tik pastebi, kad nevykdo mokumo kapitalo reikalavimo, arba kyla rizika, kad toks reikalavimas bus nevykdomas per kitus 3 mėnesius.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonė, pastebėjusi, kad nevykdo mokumo kapitalo reikalavimo, privalo per 2 mėnesius pateikti pagrįstą finansinės būklės atkūrimo planą, parengtą atsižvelgiant į priežiūros institucijos nustatytus reikalavimus, ir suderinti jį su priežiūros institucija.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

3. Priežiūros institucija privalo pareikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė imtųsi būtinų priemonių, kad per 6 mėnesius nuo to laiko, kai buvo pastebėta, kad nesilaikoma mokumo kapitalo reikalavimo, mokumo kapitalo reikalavimas būtų padengtas tinkamomis draudimo ar perdraudimo įmonės nuosavomis lėšomis arba, siekiant užtikrinti mokumo kapitalo reikalavimo vykdymą, būtų sumažintas draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis. Prireikus priežiūros institucija turi teisę 3 mėnesiams pratęsti šį terminą.

4. Jeigu yra ypatingų neigiamų aplinkybių, apie kurias paskelbia Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija, priežiūros institucija, atsižvelgusi į visus svarbius veiksnius, įskaitant vidutinę techninių atidėjinių trukmę, gali neigiamų aplinkybių paveiktai įmonei, kuri viena ar kartu su kitomis neigiamų aplinkybių paveiktomis įmonėmis užima didelę rinkos dalį, arba įmonės, kurios vienos ar kartu su kitomis įmonėmis paveikta didelė draudimo ar perdraudimo rūšių dalis, pratęsti šio straipsnio 3 dalyje nurodytą 3 mėnesių terminą ne daugiau kaip 7 metams. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją, kad ši paskelbtų apie ypatingas neigiamas aplinkybes, jei tikėtina, kad draudimo ar perdraudimo įmonė (įmonės), kuri (kurios) užima didelę rinkos dalį, arba draudimo ar perdraudimo įmonė (įmonės), kurios (kurių) paveikta didelė draudimo ar perdraudimo rūšių dalis, neįvykdys vieno iš reikalavimų, nustatytų šio straipsnio 3 dalyje. Ypatingos neigiamos aplinkybės egzistuoja, kai finansų rinkose yra nenumatytas, staigus ir didelis nuosmukis, palūkanų normos ilgą laiką išlieka žemos ar įvyksta didelio poveikio katastrofa, darantys didelį neigiamą poveikį draudimo ar perdraudimo įmonės (įmonių) finansinei būklei. Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija, bendradarbiaudama su priežiūros institucija, reguliariai vertina ir paskelbia, kada ypatingos neigiamos aplinkybės nustoja egzistuoti. Draudimo ar perdraudimo įmonė privalo priežiūros institucijai kas 3 mėnesius pateikti pažangos ataskaitą, kurioje nurodomos priemonės, kurių buvo imtasi, ir pažanga, padaryta siekiant padengti mokumo kapitalo reikalavimą tinkamomis nuosavomis lėšomis arba siekiant užtikrinti mokumo kapitalo reikalavimo vykdymą, sumažinti draudimo ar perdraudimo įmonės riziką.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

5. Šio straipsnio 4 dalyje minimas termino pratęsimas turi būti atšauktas, jeigu draudimo ar perdraudimo įmonė nuo momento, kai pastebėtas mokumo kapitalo reikalavimo nevykdymas, iki pažangos ataskaitos pateikimo nepadarė esminės pažangos, kad būtų įvykdytas mokumo kapitalo reikalavimas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

6. Išimtiniais atvejais, kai priežiūros institucija mano, kad draudimo ar perdraudimo įmonės finansinė būklė ir toliau blogės, ji, apie tai pranešusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra draudimo rizika, arba įsipareigojimo Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai, turi teisę areštuoti draudimo ar perdraudimo įmonės turtą arba prašyti, kad kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija nustatytų

analogiškus apribojimus priežiūros institucijos nurodytam draudimo ar perdraudimo įmonės turtui.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytos priežiūros institucijos teisės įgyvendinimas neatima priežiūros institucijos teisės taikyti kitas šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones.

46 straipsnis. Minimalaus kapitalo reikalavimo nesilaikymas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė privalo informuoti priežiūros instituciją nedelsdama, kai tik pastebi, kad nevykdo minimalaus kapitalo reikalavimo, arba kyla rizika, kad toks reikalavimas bus nevykdomas per kitus 3 mėnesius.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonė, pastebėjusi, kad nevykdo minimalaus kapitalo reikalavimo, privalo per vieną mėnesį pateikti priežiūros institucijos nustatytos formos ir pagal nustatytus reikalavimus parengtą pagrįstą trumpalaikį finansinės būklės atkūrimo planą, kad per 3 mėnesius nuo to laiko, kai buvo pastebėta, kad nesilaikoma minimalaus kapitalo reikalavimo, minimalaus kapitalo reikalavimas būtų padengtas tinkamomis draudimo ar perdraudimo įmonės nuosavomis lėšomis arba, siekiant užtikrinti minimalaus kapitalo reikalavimo vykdymą, būtų sumažintas draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis. Trumpalaikis finansinės būklės atkūrimo planas turi būti suderintas su priežiūros institucija.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

3. Gavusi šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, priežiūros institucija turi teisę, apie tai pranešusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra draudimo rizika, arba įsipareigojimo Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai, areštuoti draudimo ar perdraudimo įmonės turtą arba prašyti, kad kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija nustatytų analogiškus apribojimus priežiūros institucijos nurodytam draudimo ar perdraudimo įmonės turtui.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytos priežiūros institucijos teisės įgyvendinimas neatima priežiūros institucijos teisės taikyti kitas šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones.

47 straipsnis. Priežiūros institucijos teisės kitų Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių atžvilgiu

Kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos prašymu priežiūros institucija turi teisę areštuoti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės turtą, nurodytą kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos ir esantį Lietuvos Respublikoje.

48 straipsnis. Papildomas kapitalas

1. Išimtiniais atvejais priežiūros institucija gali įpareigoti draudimo ar perdraudimo įmonę turėti papildomo kapitalo, t. y. kai priežiūros institucija, atlikdama savo funkcijas, nustato, kad:

1) draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis reikšmingai skiriasi nuo prielaidų, kuriomis grindžiamas pagal standartinę formulę apskaičiuojamas mokumo kapitalo reikalavimas, ir reikalavimas taikyti vidaus modelį (šio įstatymo 38 straipsnio 3 dalis) yra netinkamas arba buvo neveiksmingas arba dalinis ar visiškas vidaus modelis dar yra kuriamas;

2) draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis reikšmingai skiriasi nuo prielaidų, kuriomis grindžiamas pagal dalinį ar visišką vidaus modelį apskaičiuotas mokumo kapitalo reikalavimas, nes tam tikra kiekybinė rizika nėra tinkamai įvertinta, o modelis per protingą terminą nebuvo patobulintas taip, kad geriau atspindėtų esamą rizikos pobūdį;

3) draudimo ar perdraudimo įmonės valdymo sistema reikšmingai nukrypsta nuo teisės aktuose nustatytų reikalavimų ir dėl to draudimo ar perdraudimo įmonė negali tinkamai nustatyti, įvertinti, stebėti ir valdyti kylančios ar galinčios kilti rizikos ir apie ją pranešti ir yra

mažai tikėtina, kad taikant kitas priemones įmonei pavyks per protingą laikotarpį reikšmingai sumažinti neatitikimus;

4) draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis reikšmingai skiriasi nuo prielaidų, kuriomis grindžiama suderinimo korekcija, svyravimų korekcija arba pereinamojo laikotarpio priemonė nerizikingų palūkanų normoms ar techniniams atidėjiniams, kai draudimo ar perdraudimo įmonė pagal priežiūros institucijos nustatytą tvarką taiko šias korekcijas ar pereinamojo laikotarpio priemones.

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

2. Jeigu yra šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos aplinkybės, reikalaujamo papildomo kapitalo suma apskaičiuojama taip, kad būtų užtikrinta, kad draudimo ar perdraudimo įmonė vykdytų šio įstatymo 37 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytus reikalavimus.

3. Jeigu yra šio straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktuose nurodytos aplinkybės, reikalaujamo papildomo kapitalo suma privalo būti proporcinga esminei rizikai, kylančiai dėl trūkumų, dėl kurių priežiūros institucija priima sprendimą reikalauti papildomo kapitalo.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

4. Jeigu yra šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytos aplinkybės, priežiūros institucija turi užtikrinti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė imtųsi visų priemonių trūkumams, dėl kurių buvo nustatytas papildomas kapitalas, ištaisyti.

5. Priežiūros institucija peržiūri sprendimą dėl papildomo kapitalo ne rečiau kaip kartą per metus ir privalo jį panaikinti, kai draudimo ar perdraudimo įmonė ištaiso veiklos trūkumus, dėl kurių sprendimas buvo priimtas.

6. Mokumo kapitalo reikalavimas, įskaitant nustatytą papildomą kapitalą, pakeičia netinkamą mokumo kapitalo reikalavimą.

7. Neteko galios nuo 2015-04-18.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

49 straipsnis. Teisių ir pareigų pagal draudimo ar perdraudimo sutartis perleidimas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė, remdamasi rašytine sutartimi ir gavusi priežiūros institucijos leidimą, turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal draudimo ar perdraudimo sutartis (visas sutartis ar dalį jų) kitai draudimo ar perdraudimo įmonei, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui, įsteigtam Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje. Priežiūros institucija, prieš išduodama leidimą, kreipiasi į atitinkamas kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijas, kad gautų šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodytą informaciją.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonė turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal draudimo ar perdraudimo sutartis kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei tik tuo atveju, kai šios valstybės priežiūros institucija patvirtina, kad perdavus teises ir pareigas perimančioji įmonė vykdys mokumo kapitalo reikalavimus.

3. Jeigu ketinama perleisti teises ir pareigas pagal draudimo įmonės filialo kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje sutartis, priežiūros institucija privalo gauti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos nuomonę dėl teisių ir pareigų perleidimo.

4. Leidimas perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis gali būti išduodamas tik tuo atveju, kai tam neprieštarauja Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra draudimo rizika, arba įsipareigojimo Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija.

5. Jeigu šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodyta informacija nėra gaunama per 3 mėnesius nuo priežiūros institucijos kreipimosi, laikoma, kad Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija neprieštarauja, kad teisės ir pareigos pagal draudimo sutartis būtų perleistos.

6. Rašytinėje sutartyje dėl teisių ir pareigų perleidimo privalo būti sąlyga, kad teisių ir pareigų perleidimas laikomas įvykusi ne anksčiau kaip nuo priežiūros institucijos leidimo perleisti teises ir pareigas paskelbimo priežiūros institucijos interneto svetainėje dienos.

7. Šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalių nuostatos taikomos ir tuo atveju, kai teisės ir pareigos pagal draudimo sutartis perleidžiamos reorganizuojant draudimo įmonę.

8. Perleidžiant teises ir pareigas pagal draudimo sutartis šio straipsnio 1 dalyje nustatytu atveju, draudėjo sutikimas nėra reikalingas. Toks sutikimas nėra reikalingas ir tais atvejais, kai teises ir pareigas pagal draudimo sutartis, kurioms taikoma Lietuvos Respublikos teisė, perleidžia kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė, o Lietuvos Respublika yra Europos ekonominės erdvės valstybė, kurioje yra draudimo rizika, arba įsipareigojimo Europos ekonominės erdvės valstybė.

9. Šio straipsnio nuostatos nėra taikomos, kai draudimo įmonė perleidžia teises ir pareigas pagal pavienes draudimo sutartis šiose sutartyse nustatyta tvarka ir vadovaudamasi teisės aktų nuostatomis dėl skolos perkėlimo ir reikalavimo perleidimo.

10. Perleidžiant teises ir pareigas pagal draudimo sutartis, perdraudikų įsipareigojimais pagal šias draudimo sutartis perleidžiami perdraudimo sutartyse nustatyta tvarka.

11. Privalomasis teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimas reglamentuojamas šio įstatymo 152 ir 206 straipsniuose.

50 straipsnis. Leidimo perleisti teises ir pareigas pagal draudimo ar perdraudimo sutartis išdavimas

1. Draudimo įmonė apie ketinimą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis privalo paskelbti mažiausiai 2 nacionaliniuose laikraščiuose, taip pat įvykdyti paskelbimo reikalavimus, nustatytus Europos ekonominės erdvės valstybėje, kurioje yra draudimo rizika, arba įsipareigojimo Europos ekonominės erdvės valstybėje. Skelbime apie ketinimą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis turi būti nurodytas ne trumpesnis kaip 2 mėnesių terminas, per kurį draudėjas turi teisę raštu pareikšti draudimo įmonei savo prieštaravimą dėl ketinimo perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis ir perdraudimo sutartis. Šios dalies nuostatos taikomos ir tuo atveju, kai teises ir pareigas pagal draudimo sutartis perleidžia kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė, o Lietuvos Respublika yra Europos ekonominės erdvės valstybė, kurioje yra draudimo rizika, arba įsipareigojimo Europos ekonominės erdvės valstybė.

2. Jeigu draudimo įmonė netinkamai įvykdė šio straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, priežiūros institucija savo nustatyta tvarka turi teisę pareikalauti, kad draudimo įmonė ketinimą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis paskelbtų pakartotinai arba papildomai raštu praneštų kiekvienam draudėjui.

3. Pasibaigus šio straipsnio 1 dalyje nustatytam terminui, draudimo įmonė, ketinanti perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis, privalo kreiptis į priežiūros instituciją dėl leidimo perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis išdavimo.

4. Leidimas perleisti teises ir pareigas pagal draudimo ar perdraudimo sutartis išduodamas priežiūros institucijos nustatyta tvarka per 3 mėnesius nuo kreipimosi dienos, jeigu:

1) pateikti visi priežiūros institucijos nustatytame leidimų perleisti teises ir pareigas pagal draudimo ar perdraudimo sutartis išdavimo tvarkos apraše nurodyti dokumentai ir informacija;

2) perimančioji įmonė prisiima visas teises ir pareigas, atsirandančias iš draudimo ar perdraudimo sutarčių;

3) perdavus teises ir pareigas pagal draudimo ar perdraudimo sutartis, perimančioji įmonė vykdys mokumo kapitalo reikalavimus;

4) teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimas neturės neigiamos įtakos draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų turtiniams interesams;

5) šio įstatymo 49 straipsnio 4 dalyje nurodytos kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijos neprieštarauja dėl teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimo.

5. Priežiūros institucija, išduodama leidimą perleisti teises ir pareigas, privalo nustatyti terminą, per kurį teisės ir pareigos privalo būti perleistos. Leidimas perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis skelbiamas priežiūros institucijos interneto svetainėje.

6. Jeigu draudėjas nesutinka su teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimu, jis turi teisę šiuo pagrindu nutraukti draudimo sutartį draudimo sutartyje nustatyta dėl draudimo sutarties nutraukimo, jei draudėjas nesutinka su draudiko pasikeitimu dėl teisių ir pareigų perleidimo, tvarka per vieną mėnesį nuo teisių ir pareigų perleidimo dienos.

7. Teisės ir pareigos pagal draudimo ar perdraudimo sutartis perleidžiamos kartu su techninius atidėjinius dengiančiu turtu arba esant tokio turto atkūrimo planui, kuriam priežiūros institucijos nustatyta tvarka turi būti gautas priežiūros institucijos pritarimas.

8. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame viešame skelbime privalo būti nurodytos sąlygos, kurias įvykdžius kitą dieną bus laikoma, kad teisės ir pareigos pagal draudimo sutartis yra perleistos. Šis skelbimas laikomas tinkamu draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų informavimu apie teisių ir pareigų perleidimą pagal Civilinio kodekso 6.109 straipsnį.

51 straipsnis. Perdraudimui taikomos nuostatos

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė, siekdama nuostolių dėl priimtų draudimo rizikos sumažinimo, kapitalo reikalavimo sumažinimo, efektyvesnio turimo kapitalo naudojimo ar galimybės priimti kitas draudimo rizikas išplėtimo, gali perduoti priimtą riziką, sudarydama perdraudimo ar pakartotinio perdraudimo sutartis su asmenimis, nurodytais šio įstatymo 4 straipsnyje.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonė gali perduoti priimtą riziką specialiajai įmonei. Leidimą steigti specialiąją įmonę Lietuvos Respublikoje išduoda priežiūros institucija.

3. Draudimo ar perdraudimo įmonė, atsižvelgiant į priimtą draudimo riziką, kiekvienu momentu privalo būti pakankamai persidraudusi.

4. Vien tik faktas, kad perdraudimo sutartis ar pakartotinio perdraudimo sutartis sudaryta su kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmone, kurios finansinė būklė nėra stabili ir gera, negali būti pagrindas pripažinti tokią perdraudimo ar pakartotinio perdraudimo sutartį netinkama.

5. Draudimo ar perdraudimo įmonė, sudaranti riboto perdraudimo sutartis ar vykdanči riboto perdraudimo veiklą, turi užtikrinti, kad su šiomis sutartimis ar veikla susijusi rizika būtų tinkamai nustatoma, vertinama, stebima, valdoma ir kontroliuojama, būtų užtikrintas tinkamas informavimas apie šią riziką.

6. Perdraudimo sutartys, sudarytos su įmonėmis, kurių pagrindinės buveinės yra trečiosiose valstybėse, kurių mokumo sistema pripažįstama lygiaverte šiame įstatyme nustatytai mokumo sistemai ir kurių sąrašas skelbiamas Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos interneto svetainėje, vertinamos taip pat, kaip ir perdraudimo sutartys, sudarytos su įmonėmis, gavusiomis licenciją pagal šį įstatymą.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

52 straipsnis. Apskaita ir finansinė atskaitomybė

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė privalo tvarkyti buhalterinę apskaitą ir sudaryti tarpinių finansinių ataskaitų rinkinį ir metinių finansinių ataskaitų rinkinį vadovaudamasi

Lietuvos Respublikos įstatymais, priežiūros institucijos sprendimais ir kitais teisės aktais, taip pat draudimo ar perdraudimo įmonės pasirinkta apskaitos politika.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1883](#), 2015-06-25, paskelbta TAR 2015-07-07, i. k. 2015-11083

2. Draudimo ar perdraudimo įmonės veiklos apskaitos sistema privalo būti organizuota taip, kad:

1) finansinės ataskaitos rodytų tikrą draudimo įmonės finansinę būklę ir veiklos rezultatus;

2) sudarytų sąlygas įmonei saugiai ir patikimai naudoti bei valdyti įmonės turtą ir juo disponuoti;

3) sudarytų sąlygas audito įmonei, asmeniui, atliekančiam vidaus audito funkciją, ar įstatymų įgaliotoms institucijoms tikrinti ir vertinti įmonės, jos priežiūros, valdymo organų ir kitų darbuotojų, turinčių teisę priimti sprendimus, dėl kurių atsiranda įmonės įsipareigojimai kitiems asmenims, veiklą ir įmonės finansinę būklę.

3. Per 4 mėnesius nuo finansinių metų pabaigos draudimo ar perdraudimo įmonė privalo pateikti priežiūros institucijai visuotinio akcininkų susirinkimo patvirtintą metinių finansinių ataskaitų rinkinį, sprendimą dėl pelno paskirstymo ir auditoriaus išvadą.

4. Draudimo ar perdraudimo įmonės visuotinis akcininkų susirinkimas negali svarstyti ir tvirtinti metinių finansinių ataskaitų rinkinio ir priimti sprendimo dėl pelno paskirstymo, jeigu nėra atliktas metinių finansinių ataskaitų rinkinio auditas.

5. Už metinių finansinių ataskaitų rinkinyje pateiktos informacijos teisingumą atsako draudimo ar perdraudimo įmonės vadovas, valdybos ar stebėtojų tarybos nariai įstatymų nustatyta tvarka pagal įstatymų vadovui, valdybai ar stebėtojų tarybai priskirtą kompetenciją.

6. Draudimo ar perdraudimo įmonės tarpinių finansinių ataskaitų rinkinio sudarymo periodiškumą, tarpinių ir metinių finansinių ataskaitų rinkinių pateikimo ir skelbimo tvarką nustato priežiūros institucija.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1883](#), 2015-06-25, paskelbta TAR 2015-07-07, i. k. 2015-11083

53 straipsnis. Auditas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonės metinių finansinių ataskaitų rinkinį turi audituoti audito įmonė, kurios auditoriai turi draudimo įmonių, perdraudimo įmonių arba finansų įstaigų audito patirties.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonė per 10 dienų nuo audito įmonės pasirinkimo privalo pranešti priežiūros institucijai apie pasirinktą audito įmonę ir jos paskirtus auditorius. Jeigu audito įmonės auditoriai neturi draudimo įmonių, perdraudimo įmonių arba finansų įstaigų audito patirties ar yra pagrindas abejoti audito įmonės nepriklausomumu nuo audituojamos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, priežiūros institucijos reikalavimu draudimo ar perdraudimo įmonė privalo pakeisti audito įmonę ar paskirtus auditorius. Tas pats auditorius (auditorius, dalyvavęs atliekant draudimo ar perdraudimo įmonės auditą ar pasirašęs auditoriaus išvadą) negali atlikti tos pačios draudimo ar perdraudimo įmonės audito ilgiau kaip 5 metus iš eilės. Pasibaigus šiam laikotarpiui, auditorius 2 metus negali atlikti šios draudimo ar perdraudimo įmonės audito.

3. Audito įmonės pareigos atliekant draudimo ar perdraudimo įmonės finansinių ataskaitų rinkinio auditą:

1) audito įmonė privalo nedelsdama raštu pranešti priežiūros institucijai apie reikšmingus šio įstatymo ir kitų draudimo ir perdraudimo įmonių finansinę veiklą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus, apie mokumo kapitalo ar minimalaus kapitalo reikalavimų nesilaikymą, taip pat apie aplinkybes, rodančias, kad draudimo ar perdraudimo įmonė nebeatitinka reikalavimų, pagal kuriuos išduodama veiklos licencija, taip pat apie aplinkybes, kurios kelia ar gali kelti grėsmę draudimo ar perdraudimo įmonės mokumui,

finansiniam stabilumui ir veiklos tęstinumui arba draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesams;

2) audito įmonė privalo nedelsdama raštu pranešti priežiūros institucijai apie bet kokias aplinkybes, dėl kurių atsisakoma pareikšti auditoriaus nuomonę auditoriaus išvadoje, pareiškiami neigiami ar sąlyginė nuomonė.

4. Priežiūros institucijos reikalavimu audito įmonė privalo pateikti paaiškinimus dėl savo nuomonės apie finansines ataskaitas ir dėl kitos auditoriaus išvadoje nurodytos informacijos.

5. Audito įmonė, atliekanti auditą draudimo ar perdraudimo įmonę kontroliuojančioje ar draudimo ar perdraudimo įmonės kontroliuojamoje įmonėje, nedelsdama privalo pranešti priežiūros institucijai apie bet kokias šio straipsnio 3 dalyje nurodytas aplinkybes, paaiškęusias atliekant auditą.

6. Audito įmonės sąžiningas informacijos pateikimas priežiūros institucijai apie bet kurias šiame straipsnyje nurodytas aplinkybes nėra ir negali būti pareigos, nustatytos teisės aktuose ar sutartyje, neatskleisti informacijos pažeidimas ir neužtraukia bei negali užtraukti jokios atsakomybės.

54 straipsnis. Informacijos atskleidimas visuomenei ir priežiūros institucijai

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė, vykdydama informacijos atskleidimo visuomenei reikalavimus, parengia mokumo ir finansinės būklės ataskaitą ir ją paskelbia, atsižvelgdama į priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimus.

2. Priežiūros institucija nustato reikalavimus dėl informacijos, kurią reikia pateikti priežiūros funkcijoms atlikti, pobūdžio, apimties, formos ir pateikimo laikotarpio.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

DRAUDIMO IR (AR) PERDRAUDIMO ĮMONIŲ GRUPĖS PRIEŽIŪRA

55 straipsnis. Grupės priežiūros taikymo atvejai

1. Šio skirsnio nuostatos taikomos šiame skirsnyje nurodytoms draudimo įmonėms, perdraudimo įmonėms ir kitoms įmonėms. Įmonėms, kurioms taikomi grupės priežiūros reikalavimai, taip pat taikomi ir kiti draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių veiklos ir jos priežiūros reikalavimai, išskyrus šiame įstatyme ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytas išimtis.

2. Priežiūros institucijai nuostatos dėl draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės priežiūros institucijos (toliau – grupės priežiūros institucija) taikomos tada, kai priežiūros institucija šio įstatymo 63 straipsnyje nustatyta tvarka paskiriama grupės priežiūros institucija. Jeigu priežiūros institucija nėra paskiriama grupės priežiūros institucija, jai grupės priežiūros reikalavimai taikomi kaip atitinkamai draudimo priežiūros institucijų kolegijos (toliau – priežiūros institucijų kolegija) veikloje dalyvaujančiai priežiūros institucijai.

3. Grupės lygiu prižiūrimos šios įmonės:

1) draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios yra ne mažiau kaip vienos draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, trečiosios valstybės draudimo įmonės ar trečiosios valstybės perdraudimo įmonės dalyvaujančios įmonės;

2) draudimo ar perdraudimo įmonės, kurių patronuojančioji įmonė yra draudimo kontroliuojančioji įmonė arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė, turinti pagrindinę buveinę Europos ekonominės erdvės valstybėje;

3) atsižvelgiant į šio įstatymo 56 straipsnio 6 dalies 3 punkto nuostatas – draudimo ar perdraudimo įmonės, kurių patronuojančioji įmonė yra mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji įmonė, draudimo kontroliuojančioji įmonė arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė, turinti pagrindinę buveinę ne Europos ekonominės erdvės valstybėje, arba trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė.

4. Šio straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytais atvejais, jei dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji įmonė arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra Europos ekonominės erdvės valstybėje, yra su prižiūrima įmone arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančiąja įmone, kuriai taikoma papildoma priežiūra pagal Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymą, susijusi įmonė, grupės priežiūros institucija, pasikonsultavusi su kitomis priežiūros institucijomis, gali nuspręsti tos dalyvujančios draudimo ar perdraudimo įmonės arba tos draudimo kontroliuojančiosios įmonės lygiu nevykdyti rizikos koncentracijos priežiūros ir (arba) draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės įmonių tarpusavio sandorių (toliau – grupės įmonių tarpusavio sandoris) priežiūros, nurodytos šio įstatymo 61 straipsnyje.

5. Jeigu mišrios veiklos finansų kontroliuojančiajai įmonei pagal šį įstatymą ir pagal Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymą taikomos lygiavertės nuostatos, grupės priežiūros institucija, pasikonsultavusi su kitomis priežiūros institucijomis, gali nuspręsti šiai mišrios veiklos finansų kontroliuojančiajai įmonei taikyti tik atitinkamas Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo nuostatas.

6. Jeigu mišrios veiklos finansų kontroliuojančiajai įmonei pagal šį įstatymą ir pagal kitus Lietuvos Respublikos teisės aktus, reglamentuojančius finansų įstaigų veiklą, taikomos lygiavertės nuostatos, grupės priežiūros institucija, suderinusi su atitinkama konsoliduotos priežiūros institucija, šiai mišrios veiklos finansų kontroliuojančiajai įmonei gali taikyti tik tas nuostatas, kurios yra taikomos pagrindiniam finansų sektoriui, nustatytam pagal Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymą.

7. Grupės priežiūros institucija apie sprendimus, priimtus pagal šio straipsnio 5 ir 6 dalis, informuoja Europos bankininkystės instituciją ir Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją.

56 straipsnis. Grupės priežiūros taikymo sritis

1. Priežiūros institucijų pagal šio įstatymo 55 straipsnį atliekamos priežiūros funkcijos nereiškia, kad trečiųjų valstybių draudimo įmonė, trečiųjų valstybių perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji įmonė, mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji įmonė ar mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė tampa individualiai prižiūrimu subjektu, tačiau dėl jų priežiūros institucijos turi šiame skirsnyje nustatytas teises ir pareigas. Ši nuostata neatima priežiūros institucijos teisės reikalauti, kad draudimo kontroliuojančiųjų įmonių ar mišrios veiklos finansų kontroliuojančiųjų įmonių valdymo ir priežiūros organų narių ir kitų vadovaujamąsias pareigas einančių asmenų reputacija būtų nepriekaištinga, o kvalifikacija būtų tinkama patikimam ir riziką ribojančiam valdymui užtikrinti.

2. Grupės priežiūros institucija gali nuspręsti netaikyti šio įstatymo 55 straipsnyje nurodytos grupės priežiūros įmonei, kai:

1) yra informacijos gavimo iš trečiojoje valstybėje esančios įmonės teisinių kliūčių;

2) įmonė yra nereikšminga grupės priežiūros tikslams;

3) priežiūros šiai įmonei taikymas turėtų netinkamą ar klaidinamą poveikį grupės priežiūros tikslams.

3. Šio straipsnio 2 dalies 2 punktą netaikomas tuo atveju, jei tos pačios grupės įmonės atskirai yra nereikšmingos grupei, tačiau visos kartu yra reikšmingos.

4. Jeigu grupės priežiūros institucija nustatė, kad draudimo ar perdraudimo įmonei neturėtų būti taikoma grupės priežiūra pagal šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktus, ji, prieš priimdama sprendimą, konsultuojasi su kitomis priežiūros institucijomis.

5. Jeigu grupės priežiūros institucija netaiko draudimo ar perdraudimo įmonei grupės priežiūros šio straipsnio 2 dalies 2 ar 3 punkte numatytais atvejais, Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra draudimo ar perdraudimo įmonė, priežiūros institucija gali

paprašyti, kad grupei vadovaujanti įmonė pateiktų bet kokią informaciją, kuri gali padėti prižiūrėti atitinkamą draudimo ar perdraudimo įmonę.

6. Šio skirsnio reikalavimų taikymo ypatumus toliau nurodytais atvejais nustato priežiūros institucijos teisės aktai, kai:

1) šio įstatymo 55 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nurodyta dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji įmonė ar mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė yra patrunuojamoji Europos ekonominės erdvės valstybėje pagrindinę buveinę turinčios draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios įmonės ar mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios įmonės įmonė;

2) šio įstatymo 55 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nurodyta dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė ar pagrindinę buveinę Europos ekonominės erdvės valstybėje turinti draudimo kontroliuojančioji įmonė arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė neturi pagrindinės buveinės toje pačioje Europos ekonominės erdvės valstybėje kaip šios dalies 1 punkte nurodyta patrunuojančioji įmonė;

3) jei draudimo ar perdraudimo įmonės patrunuojančioji įmonė yra ne Europos ekonominės erdvės draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji įmonė ar mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė arba jei patrunuojančioji įmonė yra mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji įmonė.

57 straipsnis. Grupės mokumo priežiūra

1. Šio įstatymo 55 straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodytos dalyvujančios draudimo ar perdraudimo įmonės privalo užtikrinti, kad grupės mokumo kapitalo reikalavimas būtų skaičiuojamas ir padengtas tinkamomis grupės nuosavomis lėšomis laikantis priežiūros institucijos nustatytų reikalavimų.

2. Šio įstatymo 55 straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodytos draudimo ir perdraudimo įmonės privalo užtikrinti, kad grupės mokumo kapitalo reikalavimas būtų skaičiuojamas ir padengtas tinkamomis grupės nuosavomis lėšomis laikantis priežiūros institucijos nustatytų reikalavimų.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų reikalavimų laikymąsi prižiūri grupės priežiūros institucija pagal šio įstatymo 63 straipsnio nuostatas. Grupės mokumo priežiūrai *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 43 straipsnio ir 45 straipsnio 1–5 dalių nuostatos.

4. Dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji įmonė, mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė ar grupės įmonė, kurią nurodo grupės priežiūros institucija pasikonsultavusi su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir pačia grupe, privalo apskaičiuoti grupės mokumo kapitalo reikalavimą ne rečiau kaip kartą per metus, nuolat stebėti ir užtikrinti grupės mokumo kapitalo reikalavimo padengimą tinkamomis nuosavomis lėšomis ir informuoti priežiūros instituciją apie apskaičiuotą grupės mokumo kapitalo reikalavimą ir jo padengimą.

5. Grupės priežiūros institucija, gavusi informaciją, kad grupės mokumo kapitalo reikalavimas nėra vykdomas ar yra rizika, kad nebus vykdomas per kitus 3 mėnesius, privalo apie tai informuoti kitas priežiūros institucijų kolegijos priežiūros institucijas, kurios privalo išanalizuoti grupės finansinę būklę.

58 straipsnis. Grupės vidaus modelis

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė ir su ja susijusios įmonės arba su draudimo kontroliuojančiąja įmone ar mišrios veiklos finansų kontroliuojančiąja įmone susijusios įmonės gali pateikti grupės priežiūros institucijai bendrą prašymą leisti skaičiuoti konsoliduotą grupės mokumo kapitalo reikalavimą, taip pat grupės draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių mokumo kapitalo reikalavimą pagal vidaus modelį.

2. Priežiūros institucija, nustačiusi, kad draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis reikšmingai skiriasi nuo prielaidų, nustatytų grupės vidaus modelyje, turi teisę pareikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė per priežiūros institucijos nustatytą terminą

ištaisytų susidariusią padėtį. Jeigu priežiūros institucijos reikalavimas nėra įvykdytas ar įvykdytas netinkamai, priežiūros institucija, vadovaudamasi šio įstatymo 48 straipsniu, gali nustatyti papildomą kapitalą, kuriuo didinamas pagal vidaus modelį apskaičiuotas draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimas. Išimtiniais atvejais, kai papildomo kapitalo nustatymas būtų netinkamas, priežiūros institucija gali reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė apskaičiuotų mokumo kapitalo reikalavimą pagal standartinę formulę. Pagal standartinę formulę apskaičiuotas mokumo kapitalo reikalavimas gali būti padidintas papildomo kapitalo, nustatyto pagal šio įstatymo 48 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktuose nustatytus reikalavimus, dydžiu. Priežiūros institucija apie šioje dalyje nustatytus sprendimus ir jų motyvus privalo pranešti draudimo ar perdraudimo įmonei ir grupės priežiūros institucijai.

3. Priežiūros institucija savo teisės aktuose nustato išsamią šio straipsnio nuostatų įgyvendinimo tvarką ir kitus reikalavimus dėl grupės vidaus modelio taikymo.

59 straipsnis. Grupės papildomas kapitalas

1. Spręsdama, ar konsoliduoto grupės mokumo kapitalo reikalavimai tinkamai atspindi grupės rizikos pobūdį, grupės priežiūros institucija privalo atsižvelgti į tai, ar:

1) grupės lygiu nėra šio įstatymo 48 straipsnio 1 dalyje nurodytų aplinkybių;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

2) naudojant standartinę formulę ar vidaus modelį nėra pakankamai atsižvelgta į specifinę grupės lygiu esamą riziką, nes šią riziką sudėtinga kiekybiškai įvertinti;

3) atitinkamos priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 48 straipsnio ir 58 straipsnio 2 dalies nuostatas yra nustačiusios papildomą kapitalą, kuriuo didinamas susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimas.

2. Grupės priežiūros institucija turi teisę nustatyti papildomą grupės kapitalą, kuriuo didinamas konsoliduotas grupės mokumo kapitalo reikalavimas, kai nėra tinkamai atsižvelgiama į grupės rizikos pobūdį.

3. Šio įstatymo 48 straipsnis *mutatis mutandis* taikomas nustatant papildomą grupės kapitalą.

60 straipsnis. Grupių, kurios taiko centralizuotą rizikos valdymą, mokumo priežiūra

1. Centralizuoto rizikos valdymo grupių mokumo priežiūra taikoma draudimo ar perdraudimo įmonėms, kurios yra patronuojamosios draudimo ir perdraudimo įmonių įmonės, jeigu tenkinami visi šie reikalavimai:

1) patronuojamosios įmonės grupės priežiūros institucija nepriskyrė prie įmonių, kurioms nėra taikomi grupės priežiūros reikalavimai pagal šio įstatymo 56 straipsnio 2 dalies nuostatas, tačiau priskyrė prie įmonių, kurioms patronuojančiosios įmonės lygiu taikomi grupės priežiūros reikalavimai;

2) patronuojančiosios įmonės rizikos valdymo ir vidaus kontrolės procesai apima ir patronuojamąją įmonę ir, priežiūros institucijų vertinimu, yra pakankami patikimam ir riziką ribojančiam patronuojamosios įmonės valdymui užtikrinti;

3) patronuojančiajai įmonei buvo suteiktas leidimas, numatytas šio įstatymo 62 straipsnio 3 dalyje;

4) patronuojančiajai įmonei buvo suteiktas grupės priežiūros institucijos leidimas skelbti tik bendrą grupės mokumo ir finansinės būklės ataskaitą;

5) patronuojančioji įmonė kreipėsi į priežiūros instituciją ir teisės aktų nustatyta tvarka gavo leidimą taikyti centralizuoto rizikos valdymo grupių mokumo priežiūrą patronuojamajai draudimo ar perdraudimo įmonei.

2. Priežiūros institucija savo teisės aktuose nustato išsamią šio straipsnio nuostatų įgyvendinimo tvarką ir kitus centralizuoto rizikos valdymo grupių mokumo priežiūros reikalavimus.

61 straipsnis. Rizikos koncentracijos ir grupės įmonių tarpusavio sandorių priežiūra

1. Rizikos koncentracijos grupės lygiu ir grupės įmonių tarpusavio sandorių priežiūrą vykdo grupės priežiūros institucija. Rizikos koncentracijos grupės lygiu ir grupės įmonių tarpusavio sandorių priežiūra vykdoma pagal šio straipsnio ir šio įstatymo 62–67 straipsnių nuostatas.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios įmonės, mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios įmonės ar grupės įmonė, kurią nurodo grupės priežiūros institucija pasikonsultavusi su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir pačia grupe, praneša grupės priežiūros institucijai apie bet kokią reikšmingą rizikos koncentraciją grupės lygiu ir apie grupės priežiūros institucijos nurodytus grupės įmonių tarpusavio sandorius.

3. Priežiūros institucija savo teisės aktuose nustato išsamią šio straipsnio nuostatų įgyvendinimo tvarką ir kitus rizikos koncentracijos ir grupės įmonių tarpusavio sandorių priežiūros reikalavimus.

62 straipsnis. Valdymo sistemos priežiūra

1. Šio skyriaus antrajame skirsnyje nustatyti reikalavimai *mutatis mutandis* taikomi grupės lygiu.

2. Nedarant poveikio šio straipsnio 1 dalies taikymui, rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemos turi būti įdiegtos ir ataskaitų teikimo tvarka taikoma nuosekliai visose įmonėse, kurioms taikoma grupės priežiūra pagal šio įstatymo 55 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktus, siekiant užtikrinti, kad šių sistemų naudojimas ir ataskaitų teikimas būtų kontroliuojamas grupės lygiu.

3. Grupės priežiūros institucija turi teisę leisti, kad dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji įmonė ar mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė, atlikdama savos rizikos ir mokumo vertinimą grupės lygiu, apimtų ir patronuojamosios draudimo ar perdraudimo įmonės savo rizikos ir mokumo vertinimą ir parengtų vieną bendrą dokumentą.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

4. Priežiūros institucija savo teisės aktuose nustato išsamią šio straipsnio nuostatų įgyvendinimo tvarką ir kitus valdymo sistemos priežiūros reikalavimus.

63 straipsnis. Grupės priežiūros institucija

1. Grupės priežiūros institucija, atsakinga už grupės priežiūrą ir priežiūros institucijų veiklos koordinavimą, paskiriama iš atitinkamų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijų.

2. Jeigu priežiūros institucija prižiūri visas grupės draudimo ir perdraudimo įmones, grupės priežiūros funkcijas atlieka ta pati priežiūros institucija.

3. Visais kitais atvejais (išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nurodytą išimtį) grupės priežiūros funkcijas atlieka priežiūros institucija, išdavusi veiklos licenciją grupei vadovaujančiai draudimo ar perdraudimo įmonei, arba, jei grupei vadovauja ne draudimo ar perdraudimo įmonė, – priežiūros institucija:

1) išdavusi veiklos licenciją draudimo ar perdraudimo įmonei, kurios patronuojančioji įmonė yra draudimo kontroliuojančioji įmonė arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė;

2) išdavusi veiklos licenciją draudimo ar perdraudimo įmonei, kurios patronuojančioji įmonė yra draudimo kontroliuojančioji įmonė arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji

įmonė ir kuri yra toje pačioje Europos ekonominės erdvės valstybėje, kurioje yra pagrindinė draudimo kontroliuojančiosios įmonės arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios įmonės, turinčios patronuojamųjų draudimo ar perdraudimo įmonių daugiau negu vienoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, buveinė;

3) vykdanči draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios balansinis turtas yra didžiausias, priežiūrą, jei grupei vadovauja keletas draudimo kontroliuojančiųjų įmonių arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančiųjų įmonių, turinčių pagrindines buveines ir patronuojamąsias draudimo ar perdraudimo įmones Europos ekonominės erdvės valstybėse;

4) išdavusi veiklos licenciją didžiausią balansinį turtą turinčiai draudimo ar perdraudimo įmonei, jei keletas Europos ekonominės erdvės valstybėse pagrindines buveines turinčių draudimo ar perdraudimo įmonių turi tą pačią patronuojančiąją draudimo kontroliuojančiąją įmonę arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančiąją įmonę ir nė viena iš draudimo ar perdraudimo įmonių neturi pagrindinės buveinės toje Europos ekonominės erdvės valstybėje, kurioje yra pagrindinė patronuojančiosios draudimo kontroliuojančiosios įmonės arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios įmonės buveinė;

5) išdavusi veiklos licenciją didžiausią balansinį turtą turinčiai draudimo ar perdraudimo įmonei, kai grupė neturi patronuojančiosios įmonės, ar kitais šios dalies 1–4 punktuose nenumatytais atvejais.

4. Priežiūros institucijų bendru sprendimu, priimtu ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo priežiūros institucijų inicijuotos diskusijos, kuri gali būti inicijuojama ne dažniau kaip kartą per metus, pradžios ir atsiklausus grupės nuomonės, gali būti paskirta ir kita, negu numatyta šio straipsnio 3 dalyje, priežiūros institucija, jeigu šio straipsnio 3 dalies nuostatų taikymas būtų netinkamas atsižvelgiant į grupės struktūrą ir draudimo ar perdraudimo įmonių veiklos atskirose valstybėse mastą. Paskirtoji grupės priežiūros institucija informuoja grupei vadovaujančią draudimo ar perdraudimo įmonę arba pagal šio straipsnio 3 dalyje nurodytus kriterijus nustatytą grupės įmonę apie bendrą priežiūros institucijų sprendimą ir jo motyvus.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

5. Diskusijos metu, iki nėra priimtas bendras priežiūros institucijų sprendimas arba nėra pasibaigęs šio straipsnio 4 dalyje nurodytas 3 mėnesių laikotarpis, kuris laikomas taikinimo terminu pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnio 2 dalį, priežiūros institucija turi teisę kreiptis į Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją, kad ši pateiktų sprendimą. Apie šį kreipimąsi priežiūros institucija taip pat informuoja kitas priežiūros institucijas. Tokiu atveju priežiūros institucijos gali priimti bendrą sprendimą tik sulaukusios Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos sprendimo ir juo vadovaudamosi. Paskirtoji grupės priežiūros institucija informuoja grupei vadovaujančią draudimo ar perdraudimo įmonę arba pagal šio straipsnio 3 dalyje nurodytus kriterijus nustatytą grupės įmonę ir priežiūros institucijų kolegiją apie bendrą priežiūros institucijų sprendimą ir jo motyvus.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

6. Jeigu bendras priežiūros institucijų sprendimas nėra priimamas, grupės priežiūros funkcijas atlieka institucija, nustatoma pagal šio straipsnio 3 dalyje nurodytus kriterijus.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

7. Grupės priežiūros institucija atlieka šias funkcijas:

1) koordinuoja būtinos ar esminės informacijos apie grupės veiklą ir ypatingąsias padėtis surinkimą ir paskirstymą, įskaitant informaciją, reikšmingą priežiūros institucijos vykdomai priežiūrai;

2) prižiūri ir vertina grupės finansinę būklę;

3) vertina grupės mokumo, rizikos koncentracijos ir grupės įmonių tarpusavio sandorių reikalavimų vykdymą;

4) vertina grupės valdymo sistemos atitiktį šio įstatymo 62 straipsnyje nustatytiems reikalavimams ir grupės valdymo ir priežiūros organų narių ir kitas vadovaujamąsias pareigas einančių asmenų atitiktį šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatytiems reikalavimams;

5) planuoja ir koordinuoja priežiūros institucijų vykdomą grupės veiklos nuolatinę priežiūrą ar priežiūrą, taikomą esant ypatingajai padėčiai, kasmet organizuodama susitikimus ar kitaip bendradarbiaudama su kitomis priežiūros institucijomis ir atsižvelgdama į riziką, būdingą visoms grupės įmonėms, pobūdį, dydį ir sudėtingumą;

6) atlieka kitas teisės aktais grupės priežiūros institucijai priskirtas funkcijas.

8. Priežiūros institucija dalyvauja priežiūros institucijų kolegijoje, kuriai pirmininkauja grupės priežiūros institucija.

9. Priežiūros institucija, vykdydama grupės priežiūrą, bendradarbiauja, konsultuojasi ir keičiasi priežiūros funkcijoms atlikti būtina informacija su kitomis priežiūros institucijų kolegijos narėmis ir su kredito įstaigų bei finansų maklerio įmonių priežiūrą vykdančiomis institucijomis.

10. Priežiūros institucija savo teisės aktuose nustato išsamią šio straipsnio nuostatų įgyvendinimo tvarką ir kitus reikalavimus dėl priežiūros institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija.

64 straipsnis. Informacijos prieinamumas

1. Visi fiziniai ir juridiniai asmenys, kuriems taikoma grupės priežiūra, ir su jais susijusios įmonės bei dalyvaujančios įmonės turi teisę keistis bet kokia informacija, reikšminga grupės priežiūros tikslais. Šios teisės įgyvendinimas nelaikomas konfidencialumo ir duomenų apsaugos reikalavimų, nustatytų sandoriuose, teisės aktuose ir įmonių vidaus dokumentuose, pažeidimu.

2. Priežiūros institucija turi teisę pareikalauti, kad bet kuris fizinis ar juridinis asmuo pateiktų grupės priežiūros tikslais reikšmingą informaciją.

3. Priežiūros institucija, norėdama gauti grupės priežiūros tikslais reikšmingą informaciją, gali kreiptis tiesiogiai į grupės įmones tik tuo atveju, kai tokios informacijos per protingą laikotarpį nesuteikė draudimo ar perdraudimo įmonė, kuriai taikomi grupės priežiūros reikalavimai.

4. Draudimo ir perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios įmonės ir mišrios veiklos draudimo kontroliuojančiosios įmonės, vadovaudamosi 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2015/35, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL 2015 L 12, p. 1), kiekvienais metais viešai atskleidžia grupės valdymo ir organizacinę struktūrą, apimdamos visas grupei priklausančias patronuojamąsias įmones, susijusias įmones ir svarbius filialus.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

65 straipsnis. Informacijos patikrinimas

1. Priežiūros institucija tiesiogiai ar per tam tikslui pasitelktus asmenis turi teisę atlikti šio įstatymo 64 straipsnyje nurodytos informacijos patikrinimą:

1) draudimo ar perdraudimo įmonės, kuriai taikomi grupės priežiūros reikalavimai, patalpose;

2) draudimo ar perdraudimo įmonės, kuri yra šios dalies 1 punkte nurodytos įmonės susijusi įmonė, patalpose;

3) šios dalies 1 punkte nurodytos įmonės patronuojančiosios įmonės patalpose;

4) kitos įmonės, kuri yra šios dalies 3 punkte nurodytos įmonės susijusi įmonė, patalpose.

2. Jeigu priežiūros institucijai būtina informacija, kuria disponuoja prižiūrima ar neprižiūrima kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje esanti įmonė, priežiūros institucija turi teisę paprašyti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos atlikti patikrinimą. Priežiūros institucija turi teisę dalyvauti atliekant šį patikrinimą arba, jeigu kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija sutinka, pati atlikti tokį patikrinimą. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį, jeigu kita Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija priežiūros institucijos prašymu nepradeda vykdyti patikrinimo per 2 savaites nuo prašymo gavimo dienos arba jeigu priežiūros institucijai neleidžia pasinaudoti teise atlikti patikrinimą ar dalyvauti atliekant patikrinimą.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

3. Priežiūros institucija, gavusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos prašymą patikrinti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas įmones, informavusi grupės priežiūros instituciją, pati atlieka patikrinimą, suteikia teisę patikrinimą atlikti audito įmonėms ar ekspertams arba leidžia prašymą pateikusiai institucijai pačiai atlikti patikrinimą ar dalyvauti priežiūros institucijai atliekant patikrinimą.

4. Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija gali naudotis teise dalyvauti atliekant patikrinimą, kai jį atlieka dvi ar daugiau priežiūros institucijų.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

66 straipsnis. Grupės mokumo ir finansinės būklės ataskaita

1. Dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji įmonė arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė kasmet, atsižvelgdama į priežiūros institucijos teisės aktus, viešai paskelbia grupės mokumo ir finansinės būklės ataskaitą.

2. Gavusi grupės priežiūros institucijos leidimą, dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji įmonė arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė kasmet viešai skelbia vieną bendrą grupės mokumo ir finansinės būklės ataskaitą, kurią sudaro grupės lygio informacija ir kiekvienos grupės draudimo ar perdraudimo įmonės informacija, kurią būtina atskleisti pagal priežiūros institucijos teisės aktus. Grupės priežiūros institucija, prieš suteikdama leidimą, konsultuojasi ir tinkamai atsižvelgia į visų priežiūros institucijų kolegijos narių nuomonę ir išsakytas abejones.

3. Priežiūros institucija nustato grupės mokumo ir finansinės būklės ataskaitos reikalavimus.

67 straipsnis. Poveikio priemonės

1. Kai grupės draudimo ar perdraudimo įmonės nesilaiko šio skirsnio reikalavimų arba iškylo grėsmė jų mokumui, arba grupės įmonių tarpusavio sandoriai arba rizikos koncentracija kelia grėsmę draudimo ar perdraudimo įmonės finansinei būklei:

1) draudimo kontroliuojančiosios įmonės ir mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios įmonės priemonės, skirtas padėti kuo greičiau ištaisyti, tvirtina grupės priežiūros institucija;

2) draudimo ar perdraudimo įmonės priemonės, skirtas padėti kuo greičiau ištaisyti, tvirtina priežiūros institucija.

2. Jeigu šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytais atvejais grupės priežiūros institucija nėra Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra draudimo kontroliuojančiosios įmonės, mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios įmonės ar draudimo ar perdraudimo įmonės pagrindinė buveinė, priežiūros institucija, grupės priežiūros institucija informuoja apie nustatytus pažeidimus Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra draudimo kontroliuojančiosios įmonės, mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios įmonės ar draudimo ar perdraudimo įmonės pagrindinė buveinė, priežiūros instituciją, kad ji galėtų imtis

būtinų priemonių. Priežiūros institucija, taip pat grupės priežiūros institucija esant būtinybei koordinuoja skiriamas poveikio priemones su atitinkamomis priežiūros institucijomis.

3. Priežiūros institucija šio įstatymo nustatyta tvarka turi teisę taikyti poveikio priemones draudimo kontroliuojančiosioms įmonėms, mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosioms įmonėms ir šias įmones valdantiems asmenims. Priežiūros institucija glaudžiai bendradarbiauja su atitinkamomis priežiūros institucijomis, siekdama užtikrinti poveikio priemonių veiksmingumą, ypač jei draudimo kontroliuojančiosios įmonės ar mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios įmonės administracija ar pagrindinis padalinys nėra jos pagrindinėje buveinėje.

PENKTASIS SKIRSNIS

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO ĮMONIŲ VEIKLA KITOSE EUROPOS EKONOMINĖS ERDVĖS VALSTYBĖSE IR TREČIOSIOSE VALSTYBĖSE

68 straipsnis. Draudimo įmonių teisė teikti paslaugas kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje

1. Draudimo įmonė, ketinanti teikti paslaugas kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai, kartu nurodydama rizikas, dėl kurių ketinama sudaryti draudimo sutartis, ir tuo atveju, kai draudimo įmonė ketina vykdyti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte numatytos draudimo grupės (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą) veiklą, pateikti šio straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytus dokumentus. Informacija ir dokumentai privalo būti pateikti lietuvių ir anglų kalbomis bei kitos Europos ekonominės erdvės valstybės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų, kai pagal kitos Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktus šiai Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai visi dokumentai privalo būti pateikiami tos Europos ekonominės erdvės valstybės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų.

2. Per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 1 dalyje numatytos informacijos gavimo, jei nėra šio straipsnio 3 dalyje numatytų aplinkybių, priežiūros institucija privalo išsiųsti, kartu apie išsiuntimą tą pačią dieną raštu informuodama draudimo įmonę, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje draudimo įmonė ketina teikti paslaugas, priežiūros institucijai šią informaciją:

1) patvirtinimą, kad draudimo įmonė vykdo Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytus mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimus;

2) draudimo grupių, kurių veiklą draudimo įmonė turi teisę vykdyti, sąrašą;

3) draudimo įmonės pateiktą informaciją apie draudimo rizikas, kurias ketinama drausti, ar kitų ketinamų priimti išpareigojimų pobūdį;

4) jei draudimo įmonė ketina vykdyti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte numatytos draudimo grupės (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą) veiklą – dokumentus, kuriais įrodoma, kad draudimo įmonė yra šios Europos ekonominės erdvės valstybės nacionalinio draudikų biuro ir garantinio izdo narė ir kad pretenzijoms nagrinėti yra paskyrusi atstovą, kuriam suteikti pakankami įgaliojimai, šio atstovo vardą, pavardę ir adresą.

3. Priežiūros institucija per vieną mėnesį nuo visos šio straipsnio 1 dalyje numatytos informacijos gavimo turi teisę, apie tai raštu informuodama draudimo įmonę, atsisakyti išsiųsti šio straipsnio 2 dalyje numatytą informaciją tik tuo atveju, kai draudimo įmonė nevykdo Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytų reikalavimų ir (ar) draudimo įmonės finansinė būklė, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytus reikalavimus, nėra stabili ir gera.

4. Draudimo įmonė, gavusi šio straipsnio 2 dalyje numatytą priežiūros institucijos informaciją ir įvykdžiusi kitas sąlygas, nustatytas kitos Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktuose, turi teisę pradėti teikti paslaugas kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje.

5. Draudimo įmonė privalo ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį pranešti apie bet kokius planuojamus informacijos, pateiktos vadovaujantis šio straipsnio 1 dalies nuostatomis,

pasikeitimus. Draudimo įmonės informacijos pateikimui, pateiktos informacijos išsiuntimui kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai ir atsisakymui išsiųsti informaciją taikomos šio straipsnio 1–4 dalių nuostatos. Priežiūros institucijos atsisakymas išsiųsti informaciją atima teisę draudimo įmonei atlikti planuojamus pakeitimus.

69 straipsnis. Draudimo įmonės filialo kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje steigimas

1. Draudimo įmonė, ketinanti steigti filialą kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, privalo pateikti priežiūros institucijai šią informaciją ir dokumentus:

1) kitos Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje draudimo įmonė ketina steigti filialą, pavadinimą;

2) priežiūros institucijos nustatytos formos ir turinio verslo planą;

3) filialo buveinės adresą, kuriuo gali būti siunčiama ir gaunama korespondencija, ir patvirtinimą, kad nurodytu adresu gali būti siunčiama visa korespondencija draudimo įmonės filialo vadovui;

4) dokumentus, kuriais įrodoma, kad draudimo įmonė yra paskyrusi nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotą ir draudimo srityje patyrusį filialo vadovą, kuriam suteikti pakankami įgaliojimai, kad jis galėtų sukurti teises ir pareigas kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigusiai filialą draudimo įmonei trečiųjų asmenų atžvilgiu, atstovauti draudimo įmonei teisme ir kitose šios Europos ekonominės erdvės valstybės valdžios ir valdymo institucijose;

5) jei draudimo įmonė per kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigtą filialą ketina vykdyti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte nurodytos draudimo grupės veiklą (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą), – dokumentus, kuriais įrodoma, kad draudimo įmonė yra šios Europos ekonominės erdvės valstybės nacionalinio draudikų biuro ir garantinio izdo narė.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti dokumentai privalo būti pateikti lietuvių ir anglų kalbomis arba kitos Europos ekonominės erdvės valstybės valstybine kalba, arba viena iš valstybinių kalbų, jei kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai pagal šios valstybės teisės aktus visi dokumentai privalo būti pateikiami šios Europos ekonominės erdvės valstybės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų.

3. Per 3 mėnesius nuo visų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir informacijos gavimo, jei nėra šio straipsnio 4 dalyje numatytų aplinkybių, priežiūros institucija privalo nusiųsti, apie nusiuntimą tą pačią dieną raštu pranešdama draudimo įmonei, gautus dokumentus ir informaciją kitos Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje ketinama steigti filialą, priežiūros institucijai kartu su patvirtinimu, kad draudimo įmonė atitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytus mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimus.

4. Priežiūros institucija per 3 mėnesius nuo visų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir informacijos gavimo turi teisę, apie tai raštu pranešdama draudimo įmonei ir kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai, atsisakyti išsiųsti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentus ir informaciją tik tuo atveju, kai:

1) draudimo įmonės organų struktūra ir valdymo sistema neatitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytų reikalavimų ir (ar) nėra pakankamai efektyvi valdant draudimo įmonę;

2) draudimo įmonė nevykdo Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytų reikalavimų ir (ar) draudimo įmonės finansinė būklė, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytus reikalavimus, nėra stabili ir gera;

3) draudimo įmonės priežiūros ir valdymo organų nariai, kiti vadovaujamąsias pareigas einantys asmenys ir asmenys, atsakingi už rizikos valdymo, aktuarinę, atitikties vertinimo ir vidaus audito funkcijas, ar paskirtasis steigiamo filialo vadovas neatitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytų reikalavimų;

4) pateiktas verslo planas leidžia teigti, kad draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai nėra tinkamai apsaugoti, arba yra pakankamas pagrindas manyti, kad draudimo įmonės išpareigojimai, atsirandantys iš draudimo sutarčių, negalės būti vykdomi nuolat.

5. Priežiūros institucija pateikia draudimo įmonei iš kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos gautą informaciją apie sąlygas, taikomas kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonių filialų veiklai nepažeidžiant viešosios tvarkos. Draudimo įmonė gali steigti filialą ir pradėti veiklą gavusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos informaciją apie veiklos sąlygas nepažeidžiant viešosios tvarkos, o jei ši informacija nėra gaunama per 2 mėnesius nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodytos informacijos gavimo iš priežiūros institucijos, – pasibaigus šiam 2 mėnesių terminui.

6. Apie bet kokią planuojamą šio straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose numatytą informacijos ir dokumentų pasikeitimą ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį turi būti pranešta priežiūros institucijai ir kitos Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje įsteigtas filialas, priežiūros institucijai. Draudimo įmonės informacijos pateikimui, pateiktos informacijos išsiuntimui kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai ir atsisakymui išsiųsti informaciją taikomos šio straipsnio 1–5 dalių nuostatos, tačiau vietoj šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodyto 3 mėnesių termino taikomas vieno mėnesio terminas. Priežiūros institucijos atsisakymas išsiųsti informaciją atima teisę draudimo įmonei atlikti planuojamus pakeitimus.

69¹ straipsnis. Draudimo įmonių veiklos kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse statistinė informacija

1. Draudimo įmonė teikia priežiūros institucijai informaciją atskirai apie veiklą, vykdytą kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse įgyvendinant įsisteigimo teisę, ir apie veiklą, vykdytą įgyvendinant teisę teikti paslaugas. Šią informaciją sudaro kiekvienos draudimo ar perdraudimo rūšies įmokų, išmokų ir komisinių, neišskaičiavus perdraudikų dalies, sumos pagal atskiras Europos ekonominės erdvės valstybes.

2. Pateikdama informaciją apie šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte numatytos draudimo grupės (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą) veiklą, draudimo įmonė taip pat informuoja apie draudimo išmokų dažnumą ir joms skirtų išlaidų vidurkį.

Papildyta straipsniu:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

70 straipsnis. Draudimo ar perdraudimo įmonių filialai trečiosiose valstybėse

1. Draudimo įmonių, vykdančių ne gyvybės draudimo veiklą, filialai Šveicarijos Konfederacijoje steigiami ir veikia pagal taisykles, taikomas draudimo įmonių filialų steigimui ir veiklai kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse, kiek Europos ekonominės bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarime dėl tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, nenustatyta kitaip.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonės filialai trečiosiose valstybėse steigiami priežiūros institucijos nustatyta tvarka gavus leidimą steigti filialą.

71 straipsnis. Perdraudimo įmonių veikla kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse

Perdraudimo įmonės, pateikusios priežiūros institucijos reikalaujamą informaciją, turi teisę teikti paslaugas ir steigti filialus kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse.

III SKYRIUS

KITŲ EUROPOS EKONOMINĖS ERDVĖS VALSTYBIŲ DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO ĮMONIŲ VEIKLA LIETUVOS RESPUBLIKOJE

72 straipsnis. Teisė vykdyti veiklą Lietuvos Respublikoje

Kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo ar perdraudimo įmonės Lietuvos Respublikoje turi teisę steigti patrunuojamąsias draudimo įmones, teikti paslaugas arba steigti filialą.

73 straipsnis. Kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonių teisė teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje

1. Kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė turi teisę pradėti teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje tik priežiūros institucijai gavus šios Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos dokumentus, kuriuos ši institucija privalo pateikti priežiūros institucijai pagal tos Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktus, ir įvykdžiusi kitas šiame straipsnyje numatytas sąlygas.

2. Kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė, ketinanti vykdyti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte numatytos draudimo grupės veiklą (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą), priežiūros institucijai taip pat privalo pateikti:

1) dokumentus, kuriais įrodoma, kad kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė yra Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro narė ir dalyvauja šio biuro išde;

2) dokumentus, kuriais įrodoma, kad kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė pretenzijoms nagrinėti Lietuvos Respublikoje yra paskyrusi atstovą, kuriam yra suteikti pakankami įgaliojimai atstovauti šiai įmonei teisme bei kitose Lietuvos Respublikos valdžios ir valdymo institucijose bei santykiuose su fiziniiais ar juridiniais asmenimis, taip pat nurodyti šio atstovo vardą, pavardę ir adresą;

3) dokumentus, kuriais įrodoma, kad paskirtas atstovas turi teisę administruoti draudžiamuosius įvykius, mokėti draudimo išmokas ir kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonės vardu patvirtinti privalomojo draudimo sutarties sudarymo ir galiojimo faktą;

4) šios dalies 3 punkte nurodyto atstovo adresą Lietuvos Respublikoje.

3. Šiame straipsnyje numatytas atstovo paskyrimas ir atstovo Lietuvos Respublikoje buvimas nelaikomas kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonės filialo, atstovybės ar biuro Lietuvos Respublikoje įsteigimu šio įstatymo 6 straipsnio prasme, tačiau atstovu gali būti paskirtas kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonės (tos pačios ar kitos negu atstovaujamoji įmonė) filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje.

4. Visais kitais šiame straipsnyje nenumatytais atvejais galimybė kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonėms teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje nesuteikia teisės kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonei paskirti pavaldų šios atstovaujamos įmonės nurodymams ir kontrolei bei nuolat ar ilgą laiką Lietuvos Respublikoje reziduosiantį asmenį, kuriam suteikti įgaliojimai sukurti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonei teises ir pareigas trečiųjų asmenų atžvilgiu.

74 straipsnis. Kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonių filialai

1. Kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai pranešus apie tai, kad Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė ketina steigti filialą Lietuvos Respublikoje, ir pateikus informaciją ir kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonės dokumentus, kuriuos ši institucija privalo pateikti priežiūros institucijai pagal tos Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktus, priežiūros institucija per 2 mėnesius nuo šios informacijos gavimo privalo pranešti šiai Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai apie sąlygas, taikomas kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonių filialų veiklai Lietuvos Respublikoje nepažeidžiant viešosios tvarkos. Jeigu priežiūros institucija nepateikia tokios informacijos per šį terminą, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė turi teisę įsteigti filialą ir pradėti veiklą Lietuvos Respublikoje.

2. Apie bet koki planuojamą informacijos ir dokumentų, kuriuos kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė, ketindama steigti filialą Lietuvos Respublikoje, pagal šios Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktų reikalavimus pateikė šios Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai, pasikeitimą kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė, įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje, privalo pranešti priežiūros institucijai ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį.

3. Tik tapusi Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro nare ir dalyvaudama šio biuro išde, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą turi teisę vykdyti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte numatytos draudimo grupės veiklą (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą).

4. „Lloyd’s“ draudikų asociacijos įgaliotasis atstovas privalo turėti įgaliojimus atstovauti atitinkamiems šios asociacijos nariams teisiniuose ir kitokuose ginčiuose, kylančiuose iš draudimo sutarties ar susijusiuose su ja, ir valstybės institucijose bei savo veiksmais lemti teisių ir pareigų atsiradimą atitinkamiems šios asociacijos nariams. Draudėjai, apdraustieji, naudos gavėjai ir nukentėję tretieji asmenys šio atstovo atžvilgiu turi tokias pačias teises kaip ir ginčiuose su įprasta draudimo įmone.

75 straipsnis. Šveicarijos Konfederacijos draudimo įmonių, vykdančių ne gyvybės draudimo veiklą, filialai

Jeigu priežiūros institucijos nenustatyta kitaip, Šveicarijos Konfederacijos draudimo įmonių, vykdančių ne gyvybės draudimo veiklą, filialų Lietuvos Respublikoje steigimui ir veiklai taikomos tos pačios nuostatos kaip ir kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonių filialų steigimui ir veiklai.

76 straipsnis. Kalba

Visi dokumentai priežiūros institucijai pateikiami lietuvių, o jei dokumentus teikia kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija ar draudimo įmonė, – ir (ar) anglų kalba.

IV SKYRIUS

TREČIŲJŲ VALSTYBIŲ DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO ĮMONIŲ VEIKLA LIETUVOS RESPUBLIKOJE

77 straipsnis. Teisė vykdyti draudimo ar perdraudimo veiklą

1. Trečiųjų valstybių draudimo ar perdraudimo įmonės turi teisę vykdyti draudimo veiklą Lietuvos Respublikoje tik per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą, išskyrus šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytus atvejus.

2. Trečiųjų valstybių draudimo ar perdraudimo įmonių filialų draudimo veiklai ir jų priežiūrai taikomi tokie patys reikalavimai kaip ir Lietuvos Respublikos draudimo įmonėms, atsižvelgiant į šiame skyriuje ir priežiūros institucijos sprendimuose nurodytas išimtis ir filialo teisinio statuso ir veiklos ypatumus.

78 straipsnis. Leidimas filialo draudimo ar perdraudimo veiklai

1. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas turi teisę vykdyti draudimo ar perdraudimo veiklą Lietuvos Respublikoje tik trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei gavus priežiūros institucijos leidimą filialo draudimo ar perdraudimo veiklai (toliau – leidimas filialo veiklai) ir po to įregistravus filialą Juridinių asmenų registre. Apie trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo įregistravimo faktą Juridinių asmenų registro tvarkytojas per 5 darbo dienas privalo pranešti priežiūros institucijai.

2. Leidimas filialo draudimo veiklai išduodamas visos draudimo grupės arba kelių draudimo grupių, priklausančių gyvybės draudimo arba ne gyvybės draudimo šakoms,

draudimo veiklai vykdyti, išskyrus atvejus, kai pareiškėjas pageidauja vykdyti tik dalies rizikų, priklausančių draudimo grupei (grupėms), draudimo veiklą.

3. Leidimas filialo perdraudimo veiklai išduodamas vykdyti gyvybės ir (ar) ne gyvybės draudimo šakoms priklausančių draudimo grupių draudimo sutarčių perdraudimo veiklą.

4. Leidimas filialo veiklai išduodamas neribotam laikui ir galioja tik Lietuvos Respublikos teritorijoje.

5. Leidimas filialo veiklai išduodamas tik konkrečiai trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei, jis negali būti perleidžiamas ar pereiti kitam asmeniui.

6. Leidimas išduodamas tik vieno filialo draudimo ar perdraudimo veiklai. Filialo struktūriniai padaliniai Lietuvos Respublikoje steigiami ir veikia priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

7. Priežiūros institucija nustato leidimų trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo veiklai išdavimo taisykles ir leidimo filialo veiklai formą.

79 straipsnis. Prašymas išduoti leidimą filialo veiklai

1. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė privalo priežiūros institucijai pateikti prašymą išduoti leidimą filialo veiklai Lietuvos Respublikoje.

2. Kartu su prašymu išduoti leidimą filialo veiklai Lietuvos Respublikoje trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė privalo pateikti šiuos dokumentus:

1) trečiosios valstybės priežiūros institucijos rašytinį patvirtinimą, kad trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė turi teisę vykdyti draudimo ar perdraudimo veiklą valstybėje, kurioje ji įregistruota;

2) trečiosios valstybės priežiūros institucijos leidimą steigti filialą Lietuvos Respublikoje ar informaciją, kad trečiosios valstybės priežiūros institucija neprieštarauja filialo steigimui Lietuvos Respublikoje;

3) trečiosios valstybės priežiūros institucijos patvirtinimą, kad trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė pastaruosius 3 metus vykdė trečiosios valstybės teisės aktuose nustatytus draudimo ar perdraudimo įmonių veiklos reikalavimus, ir informaciją apie draudimo grupes, kurių veiklą turi teisę vykdyti trečiosios valstybės draudimo įmonė, ar draudimo šakas, kurių perdraudimo veiklą turi teisę vykdyti trečiosios valstybės perdraudimo įmonė. Jeigu trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė veikia trumpiau kaip 3 metus, trečiosios valstybės priežiūros institucija turi pateikti patvirtinimą dėl viso trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės veiklos laikotarpio;

4) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės rašytinį įsipareigojimą tenkinti filialui keliamus mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimus;

5) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės organo sprendimą steigti filialą Lietuvos Respublikoje, patvirtinti filialo nuostatus ir paskirti filialo vadovą, taip pat šio organo rašytinį įsipareigojimą, kad įsteigtas filialas buhalterinės apskaitos ir kitus su filialo vykdoma veikla susijusius dokumentus tvarkys ir laikys filialo buveinėje;

6) dokumentus, kuriais įrodoma, kad trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė yra paskyrusi nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotą ir patyrusį filialo vadovą ir jam suteikti pakankami įgaliojimai, kad jis galėtų sukurti teises ir pareigas trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei, atstovauti šiai draudimo ar perdraudimo įmonei Lietuvos Respublikos teisme bei kitose valstybės valdžios ir valdymo institucijose;

7) dokumentus, kuriais įrodoma, kad trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė yra paskyrusi nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotus ir patyrusius filialo asmenis, atsakingus už rizikos valdymo, aktuarinę, atitikties vertinimo ir vidaus audito funkcijas;

8) dokumentus, kuriais įrodoma, kad trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo valdymo sistema atitinka šio įstatymo II skyriaus antrajame skirsnyje ir kituose teisės aktuose nustatytus reikalavimus;

9) filialo nuostatus;

10) veiklos rangos sutartis, jei tokios yra sudarytos;

11) priežiūros institucijos nustatytos formos informaciją apie trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės akcininkus, kitus kontroliuojančius asmenis, šioje įmonėje dalyvaujančias įmones ar asmenis, priežiūros ir valdymo organų narius;

12) priežiūros institucijos nustatytos formos verslo planą kartu su pastarųjų 3 metų trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės finansinėmis ataskaitomis, patikrintomis audito įmonės. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, kuri veikia trumpiau kaip 3 metus, pateikia šio veiklos laikotarpio kiekvienų pasibaigusių finansinių metų finansines ataskaitas, patikrintas audito įmonės;

13) dokumentus, kuriais įrodoma, kad trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė yra sudariusi banko indėlio, numatyto šio įstatymo 87 straipsnio 1 dalyje, sutartį, taip pat dokumentus, kuriais įrodoma, kad trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė Lietuvos Respublikoje turi turto, kurio dydis yra ne mažesnis negu pusė minimalaus kapitalo, nurodyto šio įstatymo 40 straipsnio 4 dalyje, atsižvelgiant į ketinamą vykdyti veiklą. Be to, privaloma pateikti informaciją apie visų šių lėšų gavimo šaltinius;

14) jei ketinama vykdyti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte numatytos draudimo grupės (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą) veiklą, – dokumentus, kuriais įrodoma, kad trečiosios valstybės draudimo įmonė kiekvienoje kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje pretenzijoms nagrinėti yra paskyrusi atstovą, kuriam suteikti pakankami įgaliojimai, šio atstovo vardą, pavardę (pavadinimą) ir adresą.

80 straipsnis. Leidimo filialo veiklai išdavimas

1. Per 6 mėnesius nuo prašymo išduoti leidimą filialo veiklai pateikimo dienos priežiūros institucija priima sprendimą dėl leidimo išdavimo ir apie tai raštu praneša pareiškėjui.

2. Priežiūros institucija atsisako išduoti leidimą filialo draudimo ar perdraudimo veiklai, jeigu:

1) nepateikti šiame įstatyme nustatyti ar šio įstatymo nustatyta tvarka pareikalauti dokumentai arba pateikti dokumentai neatitinka šiame įstatyme ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų;

2) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė Lietuvos Respublikoje nuosavybės teise neturi turto, kurio ekvivalentas eurai būtų ne mažesnis kaip 1/2 šio įstatymo 40 straipsnio 4 dalyje nurodytos sumos, atsižvelgiant į ketinamą vykdyti veiklą;

3) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės stebėtojų tarybos, valdybos nariai (ar šiuos organus atitinkančių organų nariai), vadovas ir steigiamo filialo vadovas, asmenys, atsakingi už rizikos valdymo, aktuarinę, atitikties vertinimo ir vidaus audito funkcijas, nėra nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuoti ir patyrę;

4) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės akcininkai (pajininkai ir pan.) ir kontroliuojantys asmenys nėra nepriekaištingos reputacijos, jų ir (ar) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės finansinė būklė nėra stabili ir gera;

5) pateiktas verslo planas leidžia teigti, kad trečiosios valstybės draudimo įmonės draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai nebus tinkamai apsaugoti, arba yra pakankamas pagrindas manyti, kad trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo įsipareigojimai, kylantys iš draudimo ar perdraudimo sutarčių, negalės būti vykdomi nuolat;

6) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės indėlio ir jos filialo minimalaus kapitalo pinigų gavimo šaltiniai yra neteisėti;

7) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo vadovas taip pat eina pareigas, galinčias sukelti interesų konfliktą;

8) priežiūros institucija nėra pasirašiusi bendradarbiavimo sutarties su trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo priežiūros institucija dėl keitimosi informacija arba trečiosios valstybės priežiūros institucija pagal priežiūros institucijos nustatytą įsipareigojimo formą nėra vienašališkai įsipareigojusi teikti informaciją priežiūros institucijai;

9) trečiosios valstybės teisės aktai nesudaro sąlygų nuolatinei ir veiksmingai šios trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės priežiūrai, trečiosios valstybės draudimo įmonės draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesų apsaugai ar trečiosios valstybės priežiūros institucija nevykdo šios trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės veiksmingos priežiūros ir draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesų apsaugos.

3. Priežiūros institucija, išduodama leidimą trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo veiklai, turi teisę jame nustatyti sąlygas, kurias prieš pradėdamas veiklą trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas privalo įvykdyti, ir (ar) sąlygas arba tam tikrų draudimo grupės draudimo rizikų draudimo ar perdraudimo veiklos apribojimus, kurių trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas privalo laikytis vykdydamas veiklą.

4. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas Lietuvos Respublikoje gali vykdyti tik tą draudimo grupių draudimo ar perdraudimo veiklą, kurią turi teisę vykdyti trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė pagal turimą draudimo ar perdraudimo veiklos licenciją (leidimą ar pan.) draudimo ar perdraudimo veiklai ir (ar) tos trečiosios valstybės teisės aktus. Jeigu trečiosios valstybės draudimo įmonė turi teisę vykdyti gyvybės ir ne gyvybės draudimo šakų draudimo veiklą kartu, Lietuvos Respublikoje įsteigtas trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas turi teisę vykdyti tik ne gyvybės draudimo šakos draudimo grupių veiklą.

5. Jeigu kyla įtarimas, kad trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės indėlis ar minimalus kapitalas gali būti apmokėti pinigais, kurių gavimo šaltiniai yra neteisėti, priežiūros institucija privalo kreiptis į Valstybės saugumo departamentą ar kitas priežiūros institucijas su prašymu pateikti išvadą dėl šių pinigų gavimo šaltinių. Šiuo atveju termino, nustatyto šio straipsnio 1 dalyje, eiga sustabdoma ir atnaujinama tik gavus Valstybės saugumo departamento ar kitų kompetentingų institucijų išvadą.

81 straipsnis. Informacija apie pasikeitimus

Apie informacijos, nurodytos priežiūros institucijai pateiktuose dokumentuose dėl leidimo filialo veiklai išdavimo, pasikeitimus Lietuvos Respublikoje įsteigtas trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo pranešti priežiūros institucijai.

82 straipsnis. Leidimo filialo veiklai galiojimo sustabdymas ir panaikinimas

1. Priežiūros institucija šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais turi teisę sustabdyti leidimo filialo veiklai galiojimą.

2. Priežiūros institucija turi teisę panaikinti leidimo filialo veiklai galiojimą, kai:

1) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė ar jos filialas Lietuvos Respublikoje pažeidė draudimo ar perdraudimo veiklos sąlygas;

2) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas pažeidė jo veiklą reglamentuojančius teisės aktus;

3) to prašo trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė;

4) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas nepradeda vykdyti draudimo ar perdraudimo arba su tuo susijusios veiklos per 12 mėnesių nuo leidimo filialo veiklai išdavimo;

5) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas nevykdo draudimo ar perdraudimo arba su tuo susijusios veiklos ilgiau kaip 6 mėnesius;

6) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė yra likviduojama arba jai yra iškelta bankroto byla;

7) pasibaigia filialo nuostatuose nustatytas filialo veiklos terminas;

8) trečiosios valstybės priežiūros institucija uždraudžia trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei vykdyti veiklą Lietuvos Respublikoje;

9) yra šio įstatymo 89 straipsnio 9 dalyje nustatytas atvejis;

10) teismas priima sprendimą nutraukti filialo veiklą už Lietuvos Respublikos įstatymų pažeidimus.

3. Priežiūros institucija taip pat panaikina leidimo filialo veiklai galiojimą, jei trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas nesilaiko minimalaus kapitalo reikalavimo ir priežiūros institucija mano, kad pagal šio įstatymo 46 straipsnį pateiktas trumpalaikis finansinės būklės atkūrimo planas yra netinkamas, arba jei trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas per 3 mėnesius nuo to laiko, kai buvo pastebėta, kad nesilaikoma minimalaus kapitalo reikalavimo, neįvykdo patvirtinto trumpalaikio finansinės būklės atkūrimo plano.

4. Apie sprendimą panaikinti leidimo filialo veiklai galiojimą priežiūros institucija praneša trečiosios valstybės priežiūros institucijai.

5. Sprendimas panaikinti leidimo filialo veiklai galiojimą privalo būti išsamiai motyvuotas. Priežiūros institucija apie šį sprendimą ir jo motyvus privalo pranešti trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei.

6. Priežiūros institucija, panaikinusi leidimo filialo veiklai galiojimą, imasi šiame įstatyme nustatytų priemonių, kad būtų apsaugoti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai, ir turi teisę areštuoti trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės turtą, priskirtą filialui.

7. Priežiūros institucija bendradarbiauja ir koordinuoja savo veiksmus su kitų Europos ekonominės erdvės valstybių, kuriose įsteigti trečiosios valstybės draudimo įmonės filialai, institucijomis.

83 straipsnis. Filialo valdymo ypatumai

1. Kol bus paskirtas filialo vadovas, trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė privalo pateikti priežiūros institucijai nustatytos formos informaciją ir gauti priežiūros institucijos pritarimą asmens, pretenduojančio eiti filialo vadovo pareigas, kandidatūrai. Priežiūros institucija sprendimą dėl pritarimo kandidatūrai priima per 30 darbo dienų nuo nustatytos formos informacijos gavimo dienos.

2. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo vadovas negali eiti kitų trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės valdymo organų nario pareigų, kitų vadovaujamųjų pareigų ar asmens, atsakingo už rizikos valdymo, aktuarinės, vidaus audito ir atitikties vertinimo funkcijas filiale, pareigų, būti kitos draudimo įmonės stebėtojų tarybos, valdybos nariu, vadovu ar dirbti kitos draudimo įmonės administracijoje.

84 straipsnis. Verslo planas

Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas privalo savo veiklą grįsti verslo planu.

85 straipsnis. Filialo perdraudimo veiklos ypatumai

Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje, turi teisę vykdyti rizikų perdraudimą tos draudimo grupės, kurios veiklą filialas vykdo Lietuvos Respublikoje įstatymų nustatyta tvarka, ir tik tuo atveju, kai trečiosios valstybės draudimo įmonė turi teisę vykdyti analogiškos draudimo grupės rizikų perdraudimą.

86 straipsnis. Filialo finansai

1. Skaičiuojant trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo techninius atidėjinius, atsižvelgiama tik į filialo vykdomą veiklą.

2. Skaičiuojant trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo mokumo kapitalo reikalavimą ir minimalaus kapitalo reikalavimą, teikiant gyvybės draudimo ir ne gyvybės draudimo paslaugas, atsižvelgiama tik į filialo vykdomą veiklą.

3. Ne mažiau kaip pusė šio įstatymo 40 straipsnio 4 dalyje nurodyto dydžio, atsižvelgiant į ketinamą vykdyti ar vykdomą veiklą, privalo būti padengta tinkamomis trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui priskirtomis nuosavomis lėšomis laikantis priežiūros institucijos nustatytų reikalavimų. Į priskirtas nuosavas lėšas šios dalies tikslais yra įskaiciuojamos šio įstatymo 87 straipsnyje nurodyto indėlio lėšos.

4. Mokumo kapitalo reikalavimą dengiančios minimalaus kapitalo reikalavimą atitinkančios nuosavos lėšos privalo būti laikomos ar investuotos Lietuvos Respublikoje, o skirtumas – kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse.

87 straipsnis. Indėlis

1. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje, per visą filialo veiklos laikotarpį privalo būti sudariusi su Lietuvos Respublikoje įsteigta kredito įstaiga ar kredito įstaigos filialu banko indėlio iki pareikalavimo sutartį dėl pinigų sumos, ne mažesnės kaip 1/4 šio įstatymo 40 straipsnio 4 dalyje nurodyto dydžio, atsižvelgiant į veiklą, kurią įsteigtas filialas ketina vykdyti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos lėšos gali būti naudojamos tik priežiūros institucijos nustatyta tvarka vykdyti filialo prievolėms, kylančioms iš draudimo ar perdraudimo sutarčių.

3. Banko indėlio sutartyje, numatytoje šio straipsnio 1 dalyje, privalo būti sąlygos, nustatančios, kad trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė ar jos filialas turi teisę disponuoti indėlio lėšomis tik pateikę rašytinį priežiūros institucijos leidimą.

88 straipsnis. Teisių ir pareigų pagal filialo draudimo ar perdraudimo sutartį perleidimas

1. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal visas draudimo ar perdraudimo sutartis ar jų dalį draudimo ar perdraudimo įmonei ar kitos trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui, įsteigtam Lietuvos Respublikoje, jei iš priežiūros institucijos turimų duomenų ar iš šio įstatymo 89 straipsnyje nustatyta tvarka nurodytos pasirinktos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos turimos informacijos galima teigti, kad po teisių ir pareigų perleidimo teises ir pareigas perimantis subjektas vykdys mokumo kapitalo reikalavimus.

2. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal visas draudimo ar perdraudimo sutartis ar jų dalį kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei, jei šios valstybės priežiūros institucija patvirtina, kad po teisių ir pareigų perleidimo teises ir pareigas perimantis subjektas vykdys mokumo kapitalo reikalavimus.

3. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal visas draudimo ar perdraudimo sutartis ar jų dalį kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigtam trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui, jei šios valstybės šio įstatymo 89 straipsnyje nustatyta tvarka nurodyta pasirinktoji Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija patvirtina, kad po teisių ir pareigų perleidimo teises ir pareigas perimantis subjektas vykdys mokumo kapitalo reikalavimus, šios valstybės teisės aktai leidžia tokį teisių ir pareigų perleidimą ir jei ši valstybė neprieštarauja teisių ir pareigų perleidimui.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytais atvejais priežiūros institucija išduoda leidimą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo ar perdraudimo sutartis tik tuo atveju, kai yra šio įstatymo 50 straipsnio 4 dalies 1–4 punktuose nurodytos sąlygos ir yra gautas kitos Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra draudimo rizika, arba kitos įsipareigojimo pagal gyvybės draudimo sutartį Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos sutikimas.

5. Jeigu per 3 mėnesius nuo informacijos pateikimo kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai šiame straipsnyje numatyti sutikimai ar pritarimai negaunami, laikoma, kad šios valstybės priežiūros institucija neprieštarauja teisių ir pareigų perleidimui.

6. Teisių ir pareigų perleidimui taikomi ir kiti šio įstatymo 49 ir 50 straipsniuose nustatyti reikalavimai, kiek šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

7. Privalomasis teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimas reglamentuojamas šio įstatymo 153 ir 206 straipsniuose.

89 straipsnis. Lengvatos steigiant ar įsteigus filialus keliose Europos ekonominės erdvės valstybėse

1. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, ketinanti gauti ar jau gavusi leidimus veiklai daugiau kaip vienoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, turi teisę kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu dėl visų šių lengvatų bendro taikymo:

1) mokumo kapitalo reikalavimas gali būti skaičiuojamas atsižvelgiant į šios trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialų veiklą, vykdomą Lietuvos Respublikoje ir kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse (atsižvelgiama tik į tą veiklą, kurią vykdo visi trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonių filialai, įsteigti Europos ekonominės erdvės valstybėse);

2) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės indėlis gali būti laikomas tik vienoje iš Europos ekonominės erdvės valstybių, kuriose vykdoma veikla;

3) mokumo kapitalo reikalavimą dengiantis minimalaus kapitalo reikalavimą atitinkantis turtas gali būti vienoje iš Europos ekonominės erdvės valstybių, kuriose vykdoma veikla.

2. Kartu su prašymu taikyti lengvatas pateikiami dokumentai, kuriais įrodoma, kad analogiškas prašymas pateiktas ar pateikiamas ir visoms kitų Europos ekonominės erdvės valstybių, kuriose trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė vykdo ar ketina vykdyti veiklą per įsteigtus filialus, priežiūros institucijoms. Prašyme turi būti nurodyta pasirinkta Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija, kuri ateityje prižiūrės mokumą, kurį lemia Europos ekonominės erdvės valstybėse vykdoma veikla. Kartu nurodomos priežastys, kodėl pasirinkta būtent ši priežiūros institucija. Šio įstatymo 87 straipsnyje nurodytas indėlis turi būti laikomas šioje pasirinktoje Europos ekonominės erdvės valstybėje.

3. Lengvatos gali būti taikomos tik tuo atveju, kai visos Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijos, kurioms privalo būti pateikiamas prašymas taikyti lengvatas, sutinka dėl lengvatų taikymo.

4. Lengvatos įsigalioja, kai pasirinktoji priežiūros institucija praneša priežiūros institucijai ir kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijoms, kad ji prižiūrės mokumą, nulemtą Lietuvos Respublikoje ir kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse vykdomos filialų veiklos, o kai pasirinktoji priežiūros institucija yra priežiūros institucija, – kai ji praneša atitinkamoms kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijoms.

5. Priežiūros institucija privalo teikti informaciją, reikalingą mokumo priežiūrai, trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės pasirinktajai kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai.

6. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į kitų priežiūros institucijų naikinamas lengvatas, panaikina lengvatų taikymą, jei to prašo bent viena priežiūros institucija.

7. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialų finansinių ataskaitų rinkiniai ir kitos ataskaitos teikiami pasirinktosios Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai šios valstybės teisės aktų nustatyta tvarka.

8. Priežiūros institucija, kai ji yra pasirinktoji priežiūros institucija, panaikinusi lengvata besinaudojančio trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo leidimo veiklai galiojimą, privalo apie tai pranešti kitų Europos ekonominės erdvės valstybių, kuriose yra trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialai, priežiūros institucijoms.

9. Priežiūros institucija, gavusi informaciją apie tai, kad pasirinktoji kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija priėmė sprendimą panaikinti leidimo

veiklai, išduoto trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui, kuris naudojasi lengvata, galiojimą, turi teisę taikyti poveikio priemones ir šios trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui, įsteigtam Lietuvos Respublikoje. Jeigu pasirinktoji kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija priėmė sprendimą panaikinti leidimo filialo veiklai galiojimą dėl to, kad nevykdomi mokumo reikalavimai, apskaičiuoti įtraukiant visus trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialus Europos ekonominės erdvės valstybėse, priežiūros institucija panaikina leidimo filialo veiklai galiojimą.

10. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta pasirinktoji kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija, vykdydama trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo Lietuvos Respublikoje mokumo priežiūrą, turi tokias pačias teises kaip ir priežiūros institucija.

V SKYRIUS DRAUDIMO SUTARTIS IR BENDRASIS DRAUDIMAS

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

90 straipsnis. Šio skyriaus nuostatų taikymas

1. Draudimo sutarties šalių ikisutartiniams santykiams, draudimo sutarties sąlygoms, santykiams, atsirandantiems iš draudimo sutarties ir susijusiems su ja, taikomos Civilinio kodekso ir šio skyriaus nuostatos.

2. Šio skyriaus nuostatos perdraudimui taikomos tik tuo atveju, kai tai įsakmiai numatyta šiame skyriuje.

3. Šio skyriaus pirmojo skirsnio nuostatos taikomos visoms draudimo sutartims, jei kituose šio įstatymo skirsniuose ar šiame skirsnyje nenustatyta kitaip.

4. Šio skyriaus pirmojo, antrojo ir trečiojo skirsnių nuostatos, reglamentuojančios draudimo sutartinius santykius, išskyrus šio įstatymo 111 straipsnio nuostatą, dėl kurios netaikymo negalima susitarti, didelių draudimo rizikų draudimo sutartims taikomos tiek, kiek draudimo sutarties šalys nesusitarė kitaip.

91 straipsnis. Draudimo sutarčių skirstymas

1. Atsižvelgiant į draudimo šakas, draudimo sutartys gali būti skirstomos į gyvybės draudimo ir ne gyvybės draudimo sutartis. Ne gyvybės draudimo sutartims priskiriamos turto draudimo, civilinės atsakomybės draudimo ir sveikatos draudimo sutartys.

2. Atsižvelgiant į draudimo išmokos pobūdį, draudimo sutartys skirstomos į nuostolių draudimo ir sumų draudimo sutartis.

3. Sumų draudimo sutartys yra gyvybės draudimo sutartys, taip pat ir sveikatos draudimo sutartys, pagal kurias draudikas įsipareigoja įvykus draudžiamajam įvykiui išmokėti draudimo išmoką, lygią draudimo sumai ar jos daliai.

4. Nuostolių draudimo sutartys yra turto draudimo, civilinės atsakomybės draudimo, taip pat sveikatos draudimo sutartys, pagal kurias draudikas įsipareigoja įvykus draudžiamajam įvykiui išmokėti draudimo išmoką, lygią patirtiems nuostoliams.

92 straipsnis. Draudimo taisyklių sąlygos

1. Draudimo taisyklėse privalo būti nurodyta:

1) atvejai, kuriais draudimo sutartys sudaromos pagal pateiktą draudėjo rašytinį prašymą sudaryti draudimo sutartį;

2) draudžiamieji įvykiai;

3) nedraudžiamieji įvykiai, kuriems įvykus draudikas neprivalo mokėti draudimo išmokų;

- 4) draudimo objektas;
 - 5) draudimo sumų (jei draudimo sumos nustatomos), draudimo įmokų dydžių apskaičiavimo tvarka, draudimo įmokų mokėjimo tvarka ir jos nesilaikymo pasekmės;
 - 6) dvigubo draudimo, nevishiško draudimo ir papildomo draudimo sąlygos, jei draudimo sutartis yra nuostolių draudimo sutartis;
 - 7) draudiko, draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ir nukentėjusio trečiojo asmens teisės ir pareigos;
 - 8) žalos nustatymo tvarka;
 - 9) draudimo išmokų apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarka ir terminai;
 - 10) draudimo sutarties pakeitimo ir nutraukimo sąlygos, tarp jų ir draudimo sutarties nutraukimo tvarka tuo atveju, kai draudėjas nesutinka su draudiko ketinimu perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartį kitam ar kitiems draudikams;
 - 11) šalių tarpusavio atsiskaitymo nutraukus draudimo sutartį tvarka, apimanti ir atsiskaitymo su draudėju, kuris, nesutikdamas su draudiko ketinimu perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartį kitam ar kitiems draudikams, nutraukė draudimo sutartį, tvarką;
 - 12) draudiko teisių ir pareigų pagal draudimo sutartį perleidimo kitam draudikui tvarka;
 - 13) ginčų tarp draudėjo ir draudiko sprendimo tvarka;
 - 14) informacijos kitai sutarties šaliai teikimo tvarka.
2. Draudimo taisyklės privalo būti paskelbtos draudimo įmonės interneto svetainėje.
 3. Priežiūros institucijos reikalavimu draudikas privalo pakeisti draudimo taisyklių sąlygas, prieštaraujančias teisės aktų nuostatoms ar pažeidžiančias vartotojų teises ir interesus. Priežiūros institucijos reikalavimu draudikas privalo ateityje sudaryti draudimo sutartis pagal pakeistas draudimo taisykles.
 4. Prieš pradėdamas vykdyti privalomąjį draudimą, priežiūros institucijos reikalavimu draudikas privalo pateikti priežiūros institucijai privalomojo draudimo taisykles, išskyrus atvejus, kai privalomojo draudimo sutarties sąlygos yra nustatytos teisės aktuose. Priežiūros institucija tikrina, ar pateiktos privalomojo draudimo taisyklės atitinka teisės aktų reikalavimus, nepažeidžia draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų, tarp jų ir vartotojų, interesus.

93 straipsnis. Informacija draudėjui

1. Draudimo ar perdraudimo įmonė, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas gali reklamuoti savo paslaugas visomis prieinamomis ryšio priemonėmis, laikydamiesi priežiūros institucijos patvirtintų reklamos formą ir turinį reglamentuojančių taisyklių, kuriomis siekiama užtikrinti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesus.
2. Prieš ne gyvybės draudimo sutarties sudarymą draudikas arba jo įgaliotas atstovas privalo suteikti draudėjui – fiziniam asmeniui:
 - 1) Civilinio kodekso 6.993 straipsnio 8 dalyje nurodytą informaciją;
 - 2) informaciją apie draudimo sutarčiai taikomą teisę. Jeigu draudimo sutarties šalys gali laisvai pasirinkti taikomą teisę, – teisę, kurią pasirinkti siūlo draudikas.
3. Sutarties galiojimo laikotarpiu draudikas nedelsdamas privalo pranešti ne gyvybės draudimo sutarties draudėjui – fiziniam asmeniui apie bet kokią šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos pasikeitimą.
4. Sudarius draudimo sutartį, draudėjui privalo būti išduotas draudimo liudijimas ir, jei sudaryta individuali draudimo sutartis, individualios draudimo sutarties egzempliorius.
5. Jeigu po draudimo sutarties sudarymo draudėjas kreipiasi į draudiką su prašymu išduoti draudimo taisyklių ar individualios draudimo sutarties, draudimo liudijimo, draudėjo rašytinio prašymo sudaryti draudimo sutartį ir kitų dokumentų, kuriais patvirtinamas draudimo sutarties sudarymas, nuorašus, draudikas privalo, kai draudėjas sumoka sutartą

atlyginimą, neviršijantį dokumentų nuorašų išdavimo sąnaudų (jei atlyginimas numatytas draudimo sutartyje), išduoti draudėjui reikalaujamų dokumentų nuorašus.

6. Tais atvejais, kai šiame skyriuje numatytas individualus draudimo sutarties sąlygų aptarimas, draudikas privalo pranešti draudėjui apie siūlomą draudimo sutarties sąlygą ir jos pasekmes. Ši individualiai aptarta sąlyga galioja tik tuo atveju, kai draudėjas raštu patvirtina susipažinęs su ja ir raštu išreiškia sutikimą, kad sąlyga būtų draudimo sutarties dalis.

7. Tais atvejais, kai šiame skyriuje numatytas rašytinis informacijos pateikimas, laikoma, kad šis reikalavimas yra išlaikytas, jei, iš anksto suderinus ir aptarus individualiai, informacija pateikiama elektroniniu paštu, faksu ir kitais telekomunikacijų galiniais įrenginiais, suteikiančiais galimybę įrodyti informacijos pateikimo faktą.

94 straipsnis. Draudimo interesas

Būtina nuostolių draudimo sutarties sąlyga yra teisėtas draudėjo ar apdraustojo draudimo interesas, kurį galima įvertinti pinigais.

95 straipsnis. Draudimo rizika ir asmens duomenų tvarkymas

1. Prieš sudarydamas draudimo sutartį, draudikas turi teisę įvertinti draudimo riziką Civilinio kodekso 6.994 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Draudikas, vertindamas draudimo riziką, neturi teisės atsižvelgti į apdraustojo lytį kaip į veiksnių apskaičiuojant draudimo įmokas ir draudimo išmokas.

3. Draudikas, apskaičiuodamas draudimo įmokas ir draudimo išmokas, neturi teisės atsižvelgti į veiksnius, susijusius su nėštumu ir motinyste, kaip į turinčius reikšmės draudimo rizikai.

4. Draudikas ir draudimo tarpininkas, sudarydami ir vykdydami draudimo sutartį, turi teisę tvarkyti apdraustojo, naudos gavėjo ir draudimo įmokų mokėtojo asmens duomenis be jų sutikimo, išskyrus ypatingus asmens duomenis.

96 straipsnis. Draudimo įmokos nesumokėjimas

1. Draudėjui nesumokėjus draudimo įmokos ar jos dalies draudimo sutartyje nustatytu laiku (išskyrus atvejį, kai draudimo sutarties įsigaliojimas siejamas su draudimo įmokos ar jos dalies sumokėjimu), draudikas apie tai privalo pranešti draudėjui raštu, nurodydamas, kad per 30 dienų nuo pranešimo išsiuntimo draudėjui nesumokėjus draudimo įmokos ar jos dalies draudimo apsauga pagal gyvybės draudimo sutartį bus sustabdyta ir atnaujinta tik draudėjui sumokėjus draudimo įmoką ar jos dalį, o ne gyvybės draudimo sutartis pasibaigs (išskyrus atvejus, kai draudimo sutartyje susitarta dėl draudimo apsaugos sustabdymo). Draudimo sutartyje gali būti numatytas terminas, ilgesnis už šioje dalyje nurodytą terminą.

2. Jeigu draudžiamasis įvykis įvyko draudimo apsaugos sustabdymo metu, draudikas neprivalo mokėti draudimo išmokos. Jeigu teikiant civilinės atsakomybės draudimo paslaugas draudimo sutartyje nustatyta, kad draudžiamasis įvykis yra reikalavimo atlyginti žalą pateikimas, tai veiktos, dėl kurios atsirado žala, atlikimas draudimo apsaugos sustabdymo metu suteikia draudikui teisę atsisakyti mokėti draudimo išmoką, nors reikalavimas atlyginti žalą pateiktas pasibaigus draudimo apsaugos sustabdymui.

3. Jeigu draudimo apsaugos sustabdymas pagal gyvybės draudimo sutartį dėl draudimo įmokos nesumokėjimo tęsiasi ilgiau negu 6 mėnesius, draudikas turi teisę vienašališkai nutraukti draudimo sutartį.

97 straipsnis. Teisė į draudimo išmoką

Teisę reikalauti, kad būtų išmokėta draudimo išmoka, turi draudėjas, o šiame įstatyme ir (ar) draudimo sutartyje nustatytais atvejais – naudos gavėjas arba nukentėjęs trečiasis asmuo. Kai išmokėti draudimo išmoką reikalauja naudos gavėjas arba nukentėjęs trečiasis asmuo, draudikas turi teisę prieš jį panaudoti visus prieš draudėją turimus atsikirtimus.

98 straipsnis. Draudimo išmokos mokėjimas

1. Draudėjas, naudos gavėjas ir (ar) nukentėjęs trečiasis asmuo privalo pateikti draudikui visus turimus dokumentus ir informaciją apie draudžiamąjį įvykio aplinkybes ir pasekmes, būtinus nustatant draudimo išmokos dydį. Draudiko reikalavimu šioje dalyje nurodyti asmenys taip pat privalo pateikti būtinus nustatant draudimo išmokos dydį dokumentus apie draudžiamąjį įvykio aplinkybes ir pasekmes, kuriuos jis turi teisę gauti įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Draudimo sutartyje privalo būti nurodyta, kokie dokumentai yra pateiktini draudikui.

2. Draudikas privalo tirti aplinkybes, būtiną draudžiamąjį įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti, dėdamas reikiamas pastangas. Draudimo išmoka privalo būti išmokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kai gaunama visa informacija, reikšminga nustatant draudžiamąjį įvykio faktą, aplinkybes, pasekmes ir draudimo išmokos dydį. Jeigu draudimo sutartyje nustatyta, kad mokamos periodinės draudimo išmokos, šios dalies nuostata, kad draudimo išmoka privalo būti išmokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kai gaunama visa reikšminga informacija, taikoma pirmajai periodinei draudimo išmokai. Jeigu įvykis yra nedraudžiamasis, draudimo įmonė privalo atsisakyti mokėti draudimo išmoką per 30 dienų nuo tos dienos, kai gaunama visa informacija, reikšminga nustatant įvykio faktą, aplinkybes ir pasekmes. Teikiant gyvybės draudimo, susijusio su kapitalo kaupimu, paslaugas, kai draudimo išmoka išmokama suėjus draudimo sutartyje nustatytam terminui, draudimo išmoka privalo būti išmokėta ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo šio termino pabaigos arba, kai draudimo sutartyje nustatyta, kad draudimo išmokai išmokėti privalo būti pateiktas draudėjo ar naudos gavėjo rašytinis prašymas ar įvykdytos kitos draudimo sutarties sąlygos, – ne vėliau kaip per 7 darbo dienas po šio prašymo pateikimo ar kitų draudimo sutartyje nustatytų sąlygų įvykdymo. Tuo atveju, kai prašymas pateikiamas nesuėjus draudimo sutartyje nustatytam terminui, draudimo išmoka privalo būti išmokėta ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo draudimo sutartyje nustatyto termino pabaigos.

3. Draudikas neturi teisės:

1) išmokėti draudimo išmoką ar atsisakyti ją išmokėti, neįsitikinęs, kad draudžiamasis įvykis buvo;

2) atsisakyti išmokėti draudimo išmoką, nepatikrinęs visos jam prieinamos informacijos.

4. Draudiko reikalavimu fiziniai ir juridiniai asmenys privalo pateikti turimą informaciją apie draudžiamąjį įvykio ir įvykio, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, aplinkybes ir pasekmes. Kai draudžiamąjį įvykio ar įvykio, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, aplinkybes tiria valstybės institucijos, šios institucijos draudiko prašymu privalo nemokamai pateikti rašytinę informaciją apie tyrimo metu nustatytus faktus ir tyrimo rezultatus.

5. Draudikas, tirdamas draudžiamąjį įvykio ir įvykio, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, aplinkybes pagal gyvybės draudimo, sveikatos draudimo ar civilinės atsakomybės draudimo sutartis, turi teisę gauti ir toliau tvarkyti asmens sveikatos priežiūros įstaigų ar kitų valstybės ar savivaldybių įstaigų turimus, taip pat registruose, informacinėse sistemose ar kitose duomenų rinkmenose tvarkomus duomenis apie apdraustąjį ir nukentėjusio trečiojo asmens sveikatos būklę, suteiktas gydymo paslaugas, nustatytus susirgimus, patirtas traumas ir mirties priežastis.

6. Kai įvykis yra draudžiamasis, o draudėjas ir draudikas nesutaria dėl draudimo išmokos dydžio, draudėjo pageidavimu draudikas privalo išmokėti sumą, lygią šalių neginčijamai draudimo išmokai, jei tikslus žalos dydžio nustatymas užsitęsia ilgiau kaip 3 mėnesius.

7. Draudikas privalo įrodyti aplinkybes, atleidžiančias jį nuo draudimo išmokos mokėjimo ar suteikiančias teisę sumažinti draudimo išmoką.

8. Draudikas, atsisakydamas mokėti arba sumažindamas draudimo išmoką dėl to, kad draudėjas pažeidė draudimo sutarties sąlygas, privalo atsižvelgti į draudėjo kaltę, draudimo

sutarties sąlygų pažeidimo sunkumą, jo priežastinį ryšį su draudžiamuoju įvykiu, žalos, atsiradusios dėl pažeidimo, dydį. Atsisakydamas mokėti draudimo išmoką ar ją sumažindamas, draudikas privalo pateikti draudėjui, naudos gavėjui ar nukentėjusiam trečiajam asmeniui išsamų ir motyvuotą rašytinį paaiškinimą apie tokio sprendimo priežastis.

9. Jeigu draudimo išmoka neišmokėta, kas 30 dienų nuo pranešimo apie draudžiamąjį įvykį dienos draudikas privalo raštu išsamiai informuoti draudėją (naudos gavėją ar nukentėjusį trečiąjį asmenį) apie draudžiamojo įvykio tyrimo eigą, išskyrus atvejus, kai trūksta dokumentų ar informacijos tik iš draudėjo (naudos gavėjo ar nukentėjusio trečiojo asmens) ir draudėjas (naudos gavėjas ar nukentėjęs trečiasis asmuo) jau yra informuotas apie dokumentus ar informaciją, kuriuos šis asmuo privalo pateikti draudžiamojo įvykio tyrimui.

10. Išmokėdamas draudimo išmoką, draudikas, laikydamasis asmens duomenų apsaugos ir kitų teisės aktų reikalavimų, privalo apie tai raštu informuoti draudimo išmokos gavėją ir draudėjo prašymu – draudėją.

99 straipsnis. Automatinis draudimo sutarties termino pratęsimas

1. Suėjus draudimo sutarties terminui, draudimo sutartyje nustatytais atvejais draudimo sutarties terminas gali būti automatiškai pratęstas, bet ne ilgiau kaip vieniems metams, jei draudimo sutarties šalis nepareiškia nesutikimo pratęsti sutartį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytu atveju nesutikimas turi būti pareiškiamas vienos iš šalių raštu ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki draudimo sutarties termino pabaigos, o kai sutarties terminas yra trumpesnis kaip 3 mėnesiai, – prieš kitą šalių susitarimu nustatytą protingą terminą.

3. Automatinių draudimo sutarties termino pratęsimų skaičius nėra ribojamas. Automatinio draudimo sutarties termino pratęsimą sąlygos privalo būti individualiai aptartos sudarant draudimo sutartį.

100 straipsnis. Draudiko atsiskaitymas su draudėju nutraukus draudimo sutartį

Nustatant draudiko atsiskaitymą su draudėju nutraukus draudimo sutartį sąlygas, privaloma atsižvelgti į draudimo sutarties šalies kaltę dėl draudimo sutarties sąlygų pažeidimo, draudiko administracines išlaidas, susijusias su draudimo sutarties sudarymu ir vykdymu, į draudimo įmokos dalis, sumokėtas už laikotarpį, už kurį draudimo apsauga suteikta nebuvo, nesumokėtas draudimo įmokos dalis už suteiktą draudimo apsaugą ir kitas reikšmingas aplinkybes.

101 straipsnis. Naudos gavėjo, apdraustojo ir nukentėjusio trečiojo asmens pareigos

1. Draudimo sutartyje galima nustatyti naudos gavėjo ir nukentėjusio trečiojo asmens pareigas, kurias jie privalo vykdyti įgyvendindami savo teisę į draudimo išmoką, taip pat apdraustojo pareigas.

2. Įgyvendindamas savo teises, draudikas neturi teisės remtis naudos gavėjo, apdraustojo ir nukentėjusio trečiojo asmens pareigų pagal draudimo sutartį nevykdymu, jeigu jie nežino apie sutarties sudarymą ir savo pareigų pagal draudimo sutartį arba jeigu jie neturi galimybės įvykdyti tokių pareigų.

3. Įgyvendindamas savo teises, draudikas turi teisę remtis tuo, kad draudėjas neįvykdė draudimo sutartyje numatytos pareigos tinkamai pranešti naudos gavėjui, apdraustajam ar nukentėjusiam trečiajam asmeniui apie sudarytą sutartį ir šių asmenų pareigas.

102 straipsnis. Vartotojų ginčų su draudiku nagrinėjimas

Vartotojų ginčai su draudiku nagrinėjami Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatyme nustatyta tvarka.

ANTRASIS SKIRSNIS

TURTO DRAUDIMO YPATUMAI

103 straipsnis. Draudėjas, apdraustasis ir naudos gavėjas

Draudėjas gali sudaryti turto draudimo sutartį dėl savo arba dėl kito asmens, kuris sudarius draudimo sutartį tampa apdraustuoju, turtinių interesų. Teikiant turto draudimo paslaugas naudos gavėju gali būti tik asmuo, kurio turtiniai interesai buvo apdrausti.

104 straipsnis. Turto vertė teikiant turto draudimo paslaugas

Jeigu turto vertė draudimo sutartyje nenurodyta, laikoma, kad turto vertė yra jo rinkos kaina turto draudimo sutarties sudarymo metu.

105 straipsnis. Draudimo išmoka

Draudimo išmokos dydis yra lygus dėl draudžiamąjo įvykio patirtų draudėjo, apdraustojo ar naudos gavėjo nuostolių ir (ar) kitų išlaidų (draudimo intereso) dydžiui, jei šalių susitarimu nenustatyta, kad draudikas privalo atlyginti tik dalį nuostolių (kitų išlaidų).

106 straipsnis. Didelis neatsargumas

Turto draudimo sutartyje galima nustatyti atvejus, kuriais draudikas atleidžiamas nuo pareigos mokėti draudimo išmoką, jei draudžiamasis įvykis įvyksta dėl draudėjo ar apdraustojo didelio neatsargumo. Šie atvejai privalo būti aptarti individualiai.

TREČIASIS SKIRSNIS CIVILINĖS ATSAKOMYBĖS DRAUDIMO YPATUMAI

107 straipsnis. Apdraustasis

Draudėjas gali sudaryti civilinės atsakomybės draudimo sutartį dėl savo arba dėl kito asmens, kuris sudarius draudimo sutartį tampa apdraustuoju, turtinių interesų, susijusių su civiline atsakomybe.

108 straipsnis. Draudžiamasis įvykis

Jeigu civilinės atsakomybės draudimo sutartyje nenustatyta kitaip, draudžiamasis įvykis yra draudėjo ar apdraustojo civilinės atsakomybės atsiradimas už draudėjo ar apdraustojo veiksmų (veikimo ar neveikimo), atliktų draudimo sutarties galiojimo metu, pasekmės, net jei šios pasekmės atsirado pasibaigus draudimo sutarčiai.

109 straipsnis. Draudiko atlyginamos išlaidos

1. Jeigu draudimo sutartyje nenustatyta kitaip, draudikas privalo draudėjui ar apdraustajam atlyginti jų protingas išlaidas, turėtas ginantis nuo nukentėjusio trečiojo asmens reikalavimo atlyginti žalą. Išlaidos atlyginamos, nors vėliau ir paaiškėja, kad reikalavimas atlyginti žalą buvo nepagrįstas.

2. Draudikas neprivalo atlyginti šio straipsnio 1 dalyje numatytų išlaidų ir turi teisę reikalauti grąžinti atlygintas išlaidas, jei draudėjas ar apdraustasis žalą nukentėjusiam trečiajam asmeniui padarė tyčia.

110 straipsnis. Draudimo išmokos mokėjimas

1. Draudimo išmoką draudikas moka nukentėjusiam trečiajam asmeniui, o kai draudėjas ar apdraustasis atlygino žalą, padarytą nukentėjusiam trečiajam asmeniui, draudikas moka draudimo išmoką draudėjui ar apdraustajam.

2. Jeigu draudimo suma yra mažesnė už bendrą visiems nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytą žalą, draudimo išmoka paskirstoma nukentėjusiems tretiesiems asmenims proporcingai pagal jiems padarytos žalos dydį.

111 straipsnis. Tiesioginio reikalavimo teisė

Nukentėjęs trečiasis asmuo turi teisę tiesiogiai reikalauti, kad draudikas, apdraudęs atsakingo už žalą asmens civilinę atsakomybę, išmokėtų draudimo išmoką.

112 straipsnis. Draudimo išmokos išmokėjimo pasekmės

Kai draudikas išmoka draudimo išmoką dėl nuostolių, lygių draudimo sumos daliai, draudiko prievolė lieka galioti iki draudimo sutarties termino pabaigos visai draudimo sumai, neatskaičiuojant iš jos sumokėtų draudimo išmokų, išskyrus atvejus, kai draudimo sutartyje nustatyta, kad draudiko prievolė lieka galioti tik likusiai draudimo sumos daliai.

113 straipsnis. Draudiko teisė išreikalauti sumokėtas sumas iš draudėjo ar apdraustojo

1. Jeigu draudžiamasis įvykis įvyksta Civilinio kodekso 6.1014 straipsnio 3 dalyje nustatytu atveju dėl draudėjo (ar apdraustojo) tyčios, tai draudikas, išmokėjęs draudimo išmoką, turi teisę išreikalauti sumokėtą sumą iš draudėjo ar apdraustojo.

2. Civilinės atsakomybės draudimo sutartyje nustatytais atvejais, jei draudžiamasis įvykis įvyksta dėl draudėjo ar apdraustojo didelio neatsargumo, draudikas, išmokėjęs draudimo išmoką, turi teisę išreikalauti sumokėtą sumą ar jos dalį iš draudėjo ar apdraustojo. Ši draudimo sutarties sąlyga privalo būti aptarta individualiai.

114 straipsnis. Daikto perleidimas

1. Sudaryta civilinės atsakomybės draudimo sutartis dėl civilinės atsakomybės, galinčios atsirasti valdant, naudojant individualiais požymiais apibrėžtą daiktą ar juo disponuojant, jei joje nenustatyta kitaip, pasibaigia pasikeitus daikto savininkui.

2. Jeigu civilinės atsakomybės draudimo sutartyje yra nurodyti keli individualiais požymiais apibrėžti daiktai, pasikeitus vieno iš draudimo sutartyje nurodytų daiktų savininkui pasibaigia su šiuo daiktu susijusių turtinių interesų draudimo apsauga.

KETVIRTASIS SKIRSNIS GYVYBĖS DRAUDIMO YPATUMAI

115 straipsnis. Draudimo sutarties sudarymas

1. Draudėjas gali sudaryti gyvybės draudimo sutartį dėl savo arba dėl kito asmens turtinių interesų.

2. Gyvybės draudimo sutartis laikoma sudaryta asmens, kurio gyvybė draudžiama (apdraustojo), naudai, jei draudimo sutartyje nenurodytas kitas naudos gavėjas.

3. Gyvybės draudimo sutartis asmens, kuris nėra apdraustasis, naudai gali būti sudaryta tik gavus apdraustojo rašytinį sutikimą. Jeigu apdraustajam nėra suėję 18 metų, jis yra pripažintas neveiksniumi arba jo veiksnumas yra apribotas, draudimo sutartis gali būti sudaryta tik apdraustojo naudai, išskyrus atvejus, kai yra visos šios sąlygos:

1) apdraustajam nėra suėję 18 metų;

2) skiriamas naudos gavėjas yra apdraustojo artimasis giminaitis;

3) naudos gavėjas skiriamas apdraustojo išgyvenimo iki sutartyje nustatyto termino pabaigos atveju.

4. Civilinio kodekso 6.448 straipsnio 1 dalyje nustatytas rentos mokėtojo pareigos perdavimas galimas rentos mokėtojui sudarant draudimo sutartį su draudiku ir sumokant draudimo įmoką, lygią rentos vertei.

5. Sudarant Civilinio kodekso 6.289 straipsnio 2 dalyje nurodytą draudimo sutartį, likviduojamas juridinis asmuo draudikui sumoka sutartą draudimo įmoką, o draudikas įsipareigoja mokėti periodines draudimo išmokas naudos gavėjui – asmeniui, kuriam likviduojamas juridinis asmuo įpareigotas atlyginti dėl fizinio asmens sveikatos sužalojimo ar gyvybės atėmimo atsiradusią žalą.

116 straipsnis. Informacija gyvybės draudimo sutarties draudėjui

1. Prieš sudarydamas gyvybės draudimo sutartį, draudikas arba jo įgaliotas atstovas privalo pateikti draudėjui raštu šio įstatymo 93 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją ir raštu pranešti draudėjui apie:

1) galimas draudimo sutarties sąlygas dėl draudimo sumų ir draudimo išmokų, kurias draudėjas turi teisę pasirinkti sudarydamas draudimo sutartį, draudimo įmokų dydžius dėl kiekvieno pasirinkto draudimo sumos ir draudimo išmokos varianto;

2) galimus draudimo sutarties terminus;

3) draudimo sutarties nutraukimo sąlygas ir būdus, iš jų ir apie draudėjo teisę nutraukti gyvybės draudimo sutartį šio įstatymo 124 straipsnyje nustatyta tvarka lengvatinėmis sąlygomis;

4) draudimo įmokų mokėjimo būdus, mokėjimo tvarką ir trukmę;

5) draudimo išmokų dydžio nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo tvarką ir būdus;

6) palūkanų normos dydį, draudėjams tenkančios draudiko pelno dalies apskaičiavimo principus ir pelno dalies paskirstymo būdus, išperkamosios sumos nustatymo tvarką ir apytikrius išperkamosios sumos dydžius, jei sudaroma draudimo sutartis, susijusi su kapitalo kaupimu;

7) jei sudaroma draudimo sutartis, pagal kurią investavimo rizika tenka draudėjui, – objektus, į kuriuos gali būti investuojama, jų pobūdį, pajamas iš investicijų per pastaruosius 3 metus;

8) esminę informaciją apie draudimo sutartims taikomą apmokestinimo tvarką;

9) nuorodą į draudiko mokumo ir finansinės būklės ataskaitą, sudarydamas sąlygas draudėjui be kliūčių gauti šią informaciją.

2. Gyvybės draudimo sutarties galiojimo metu draudikas nedelsdamas privalo raštu pranešti gyvybės draudimo sutarties draudėjui apie:

1) bet koki draudiko pavadinimo, teisinės formos ar buveinės adreso pasikeitimą ir, jei draudimo sutartis sudaryta draudiko filialo, apie atitinkamų duomenų, susijusių su draudiko filialu, pasikeitimus;

2) šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos pasikeitimą, jei keičiasi draudimo taisyklės ar teisė, taikoma draudimo sutarčiai.

3. Kiekvienais metais draudikas draudimo sutartyje nustatytais terminais privalo raštu pranešti draudėjui apie jam tenkantį draudiko pelno dalies dydį, išperkamosios sumos dydį, jei sudaryta draudimo sutartis, susijusi su kapitalo kaupimu.

4. Teikiama informacija privalo būti aiški ir suprantama.

5. Informacija teikiama lietuvių kalba arba draudėjo prašymu ir susitarus su draudiku – kita kalba.

6. Priežiūros institucija nustato kitus informacijos teikimo gyvybės draudimo sutarties draudėjams reikalavimus.

117 straipsnis. Draudimo rizika

1. Draudikas, vertindamas draudimo riziką, turi teisę atsižvelgti į apdraustojo amžių, sveikatos būklę, profesiją ir kitus draudimo rizikai turinčius reikšmės objektyvius kriterijus, kartu užtikrindamas, kad vienodo rizikos lygio asmenų grupei būtų taikomos vienodos draudimo įmokų ir draudimo išmokų apskaičiavimo sąlygos.

2. Draudikui draudžiama bet kokia forma reikalauti, kad draudėjas, apdraustasis ir kiti asmenys pateiktų genetinių tyrimų duomenis.

3. Draudikas, įgyvendindamas įstatymų ar gyvybės draudimo sutarties suteikiamas teises, negali remtis tuo, kad:

1) draudėjas neįvykdė Civilinio kodekso 6.993 straipsnyje nustatytos pareigos dėl neatsargumo, jei nuo gyvybės draudimo sutarties sudarymo praėjo daugiau kaip 10 metų;

2) draudėjas neįvykdė Civilinio kodekso 6.1010 straipsnyje nustatytos pareigos dėl neatsargumo, jei nuo draudimo rizikos padidėjimo praėjo daugiau kaip 10 metų.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nustatyti terminai taikomi ir tuo atveju, kai į gyvybės draudimo sutartį yra įtraukta papildoma sveikatos draudimo rizika.

5. Draudikas, įgyvendindamas gyvybės draudimo sutarties suteikiamas teises, draudimo sutarties galiojimo metu neturi teisės vienašališkai didinti draudimo įmokos, kai draudimo rizika padidėja dėl draudėjo ar apdraustojų amžiaus ir (ar) ligos, išskyrus atvejus, kai draudėjas ar apdraustasis tyčia sukelia sau ligą.

6. Draudimo sutartyse nustatytais atvejais, kurie privalo būti aptarti individualiai, draudikas turi teisę vienašališkai keisti nustatytos draudimo įmokos dydį tik tuo atveju, kai šis keitimas yra susijęs su:

1) palūkanų normos kitimu vidaus ir tarptautinėse rinkose;

2) pakitusiais statistiniais duomenimis apie draudžiamuosius įvykius ir draudimo išmokas.

7. Vienašališkai keisti draudimo įmokos dydį šio straipsnio 6 dalyje nustatytais pagrindais galima tik tuo atveju, kai šis keitimas nėra esminis. Nustatant, ar keitimas yra esminis, turi būti atsižvelgiama į tai, ar draudėjas (naudos gavėjas) dėl keitimo iš esmės negauna ar netenka galimybės gauti to, ko tikėjosi iš draudimo sutarties.

8. Iki draudimo įmokos pakeitimo draudėjas privalo būti išsamiai informuotas apie įmokos pakeitimą raštu, turi būti nurodytos draudimo įmokos keitimo priežastys ir sudarytos sąlygos nutraukti draudimo sutartį.

118 straipsnis. Draudimo išmoka dėl apdraustojų mirties

Jeigu draudėjas ar gyvybės draudimo sutartyje nustatytais atvejais apdraustasis nepaskyrė naudos gavėjo, dėl apdraustojų mirties mokėtinos draudimo išmokos paveldimos įstatymų nustatyta tvarka.

119 straipsnis. Naudos gavėjo paskyrimas ir pakeitimas

1. Draudėjas turi teisę paskirti vieną ar keletą naudos gavėjų, kurie, įvykus draudžiamajam įvykiui, įgyja teisę gauti draudimo išmoką ar jos dalį. Apie paskirtą naudos gavėją draudėjas raštu privalo pranešti draudikui.

2. Draudėjas turi teisę paskirti neatšaukiamą naudos gavėją. Draudėjas privalo raštu pranešti asmeniui apie jo paskyrimą neatšaukiamu naudos gavėju.

3. Jeigu draudėjas paskyrė keletą naudos gavėjų, nenurodydamas, kokią draudimo išmokos dalį turi teisę gauti kiekvienas iš jų, įvykus draudžiamajam įvykiui naudos gavėjai turi lygias teises į draudimo išmoką.

4. Draudėjas turi teisę pakeisti ar atšaukti naudos gavėją, raštu apie tai pranešęs draudikui.

5. Skiriant arba pakeičiant naudos gavėją, kuris nėra apdraustasis, būtinas apdraustojų rašytinis sutikimas, išskyrus atvejus, kai yra visos šios sąlygos:

1) apdraustajam nėra suėję 18 metų;

2) skiriamas naudos gavėjas yra apdraustojų artimasis giminaitis;

3) naudos gavėjas skiriamas apdraustojų išgyvenimo iki sutartyje nustatyto termino pabaigos atveju.

6. Neatšaukiamas naudos gavėjas gali būti pakeistas ar atšauktas tik jo rašytiniu sutikimu.

7. Laikoma, kad naudos gavėjas paskirtas, pakeistas ar atšauktas, jeigu draudikas iki draudžiamajam įvykiui gavo draudėjo rašytinį pranešimą apie naudos gavėjo paskyrimą, pakeitimą ar atšaukimą ir įvykdytos šio straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse nurodytos sąlygos.

8. Draudėjas gali paskirti, pakeisti ar atšaukti naudos gavėją testamentu. Toks naudos gavėjo paskyrimas, pakeitimas ar atšaukimas laikomas tinkamu, jeigu apie tai draudikui yra

raštu pranešęs draudėjas ar po draudėjo mirties jo įpėdiniai ir (iki draudėjo mirties ar po jos) yra gauti šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodyti sutikimai, kai juos būtina gauti.

9. Gyvybės draudimo sutartyje nustatytais atvejais ir tvarka teisę paskirti, pakeisti ir atšaukti naudos gavėją turi ir apdraustasis. Šiuo atveju naudos gavėjo paskyrimui, pakeitimui ar atšaukimui *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio nuostatos.

10. Jeigu naudos gavėjas paskirtas, pakeistas ar atšauktas nesilaikant šio straipsnio nuostatų, naudos gavėjo paskyrimas, pakeitimas ar atšaukimas negalioja, išskyrus naudos gavėjo, kuris nėra neatšaukiamas naudos gavėjas, atšaukimo atvejį, nurodytą Civilinio kodekso 6.191 straipsnio 4 dalyje.

11. Įvykus draudžiamajam įvykiui, teisę į draudimo išmoką įgyja naudos gavėjas, paskirtas tik šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

120 straipsnis. Civilinio kodekso nuostatų taikymo išimtys

Gyvybės draudimo sutarčiai netaikomos Civilinio kodekso nuostatos dėl draudimo, viršijančio draudimo vertę (6.1001 straipsnis), draudimo nuo skirtingų rizikų (6.1002 straipsnis) ir draudėjo teisių į žalos atlyginimą perėjimo draudikui (6.1015 straipsnis).

121 straipsnis. Draudimo išmoka

1. Draudimo išmoka pagal draudimo sutartį mokama nepaisant draudėjo ar naudos gavėjo gaunamų pajamų iš kitų šaltinių.

2. Draudikas turi teisę sumažinti draudimo išmoką draudimo įmokų, nesumokėtų už draudimo apsaugos sustabdymo laikotarpį, ir pajamų, kurios būtų gautos šias įmokas investavus, suma.

122 straipsnis. Draudėjo teisė atsisakyti mokėti draudimo įmokas

1. Jeigu su kapitalo kaupimu susijusios gyvybės draudimo sutarties galiojimo metu sukaupiama minimali suma, kai tokia yra nustatyta draudimo sutartyje, draudėjas turi teisę nebemokėti draudimo įmokos. Šiuo atveju gyvybės draudimo sutartis lieka galioti likusiam draudimo sutarties terminui ir išmokos pagal gyvybės draudimo sutartį perskaičiuojamos gyvybės draudimo sutartyje nustatyta tvarka atsižvelgiant į sukauptą minimalią sumą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta draudėjo teisė įgyvendinama gyvybės draudimo sutartyje nustatyta tvarka.

123 straipsnis. Draudiko teisė nutraukti draudimo sutartį

Draudikas turi teisę vienašališkai nutraukti gyvybės draudimo sutartį tik tuo atveju, kai yra esminis sutarties sąlygų pažeidimas, taip pat Civilinio kodekso 6.1009 straipsnio 1 dalyje nustatytu atveju.

124 straipsnis. Draudimo sutarties nutraukimas lengvatinėmis sąlygomis

1. Draudėjas – fizinis asmuo turi teisę vienašališkai nutraukti gyvybės draudimo sutartį, kurios terminas yra ne trumpesnis kaip 6 mėnesiai, apie tai raštu pranešęs draudikui per 30 dienų nuo momento, kai jam buvo pranešta apie sudarytą draudimo sutartį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytu atveju nutraukus gyvybės draudimo sutartį, draudikas privalo grąžinti draudėjui visą sumokėtą draudimo įmoką, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nustatytą išimtį.

3. Draudėjui šio straipsnio 1 dalyje nustatytu atveju nutraukus gyvybės draudimo, susijusio su investiciniais fondais, sutartį, draudikas turi teisę grąžinti draudėjui per draudimo sutarties galiojimo laikotarpį jo sumokėtų draudimo įmokų sumą, perskaičiuotą pagal investavimo rezultata. Ši draudimo sutarties sąlyga privalo būti aptarta individualiai.

4. Šiame straipsnyje nustatytais atvejais draudėjui nutraukus gyvybės draudimo sutartį, draudėjui ir draudikui negali atsirasti jokių pareigų, susijusių su draudimo sutartimi.

125 straipsnis. Draudimo įmokos sumokėjimas nutraukus draudimo sutartį

Draudimo sutartyje galima nustatyti atvejus ir tvarką, kai su kapitalo kaupimu susijusi gyvybės draudimo sutartis, draudiko nutraukta dėl to, kad draudėjas nesumokėjo draudimo įmokos, atnaujinama, kai draudėjas per 6 mėnesius nuo gyvybės draudimo sutarties nutraukimo grąžina draudiko išmokėtą išperkamąją sumą.

126 straipsnis. Išperkamosios sumos išmokėjimas

1. Jeigu su kapitalo kaupimu susijusi gyvybės draudimo sutartis nutraukiama arba kitaip pasibaigia prieš terminą ar jeigu draudikas įgyvendina įstatymų ar draudimo sutarties suteikiamą teisę atsisakyti mokėti draudimo išmoką arba ją sumažinti, draudėjui išmokama suma privalo būti ne mažesnė už išperkamąją sumą.

2. Jeigu gyvybės draudimo sutartį pripažinus negaliojančia draudėjo naudai taikoma restitucija, draudikas privalo grąžinti draudėjui išperkamąją sumą, jeigu ji yra didesnė už draudėjo sumokėtas draudimo įmokas.

3. Išperkamosios sumos apskaičiavimo ir mokėjimo tvarka ir apytikriai išperkamosios sumos dydžiai turi būti nurodyti gyvybės draudimo sutartyje.

127 straipsnis. Iš draudimo sutarties atsirandančių turtinių teisių perleidimas

1. Gyvybės draudimo sutartyje nustatyta tvarka draudėjas ir naudos gavėjas gali perleisti kitam asmeniui iš gyvybės draudimo sutarties atsirandančias turtines teises.

2. Draudėjui perleidus iš gyvybės draudimo sutarties atsirandančias teises, naudos gavėju, išskyrus neatšaukiamą naudos gavėją, paskyrimas netenka galios.

128 straipsnis. Iš draudimo sutarties atsirandančių turtinių teisių įkeitimas

1. Draudėjas gali prievolės įvykdymui užtikrinti įkeisti iš gyvybės draudimo sutarties, susijusios su kapitalo kaupimu, atsirandančias šias turtines teises: teisę į draudimo išmoką ir teisę į išperkamąją sumą. Draudėjas gali įkeisti teisę į išperkamąją sumą tik neatšaukiamo naudos gavėjo sutikimu.

2. Naudos gavėjas teisę į draudimo išmoką gali įkeisti tik įvykus draudžiamajam įvykiui.

3. Apie atsirandančių iš gyvybės draudimo sutarties turtinių teisių įkeitimą draudikui turi būti pranešta raštu.

4. Įkaito turėtojo reikalavimas gali būti patenkintas iš draudimo išmokos tik įvykus draudžiamajam įvykiui. Draudikas privalo patenkinti įkaito turėtojo reikalavimą iš draudimo išmokos tik pasibaigus šio įstatymo 98 straipsnio 2 dalyje nustatytam terminui.

5. Įkaito turėtojas turi pirmenybės prieš naudos gavėją teisę į savo reikalavimo patenkinimą, išskyrus atvejį, kai naudos gavėjas yra neatšaukiamas. Jeigu neatšaukiamas naudos gavėjas paskirtas po atsirandančių iš draudimo sutarties turtinių teisių įkeitimo, įkaito turėtojas turi pirmenybės prieš neatšaukiamą naudos gavėją teisę į savo reikalavimo patenkinimą.

6. Draudikui patenkinus įkaito turėtojo reikalavimą, išperkamoji suma ar draudimo išmoka sumažinama dalimi, lygia draudiko patenkintų įkaito turėtojo reikalavimų daliai.

PENKTASIS SKIRSNIS SVEIKATOS DRAUDIMO YPATUMAI

129 straipsnis. Apdraustasis

1. Draudėjas gali sudaryti sveikatos draudimo sutartį dėl savo arba dėl kito asmens, kuris sudarius draudimo sutartį tampa apdraustuoju, turtinių interesų, susijusių su sveikata.

2. Kai sveikatos draudimas yra nuostolių draudimas, naudos gavėju gali būti tik apdraustasis, o jam mirus – paskirtasis naudos gavėjas.

130 straipsnis. Kitų šio įstatymo nuostatų taikymas

1. Sveikatos draudimo sutarčiai *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 117 straipsnio 1 ir 2 dalių, 118, 119 ir 123 straipsnių nuostatos.

2. Kai sveikatos draudimo sutartis yra sumų draudimo sutartis, jai *mutatis mutandis* taikomos ir šio įstatymo 115, 120 ir 121 straipsnių nuostatos, bet netaikomos Civilinio kodekso nuostatos dėl nevisiško draudimo (6.999 straipsnis) ir papildomo draudimo (6.1000 straipsnis).

131 straipsnis. Draudimo rizika

1. Draudikas, įgyvendindamas įstatymuose numatytas ar sveikatos draudimo sutarties suteikiamas teises, negali remtis tuo, kad:

1) draudėjas neįvykdė Civilinio kodekso 6.993 straipsnyje nustatytos pareigos dėl neatsargumo, jei nuo draudimo sutarties sudarymo praėjo daugiau kaip 5 metai;

2) draudėjas neįvykdė Civilinio kodekso 6.1010 straipsnyje nustatytos pareigos dėl neatsargumo, jei nuo draudimo rizikos padidėjimo praėjo daugiau kaip 5 metai.

2. Draudikas, įgyvendindamas gyvybės draudimo sutarties suteikiamas teises, draudimo sutarties galiojimo metu neturi teisės vienašališkai didinti draudimo įmokos, kai draudimo rizika padidėja dėl draudėjo ar apdraustojų amžiaus ir ligos, išskyrus atvejus, kai draudėjas ar apdraustasis tyčia sukelia sau ligą.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS BENDRASIS DRAUDIMAS

132 straipsnis. Dalyvavimas bendrajame draudime

1. Bendrajame draudime dalyvaujančių draudikų tarpusavio teises ir pareigas nustato sutartis. Joje privalo būti nurodyta:

1) draudikas, kuris paskiriamas pagrindiniu draudiku;

2) užmokestis pagrindiniam draudikui už bendrojo draudimo sutarčių administravimą, išskyrus atvejus, kai susitarta kitaip;

3) kiekvieno draudiko prisiimamos draudimo rizikos dalis procentais;

4) draudimo įmokos, gautos pagal bendrojo draudimo sutartį, paskirstymo tvarka;

5) pagrindinio draudiko informacijos apie bendrojo draudimo sutartį teikimo kitiems draudikams tvarka;

6) vienas iš šio straipsnio 5 dalyje nurodytų draudimo išmokos mokėjimo būdų;

7) draudikų atsiskaitymų su pagrindiniu draudiku tvarka, kai taikomas šio straipsnio 5 dalies 1 punkte nustatytas draudimo išmokos mokėjimo būdas;

8) draudiko pasitraukimo iš bendrojo draudimo tvarka ir sąlygos.

2. Pagrindinis draudikas naudojasi visomis draudiko teisėmis ir vykdo visas draudiko pareigas, jei šiame įstatyme nenustatyta kitaip.

3. Draudimo sutartis sudaroma pagal pagrindinio draudiko parengtas draudimo sutarties sąlygas.

4. Pagrindinio draudiko išduodamame draudimo liudijime, be Civilinio kodekso 6.991 straipsnio 1 dalyje nustatytų draudimo liudijimo rekvizitų, turi būti ši informacija:

1) pagrindinio draudiko pavadinimas ir buveinės adresas;

2) kitų draudikų, dalyvaujančių bendrajame draudime, pavadinimai ir buveinių adresai;

3) kiekvieno draudiko prisiimamos draudimo rizikos dalis procentais;

4) vienas iš šio straipsnio 5 dalyje numatytų draudimo išmokos mokėjimo būdų;

5) visų draudikų parašai, kai draudikų tarpusavio sutartyje numatyta, kad draudimo liudijimą pasirašo ne tik pagrindinis draudikas, bet ir visi kiti draudikai, ir antspaudai, kai pareiga turėti antspaudą numatyta draudiko steigimo dokumentuose.

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-718](#), 2013-12-19, Žin., 2013, Nr. 140-7079 (2013-12-30), i. k. 2013-00004

5. Draudimo išmoka pagal bendrojo draudimo sutartį mokama vienu iš šių būdų, kuris privalo būti nurodytas draudimo sutartyje:

1) pagrindinis draudikas savo ir kitų dalyvaujančių bendrajame draudime draudikų vardu moka draudimo išmoką;

2) kiekvienas bendrajame draudime dalyvaujantis draudikas moka prisiimtai draudimo rizikos daliai proporcingą draudimo išmokos dalį.

6. Kai draudimo sutartyje nustatyta, kad pagrindinis draudikas savo ir kitų dalyvaujančių bendrajame draudime draudikų vardu moka draudimo išmoką, draudėjas, naudos gavėjas ar nukentėjęs trečiasis asmuo dėl draudimo išmokos išmokėjimo privalo kreiptis į pagrindinį draudiką.

7. Kai draudimo sutartyje nustatyta, kad kiekvienas dalyvaujantis bendrajame draudime draudikas moka prisiimtai draudimo rizikos daliai proporcingą draudimo išmokos dalį, draudėjas, naudos gavėjas ar nukentėjęs trečiasis asmuo po to, kai pagrindinis draudikas konstatuoja draudžiamąjį įvykio faktą ir draudimo išmokos dydį, priima sprendimą išmokėti draudimo išmoką ar išmokėti dalį išmokos, privalo kreiptis į kiekvieną bendrajame draudime dalyvaujantį draudiką atsižvelgdamas į jų prisiimtos draudimo rizikos dalį. Jeigu tarp draudėjo, naudos gavėjo ar nukentėjusio trečiojo asmens ir vieno iš draudikų kyla ginčas dėl draudimo išmokos dalies mokėjimo, atsakovu teisme yra šis draudikas.

8. Bendrajame draudime dalyvaujantiems draudikams yra privalomas pagrindinio draudiko sprendimas, kuriuo konstatuojamas draudžiamąjį įvykio faktas ar kad draudžiamąjį įvykio nebuvo, draudimo išmokos dydis, ir sprendimas išmokėti draudimo išmoką.

133 straipsnis. Bendrasis draudimas Europos ekonominės erdvės valstybėse

1. Draudimo įmonių ir kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonių bendrajam draudimui Europos ekonominės erdvės valstybėse taikomos šio straipsnio nuostatos ir netaikomos šio įstatymo 132 straipsnio nuostatos, kai bendrasis draudimas Europos ekonominės erdvės valstybėse atitinka visus šiuos kriterijus:

1) bendrojo draudimo sutartis sudaroma dėl šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 3–16 punktuose nurodytų draudimo grupių rizikų;

2) bendrojo draudimo sutartis sudaroma tik dėl didelių draudimo rizikų ir jei dėl šių draudimo rizikų masto būtina keleto draudikų teikiama draudimo apsauga;

3) draudimo rizika apdraudžiama viena draudimo sutartimi šioje sutartyje nurodytam terminui ir draudimo įmokai dviejų ir daugiau draudikų, prisiimančių draudimo rizikos dalį, ir vienas iš šių draudikų paskiriamas pagrindiniu draudiku;

4) draudimo rizika yra Europos ekonominės erdvės valstybėje ar valstybėse;

5) pagrindinis draudikas atitinka šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus ir pagal statusą, apibrėžtą sutartimi tarp draudikų, draudimo sutartiniuose santykiuose pagrindinis draudikas laikomas draudiku, suteikiančiu draudimo apsaugą dėl visos draudimo rizikos;

6) bent vieno iš draudikų buveinė ar filialas yra kitoje negu pagrindinio draudiko Europos ekonominės erdvės valstybėje;

7) pagrindinis draudikas visiškai prisiima pagrindinio draudiko teises ir pareigas ir turi teisę nustatyti draudimo sutarties sąlygas ir draudimo įmokos dydį.

2. Šio įstatymo 68 arba 73 straipsnio reikalavimai taikomi tik pagrindiniam draudikui.

3. Lietuvos Respublikos draudimo įmonių ir trečiųjų valstybių draudimo įmonių filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, dalyvaujančių bendrajame draudime Europos ekonominės erdvės valstybėse, techninių atidėjinių skaičiavimui, rizikos ribojimui, statistinės ir kitos informacijos pateikimui priežiūros institucijai taikomi Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimai. Bendrajame draudime Europos ekonominės erdvės valstybėse dalyvaujančios draudimo įmonės turi registruoti statistinius duomenis apie bendrojo draudimo operacijų, kuriose jie dalyvauja, apimtį ir atitinkamas valstybes.

4. Bendrojo draudimo Europos ekonominės erdvės valstybėse sutarčių vertinimui atliekant likvidavimo procedūras taikomos šio įstatymo 139 straipsnio nuostatos.

5. Priežiūros institucija keičiasi informacija ir bendradarbiauja su Europos Sąjungos Komisija (toliau – Komisija) ir kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijomis analizuodama, ar nėra kliūčių šio straipsnio nuostatomis įgyvendinti, kaip laikomasi šio straipsnio nuostatų, ir stebėdama, ar šiomis nuostatomis nepiktnaudžiaujama dėl to, kad pagrindinis draudikas neprisiima visų pagrindinio draudiko teisių ir pareigų ar kad draudimo rizikos nereikalauja dviejų ar daugiau draudikų teikiamos draudimo apsaugos.

SEPTINTASIS SKIRSNIS

PRIVALOMOJO DRAUDIMO SUTARTIMS TAIKYTINA TEISĖ

134 straipsnis. Privalomojo draudimo sutartims taikytina teisė

1. Privalomojo draudimo sutarčiai taikoma Europos ekonominės erdvės valstybės, kuri numato pareigą sudaryti draudimo sutartį, teisė.

2. Kai pareigą sudaryti draudimo sutartį numato Lietuvos Respublikos įstatymai, ji nelaikoma tinkamai įvykdyta, jei sudaryta draudimo sutartis neatitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų, taikomų tokiam draudimui, nuostatų.

3. Kai teikiant privalomojo draudimo paslaugas Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra draudimo rizika, ir valstybės, kuri numato pareigą sudaryti draudimo sutartį, teisė prieštarauja viena kitai, taikoma pastarosios valstybės teisė.

4. Kai draudimo sutartis sudaroma dėl draudimo rizikų, esančių daugiau kaip vienoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, ir bent vienoje iš jų yra privalomasis draudimas, taikant šio straipsnio 2 dalies nuostatas laikoma, kad draudimo sutartis sudaryta iš keleto draudimo sutarčių, iš kurių kiekviena yra susijusi tik su viena valstybe.

5. Kai Europos ekonominės erdvės valstybė numato privalomąjį draudimą ir draudikas privalo pranešti priežiūros institucijoms apie draudimo apsaugos pabaigą, draudimo apsaugos pabaiga teisines pasekmes tretiesiems asmenims sukelia tik tuo atveju, jeigu yra aplinkybės, nurodytos šios Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktuose.

VI SKYRIUS

INTERVENCINĖS PRIEMONĖS, PABAIGA, PERTVARKYMAS IR BANKROTAS

PIRMASIS SKIRSNIS

INTERVENCINĖS PRIEMONĖS

135 straipsnis. Šio skirsnio nuostatų taikymas

1. Šis skirsnis reglamentuoja intervencinių priemonių taikymą:

1) Lietuvos Respublikos draudimo įmonėms ir jų filialams, įsteigtiems Europos ekonominės erdvės valstybėse;

2) trečiosios valstybės draudimo įmonių filialams, įsteigtiems Lietuvos Respublikoje.

2. Teismo taikomos Civilinio kodekso 2.131 straipsnio 1 dalies 1–8 punktuose nurodytos priemonės, jeigu jos atitinka šio įstatymo 2 straipsnio 42 dalyje nurodytus kriterijus, laikomos intervencinėmis priemonėmis.

3. Intervencinėmis priemonėmis laikomos priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės, numatytos šio įstatymo 204 straipsnio 5 ir 10 punktuose, ir kitos priežiūros institucijos poveikio priemonės, kurias taikydama priežiūros institucija, atsižvelgusi į galimas jų pasekmes, nurodė, kad taikomos poveikio priemonės yra intervencinės.

136 straipsnis. Intervencinės priemonės

1. Tik teismas arba priežiūros institucija turi teisę priimti sprendimą dėl intervencinių priemonių taikymo.

2. Intervencinėms priemonėms taikoma Lietuvos Respublikos teisė.

3. Intervencinių priemonių taikymas neriboja galimybės pradėti Lietuvos Respublikos draudimo įmonių likvidavimo procedūrą.

137 straipsnis. Informacija apie intervencines priemones

1. Priežiūros institucija, gavusi teismo išsiųstą ekspertų ataskaitą ir rekomendacijas, nurodytas Civilinio kodekso 2.130 straipsnio 2 dalyje, privalo teismui pateikti išvadą dėl teismo ketinamų taikyti intervencinių priemonių. Teismas, priėmęs sprendimą taikyti intervencines priemones, apie priimtą sprendimą ir jo įsigaliojimą privalo nedelsdamas pranešti priežiūros institucijai.

2. Priežiūros institucija privalo nedelsdama pranešti kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijoms apie teismo ar jos pačios priimtą sprendimą taikyti intervencines priemones ir jo įsigaliojimą, nurodydama galimas šių priemonių pasekmes kitos Europos ekonominės erdvės valstybės fiziniams ar juridiniams asmenims. Jeigu yra galimybė, priežiūros institucija privalo tai pranešti kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijoms iki sprendimo taikyti intervencines priemones priėmimo.

3. Teismas ar priežiūros institucija, priėmę sprendimą taikyti intervencines priemones, privalo nedelsdami paskelbti sprendimo rezoliucinę dalį priežiūros institucijos interneto svetainėje.

4. Priežiūros institucija privalo nedelsdama paskelbti teismo ar jos pačios sprendimo taikyti intervencines priemones rezoliucinę dalį Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

5. Šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytame skelbime turi būti nurodyta institucija, priėmusi sprendimą taikyti intervencines priemones, taikoma teisė ir paskirti laikinieji draudimo įmonės valdymo organo nariai.

6. Intervencinės priemonės taikomos ir turi teisinių pasekmių neatsižvelgiant į tai, ar informacija apie jas yra paskelbta šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatyta tvarka, ar nepaskelbta.

7. Šio straipsnio 3, 4 ir 5 dalių nuostatos dėl informacijos apie intervencines priemones skelbimo netaikomos, kai intervencinės priemonės turi įtakos tik draudimo įmonės akcininkų ar draudimo įmonės arba trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo darbuotojų teisėms. Priežiūros institucija turi teisę pavesti draudimo įmonei ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialui apie intervencines priemones pranešti šiems asmenims.

ANTRASIS SKIRSNIS

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO ĮMONIŲ PABAIGA, PERTVARKYMAS IR BANKROTAS BEI TREČIŲJŲ VALSTYBIŲ DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO ĮMONIŲ FILIALŲ VEIKLOS NUTRAUKIMAS

138 straipsnis. Draudimo ar perdraudimo įmonių pabaiga, pertvarkymas ir bankrotas

1. Reorganizuoti draudimo ar perdraudimo įmonę visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu, ją pertvarkyti, perleisti draudimo įmonę kaip turtinį kompleksą galima turint priežiūros institucijos leidimą, išduodamą priežiūros institucijos nustatyta tvarka. Kai draudimo ar perdraudimo įmonė reorganizuojama teismo sprendimu, prieš priimdamas šį sprendimą teismas privalo gauti priežiūros institucijos išvadą.

2. Priežiūros institucija turi teisę įpareigoti draudimo įmonę pranešti suinteresuotiems asmenims apie reorganizavimo, pertvarkymo ir veiklos rūšies keitimo, įmonės kaip turtinio komplekso perleidimo procedūras ir atsižvelgdama į šio įstatymo 147 straipsnio nuostatas nustatyti šios informacijos pateikimo tvarką.

139 straipsnis. Likviduojamos draudimo ar perdraudimo įmonės įsipareigojimai pagal draudimo ir perdraudimo sutartis

Kai draudimo ar perdraudimo įmonė likviduojama, įsipareigojimai, atsirandantys dėl draudimo ir perdraudimo sutarčių, sudarytų įgyvendinant įsisteigimo teisę ar teisę teikti

paslaugas, vykdomi taip pat kaip ir įsipareigojimai, atsirandantys dėl kitų tos draudimo ar perdraudimo įmonės draudimo ir perdraudimo sutarčių, neatsižvelgiant į draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ar nukentėjusių trečiųjų asmenų pilietybę, įprastinę gyvenamąją vietą ar buveinę.

140 straipsnis. Savanoriškas draudimo ar perdraudimo įmonės likvidavimas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonės visuotinis akcininkų susirinkimas turi teisę priimti sprendimą likviduoti draudimo ar perdraudimo įmonę tik šio įstatymo nustatyta tvarka draudimo įmonei perleidus teises ir pareigas pagal draudimo sutartis ir priežiūros institucijos nustatyta tvarka draudimo ar perdraudimo įmonei gavus priežiūros institucijos leidimą likviduoti draudimo ar perdraudimo įmonę.

2. Priežiūros institucija sprendimą dėl leidimo likviduoti draudimo ar perdraudimo įmonę išdavimo priima per 30 darbo dienų nuo visų reikiamų ir tinkamai įformintų dokumentų pateikimo dienos.

3. Prieš skiriant likvidatorių, likvidacinės komisijos narį ar šios komisijos pirmininką, priežiūros institucijos nustatyta tvarka turi būti gautas priežiūros institucijos pritarimas skiriamo asmens kandidatūrai. Priežiūros institucija sprendimą dėl pritarimo skiriamų asmenų kandidatūroms priima per 30 darbo dienų nuo visų reikiamų ir tinkamai įformintų dokumentų pateikimo dienos.

4. Apie priimtą sprendimą likviduoti draudimo įmonę ir perdraudimo įmonę ir paskirti likvidatorių ar sudaryti likvidacinę komisiją ir paskirti likvidacinės komisijos pirmininką draudimo ar perdraudimo įmonė per 3 darbo dienas privalo raštu pranešti priežiūros institucijai.

141 straipsnis. Veiklos licencijos galiojimo panaikinimas

1. Panaikinusi draudimo veiklos licencijos galiojimą, priežiūros institucija privalo įpareigoti draudimo įmonę perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis ir nustatyti terminą, per kurį teisės ir pareigos privalo būti perleistos.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonė, turėdama teisių ir pareigų, atsirandančių iš draudimo ir perdraudimo sutarčių, neturi teisės pradėti vykdyti kitą ūkinę komercinę veiklą.

3. Jeigu draudimo įmonė per priežiūros institucijos nustatytą terminą neperleidžia teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis, priežiūros institucija turi teisę taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones.

4. Neperleidus teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis per priežiūros institucijos nustatytą terminą, draudimo sutartys pasibaigia kitą dieną po priežiūros institucijos nustatyto termino. Pasibaigus draudimo sutartims, draudėjo kreditorinio reikalavimo dydis nustatomas atsižvelgiant į šio įstatymo 206 straipsnio 6 dalies nuostatas. Priežiūros institucija, įvertinusi draudimo įmonės finansinę būklę, turi teisę nustatyti, kad draudimo sutartys galioja iki jų termino pabaigos.

142 straipsnis. Priverstinis likvidavimas

1. Teismas, prieš priimdamas sprendimą dėl draudimo ar perdraudimo įmonės priverstinio likvidavimo Civilinio kodekso 2.106 straipsnyje nurodytais pagrindais, privalo pranešti priežiūros institucijai ir gauti jos išvadą dėl priverstinio draudimo ar perdraudimo įmonės likvidavimo.

2. Likvidatoriaus ar likvidacinės komisijos narių ir šios komisijos pirmininko kandidatūras teismui pateikia priežiūros institucija. Priėmęs sprendimą likviduoti draudimo ar perdraudimo įmonę, paskirti likvidatorių ar likvidacinę komisiją ir šios komisijos pirmininką, teismas per 3 darbo dienas apie tai privalo raštu pranešti priežiūros institucijai.

143 straipsnis. Bankrotas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonės bankroto byla nagrinėjama Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo nustatyta tvarka, jei šis įstatymas nenustato kitaip.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonės bankroto procesas vyksta tik teismo tvarka. Pareiškimą teismui dėl bankroto bylos iškėlimo pateikia priežiūros institucija. Teismas priežiūros institucijos pareiškimą dėl bankroto bylos iškėlimo išnagrinėja per 7 dienas.

3. Jeigu įstatymų nustatyta tvarka pareiškimą dėl draudimo ar perdraudimo įmonės bankroto bylos iškėlimo pateikia kiti asmenys, teismas, prieš priimdamas sprendimą iškelti bankroto bylą, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl draudimo ar perdraudimo įmonės nemokumo.

4. Administratoriaus kandidatūrą teismui pateikia priežiūros institucija.

5. Priėmęs sprendimą iškelti bankroto bylą draudimo ar perdraudimo įmonei, teismas per 3 darbo dienas apie tai privalo raštu pranešti priežiūros institucijai.

6. Draudimo ar perdraudimo įmonės bankroto bylos nagrinėjimo metu draudėjų ir kitų kreditorių susirinkimai nešaukiami. Jų interesams atstovauja priežiūros institucijos sudarytas kreditorių atstovų komitetas. Šis komitetas sudaromas iš ne daugiau kaip 15 narių. Į kreditorių atstovų komiteto sudėtį įeina draudėjai, apdraustieji, naudos gavėjai, nukentėję tretieji asmenys (tik draudimo įmonei bankrutavus), kiti kreditoriai ir priežiūros institucijos atstovai. Kreditorių atstovų komiteto reglamentą tvirtina priežiūros institucija.

7. Pirmąjį kreditorių atstovų komiteto posėdį šaukia priežiūros institucija arba priežiūros institucijos pavedimu administratorius.

144 straipsnis. Trečiosios valstybės draudimo įmonės reorganizavimas, susijęs su filialu, įsteigtu Lietuvos Respublikoje

1. Trečiosios valstybės draudimo įmonės reorganizavimas gali turėti teisinių pasekmių šios įmonės filialo Lietuvos Respublikoje draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir trečiųjų asmenų teisėms ir pareigoms tik gavus priežiūros institucijos leidimą.

2. Priežiūros institucija turi teisę įpareigoti trečiosios valstybės draudimo įmonės filialą pranešti apie reorganizavimo procedūras ir, atsižvelgdama į šio įstatymo 147 straipsnio nuostatas, nustatyti informacijos pateikimo tvarką.

145 straipsnis. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, veiklos nutraukimas

1. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė turi teisę priimti sprendimą nutraukti filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, veiklą tik šio įstatymo nustatyta tvarka draudimo įmonei perdavus teises ir pareigas pagal filialo draudimo sutartis ir draudimo ar perdraudimo įmonei gavus priežiūros institucijos leidimą.

2. Priežiūros institucija sprendimą dėl leidimo išdavimo priima per 30 darbo dienų nuo visų reikiamų ir tinkamai įformintų dokumentų pateikimo dienos.

3. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, priėmusi sprendimą nutraukti filialo veiklą, privalo paskirti asmenį, atsakingą už filialo veiklos nutraukimą. Prieš skirdama asmenį, atsakingą už filialo veiklos nutraukimą, trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo gauti priežiūros institucijos pritarimą šio asmens kandidatūrai. Priežiūros institucija sprendimą dėl pritarimo šioje dalyje nurodytai kandidatūrai priima per 30 darbo dienų nuo visų reikiamų ir tinkamai įformintų dokumentų gavimo dienos.

4. Apie priimtą sprendimą nutraukti Lietuvos Respublikoje įsteigto trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo veiklą ir paskirti asmenį, atsakingą už filialo veiklos nutraukimą, trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė per 3 darbo dienas privalo raštu pranešti priežiūros institucijai.

146 straipsnis. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, priverstinis veiklos nutraukimas

1. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, veikla priverstinai nutraukiama priežiūros institucijai priėmus sprendimą panaikinti leidimo filialo veiklai galiojimą. Šiuo atveju asmens, atsakingo už veiklos nutraukimą, kandidatūrą teikia priežiūros institucija.

2. Jeigu įstatymų nustatyta tvarka sprendimą nutraukti Lietuvos Respublikoje įsteigto trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo veiklą ketina priimti kitos Lietuvos Respublikos institucijos, asmens, atsakingo už veiklos nutraukimą, kandidatūrą pateikia priežiūros institucija. Priėmusi sprendimą nutraukti trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo veiklą ir paskirti asmenį, atsakingą už veiklos nutraukimą, valstybės institucija per 3 darbo dienas apie tai privalo raštu pranešti priežiūros institucijai.

3. Panaikinusi leidimą filialo draudimo veiklai, priežiūros institucija privalo įpareigoti trečiosios valstybės draudimo įmonės filialą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis ir nustatyti terminą, per kurį teisės ir pareigos privalo būti perleistos, išskyrus šio įstatymo 150 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytus atvejus.

4. Jeigu trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas per priežiūros institucijos nustatytą terminą neperleidžia teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis, priežiūros institucija turi teisę taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones.

5. Jeigu teisės ir pareigos pagal draudimo sutartis neperleidžiamos per priežiūros institucijos nustatytą terminą, draudimo sutartys pasibaigia kitą dieną po priežiūros institucijos nustatyto termino. Pasibaigus draudimo sutarčiai, draudėjo kreditorių reikalavimo dydis nustatomas atsižvelgiant į šio įstatymo 206 straipsnio 6 dalies nuostatas. Priežiūros institucija, įvertinusi trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo finansinę būklę, turi teisę nustatyti, kad draudimo sutartys galioja iki jų termino pabaigos.

147 straipsnis. Informacija, susijusi su draudimo įmonės likvidavimu ir bankroto byla bei trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimu

1. Priežiūros institucija privalo nedelsdama pranešti kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijoms apie priimtą sprendimą likviduoti draudimo įmonę, nutraukti trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti draudimo įmonės bankroto bylą, nurodydama galimas pasekmes šios Europos ekonominės erdvės valstybės fiziniams ar juridiniams asmenims.

2. Jeigu yra galimybė, priežiūros institucija iki sprendimo likviduoti draudimo įmonę, nutraukti trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti draudimo įmonės bankroto bylą priėmimo privalo apie ketinimą priimti sprendimą likviduoti draudimo įmonę, nutraukti trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti draudimo įmonės bankroto bylą pranešti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai.

3. Likviduojamos draudimo įmonės likvidatorius, likvidacinės komisijos pirmininkas, asmuo, atsakingas už trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, ar bankrutuojančios draudimo įmonės administratorius privalo nedelsdamas paskelbti įmonės interneto svetainėje informaciją apie sprendimą likviduoti draudimo įmonę, nutraukti trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti draudimo įmonės bankroto bylą.

4. Likviduojamos draudimo įmonės likvidatorius, likvidacinės komisijos pirmininkas, asmuo, atsakingas už trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, ar bankrutuojančios draudimo įmonės administratorius privalo nedelsdamas paskelbti ištrauką iš priimto sprendimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. Šiame skelbime, be kitų duomenų, privalo būti nurodytas priežiūros institucijos ir likviduojamos draudimo įmonės likvidatoriaus, likvidacinės komisijos pirmininko, asmens, atsakingo už trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, ar bankrutuojančios draudimo įmonės

administratoriaus adresas ir kiti duomenys ryšiams palaikyti, teisė, taikoma likvidavimo ar bankroto procedūroms.

5. Likviduojamos draudimo įmonės likvidatorius, likvidacinės komisijos pirmininkas, asmuo, atsakingas už trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, ar bankrutuojančios draudimo įmonės administratorius apie sprendimą likviduoti draudimo įmonę, nutraukti trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti draudimo įmonės bankroto bylą privalo nedelsdamas raštu pranešti kiekvienam žinomam kreditoriui, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta ar įprastinė gyvenamoji vieta, ar buveinė yra kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje. Šioje informacijoje privalo būti nurodyta:

1) kreditorių reikalavimų pateikimo terminai, tvarka ir subjektas, kuriam pateikiami kreditorių reikalavimai;

2) kreditorių reikalavimų nepateikimo ar pavėluoto pateikimo teisinės pasekmės;

3) kreditorių reikalavimų tenkinimo eilė, priemonės, kuriomis yra užtikrinti kreditorių reikalavimai;

4) draudimo įmonės likvidavimo ir bankroto, trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimo pasekmės draudimo sutartims, teisių ir pareigų, susijusių su draudimo sutartimis, pabaigos momentas.

6. Informacija, nurodyta šio straipsnio 5 dalyje, pateikiama lietuvių kalba ir Europos ekonominės erdvės valstybės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų. Dokumente privalo būti antraštė „Kvietimas pareikšti kreditorių reikalavimus ir jų pareiškimo terminas“ visomis Europos Sąjungos oficialiosiomis kalbomis. Jeigu kreditorių reikalavimas atsiranda iš draudimo sutarties, informacija pateikiama Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra kreditoriaus nuolatinė gyvenamoji vieta ar įprastinė gyvenamoji vieta, ar buveinė, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų.

7. Kreditorius, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta ar įprastinė gyvenamoji vieta, ar buveinė yra kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, naudodamasis teise pareikšti kreditorių reikalavimą, privalo pateikti dokumentų, kuriais patvirtinamas kreditorių reikalavimas (jeigu tokie yra), kopijas, nurodyti datą, kada atsirado kreditorių reikalavimas, pareiškiamo reikalavimo dydį ir priemones, kuriomis šis reikalavimas yra užtikrintas. Kreditoriaus informacija pateikiama Europos ekonominės erdvės valstybės, kur yra kreditoriaus nuolatinė gyvenamoji vieta ar įprastinė gyvenamoji vieta, ar buveinė, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų, tačiau informacijoje privalo būti antraštė lietuvių kalba „Kreditorių reikalavimas“ ar „Pastabos dėl kreditorių reikalavimo“.

8. Likviduojamos draudimo įmonės likvidatorius, likvidacinės komisijos pirmininkas, asmuo, atsakingas už trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, ar bankrutuojančios draudimo įmonės administratorius privalo tinkamai ir reguliariai informuoti kreditorius apie likvidavimo ar bankroto procedūrų eigą.

9. Likviduojamos draudimo įmonės likvidatorius, likvidacinės komisijos pirmininkas, asmuo, atsakingas už trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, ar bankrutuojančios draudimo įmonės administratorius privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka teikti informaciją priežiūros institucijai.

10. Priežiūros institucija kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos prašymu privalo pateikti informaciją apie draudimo įmonės likvidavimą, trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą ar draudimo įmonės bankrotą.

148 straipsnis. Likviduojamos, bankrutavusios draudimo įmonės ir trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo, kurio veikla nutraukiama, turto, dengiančio techninius atidėjinius, naudojimas

1. Likviduojamos, bankrutavusios draudimo įmonės ir trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo, kurio veikla nutraukiama, techninius atidėjinius dengiantis turtas, įtrauktas į šio įstatymo 42 straipsnio 12 dalyje nurodytą sąrašą, ir iš šio turto gaunamos pajamos gali būti naudojami tik draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų bei nukentėjusių trečiųjų asmenų

reiškiamais kreditorių reikalavimams, atsirandantiems iš draudimo sutarčių, tenkinti, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje numatytą išimtį. Iš techninius atidėjinius dengiančio turto ir lėšų, gautų jį perleidus, negali būti išieškoma pagal kitas draudimo įmonės ar kitos trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo prievolės, taip pat ir pagal Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro atgręžtinius reikalavimus dėl draudimo įmonės nemokumo išmokėtų išmokų.

2. Jeigu techninius atidėjinius dengiančio turto nepakanka visiems likviduojamos ar bankrutavusios draudimo įmonės, trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo, kurio veikla nutraukiama, kreditorių reikalavimams, atsirandantiems iš draudimo sutarčių, patenkinti, šie reikalavimai tenkinami proporcingai pagal kiekvienam kreditoriui priklausančią sumą.

3. Kitos negu techninių atidėjinių turtas draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo lėšos panaudojamos šio straipsnio 1 dalyje numatytų kreditorių, kurių reikalavimai nebuvo visiškai patenkinti iš techninius atidėjinius dengiančio turto, ir visų kitų kreditorių reikalavimams tenkinti įstatymų nustatyta tvarka. Techninius atidėjinius dengiančio turto likutis, likęs patenkinus šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų kreditorių reikalavimus, taip pat naudojamas visų kitų kreditorių (įskaitant Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biurą) reikalavimams tenkinti įstatymų nustatyta tvarka.

4. Jeigu kito turto negu dengiantis bankrutuojančios draudimo įmonės techninius atidėjinius nepakanka administravimo išlaidoms apmokėti, teismas kreditorių atstovų komiteto siūlymu, atsižvelgdamas į priežiūros institucijos nuomonę, administratoriaus prašymu turi teisę skirti iki 10 procentų techninius atidėjinius dengiančio turto bankrutuojančios draudimo įmonės administravimo išlaidoms.

149 straipsnis. Bankrutuojančių draudimo įmonių draudimo sutarčių pabaiga

1. Įsiteisėjus teismo nutarčiai iškelti bankroto bylą:

1) pasibaigia ne gyvybės draudimo sutartys, išskyrus transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis;

2) transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartys pasibaigia po 30 dienų (išskyrus atvejus, kai transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartyje numatyta ankstesnė draudimo sutarties termino pabaiga);

3) pasibaigia gyvybės draudimo sutartys, jeigu per priežiūros institucijos nustatytą terminą teisės ir pareigos pagal šias sutartis nėra perleidžiamos.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų draudimo sutarčių draudėjai įgyja kreditorių reikalavimo teisę į sumokėtos draudimo įmokos dalį už laikotarpį nuo draudimo sutarties pabaigos šio straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais iki draudimo sutartyje numatyto draudimo sutarties termino pabaigos.

150 straipsnis. Trečiosios valstybės draudimo įmonių filialų draudimo sutarčių pabaiga

1. Priežiūros institucijai panaikinus leidimo trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo draudimo veiklai galiojimą dėl to, kad filialo įsipareigojimai viršija filialui priskirtą turtą:

1) pasibaigia ne gyvybės draudimo sutartys, išskyrus transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis;

2) transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartys pasibaigia po 30 dienų (išskyrus atvejus, kai transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartyje numatyta ankstesnė draudimo sutarties termino pabaiga);

3) pasibaigia gyvybės draudimo sutartys, jeigu nuo leidimo trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo draudimo veiklai galiojimo panaikinimo iki priežiūros institucijos nustatyto termino pabaigos teisės ir pareigos pagal šias sutartis nėra perleidžiamos.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų draudimo sutarčių draudėjai įgyja kreditorių reikalavimo teisę į sumokėtos draudimo įmokos dalį už laikotarpį nuo draudimo sutarties pabaigos šio straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais iki draudimo sutartyje numatyto draudimo sutarties termino pabaigos.

3. Jeigu trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo įsipareigojimai tampa didesni už filialui priskirtą turtą po leidimo filialo draudimo veiklai galiojimo panaikinimo, priežiūros institucija konstatuoja šį faktą nutarimu. Šiuo atveju:

1) pasibaigia ne gyvybės draudimo sutartys, išskyrus transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis;

2) transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartys pasibaigia po 30 dienų (išskyrus atvejus, kai transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartyje numatyta ankstesnė draudimo sutarties termino pabaiga);

3) priežiūros institucija nustato teisių ir pareigų pagal gyvybės draudimo sutartis perleidimo terminą. Jeigu per priežiūros institucijos nustatytą terminą teisės ir pareigos pagal gyvybės draudimo sutartis neperleidžiamos, šios sutartys pasibaigia.

4. Šio straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų draudimo sutarčių draudėjai įgyja kreditorių reikalavimo teisę į sumokėtos draudimo įmokos dalį už laikotarpį nuo draudimo sutarties pabaigos šio straipsnio 3 dalyje nurodytais pagrindais iki draudimo sutartyje numatyto draudimo sutarties termino pabaigos.

151 straipsnis. Draudėjų kreditorių reikalavimai pasibaigus gyvybės draudimo sutartims

1. Kiekvienas šio įstatymo 149 ar 150 straipsnyje numatytais pagrindais pasibaigusios gyvybės draudimo sutarties draudėjas įgyja kreditorių reikalavimo teisę į draudimo įmonę ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialą.

2. Jeigu gyvybės draudimo sutartis sudaryta tik dėl mirties rizikos, draudėjai įgyja kreditorių reikalavimo teisę į sumokėtos draudimo įmokos dalį nuo draudimo sutarties pabaigos šio įstatymo 149 ar 150 straipsnyje numatytais pagrindais iki draudimo sutartyje numatyto draudimo sutarties termino pabaigos.

3. Draudėjo, sudariusio su kapitalo kaupimu susijusią gyvybės draudimo sutartį, kreditorių reikalavimo dydis yra lygus to draudėjo draudimo sutarčiai sudarytų techninių atidėjinių dydžių sumai sutarties pabaigos dieną.

152 straipsnis. Teisių ir pareigų pagal gyvybės draudimo sutartis perleidimo ypatumai

1. Perleidžiant teises ir pareigas pagal bankrutuojančios draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo, kurio įsipareigojimai viršija filialui priskirtą turtą, gyvybės draudimo sutartis, taikomos šio įstatymo 206 straipsnio 3, 4, 5, 8 ir 9 dalių nuostatos.

2. Kai bankrutuojančios draudimo įmonės techninius atidėjinius dengiančio turto nepakanka kreditorių reikalavimams, atsirandantiems iš gyvybės draudimo, susijusio su kapitalo kaupimu, sutarčių, patenkinti, bankrutuojanti draudimo įmonė, perleidžianti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis, turi teisę perleisti dalį pareigos dėl draudimo išmokos ir išperkamosios sumos mokėjimo. Šiuo atveju sutartyje dėl teisių ir pareigų perleidimo privalo būti nurodyta, kokią dalį draudimo išmokos ir išperkamosios sumos privalo sumokėti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis perimantis subjektas. Nuo teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimo momento draudėjas įgyja kreditorių reikalavimo bankrutuojančiai draudimo įmonei teisę į išperkamosios sumos, apskaičiuotos iki teisių ir pareigų perleidimo dienos, dalį, dėl kurios mokėjimo pareiga išliko bankrutuojančiai draudimo įmonei.

153 straipsnis. Teisių ir pareigų pagal trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo, kurio veikla nutraukiama, gyvybės draudimo sutartis perleidimo ypatumai

Priežiūros institucija, atsižvelgdama į šio įstatymo 152 straipsnio nuostatas, nustato trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo, kurio veikla nutraukiama ir kurio įsipareigojimai didesni už jam priskirtą turtą, teisių ir pareigų pagal gyvybės draudimo sutartis perleidimo tvarką.

154 straipsnis. Likviduojamos ir bankrutuojančios draudimo ar perdraudimo įmonės veiklos licencija

1. Jeigu šio įstatymo nustatyta tvarka veiklos licencijos galiojimas iki sprendimo likviduoti draudimo ar perdraudimo įmonę ar iškelti jai bankroto bylą priėmimo nepanaikintas, priėmus sprendimą likviduoti draudimo ar perdraudimo įmonę ar iškelti jai bankroto bylą, priežiūros institucija sustabdo veiklos licencijos galiojimą.

2. Sustabdžius veiklos licencijos galiojimą, likviduojama ar bankrutuojanti draudimo ar perdraudimo įmonė turi teisę vykdyti tik priežiūros institucijos sprendime dėl veiklos licencijos galiojimo sustabdymo nustatytą su draudimu susijusią veiklą.

3. Prieš kreipdamasis į Juridinių asmenų registro tvarkytoją dėl draudimo ar perdraudimo įmonės išregistravimo, likviduojamos draudimo ar perdraudimo įmonės likvidatorius ar likvidacinės komisijos pirmininkas, bankrutavusios draudimo ar perdraudimo įmonės administratorius privalo pateikti priežiūros institucijai prašymą panaikinti veiklos licencijos galiojimą.

155 straipsnis. Trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo, kurio veikla nutraukiama, leidimas filialo veiklai

1. Jeigu šio įstatymo nustatyta tvarka leidimo filialo veiklai galiojimas iki sprendimo nutraukti trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklą priėmimo nepanaikintas, priėmusi sprendimą nutraukti filialo veiklą, priežiūros institucija sustabdo leidimo filialo veiklai galiojimą.

2. Sustabdžius leidimo filialo veiklai galiojimą, trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas turi teisę vykdyti tik priežiūros institucijos sprendime nustatytą veiklą.

3. Prieš kreipdamasis į Juridinių asmenų registro tvarkytoją dėl trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo išregistravimo, asmuo, atsakingas už filialo veiklos nutraukimą, privalo pateikti priežiūros institucijai prašymą panaikinti leidimo filialo veiklai galiojimą.

156 straipsnis. Trečiųjų asmenų teisės

1. Taikomos intervencinės priemonės, draudimo įmonės likvidavimas, trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimas ar draudimo įmonės bankrotas negali turėti įtakos daiktinėms teisėms į draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialui priskirtą turtą, esantį kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, sprendimo taikyti intervencines priemones, likviduoti draudimo įmonę, nutraukti trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti bankroto bylą draudimo įmonei įsigaliojimo metu. Intervencinių priemonių taikymo, likvidavimo, filialo veiklos nutraukimo ar bankroto pasekmės reguliuojamos rinkos dalyvių teisėms ir pareigoms nustato šiai reguliuojamai rinkai taikomi teisės aktai.

2. Taikomos intervencinės priemonės, draudimo įmonės likvidavimas, filialo veiklos nutraukimas ar draudimo įmonės bankrotas negali turėti įtakos pardavėjo teisėms, susijusioms su nuosavybės teisės į perduotiną, perduotą ar perduodamą pirkėjui – draudimo įmonei ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialui – turtą išlikimu, tol, kol už jį bus visiškai sumokėta ar bus įvykdytos kitokios sutarties sąlygos, jeigu sprendimo taikyti intervencines

priemonės, likviduoti draudimo įmonę, nutraukti trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti bankroto bylą draudimo įmonei įsigaliojimo metu turtas buvo kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje.

3. Taikomos intervencinės priemonės, draudimo įmonės likvidavimas, filialo veiklos nutraukimas ar draudimo įmonės bankrotas negali būti pagrindas nutraukti draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo – pardavėjo sudarytą pirkimo–pardavimo sutartį po turto perdavimo pirkėjui, taip pat negali turėti įtakos nuosavybės teisės į turtą perėjimui pirkėjui, jei sprendimo taikyti intervencines priemones, likviduoti draudimo įmonę, nutraukti trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti bankroto bylą draudimo įmonei įsigaliojimo metu turtas buvo kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje.

4. Intervencinės priemonės, draudimo įmonės likvidavimas, filialo veiklos nutraukimas ar draudimo įmonės bankrotas negali turėti įtakos kreditorių teisėms į įskaitymą, kai įskaitymas yra leidžiamas pagal teisės, taikomos draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo kreditorių reikalavimams, aktus.

5. Šio straipsnio 1–4 dalių nuostatos neriboja teisės aktuose numatytų galimybių imtis priemonių dėl veiksmų ir kitų sandorių, pažeidžiančių teisės aktus, draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo kreditorių teises ar teisėtus interesus, negaliojimo, pripažinimo negaliojančiais ar uždraudimo juos vykdyti.

6. Lietuvos Respublikos teisės aktų nuostatos dėl veiksmų ir kitų sandorių, pažeidžiančių teisės aktus, draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo kreditorių teises ar teisėtus interesus, negaliojimo, pripažinimo negaliojančiais ar nevykdymo netaikomos, jeigu nustatoma, kad:

1) šiems veiksams ir kitiems sandoriams taikoma kitos Europos ekonominės erdvės valstybės teisė;

2) taikoma teisė nenumato galimybės šiuo atveju ginčyti tokius veiksmus ir kitus sandorius.

7. Jeigu po sprendimo taikyti intervencines priemones, likviduoti draudimo įmonę, nutraukti kitos trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti draudimo įmonės bankroto bylą įsigaliojimo draudimo įmonė ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas sudarė sandorį, pagal kurį perleido nuosavybės teisę į nekilnojamąjį daiktą, laivą ar orlaivį, registruotiną viešajame registre, vertybinius popierius, nuosavybės teisę į kuriuos ar kurių perleidimas pagal Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktus registruotinas viešajame registre, vertybinių popierių sąskaitoje ar centriniame depozitoriume, tai tokio sandorio galiojimas nustatomas pagal Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra nekilnojamasis daiktas, registras, vertybinių popierių sąskaita ar centrinis depozitoriumas, teisę.

8. Taikomų intervencinių priemonių, draudimo įmonės likvidavimo, filialo veiklos nutraukimo ar draudimo įmonės bankroto poveikis vykstančiam teismo procesui dėl draudimo įmonės ar kitos trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo perleisto turto ar teisių nustatomas pagal Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje vyksta teismo procesas, teisę.

9. Sprendimo taikyti intervencines priemones, likviduoti draudimo įmonę, nutraukti kitos trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti bankroto bylą draudimo įmonei įsigaliojimo teisinės pasekmės nustato:

1) darbo sutartims ir darbo santykiams – Europos ekonominės erdvės valstybės teisė, taikoma darbo sutartims ir darbo santykiams;

2) sandoriams dėl nekilnojamojo daikto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo – Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra nekilnojamasis daiktas, teisė;

3) teisėms į nekilnojamąjį daiktą, laivą ar orlaivį, registruotiną viešajame registre, – Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje yra šis registras, teisė.

157 straipsnis. Reikalavimai skiriamiesiems asmenims

1. Asmuo, skiriamas likviduojamos draudimo ar perdraudimo įmonės likvidatoriumi, likvidacinės komisijos pirmininku, asmeniu, atsakingu už trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, bankrutuojančios draudimo ar perdraudimo įmonės administratoriumi, privalo būti nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotas ir patyręs.

2. Asmuo, paskirtas į šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pareigas, turi teisę gauti sprendimo dėl paskyrimo nuorašą.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, veikdami kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, privalo laikytis šios valstybės teisės aktų reikalavimų, ypač reikalavimų, taikomų turto pardavimui ir informacijos pateikimui darbuotojams. Jeigu kitos Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktuose numatoma galimybė įregistruoti taikomas intervencines priemones, draudimo įmonės likvidavimą ar bankrotą šios Europos ekonominės erdvės valstybės viešuosiuose registruose, šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys turi teisę tai padaryti. Jeigu taikomas intervencines priemones, draudimo įmonės likvidavimą ar bankrotą registruoti privaloma Europos ekonominės erdvės valstybės viešuosiuose registruose, šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys privalo tai padaryti. Registravimo išlaidos įtraukiamos į intervencinių priemonių taikymo, draudimo įmonės likvidavimo, filialo veiklos nutraukimo ar draudimo įmonės bankroto išlaidas.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems asmenims tenka pareiga neatskleisti informacijos, nustatytos šio įstatymo 203 straipsnyje.

5. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, kurių skyrimas nepriklauso teismo kompetencijai, netinkamai eina savo pareigas, pažeidžia teisės aktus ar draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ar kitų kreditorių interesus, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad į tas pareigas būtų paskirtas naujas asmuo, ir nustatyti terminą naujam asmeniui paskirti.

6. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, kurių skyrimas priklauso teismo kompetencijai, netinkamai eina savo pareigas, pažeidžia teisės aktus ar draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir kitų kreditorių interesus, priežiūros institucija turi teisę kreiptis į teismą su prašymu, kad teismas pakeistų į tas pareigas paskirtą asmenį. Šiuo atveju naujo asmens kandidatūrą pateikia priežiūros institucija.

7. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys koordinuoja savo veiksmus su kitų Europos ekonominės erdvės valstybių institucijų ar kitų subjektų paskirtais į šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pareigas asmenimis, kai trečiųjų valstybių draudimo įmonė turi filialų ir kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse.

VII SKYRIUS DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO TARPININKAI

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

158 straipsnis. Šio skyriaus nuostatų taikymas

Šio skyriaus nuostatos netaikomos asmenims, teikiantiems draudimo tarpininkavimo paslaugas, jeigu yra visos šios sąlygos:

1) draudimo sutartis reikalauja žinoti tik šio asmens teikiamos draudimo apsaugos pobūdį;

2) draudimo sutartis nėra gyvybės draudimo sutartis;

3) draudimo sutartimi nedraudžiama civilinės atsakomybės rizika;

4) pagrindinė asmens, teikiančio draudimo tarpininkavimo paslaugas, ūkinė komercinė veikla, iš kurios gauta daugiau kaip 50 procentų pajamų per praėjusius finansinius metus, yra kita negu draudimo tarpininkavimas;

5) siūlomas draudimas yra papildoma paslauga, skirta asmens siūlomoms prekėms ar paslaugoms arba su jomis susijusi, kai draudimo apsauga skirta siūlomų prekių sugedimo,

sugadinimo ar sunaikinimo rizikoms; arba bagažo sugadinimo, sunaikinimo ar kitoms rizikoms, susijusioms su asmens siūloma kelione, net jei draudimo sutartis sudaroma dėl mirties ar civilinės atsakomybės rizikų, kurios yra papildomos pagrindinių su siūloma kelione susijusių draudimo rizikų atžvilgiu;

6) metinės draudimo įmokos dydis neviršija 500 eurų ir visas draudimo sutarties terminas, apskaičiuotas įtraukiant galimus automatinio sutarties termino pratęsimo (kai sutarties terminas pratęsiamas draudėjui nepareiškus ketinimo ateityje nesinaudoti teikiama draudimo apsauga) atvejus, yra ne ilgesnis kaip 5 metai.

ANTRASIS SKIRSNIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS DRAUDIMO BROKERIŲ ĮMONĖ

159 straipsnis. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencija

1. Draudimo brokerių įmonė turi teisę vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą tik turėdama priežiūros institucijos išduotą licenciją.

2. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencija išduodama:

1) steigiamai akcinei bendrovei, uždarajai akcinei bendrovei ar Europos bendrovei (*Societas Europaea*);

2) po juridinių asmenų reorganizavimo veiksiančiai naujai akcinei bendrovei, uždarajai akcinei bendrovei ar Europos bendrovei (*Societas Europaea*), ketinančiai vykdyti draudimo brokerių įmonės veiklą;

3) akcinei bendrovei, uždarajai akcinei bendrovei ar Europos bendrovei (*Societas Europaea*), keičiančiai vykdomos veiklos rūšį į draudimo brokerių įmonės veiklą.

3. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencija taip pat galioja visose kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse, suteikdama teisę vykdyti draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklą įgyvendinant įsisteigimo teisę ir (ar) teisę teikti paslaugas šio įstatymo 188 straipsnyje nustatytais sąlygomis.

4. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencija išduodama neribotam laikui.

5. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencija išduodama tik konkrečiai draudimo brokerių įmonei ir negali būti perleista kitam asmeniui.

6. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencijavimo taisyklės ir licencijos formą tvirtina priežiūros institucija.

7. Steigiama draudimo brokerių įmonė gali būti įregistruota Juridinių asmenų registre, o kai draudimo brokerių įmonės veiklos licencija išduodama ne steigiamai draudimo brokerių įmonei, atitinkami pakeitimai Juridinių asmenų registre gali būti padaryti tik po draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos išdavimo. Apie draudimo brokerių įmonės įregistravimo faktą Juridinių asmenų registro tvarkytojas per 5 darbo dienas privalo pranešti priežiūros institucijai.

8. Priežiūros institucija pagal Juridinių asmenų registro nuostatus privalo pranešti Juridinių asmenų registrui apie draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos išdavimą, šios licencijos galiojimo sustabdymą ar panaikinimą.

9. Priežiūros institucijos interneto svetainėje skelbiamas draudimo brokerių įmonių sąrašas.

160 straipsnis. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos išdavimas

1. Per 4 mėnesius nuo prašymo išduoti draudimo brokerių įmonės veiklos licenciją ir visų dokumentų, nurodytų Draudimo brokerių įmonės veiklos licencijavimo taisyklėse, gavimo dienos priežiūros institucija priima sprendimą dėl draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos išdavimo ir apie tai raštu praneša pareiškėjui.

2. Priežiūros institucija atsisako išduoti draudimo brokerių įmonės veiklos licenciją, jeigu:

- 1) nepateikti priežiūros institucijos reikalaujami dokumentai arba pateikti dokumentai neatitinka šiame įstatyme ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų;
- 2) draudimo brokerių įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės, draudimo brokerių įmonės priežiūros ir valdymo organų nariai nėra nepriekaištingos reputacijos, o vadovas nėra nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotas ir patyręs;
- 3) draudimo brokerių įmonė neturi profesinės civilinės atsakomybės draudimo;
- 4) draudimo brokerių įmonė, atsižvelgdama į planuojamos veiklos mastą (planuojamą klientų skaičių, apyvartą, įmonės vidaus struktūrą, veiklos teritoriją, būsimus filialus, atstovybes), ketina įdarbinti nepakankamai draudimo brokerių;
- 5) pateiktas verslo planas leidžia teigti, kad draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai nebus tinkamai apsaugoti;
- 6) įstatinis kapitalas nėra visiškai apmokėtas;
- 7) įstatinis kapitalas apmokėtas pinigais ar turtu, kurių gavimo šaltiniai yra neteisėti;
- 8) draudimo brokerių įmonė yra juridinio asmens ar juridinių asmenų teisių ir pareigų, kurių vykdymas pažeistų šio įstatymo 161 straipsnio 4 dalies nuostatas ir (ar) sudarytų grėsmę draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesams, perėmėja;
- 9) nesumokėta valstybės rinkliava už draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos išdavimą.

161 straipsnis. Reikalavimai draudimo brokerių įmonei

1. Joks kitas juridinis asmuo, išskyrus draudimo brokerių įmonę ir įstatymų nustatytas išimtis, neturi teisės savo pavadinime vartoti žodžių junginių „draudimo brokerių bendrovė“, „draudimo brokeris“ ar jiems tapataus junginio. Atsižvelgiant į planuojamą veiklos teritoriją, minėti žodžių junginiai gali būti vartojami ir užsienio kalba.

2. Draudimo brokerių įmonės įstatinis kapitalas negali būti mažesnis kaip 15 000 eurų, o nuosavas kapitalas – ne mažesnis kaip 4 procentai per finansinius metus draudimo brokerių įmonės gautų draudimo įmokų, kurios mokėtinos draudikams, ir ne mažesnis kaip 15 000 eurų. Dėl įstatinio kapitalo padidinimo ar sumažinimo keičiami draudimo brokerių įmonės įstatai priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo būti suderinti su priežiūros institucija iki draudimo brokerių įmonės informacijos apie pakeitimus pateikimo Juridinių asmenų registrui. Priežiūros institucija sprendimą dėl įstatų pakeitimo suderinimo priima per 20 dienų nuo visų tinkamai įformintų dokumentų pateikimo. Įstatinio kapitalo padidinimas gali būti įstatymų nustatyta tvarka įregistruotas tik visiškai apmokėjus akcijas.

3. Draudimo brokerių įmonė privalo apdrausti profesinę civilinę atsakomybę. Draudimo suma turi būti ne mažesnė kaip 1 000 000 eurų vienam draudžiamajam įvykiui ir 1 500 000 eurų visiems draudžiamiesiems įvykiams per metus. Draudimo apsauga privalo galioti visose Europos ekonominės erdvės valstybėse. Draudimo brokerių įmonė privalo turėti draudimo apsaugą visą savo veiklos laiką.

4. Draudimo brokerių įmonė neturi teisės vykdyti jokios kitos ūkinės komercinės veiklos, išskyrus draudimo tarpininkavimo, perdraudimo tarpininkavimo ir tarpininkavimo sudarant pensijų kaupimo sutartis veiklą. Be to, draudimo brokerių įmonė gali vertinti draudžiamą turtą Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo nustatyta tvarka.

5. Draudimo brokerių įmonė privalo teikti priežiūros institucijai šios nustatytos formos statistinę, finansinę ir kitokią informaciją, reikalingą draudimo brokerių įmonės veiklos priežiūrai.

162 straipsnis. Draudimo brokerių įmonės valdymas

Draudimo brokerių įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės, draudimo brokerių įmonės priežiūros ir valdymo organų nariai privalo būti nepriekaištingos reputacijos asmenys, o vadovas – nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotas ir patyręs.

163 straipsnis. Draudimo brokerių įmonių nepriklausomumas

1. Draudimo brokerių įmonė yra nepriklausoma draudimo tarpininkė, turinti teisę vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą tiek draudiko, tiek draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ar nukentėjusio trečiojo asmens pavedimu.

2. Draudimo brokerių įmonė privalo veikti draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ar nukentėjusio trečiojo asmens interesais. Draudimo brokerių įmonė Civilinio kodekso nustatyta tvarka privalo atlyginti draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ar nukentėjusio trečiojo asmens nuostolius, atsiradusius dėl šios pareigos nevykdymo.

3. Draudimo brokerių įmonė, vykdydama su draudimo sutarčių sudarymu susijusią draudimo tarpininkavimo veiklą draudiko pavedimu, privalo atsižvelgdama į draudėjo poreikius sudaryti draudėjui galimybę rinktis ir kitų, ne mažiau kaip dviejų, draudikų teikiamas tokias pačias ar pagal draudimo apsaugos pobūdį panašias draudimo paslaugas.

4. Draudimo brokerių įmonė privalo atskleisti draudėjams, apdraustiesiems, naudos gavėjams ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims sutartinių santykių su draudikais, kurių pavedimu vykdo draudimo tarpininkavimo veiklą, pobūdį, teikti priežiūros institucijos nustatytą informaciją, o iki draudimo sutarties sudarymo teikti ir šio įstatymo 93 ir 116 straipsniuose nurodytą informaciją.

5. Su draudimo ir perdraudimo tarpininkavimu susijusias funkcijas draudimo brokerių įmonėje gali atlikti tik joje dirbantis ar renkamas pareigas einantis draudimo brokeris.

6. Draudimo brokerių įmonė privalo atidaryti atskirą banko sąskaitą, į kurią pervedamos tik draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų lėšos ir draudikų lėšos, skirtos išmokėti šiems asmenims. Į šias lėšas negali būti nukreipiami išieškojimai pagal kitas draudimo brokerių įmonės prievoles, o draudimo brokerių įmonei bankrutavus iš šioje sąskaitoje esančių lėšų gali būti tenkinami tik draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų kreditorių reikalavimai. Priežiūros institucija turi teisę teikti privalomus nurodymus dėl lėšų, laikomų atskiroje banko sąskaitoje.

164 straipsnis. Licencijos draudimo brokerių įmonės veiklai galiojimo sustabdymas ir panaikinimas

1. Priežiūros institucija šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais turi teisę sustabdyti draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos galiojimą.

2. Priežiūros institucija turi teisę panaikinti draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos galiojimą, jeigu draudimo brokerių įmonė:

- 1) pažeidė draudimo tarpininkavimo veiklos sąlygas;
- 2) pažeidė jos veiklą reglamentuojančius teisės aktus;
- 3) atsisako licencijos;
- 4) nepradeda vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklos per 12 mėnesių nuo draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos išdavimo;
- 5) nebevykdo draudimo tarpininkavimo veiklos ilgiau kaip 6 mėnesius.

3. Sprendimas panaikinti draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos galiojimą privalo būti išsamiai motyvuotas. Priežiūros institucija apie priimtą sprendimą ir jo motyvus privalo raštu pranešti draudimo brokerių įmonei.

TREČIASIS SKIRSNIS DRAUDIMO BROKERIAI IR DRAUDIMO BROKERIŲ RŪMAI

165 straipsnis. Draudimo brokeris

1. Draudimo brokeriu gali būti tik nepriekaištingos reputacijos fizinis asmuo, išlaikęs draudimo brokerių kvalifikacinį egzaminą, įrašytas į priežiūros institucijos tvarkomą draudimo brokerių sąrašą ir tapęs Draudimo brokerių rūmų nariu.

2. Draudimo brokerių kvalifikacinius egzaminus rengia priežiūros institucija arba kitas priežiūros institucijos pasitelktas asmuo. Draudimo brokerių kvalifikacinių egzaminų tvarką nustato priežiūros institucija.

3. Draudimo brokerių kvalifikaciniai egzaminai rengiami ne rečiau kaip kartą per 4 mėnesius.

4. Priežiūros institucija išlaikiusį draudimo brokerių kvalifikacinį egzaminą asmenį per 5 dienas įrašo į draudimo brokerių sąrašą ir išduoda jam nustatytos formos pažymėjimą. Draudimo brokerių sąrašo duomenys yra viešai skelbiami priežiūros institucijos interneto svetainėje.

5. Priežiūros institucija turi teisę išbraukti draudimo brokerį iš draudimo brokerių sąrašo:

- 1) rašytiniu draudimo brokerio prašymu;
- 2) draudimo brokeriui mirus;
- 3) jeigu draudimo brokeris per 12 mėnesių nepradėjo profesinės veiklos arba jeigu jis ilgiau kaip 12 mėnesių šios veiklos nebevykdo;
- 4) jeigu po įrašymo į draudimo brokerių sąrašą paaiškėjo faktų, dėl kurių būtų atsisakyta įrašyti draudimo brokerį į šį sąrašą;
- 5) jeigu atsiranda aplinkybių, dėl kurių jis negali būti laikomas nepriekaištingos reputacijos;
- 6) Draudimo brokerių rūmų siūlymu, pateiktu atsižvelgiant į Draudimo brokerių garbės teismo sprendimą;
- 7) šio straipsnio 8 dalyje nurodytais atvejais.

6. Priežiūros institucija Draudimo brokerių garbės teismo prašymu, numatytu šio įstatymo 177 straipsnio 3 dalyje, turi teisę laikinai sustabdyti draudimo brokerio pažymėjimo galiojimą. Pažymėjimo galiojimo sustabdymo laikotarpiu draudimo brokeris neturi teisės atlikti su draudimo tarpininkavimu susijusių funkcijų draudimo brokerių įmonėje.

7. Išbrauktas iš draudimo brokerių sąrašo buvęs draudimo brokeris privalo grąžinti priežiūros institucijai šio straipsnio 4 dalyje nurodytą dokumentą. Šis reikalavimas netaikomas šio straipsnio 5 dalies 2 punkte nurodytu atveju. Asmuo, išbrauktas iš draudimo brokerių sąrašo šio straipsnio 5 dalies 4–7 punktuose nurodytais atvejais, turi teisę vėl tapti draudimo brokeriu šio įstatymo nustatyta tvarka ne anksčiau kaip praėjus 3 metams po išbraukimo iš draudimo brokerių sąrašo.

8. Priežiūros institucija turi teisę surengti ar pasitelktam asmeniui nurodyti surengti draudimo brokerio peratestavimą, jeigu pasitvirtina skundai dėl draudimo brokerio veiklos ar patikrinimo duomenys kelia abejonių dėl jo kvalifikacijos. Jeigu nustatoma, kad draudimo brokeris prarado kvalifikaciją arba be svarbių priežasčių neatvyko į peratestavimą, jis išbraukiamas iš draudimo brokerių sąrašo.

9. Draudimo brokeris su draudimo ir perdraudimo tarpininkavimu susijusias funkcijas gali atlikti tik dirbdamas ar eidamas renkamas pareigas draudimo brokerių įmonėje.

10. Draudimo brokeris privalo laikytis profesinės etikos kodekso.

166 straipsnis. Draudimo brokerių rūmai

1. Draudimo brokerių rūmai yra asociacija, kuri vienija visus draudimo brokerius ir įgyvendina draudimo brokerių savivaldos principus.

2. Draudimo brokerių rūmai turi antspaudą su savo pavadinimu ir atsiskaitomąją sąskaitą banke. Pagal savo prievoles Draudimo brokerių rūmai atsako savo turtu ir neatsako už savo narių prisiimtus įsipareigojimus, o Draudimo brokerių rūmų nariai neatsako už Draudimo brokerių rūmų prievoles.

3. Draudimo brokerių rūmai savo veikloje vadovaujasi šiuo įstatymu, kitais teisės aktais ir Draudimo brokerių rūmų įstatais.

167 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų steigimas ir registravimas

1. Draudimo brokerių rūmai steigiami visuotiniame steigiamajame Draudimo brokerių rūmų narių susirinkime.

2. Per steigiamąjį susirinkimą patvirtinami Draudimo brokerių rūmų įstatai. Jeigu per steigiamąjį susirinkimą Draudimo brokerių rūmų įstatai nepatvirtinami, per 30 dienų turi būti sušauktas pakartotinis susirinkimas.

3. Draudimo brokerių rūmai laikomi įsteigti nuo jų įregistravimo Juridinių asmenų registre dienos.

168 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų įstatai

1. Draudimo brokerių rūmų įstatuose turi būti nurodyta:

- 1) Draudimo brokerių rūmų pavadinimas, teisinė forma, simbolika ir buveinė;
- 2) veiklos tikslai, funkcijos ir uždaviniai;
- 3) įstojimo, išstojimo, pašalinimo iš Draudimo brokerių rūmų narių sąlygos ir tvarka;
- 4) Draudimo brokerių rūmų narių teisės ir pareigos;
- 5) padalinių steigimo ir likvidavimo tvarka, padalinių santykiai su Draudimo brokerių rūmų valdymo organais ir padalinių teisės;

6) Draudimo brokerių rūmų organų sudarymo tvarka, kompetencija, funkcijos ir atsakomybė, visuotinio narių susirinkimo šaukimo tvarka, renkamų valdymo organų ir jų narių atšaukimo tvarka;

7) turto ir lėšų šaltiniai ir finansinės veiklos kontrolė;

8) finansinės ir kitokios paramos teikimo tvarka;

9) Draudimo brokerių rūmų įstatų pakeitimo ir papildymo tvarka;

10) Draudimo brokerių rūmų reorganizavimo ir likvidavimo tvarka.

2. Draudimo brokerių rūmų įstatuose gali būti ir kitos Draudimo brokerių rūmų veiklą reglamentuojančios nuostatos, jeigu jos neprieštarauja šiam ir kitiems įstatymams.

169 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų nariai

1. Draudimo brokerių rūmų nariais turi teisę būti tik asmenys, išlaikę kvalifikacinius draudimo brokerių egzaminus, įrašyti į priežiūros institucijos tvarkomą draudimo brokerių sąrašą, turintys draudimo brokerio pažymėjimą ir nustatyta tvarka davę draudimo brokerio priesaiką. Draudimo brokerių rūmams draudžiama atsisakyti priimti nariu asmenį, įvykdžiusį visus šiuos reikalavimus.

2. Draudimo brokerių rūmų nariai turi teisę:

1) dalyvauti Draudimo brokerių rūmų veikloje ir siūlyti savo atstovus į Draudimo brokerių rūmų valdymo organus;

2) naudotis Draudimo brokerių rūmų teikiamomis paslaugomis;

3) naudotis Draudimo brokerių rūmų sukaupta informacija;

4) gauti informaciją apie Draudimo brokerių rūmų veiklą;

5) ginčyti teisme Draudimo brokerių rūmų organų sprendimus.

170 straipsnis. Draudimo brokerio pašalinimas iš Draudimo brokerių rūmų narių

1. Draudimo brokeris, kurį priežiūros institucija išbraukė iš draudimo brokerių sąrašo, privalo būti pašalintas iš Draudimo brokerių rūmų narių visuotinio Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimo nustatyta tvarka.

2. Draudimo brokerių rūmams draudžiama pašalinti iš Draudimo brokerių rūmų narių draudimo brokerį, neišbrauktą iš draudimo brokerių sąrašo.

171 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų funkcijos

Draudimo brokerių rūmai atlieka šias funkcijas:

1) atsižvelgdami į priežiūros institucijos rekomendacijas, parengia ir patvirtina Draudimo brokerių profesinės etikos kodeksą ir kontroliuoja, kaip jo laikomasi;

- 2) rengia Draudimo brokerių rūmų įstatų pakeitimus ir papildymus;
- 3) rengia Draudimo brokerių garbės teismo nuostatus;
- 4) organizuoja ir koordinuoja draudimo brokerių stažuotes, kvalifikacijos tobulinimą;
- 5) teikia pasiūlymus priežiūros institucijai dėl jos organizuojamų draudimo brokerių kvalifikacinių egzaminų ir peratestavimo;
- 6) nustato draudimo brokeriams privalomą kasmetinį kvalifikacijos tobulinimo kursų valandų skaičių;
- 7) sprendžia draudimo brokerių profesinės veiklos gerinimo klausimus;
- 8) nagrinėja asmenų skundus dėl draudimo brokerių veiklos ir profesinės etikos pažeidimų;
- 9) atsižvelgdami į Draudimo brokerių garbės teismo sprendimą, teikia pasiūlymus priežiūros institucijai iki vieno metų sustabdyti draudimo brokerio pažymėjimo galiojimą arba išbraukti draudimo brokerį iš draudimo brokerių sąrašo;
- 10) atlieka kitas Draudimo brokerių rūmų įstatuose nurodytas funkcijas.

172 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų valdymas

Draudimo brokerių rūmų organai yra visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas, prezidiumas ir administracija. Prezidiumas ir administracija yra Draudimo brokerių rūmų valdymo organai.

173 straipsnis. Visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas

1. Draudimo brokerių veiklai aptarti ir plėtoti draudimo brokeriai kasmet renkasi į visuotinį Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimą.
2. Visuotinį Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimą šaukia ir organizuoja Draudimo brokerių rūmų prezidiumas.
3. Visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas yra aukščiausiasis Draudimo brokerių rūmų organas.
4. Visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas šaukiamas Draudimo brokerių rūmų įstatuose nustatyta tvarka. Neeilinis susirinkimas turi būti sušauktas, jeigu to reikalauja ne mažiau kaip 1/5 Draudimo brokerių rūmų narių arba prezidiumas savo nutarimu.
5. Visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas turi šias teises:
 - 1) priimti, pildyti ir keisti Draudimo brokerių rūmų įstatus;
 - 2) nustatyti Draudimo brokerių rūmų prezidiumo narių skaičių;
 - 3) rinkti Draudimo brokerių rūmų prezidiumo narius ir juos atšaukti;
 - 4) rinkti Draudimo brokerių rūmų prezidentą;
 - 5) skirti draudimo brokerius į Draudimo brokerių garbės teismo narius;
 - 6) rinkti audito įmonę, kuri atliks Draudimo brokerių rūmų finansinių ataskaitų rinkinio auditą;
 - 7) nustatyti Draudimo brokerių rūmų nario mokesčio dydį;
 - 8) tvirtinti Draudimo brokerių garbės teismo nuostatus;
 - 9) tvirtinti Draudimo brokerių profesinės etikos kodeksą;
 - 10) tvirtinti Draudimo brokerių rūmų lėšų panaudojimo ataskaitą;
 - 11) nustatyti Draudimo brokerių rūmų darbuotojų skaičių ir jų atlyginimus;
 - 12) spręsti kitus Draudimo brokerių rūmų įstatuose nurodytus klausimus.
6. Visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas yra teisėtas, jeigu jame dalyvauja ne mažiau kaip pusė narių. Sprendimai priimami paprasta balsų dauguma, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus.
7. Jeigu visuotiniame Draudimo brokerių rūmų narių susirinkime nėra kvorumo, Draudimo brokerių rūmų įstatuose nustatyta tvarka ne vėliau kaip po 30 dienų turi būti sušauktas pakartotinis susirinkimas. Šis susirinkimas turi teisę priimti sprendimus neįvykusio susirinkimo darbotvarkės klausimais, neatsižvelgiant į dalyvaujančių narių skaičių.

174 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų prezidiumas ir administracija

1. Tarp visuotinių Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimų Draudimo brokerių rūmų veiklai vadovauja prezidiumas. Draudimo brokerių rūmų prezidiumas renkamas Draudimo brokerių rūmų įstatuose nustatyta tvarka.

2. Draudimo brokerių rūmų prezidiumo posėdis yra teisėtas, jeigu jame dalyvauja Draudimo brokerių rūmų prezidentas arba jį pavaduojantis prezidiumo narys ir ne mažiau kaip pusė prezidiumo narių, o priimti sprendimai yra teisėti, jeigu už juos balsuoja ne mažiau kaip pusė dalyvaujančių narių, įskaitant Draudimo brokerių rūmų prezidentą arba jį pavaduojantį prezidiumo narį. Visi nariai turi lygias balsavimo teises. Jeigu balsai pasiskirsto po lygiai, lemiamas yra Draudimo brokerių rūmų prezidento ar jį pavaduojančio prezidiumo nario balsas.

3. Draudimo brokerių rūmų veiklą organizuoja ir vykdo administracija.

4. Draudimo brokerių rūmų administracijai vadovauja direktorius. Direktorių ir vyriausiąjį buhalterį (buhalterį) skiria Draudimo brokerių rūmų prezidiumas. Vyriausiojo buhalterio (buhalterio) pareigas gali atlikti ir apskaitos tvarkymo paslaugas teikiančios įmonės.

175 straipsnis. Pagrindas iškelti draudimo brokeriui drausmės bylą

1. Draudimo brokerių rūmų prezidiumo ar priežiūros institucijos siūlymu už šio įstatymo, kitų teisės aktų, profesinės veiklos ar Draudimo brokerių profesinės etikos kodekso pažeidimus draudimo brokeriui gali būti iškelta drausmės byla.

2. Per 30 dienų nuo Draudimo brokerių rūmų prezidiumo ar priežiūros institucijos siūlymo iškelti draudimo brokeriui drausmės bylą gavimo dienos Draudimo brokerių garbės teismas priima sprendimą, ar kelti draudimo brokeriui drausmės bylą.

176 straipsnis. Draudimo brokerių garbės teismas

1. Draudimo brokerių garbės teismas sudaromas šia tvarka:

1) tris narius draudimo brokerius, turinčius ne mažesnę kaip 3 metų patirtį draudimo tarpininkavimo srityje, skiria visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas;

2) po vieną narį skiria priežiūros institucija ir Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba.

2. Draudimo brokerių garbės teismo įgaliojimų laikas – 3 metai. Tie patys asmenys Draudimo brokerių garbės teismo nariais gali būti skiriami ne daugiau kaip dviem kadencijoms iš eilės.

3. Draudimo brokerių garbės teismas gali nagrinėti bylas, jeigu teisme dalyvauja ne mažiau kaip trys nariai, tarp jų bent vienas narys, paskirtas ne Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimo.

4. Draudimo brokerių garbės teismas turi priimti sprendimą per 60 dienų nuo sprendimo iškelti drausmės bylą priėmimo dienos.

5. Draudimo brokerių garbės teismas veikia vadovaudamasis Draudimo brokerių garbės teismo nuostatais. Draudimo brokerių garbės teismo nuostatus tvirtina visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas.

177 straipsnis. Dausminės nuobaudos ir kiti Draudimo brokerių garbės teismo priimami sprendimai

1. Už pažeidimus, nurodytus šio įstatymo 175 straipsnio 1 dalyje, Draudimo brokerių garbės teismas gali skirti draudimo brokeriui vieną iš šių nuobaudų:

1) įspėjimą;

2) papeikimą;

3) papeikimą, kuris skelbiamas viešai.

2. Už vieną pažeidimą taikoma tik viena drausminė nuobauda. Po drausminės nuobaudos paskyrimo praėjus vieniems metams, draudimo brokeris laikomas nebaustu drausmine nuobauda.

3. Jeigu draudimo brokeris nuobaudos galiojimo laikotarpiu padaro šio įstatymo 175 straipsnio 1 dalyje nurodytus pažeidimus, Draudimo brokerių garbės teismas gali priimti vieną iš šių sprendimų:

1) kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu iki vieno metų sustabdyti draudimo brokerio pažymėjimo galiojimą;

2) kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu išbraukti draudimo brokerį iš draudimo brokerių sąrašo.

4. Draudimo brokerių garbės teismas, priėmęs sprendimą skirti šio straipsnio 1 dalyje numatytą nuobaudą arba šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sprendimą, privalo per 14 dienų nuo atitinkamo sprendimo priėmimo dienos sprendimą pateikti Draudimo brokerių rūmams. Apie priimtą sprendimą draudimo brokeriui pranešama raštu per 3 dienas nuo sprendimo priėmimo dienos.

5. Kol Draudimo brokerių garbės teisme vyksta bylos nagrinėjimas, draudimo brokeris gali atlikti savo pareigas.

178 straipsnis. Draudimo brokerių garbės teismo sprendimų apskundimas

Draudimo brokerių garbės teismo sprendimai gali būti apskūsti per vieną mėnesį nuo atitinkamo sprendimo įteikimo dienos teisės aktų nustatyta tvarka.

179 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų lėšų šaltiniai

Draudimo brokerių rūmų lėšų šaltiniai yra:

- 1) Draudimo brokerių rūmų įstatuose nustatytas nario mokestis ir kitos tikslinės įmokos;
- 2) pajamos už suteiktas mokymo paslaugas;
- 3) fizinių ir juridinių asmenų neatlygintinai perduotos lėšos ir turtas;
- 4) valstybės ir savivaldybės tikslinės paskirties lėšos;
- 5) organizacijų, neturinčių juridinio asmens teisių, tarptautinių organizacijų, fondų dovanotos lėšos;
- 6) palūkanos už kredito įstaigose saugomas lėšas;
- 7) pagal testamentą paveldėtas turtas;
- 8) skolintos lėšos;
- 9) kitos teisėtai gautos lėšos.

180 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų finansinių ataskaitų rinkinio auditas

Draudimo brokerių rūmų finansinių ataskaitų rinkinio auditą atlieka visuotinio Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimo išrinkta audito įmonė.

181 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų pertvarkymas ir pabaiga

Draudimo brokerių rūmai gali būti pertvarkomi ir pasibaigia įstatymų nustatyta tvarka.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS PRIKLAUSOMI DRAUDIMO TARPININKAI

182 straipsnis. Priklausomų draudimo tarpininkų sąrašas

1. Kiekviena draudimo įmonė ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo tvarkyti jų vardu ir dėl jų interesų veikiančių priklausomų draudimo tarpininkų sąrašą. Šiame sąrašė nurodomi duomenys apie draudimo agentų įmonėje dirbančius asmenis, į kurių pareigas įeina draudimo tarpininkavimas.

2. Draudimo įmonė ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas turi teisę įrašyti draudimo agentų įmonę į priklausomų draudimo tarpininkų sąrašą tik patikrinę joje dirbančių

asmenų, į kurių pareigas įeis draudimo tarpininkavimas, reputaciją ir kvalifikaciją, o įrašyti draudimo agentą į šį sąrašą – tik patikrinę jo reputaciją ir kvalifikaciją. Šie asmenys privalo būti nepriekaištingos reputacijos ir kvalifikuoti.

3. Draudimo įmonė ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas, įrašę priklausomą draudimo tarpininką į priklausomų draudimo tarpininkų sąrašą, privalo išduoti priklausomam draudimo tarpininkui šį faktą patvirtinančią pažymą.

183 straipsnis. Priklausomų draudimo tarpininkų profesinės civilinės atsakomybės draudimas

1. Priklausomi draudimo tarpininkai privalo apdrausti profesinę civilinę atsakomybę, galinčią atsirasti netinkamai vykdant draudimo tarpininkavimą. Draudimo suma privalo būti ne mažesnė kaip 1 000 000 eurų vienam draudžiamajam įvykiui ir 1 500 000 eurų visiems draudžiamiesiems įvykiams per metus. Draudimo apsauga privalo galioti visose Europos ekonominės erdvės valstybėse. Priklausomas draudimo tarpininkas privalo turėti draudimo apsaugą visą savo draudimo tarpininkavimo veiklos laiką.

2. Priklausomas draudimo tarpininkas turi teisę neapdrausti profesinės civilinės atsakomybės, jeigu:

1) draudimo įmonė ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas yra sudarę priklausomo draudimo tarpininko profesinės civilinės atsakomybės draudimo sutartį šio straipsnio 1 dalyje nurodytai sumai ir draudimo apsauga pagal šią draudimo sutartį galioja visų Europos ekonominės erdvės valstybių teritorijoje priklausomo draudimo tarpininko veiklos draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo vardu ir dėl jų interesų laikotarpiu;

2) draudimo įmonė ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas, sudarydami sutartį su priklausomu draudimo tarpininku, prisiėmė prievolę visiškai atlyginti žalą, atsiradusią dėl priklausomo draudimo tarpininko profesinių pareigų nevykdymo ar netinkamo vykdymo.

3. Draudimo įmonė ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas privalo užtikrinti, kad priklausomi draudimo tarpininkai, veikiantys jų vardu ir dėl jų interesų, laikytųsi šio straipsnio 1 ar 2 dalyje nurodytų reikalavimų. Draudimo įmonė ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas, kurie nevykdo šios pareigos, privalo visiškai atlyginti žalą, atsiradusią dėl priklausomo draudimo tarpininko profesinių pareigų nevykdymo ar netinkamo vykdymo.

4. Draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonių filialai privalo organizuoti profesinius mokymus draudimo agentų įmonėse dirbantiems darbuotojams, į kurių pareigas įeina draudimo tarpininkavimas, ir draudimo agentams.

184 straipsnis. Priklausomų draudimo tarpininkų draudimo tarpininkavimo veikla

1. Priklausomų draudimo tarpininkų teises ir pareigas vykdant draudimo tarpininkavimo veiklą nustato rašytinė sutartis su draudimo įmone ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialu. Draudimo agentai privalo vadovautis teisės aktu, reglamentuojančių fizinio asmens individualią veiklą, nuostatomis.

2. Priklausomam draudimo tarpininkui draudžiama tuo pačiu metu vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą dviejų ar daugiau draudikų vardu ir dėl jų interesų, susijusių su draudimo sutartimis, kurių draudimo apsauga yra tokia pati ar panaši.

3. Priklausomas draudimo tarpininkas privalo teikti draudėjams, apdraustiesiems, naudos gavėjams ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims priežiūros institucijos nustatytą informaciją, o iki draudimo sutarties sudarymo teikti ir šio įstatymo 93 ir 116 straipsniuose nurodytą informaciją.

4. Draudimo įmoka, sumokėta priklausomam draudimo tarpininkui, laikoma sumokėta draudimo įmonei ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialui, tačiau sumos, draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo sumokėtos priklausomam draudimo tarpininkui ir skirtos išmokėti draudėjui, apdraustajam, naudos gavėjui ar nukentėjusiam trečiajam asmeniui, laikomos sumokėtomis šiems asmenims tik tada, kai jie faktiškai gauna šias sumas.

5. Draudimo įmonė ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas, atsižvelgdami į priežiūros institucijos sprendimus ir rekomendacijas, privalo teikti jų vardu ir dėl jų interesų veikiantiems priklausomiems draudimo tarpininkams privalomus nurodymus dėl tarpininkavimo veiklos.

185 straipsnis. Priklausomų draudimo tarpininkų tarpininkavimas kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonėms, vykdančioms veiklą Lietuvos Respublikoje

1. Priklausomam draudimo tarpininkui, tarpininkaujančiam kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonei, Lietuvos Respublikoje teikiančiai paslaugas ar įsteigusiai filialą, taikomi tie patys reikalavimai kaip ir tarpininkaujant draudimo įmonei ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialui.

2. Šio įstatymo 182–184 straipsnių ir 186 straipsnio nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonėms, turinčioms Lietuvos Respublikos priklausomus draudimo tarpininkus.

3. Priežiūros institucija teikia rekomendacijas kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonei, Lietuvos Respublikoje teikiančiai paslaugas ar įsteigusiai filialą, dėl priklausomų draudimo tarpininkų sąrašo tvarkymo, profesinės civilinės atsakomybės draudimo kontrolės, draudimo agentų ir draudimo agentų įmonių darbuotojų, į kurių pareigas įeina draudimo tarpininkavimas, profesinio mokymo.

186 straipsnis. Priklausomų draudimo tarpininkų sąrašo duomenų viešumas

1. Kiekviena draudimo įmonė ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas privalo savo interneto svetainėje paskelbti jiems atstovaujančių draudimo agentų, draudimo agentų įmonių ir jų darbuotojų, į kurių pareigas įeina draudimo tarpininkavimas, sąrašo duomenis.

2. Priežiūros institucijos interneto svetainėje turi būti nuorodos į draudimo įmonių interneto svetainėje skelbiamus priklausomų draudimo tarpininkų sąrašo duomenis, o draudimo įmonių interneto svetainėse – nuorodos į priežiūros institucijos interneto svetainę.

3. Pasikeitus sąrašų duomenims, atitinkami pakeitimai draudimo įmonių ar trečiųjų valstybių draudimo įmonių filialų interneto svetainėse skelbiamuose sąrašuose privalo būti atlikti ne vėliau kaip per 5 darbo dienas.

4. Priežiūros institucija nustato, kokie priklausomų draudimo tarpininkų sąrašo duomenys yra skelbtini viešai.

**PENKTASIS SKIRSNIS
PERDRAUDIMO TARPININKAI**

187 straipsnis. Perdraudimo tarpininkai

1. Subjektai, nurodyti šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktuose, 4 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktuose ir 5 straipsnio 2 dalies 1 punkte, taip pat 5 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodyti trečiųjų valstybių nepriklausomų draudimo tarpininkų filialai turi teisę vykdyti perdraudimo tarpininkavimo veiklą tik po to, kai priežiūros institucija šios nustatyta tvarka įrašo juos į priežiūros institucijos tvarkomą perdraudimo tarpininkų sąrašą. Perdraudimo tarpininkų sąrašas skelbiamas priežiūros institucijos interneto svetainėje.

2. Perdraudimo tarpininkas gali būti įrašytas į priežiūros institucijos tvarkomą perdraudimo tarpininkų sąrašą, jeigu jis:

1) yra nepriekaištingos reputacijos ir kvalifikuotas. Kai perdraudimo tarpininkas yra juridinis asmuo, jo priežiūros ir valdymo organų nariai privalo būti nepriekaištingos reputacijos asmenys, o asmenys, įmonėje atsakingi už perdraudimo tarpininkavimo veiklos vykdymą, – nepriekaištingos reputacijos ir kvalifikuoti;

2) turi profesinės civilinės atsakomybės draudimą, nustatytą šio įstatymo 183 straipsnio 1 dalyje, arba kitą nuostolių, atsiradusių dėl jo veiklos, atlyginimo užtikrinimo būdą, analogišką nustatytam šio įstatymo 183 straipsnio 2 dalyje.

3. Priežiūros institucija turi teisę išbraukti perdraudimo tarpininką iš perdraudimo tarpininkų sąrašo:

1) rašytiniu perdraudimo tarpininko prašymu;

2) jeigu po įrašymo į šį sąrašą paaiškėjo faktų, dėl kurių būtų atsisakyta jį įrašyti į perdraudimo tarpininkų sąrašą;

3) jeigu atsiranda aplinkybių, dėl kurių perdraudimo tarpininkas negali būti laikomas nepriekaištingos reputacijos ar kvalifikuotu;

4) jeigu perdraudimo tarpininkas neturi profesinės civilinės atsakomybės draudimo, nustatyto šio įstatymo 183 straipsnio 1 dalyje, arba kito nuostolių, atsiradusių dėl jo veiklos, atlyginimo užtikrinimo būdo, analogiško nustatytam šio įstatymo 183 straipsnio 2 dalyje;

5) jeigu perdraudimo tarpininkas pažeidžia jo veiklą reglamentuojančius Lietuvos Respublikos teisės aktus.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO TARPININKŲ VEIKLA KITOSE EUROPOS EKONOMINĖS ERDVĖS VALSTYBĖSE

188 straipsnis. Teisė teikti paslaugas ir įsisteigimo teisė

1. Draudimo tarpininkas, ketinantis pirmą kartą teikti paslaugas ar steigti filialą kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse, privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai.

2. Per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos priežiūros institucija apie tai praneša kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai, kuri pagal Komisijos pateiktus priežiūros institucijai duomenis ketina gauti tokią informaciją, ir apie šios informacijos išsiuntimą tą pačią dieną raštu praneša draudimo tarpininkui.

3. Draudimo tarpininkas, įvykdęs kitos Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktų reikalavimus, turi teisę pradėti veikti kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje šio straipsnio 1 dalyje nurodytais būdais po vieno mėnesio nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos iš priežiūros institucijos gavimo arba nedelsdamas, jeigu kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija neketina gauti informacijos apie būsimą draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veiklą šioje Europos ekonominės erdvės valstybėje.

4. Priežiūros institucija keičiasi informacija su kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijomis apie draudimo tarpininkams taikomas poveikio priemones. Kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijų prašymu priežiūros institucija teikia ir kitą informaciją dėl draudimo ir perdraudimo tarpininkų veiklos.

SEPTINTASIS SKIRSNIS

KITŲ EUROPOS EKONOMINĖS ERDVĖS VALSTYBIŲ DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO TARPININKŲ VEIKLA LIETUVOS RESPUBLIKOJE

189 straipsnis. Draudimo ir perdraudimo tarpininkų veiklos formos

Kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo ir perdraudimo tarpininkai turi teisę steigti filialą arba teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje.

190 straipsnis. Draudimo ir perdraudimo tarpininkų veiklos pradžia

1. Kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo ir perdraudimo tarpininkai turi teisę pradėti teikti paslaugas ar steigti filialą Lietuvos Respublikoje tik po to, kai priežiūros institucija gauna kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos informaciją apie ketinimą pradėti teikti paslaugas ar steigti filialą.

2. Kitų Europos ekonominės erdvės valstybių nepriklausomi draudimo ir perdraudimo tarpininkai, vykdydami veiklą Lietuvos Respublikoje, privalo turėti tokį patį profesinės civilinės atsakomybės draudimą, koks nustatytas šio įstatymo 161 straipsnio 3 dalyje, o priklausomi draudimo ir perdraudimo tarpininkai – profesinės civilinės atsakomybės draudimą, koks nustatytas šio įstatymo 183 straipsnio 1 dalyje, arba kitą nuostolių, atsiradusių

dėl jų veiklos, atlyginimo užtikrinimo būdą, analogišką nustatytam šio įstatymo 183 straipsnio 2 dalyje.

191 straipsnis. Draudimo ir perdraudimo tarpininkų veikla

1. Kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo ar perdraudimo tarpininkai privalo teikti draudėjams, apdraustiesiems, naudos gavėjams, nukentėjusiems tretiesiems asmenims ir kitiems asmenims priežiūros institucijos nustatytą informaciją, o draudimo tarpininkai iki draudimo sutarties sudarymo – ir šio įstatymo 93 ir 116 straipsniuose nurodytą informaciją.

2. Kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo ir perdraudimo tarpininkai, vykdydami veiklą Lietuvos Respublikoje, privalo laikytis šiame įstatyme tiesiogiai jiems nustatytų reikalavimų ir laikytis kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų.

3. Kitos Europos ekonominės erdvės valstybės nepriklausomų draudimo tarpininkų filiale privalo dirbti draudimo brokeriai ar kiti asmenys, pagal šios Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktų reikalavimus galintys būti atsakingi už nepriklausomo draudimo tarpininkavimo paslaugų teikimą.

4. Priežiūros institucija nustato privalomus nurodymus draudimo įmonėms, trečiųjų valstybių draudimo įmonių filialams ir rekomendacijas kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonei, Lietuvos Respublikoje teikiančiai paslaugas ar įsteigusiai filialą, dėl kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priklausomų draudimo tarpininkų, vykdančių veiklą Lietuvos Respublikoje, sąrašo tvarkymo, profesinės civilinės atsakomybės draudimo kontrolės ir šių priklausomų draudimo tarpininkų darbuotojų, į kurių pareigas įeina draudimo tarpininkavimas, profesinio mokymo.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS

TREČIŲJŲ VALSTYBIŲ DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO TARPININKŲ VEIKLA LIETUVOS RESPUBLIKOJE

192 straipsnis. Draudimo tarpininkų įmonės filialas

1. Trečiosios valstybės draudimo tarpininkų įmonė turi teisę steigti filialą Lietuvos Respublikoje.

2. Prieš įregistruodama filialą Juridinių asmenų registre, trečiosios valstybės nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonė privalo gauti priežiūros institucijos leidimą filialo veiklai.

3. Leidimų trečiosios valstybės nepriklausomų draudimo tarpininkų filialo veiklai išdavimo taisyklės nustato priežiūros institucija.

4. Trečiosios valstybės nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonių filialų draudimo tarpininkavimo veiklai, juose dirbantiems draudimo brokeriams taikomos tos pačios nuostatos kaip ir Lietuvos Respublikos draudimo brokerių įmonėms ir draudimo brokeriams.

5. Trečiosios valstybės priklausomų draudimo tarpininkų įmonių filialų draudimo tarpininkavimo veiklai taikomos tos pačios nuostatos, kaip ir Lietuvos Respublikos priklausomiems tarpininkams.

193 straipsnis. Leidimo filialo veiklai išdavimas

1. Per 4 mėnesius nuo prašymo išduoti leidimą trečiosios valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai ir visų dokumentų, nurodytų leidimų filialo veiklai išdavimo taisyklėse, pateikimo dienos priežiūros institucija priima sprendimą dėl leidimo trečiosios valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai išdavimo ir apie tai raštu praneša pareiškėjui.

2. Priežiūros institucija atsisako išduoti leidimą trečiosios valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai, jeigu:

1) nepateikti priežiūros institucijos reikalaujami dokumentai arba pateikti dokumentai neatitinka šiame įstatyme ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų;

2) trečiosios valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės, priežiūros ir valdymo organų nariai nėra nepriekaištingos reputacijos, o filialo vadovas nėra nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotas ir patyręs;

3) trečiosios valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialas neturi profesinės civilinės atsakomybės draudimo;

4) trečiosios valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialas, atsižvelgdamas į planuojamos veiklos mastą (planuojamą klientų skaičių, apyvartą, įmonės vidaus struktūrą, veiklos teritoriją, atstovybes), ketina įdarbinti nepakankamai draudimo brokerių;

5) pateiktas verslo planas leidžia teigti, kad draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai nebus tinkamai apsaugoti;

6) filialui priskirtas turtas yra mažesnis už šio įstatymo 161 straipsnio 2 dalyje nurodytą dydį;

7) filialui priskirto turto ir (ar) pinigų, už kuriuos įgytas filialui priskirtas turtas, gavimo šaltiniai yra neteisėti.

194 straipsnis. Leidimo filialo veiklai galiojimo sustabdymas ir panaikinimas

1. Priežiūros institucija šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais turi teisę sustabdyti leidimo trečiosios valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai galiojimą.

2. Priežiūros institucija turi teisę panaikinti leidimo trečiosios valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai galiojimą, jeigu trečiosios valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialas:

1) pažeidė draudimo tarpininkavimo veiklos sąlygas;

2) pažeidė jo veiklą reglamentuojančius teisės aktus;

3) atsisako leidimo;

4) nepradeda vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklos per 12 mėnesių nuo leidimo trečiosios valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai išdavimo;

5) nebevykdo draudimo tarpininkavimo veiklos ilgiau kaip 6 mėnesius.

3. Sprendimas panaikinti leidimo trečiosios valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai galiojimą turi būti išsamiai motyvuotas. Priežiūros institucija apie priimtą sprendimą ir jo motyvus privalo raštu pranešti trečiosios valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialui.

195 straipsnis. Perdraudimo tarpininkai

1. Trečiųjų valstybių perdraudimo tarpininkai turi teisę teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsisteigę arba steigti filialą Lietuvos Respublikoje.

2. Trečiųjų valstybių perdraudimo tarpininkų filialų veiklai Lietuvos Respublikoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 187 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatos.

VIII SKYRIUS
DRAUDIMO, PERDRAUDIMO IR DRAUDIMO
IR PERDRAUDIMO TARPININKAVIMO VEIKLOS PRIEŽIŪRA

PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS

196 straipsnis. Priežiūros institucija, priežiūros tikslas ir nepriklausomumas

1. Priežiūros institucija yra institucija, atliekanti šiame įstatyme numatytas funkcijas draudimo, perdraudimo, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklos priežiūros srityje.
2. Draudimo, perdraudimo, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklos priežiūros tikslas – užtikrinti draudimo sistemos patikimumą, veiksmingumą, saugumą ir stabilumą bei draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesų ir teisių apsaugą.
3. Priežiūros institucija vykdo draudimo ir perdraudimo įmonių finansinę priežiūrą, įskaitant veiklos, kurią jos vykdo naudodamosi įsisteigimo teise ar teise teikti paslaugas, finansinę priežiūrą.
4. Valstybės valdžios ir valdymo institucijoms draudžiama daryti įtaką šiame įstatyme nustatytų priežiūros institucijos funkcijų atlikimui.
5. Priežiūros institucijos finansavimas privalo sudaryti sąlygas priežiūros institucijos nepriklausomumui, tinkamam priežiūros institucijos funkcijų atlikimui bei tinkamą kvalifikaciją ir patirtį turinčių specialistų pritraukimui ir išlaikymui.

197 straipsnis. Bendrosios draudimo, perdraudimo ir draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklos valstybinės priežiūros nuostatos

1. Draudimo, perdraudimo, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklos valstybinė priežiūra grindžiama perspektyviniu ir rizikos vertinimu pagrįstu požiūriu. Priežiūros institucija tikrina, ar draudimo ir perdraudimo veikla yra vykdoma tinkamai, ar draudimo ir perdraudimo įmonės laikosi teisės aktų, reglamentuojančių šią veiklą. Ši priežiūros institucijos funkcija turi būti atliekama nuolat.
2. Valstybinė priežiūra vykdoma analizuojant prižiūrimų įmonių teikiamą priežiūros institucijai informaciją ir atliekant patikrinimus šių įmonių patalpose.
3. Vykdamt priežiūrą turi būti atsižvelgiama į konkrečios draudimo ar perdraudimo įmonės veiklai būdingos rizikos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.
4. Priežiūros institucija teisės aktų suteiktomis teisėmis naudojasi laiku ir laikydamasi proporcingumo principo.
5. Priežiūros institucija, atlikdama pavestas funkcijas, privalo atsižvelgti į:
 - 1) tai, kad draudimo rinkos dalyviai turi teisę vykdyti veiklą Europos ekonominės erdvės valstybėse, dėl ko iškyla glaudesnio bendradarbiavimo Europos Sąjungos mastu poreikis;
 - 2) Europos ekonominės erdvės valstybių poreikį vienodinti Europos Sąjungos teisės aktų ir jų pagrindu priimtų nacionalinės teisės aktų taikymo praktiką ir priežiūros priemones.
6. Priežiūros institucija, atlikdama savo funkcijas, atsižvelgdama į turimą informaciją ir nepažeisdama šio įstatymo 196 straipsnyje numatyto tikslo, privalo įvertinti galimą savo sprendimų, ypač priimamų esant kritinėms situacijoms, poveikį Europos ekonominės erdvės valstybių finansų sistemos stabilumui. Vykstant išskirtiniams pokyčiams finansų rinkose, priežiūros institucija privalo atsižvelgti ir į galimą prociklišką atitinkamų sprendimų poveikį.

198 straipsnis. Priežiūros institucijos veiklos skaidrumas ir atskaitomybė

1. Priežiūros institucija savo veikloje vadovaujasi skaidrumo ir atskaitomybės principais ir privalo užtikrinti atliekant priežiūros funkcijas gaunamos konfidencialios informacijos apsaugą.

2. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos Sąjungos teisės aktus, turi užtikrinti, kad priežiūros institucijos interneto svetainėje būtų viešai prieinama ir periodiškai atnaujinama ši informacija:

- 1) draudimo, perdraudimo, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklą reglamentuojantys teisės aktai, jų projektai, rekomendacijos;
- 2) draudimo ir perdraudimo veiklos priežiūros kriterijai ir metodai;
- 3) apibendrinta statistinė informacija apie pagrindinius riziką ribojančios sistemos taikymo aspektus, statistiniai draudimo, perdraudimo, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo rinkos duomenys;
- 4) informacija, kaip Lietuvos Respublikoje yra įgyvendintos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB nuostatos, kurios įgyvendinamos Europos ekonominės erdvės valstybės pasirinkimu;
- 5) draudimo ir perdraudimo veiklos priežiūros tikslai ir su šios veiklos priežiūra susijusios priežiūros institucijos funkcijos ir vykdoma veikla.

199 straipsnis. Priežiūros procesas

1. Priežiūros institucija tikrina ir vertina strategijas, procesus ir atskaitomybės procedūras, kurias draudimo ir perdraudimo įmonės nustatė vykdydamos šio įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatas. Atliekant šį tikrinimą ir vertinimą analizuojami kokybiniai draudimo ir perdraudimo įmonių valdymo sistemos reikalavimai, rizikos, su kuriomis susiduria ar gali susidurti šios įmonės, ir šių įmonių gebėjimas įvertinti šias rizikas aplinkoje, kurioje įmonės veikia.

2. Priežiūros institucija tikrina ir vertina, kaip laikomasi reikalavimų, keliamų draudimo ar perdraudimo įmonės:

- 1) valdymo sistemai;
- 2) techninių atidėjinių skaičiavimui;
- 3) mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimui;
- 4) investavimui;
- 5) nuosavoms lėšoms;
- 6) visiškam ar daliniam vidaus modeliui.

3. Priežiūros institucija turi įdiegti tinkamas stebėsenos priemones blogėjančiai draudimo ar perdraudimo įmonės finansinei būklei nustatyti ir stebėti, kaip ši būklė yra taisoma.

4. Priežiūros institucija turi įdiegti tinkamas priemones ir metodus, kad galėtų patikrinti draudimo ar perdraudimo įmonės valdymo sistemą ir įvertinti įmonės nustatytas naujas rizikas, kurios gali turėti poveikį jos finansinės būklės patikimumui. Priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė tobulintų ir stiprintų valdymo sistemą ir užtikrintų jos atitiktį teisės aktų reikalavimams.

5. Priežiūros institucija privalo vertinti draudimo ir perdraudimo įmonių taikomus praktiką ir metodus, kuriais siekiama nustatyti galimus įvykius ar būsimus ekonominių sąlygų pokyčius, galinčius turėti neigiamą poveikį įmonės finansinei būklei, ir šių įmonių gebėjimą veikti įvykius tiems įvykiams ar pasikeitus ekonominėms sąlygoms.

6. Priežiūros institucijos reikalavimu draudimo ir perdraudimo įmonės privalo ištaisyti atliekant jų priežiūrą nustatytus trūkumus ar neatitikimus.

7. Šio straipsnio 1, 2 ir 5 dalyse nurodytus tikrinimus ir vertinimus priežiūros institucija atlieka reguliariai.

8. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į atitinkamos draudimo ar perdraudimo įmonės veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą, nustato tikrinimo ir vertinimo dažnumą ir mastą.

ANTRASIS SKIRSNIS PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS KOMPETENCIJA

200 straipsnis. Priežiūros institucijos funkcijos

Priežiūros institucija, įgyvendindama šio įstatymo nuostatas, atlieka šias funkcijas:

- 1) rengia, tvirtina, keičia ir pripažįsta netekusiais galios teisės aktus, reglamentuojančius draudimo, perdraudimo, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklą;
- 2) išduoda draudimo veiklos, perdraudimo veiklos ir draudimo brokerių įmonių veiklos licencijas ir panaikina jų galiojimą;
- 3) išduoda ir atšaukia kitus šiame įstatyme nustatytus leidimus, taip pat kituose įstatymuose nustatytus leidimus, kurių išdavimas ir atšaukimas priskiriamas priežiūros institucijos kompetencijai;
- 4) stebi, analizuoja, tikrina ir kitaip prižiūri, kaip draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, draudimo brokerių įmonės, trečiųjų valstybių draudimo ar perdraudimo įmonių filialai ir trečiųjų valstybių draudimo ar perdraudimo tarpininkų įmonių filialai vykdo veiklą, laikosi įstatymų ir kitų teisės aktų;
- 5) taiko šiame ir kituose įstatymuose nustatytas poveikio priemones;
- 6) organizuoja, jei šiame įstatyme nustatyta tvarka ši funkcija nėra pavesta pasitelktam asmeniui, draudimo brokerių kvalifikacinius egzaminus ir peratestavimą;
- 7) nustato draudimo liudijimų registravimo ir apskaitos tvarką;
- 8) bendradarbiauja su Lietuvos Respublikos, kitų Europos ekonominės erdvės valstybių ir trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis, finansų ir kapitalo rinkos priežiūros, konkurencijos ir vartotojų teisių gynimo institucijomis, kitomis Lietuvos Respublikos institucijomis;
- 9) kreipiasi į teismą dėl bankroto bylos iškėlimo nemokioms draudimo ir perdraudimo įmonėms;
- 10) užtikrina, kad visuomenei būtų prieinama informacija, išskyrus informaciją, kurios teikimas draudžiamas pagal šį ar kitus įstatymus, apie priežiūros institucijos bendradarbiavimą su Lietuvos Respublikos, kitų Europos ekonominės erdvės valstybių ir trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis, finansų ir kapitalo rinkos priežiūros, konkurencijos ir vartotojų teisių gynimo institucijomis, kitomis Lietuvos Respublikos institucijomis;
- 11) teikia rekomendacijas Draudimo brokerių rūmams, aktuarų profesinei asociacijai, draudimo įmonėms ir trečiųjų valstybių draudimo įmonių filialams, kontroliuojantiems priklausomų draudimo tarpininkų veiklą, siekdama, kad šių asociacijų funkcijos ir draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo funkcijos, susijusios su priklausomų draudimo tarpininkų kontrole, būtų viešos ir visuomenei suprantamos;
- 12) teikia paaiškinimus ir rekomendacijas dėl šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių draudimo, perdraudimo, draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veiklą, tinkamo įgyvendinimo;
- 13) pagal savo kompetenciją atstovauja Lietuvos Respublikos interesams Europos Sąjungos institucijose ir jų darbo organuose;
- 14) bendradarbiauja su Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija, dalyvauja jos veikloje ir, atlikdama savo funkcijas, atsižvelgia į Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos parengtas gaires ir rekomendacijas, o jeigu neatsižvelgia, nurodo to priežastis, taip pat nedelsdama teikia Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijai informaciją, reikalingą jos funkcijoms pagal Reglamentą (ES) Nr. 1094/2010 atlikti;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

- 15) Neteko galios nuo 2015-04-18.

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

16) atlieka kitas šiame įstatyme ir kituose Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytas funkcijas.

201 straipsnis. Priežiūros institucijos teisės

1. Priežiūros institucija, atlikdama savo funkcijas, turi teisę:

1) gauti informaciją iš visų fizinių ir juridinių asmenų, reikalingą priežiūros funkcijoms atlikti;

2) savo funkcijoms atlikti pasitelkti tam kompetentingus asmenis ir suteikti jiems reikiamus įgaliojimus;

3) nustatyti draudimo grupių ar joms priskiriamų rizikų draudimo veiklos tvarką, atskirų draudimo rizikų draudimo, įskaitant privalomąjį draudimą, sutarčių sąlygas, reikalavimus, kuriuos draudikas privalo vykdyti teikdamas paslaugas vartotojams ryšio priemonėmis;

4) kreiptis į teismą dėl draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar draudimo brokerių įmonės organų sprendimų pripažinimo netekusiais galios Civilinio kodekso 2.82 straipsnio 4 dalyje nustatytais atvejais, taip pat dėl draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar draudimo brokerių įmonės sandorių, sudarytų dėl tokių sprendimų, pripažinimo negaliojančiais;

5) dalyvauti draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, draudimo ir perdraudimo tarpininkų ir kitų finansų institucijų priežiūros tarptautinėse institucijose;

6) pareikšti ieškinį viešajam interesui ginti ir (ar) įstoti į bylą savo iniciatyva, kad pateiktų išvadą;

7) iškilus realiai grėsmei, kad draudimo ar perdraudimo įmonė taps nemoki ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui priskirtas turtas taps mažesnis už filialo įsipareigojimus, įpareigoti draudimo įmonę, perdraudimo įmonę ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialą, ketinančius vykdyti reikšmingus sandorius, gauti priežiūros institucijos pritarimą;

8) priežiūros veikloje diegti ir naudoti kiekybinio vertinimo priemones, leidžiančias nustatyti draudimo ar perdraudimo įmonės galimybę veikti atsižvelgiant į finansinei būklei neigiamą poveikį galinčius turėti įvykius ar ekonominių sąlygų pasikeitimą ateityje, ir reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonės atliktų atitinkamus vertinimus.

2. Priežiūros institucija turi ir kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų teisių.

202 straipsnis. Bendrosios nuostatos dėl priežiūros institucijos priimamų sprendimų

1. Jeigu šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatyta, kad privaloma pateikti priežiūros institucijai dokumentus sprendimui priimti, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad pareiškėjas pateiktų papildomus dokumentus ir informaciją, reikalingus sprendimui priimti. Šiuo atveju priežiūros institucija privalo motyvuoti savo reikalavimą, apie jį pranešti pareiškėjui ir nustatyti dokumentų ir informacijos pateikimo terminą.

2. Jeigu šiame įstatyme nustatyta tvarka priežiūros institucija pareikalavo papildomų dokumentų ir informacijos, tai sprendimo priėmimo terminai skaičiuojami nuo tos dienos, kurią gauti visi sprendimui priimti reikalingi dokumentai ir informacija.

3. Priėmusi neigiamą sprendimą, priežiūros institucija apie šį sprendimą praneša pareiškėjams ir nurodo tokio sprendimo motyvus.

4. Priežiūros institucijos sprendimas ar sprendimo nepriėmimas per teisės aktuose nustatytus terminus įstatymų nustatyta tvarka gali būti skundžiamas teismui.

203 straipsnis. Priežiūros institucijos teisė į informaciją

1. Valstybės ir savivaldybių institucijos, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys priežiūros institucijos prašymu privalo pateikti informaciją, taip pat ir konfidencialią, reikalingą priežiūros institucijos funkcijoms atlikti ir teisėms įgyvendinti. Šios informacijos pateikimas

nėra laikomas konfidencialumo ir duomenų apsaugos reikalavimų, nustatytų sandoriuose, teisės aktuose ir įmonių vidaus dokumentuose, pažeidimu.

2. Priežiūros institucija turi teisę kreiptis ir į kitų Europos ekonominės erdvės valstybių ar trečiųjų valstybių priežiūros institucijas, finansų ir kapitalo rinkos priežiūros institucijas ar kitas institucijas, fizinius ir juridinius asmenis su prašymu pateikti informaciją, reikalingą priežiūros institucijos funkcijoms atlikti ir teisėms įgyvendinti.

3. Priežiūros institucijos pareigūnai, tarnautojai (tiek esami, tiek buvę), valstybės ir savivaldybių institucijos, visi kiti juridiniai ir fiziniai asmenys, iš priežiūros institucijos gavę informacijos, susijusios su priežiūros institucijos vykdoma šiame įstatyme nustatytų subjektų priežiūra, privalo laikyti ją paslapyje ir jos neatskleisti, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus. Priežiūros institucija nustato sąrašą duomenų, kurie yra susiję su priežiūros institucijos vykdoma šiame įstatyme nustatytų subjektų priežiūra. Šis sąrašas skelbiamas viešai.

4. Priežiūros institucija gautą informaciją gali naudoti tik atlikdama jai pavestas funkcijas ir šiais tikslais:

1) tikrinti, kaip laikomasi teisės aktų, reglamentuojančių draudimo, perdraudimo, draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veiklą, reikalavimų;

2) taikyti poveikio priemones;

3) administracinėse bylose dėl priežiūros institucijos sprendimų;

4) kitose bylose, vykstančiose dėl šiame įstatyme reglamentuojamų teisinių santykių;

5) kitais šiame įstatyme nurodytais tikslais.

5. Duomenys, susiję su priežiūros institucijos atliekama šiame įstatyme nustatytų subjektų priežiūra, teikiami ir atskleidžiami tik šio įstatymo nustatyta tvarka.

6. Duomenų, susijusių su priežiūros institucijos atliekama šiame įstatyme nustatytų subjektų priežiūra, atskleidimu nelaikomas informacijos teikimas tokia apibendrinta forma, kad negali būti nustatyta konkretaus asmens tapatybė ar nustatytas konkretus subjektas.

7. Įsitikinusi, kad bus užtikrintas teikiamos informacijos konfidencialumas, ir nurodžiusi šios informacijos naudojimo sąlygas, kurios yra privalomos informaciją gaunančiam asmeniui, priežiūros institucija turi teisę teikti reikalingus informaciją gaunančių asmenų funkcijoms atlikti duomenis, susijusius su priežiūros institucijos atliekama šiame įstatyme nustatytų subjektų priežiūra:

1) kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijoms;

2) kitų Europos ekonominės erdvės valstybių finansų ir kapitalo rinkos priežiūrą atliekančioms institucijoms;

3) Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijai, kaip numatyta šiame įstatyme ir Reglamente (ES) Nr. 1094/2010;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

4) Lietuvos Respublikos ir kitos Europos ekonominės erdvės valstybės asmenims, atsakingiems už draudimo arba perdraudimo įmonių likvidavimo ar bankroto ir kitų panašių procedūrų kontrolę, ir valstybės institucijoms, atsakingoms už šių asmenų priežiūrą;

5) Lietuvos Respublikos ir kitos Europos ekonominės erdvės valstybės asmenims, kuriems pavesta atlikti draudimo ar perdraudimo įmonių, kredito įstaigų, finansų maklerio įmonių ir kitų finansų įstaigų auditą, ir valstybės institucijoms, atsakingoms už šių asmenų priežiūrą;

6) Lietuvos Respublikos ir kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonių nepriklausomiems aktuariams ir institucijoms, atsakingoms už šių aktuarių priežiūrą;

7) Lietuvos Respublikos ir kitos Europos ekonominės erdvės valstybės institucijoms, kurioms įstatymais suteikti įgaliojimai nustatyti ir tirti įmonių veiklos pažeidimus;

8) Europos centrinių bankų sistemos centriniams bankams, įskaitant Europos centrinį banką, ir kitoms panašias funkcijas atliekančioms monetarinėms institucijoms, o esant

kritinėms situacijoms – Europos centrinių bankų sistemos centriniams bankams, įskaitant Europos centrinį banką, nedelsdama;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

9) Lietuvos Respublikos ir kitos Europos ekonominės erdvės valstybės valdžios institucijoms, atsakingoms už mokėjimų sistemų priežiūrą;

10) Lietuvos Respublikos ir kitos Europos ekonominės erdvės valstybės įstaigoms, administruojančioms priverstinio likvidavimo procedūras arba draudėjų apsaugos fondus;

11) institucijoms, atsakingoms už teisėkūrą draudimo, perdraudimo, draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo, finansų įstaigų, investicinių paslaugų srityje, riziką ribojančios kontrolės tikslais;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

12) Europos sisteminės rizikos valdybai, įsteigta 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo (OL 2010 L 331, p. 1), o esant kritinėms situacijoms – nedelsdama.

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

8. Priežiūros institucija turi teisę sudaryti sutartis dėl keitimosi informacija, reikalinga priežiūros funkcijoms atlikti, su trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis, finansų ir kapitalo rinkos priežiūrą atliekančiomis institucijomis, jeigu šių valstybių įstatymai užtikrina ne mažesnę kaip šio įstatymo nustatytą gautos informacijos konfidencialumą.

9. Priežiūros institucija turi teisę įstatymų nustatyta tvarka atskleisti priežiūros institucijos funkcijoms atlikti reikalingą informaciją, gautą iš kitos Europos ekonominės erdvės valstybės fizinių ar juridinių asmenų, tik gavusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos rašytinį sutikimą ir tik sutikime nurodytam tikslui. Institucijos ar įstaigos, nurodytos šio straipsnio 7 dalies 7 punkte, prašančios suteikti informaciją, reikalingą jų funkcijoms atlikti, praneša priežiūros institucijai asmenų, kuriems ta informacija turi būti siunčiama, vardus, pavardes ir tikslias pareigas.

10. Informacija, priežiūros institucijos gauta iš kitų šio straipsnio 7 dalies 1, 2, 4, 5 ir 10 punktuose nurodytų institucijų ar tikrinant kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigtą draudimo ar perdraudimo įmonės ar draudimo ar perdraudimo tarpininkų įmonės filialą, gali būti atskleista įstatymų nustatyta tvarka tik informaciją pateikusios priežiūros institucijos ar kitos Europos ekonominės erdvės valstybės, kurioje buvo atliktas patikrinimas, priežiūros institucijos sutikimu.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

11. Priežiūros institucija turi pranešti Komisijai ir kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijoms asmenų, institucijų ir įstaigų, nurodytų šio straipsnio 7 dalyje, galinčių gauti informaciją, pavadinimus ar vardus ir pavardes.

12. Šio straipsnio 3, 4, 6 dalys ir 7 dalies 4 ir 10 punktai nedaro poveikio Europos Parlamento tyrimo įgaliojimams, suteiktiems pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 226 straipsnį.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

204 straipsnis. Poveikio priemonės

Priežiūros institucija turi teisę taikyti šias poveikio priemones:

1) įspėti draudimo įmones, perdraudimo įmones, draudimo ir perdraudimo tarpininkus, Lietuvos Respublikoje įsteigtus trečiųjų valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių ir draudimo ir perdraudimo tarpininkų įmonių filialus, draudimo kontroliuojančiąją įmonę, mišrios veiklos finansų kontroliuojančiąją įmonę, draudimo ir perdraudimo įmonių pasitelktus asmenis (šio įstatymo 30 straipsnis), asmenis, kurie neteisėtai verčiasi draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo ar perdraudimo tarpininkų veikla, dėl jų veiklos trūkumų ar pažeidimų ir, jei tuos trūkumus ar pažeidimus įmanoma pašalinti, nustatyti jų pašalinimo terminus;

2) įstatymų nustatyta tvarka skirti administracines nuobaudas draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, draudimo ir perdraudimo tarpininkų įmonių, draudimo ir perdraudimo įmonių pasitelktų įmonių (šio įstatymo 30 straipsnis), draudimo kontroliuojančiųjų įmonių, mišrios veiklos finansų kontroliuojančiųjų įmonių stebėtojų tarybos, valdybos nariams, vadovams, draudimo brokeriams, Lietuvos Respublikoje įsteigtų trečiųjų valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių filialų ar draudimo tarpininkų įmonių filialų vadovams, draudimo ar perdraudimo įmonių ir Lietuvos Respublikoje įsteigtų trečiųjų valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių filialų asmenims, atsakingiems už rizikos valdymo, aktuarinę, atitikties vertinimo ir vidaus audito funkcijas, ar kitiems vadovaujamąsias pareigas einantiems asmenims, asmenims, neteisėtai atskleidusiems priežiūros institucijos informaciją, susijusią su šiame įstatyme nustatytų subjektų veiklos priežiūra, asmenims, kurie neteisėtai verčiasi draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo ar perdraudimo tarpininkų veikla;

3) šio įstatymo 208 straipsnyje nustatytais pagrindais skirti šio įstatymo 208 straipsnyje nustatytas baudas;

4) šio įstatymo 45 ar 46 straipsnyje nustatytais atvejais pareikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas pateiktų finansinės būklės atkūrimo planus, ir nustatyti šių planų pateikimo terminus;

5) šio įstatymo 206 straipsnyje nustatytais pagrindais įpareigoti draudimo įmonę ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialą per priežiūros institucijos nustatytą terminą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis;

6) reikalauti, kad per priežiūros institucijos nustatytą terminą draudimo ar perdraudimo įmonės valdymo ar priežiūros organai pakeistų stebėtojų tarybą ar jos narį, pakeistų valdybą ar jos narį, vadovą, asmenis, atsakingus už rizikos valdymo, aktuarinę, atitikties vertinimo ir vidaus audito funkcijas, ar kitus vadovaujamąsias pareigas einančius asmenis;

7) reikalauti, kad per priežiūros institucijos nustatytą terminą draudimo kontroliuojančioji įmonė, mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji įmonė pakeistų stebėtojų tarybą ar jos narį, pakeistų valdybą ar jos narį, vadovą;

8) reikalauti, kad trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė per priežiūros institucijos nustatytą terminą pakeistų Lietuvos Respublikoje įsteigto trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo vadovą, asmenis, atsakingus už rizikos valdymo, aktuarinę, atitikties vertinimo ir vidaus audito funkcijas, ar kitus vadovaujamąsias pareigas einančius asmenis;

9) reikalauti per priežiūros institucijos nustatytą terminą pakeisti draudimo ar perdraudimo įmonės likvidatorių, likvidacinės komisijos pirmininką ar jos narį, asmenį, atsakingą už Lietuvos Respublikoje įsteigto trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo likvidavimą;

10) šio įstatymo 207 straipsnyje nustatytais pagrindais areštuoti draudimo ar perdraudimo įmonių ir Lietuvos Respublikoje įsteigtų trečiųjų valstybių draudimo ar perdraudimo įmonių filialų turtą;

11) šio įstatymo 165 straipsnio 5 dalies 3–7 punktuose ir 6 dalyje nustatytais pagrindais išbraukti draudimo brokerį iš draudimo brokerių sąrašo ar laikinai sustabdyti draudimo brokerio pažymėjimo galiojimą;

12) laikinai sustabdyti draudimo veiklos licencijos, perdraudimo veiklos licencijos, draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos, leidimo trečiosios valstybės draudimo ar

perdraudimo įmonės filialo veiklai ar kitos trečiosios valstybės nepriklausomų draudimo tarpininkų filialo veiklai Lietuvos Respublikoje ar jų suteikiamų teisių galiojimą, laikinai uždrausti priklausomam draudimo ar perdraudimo tarpininkui vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą;

13) šio įstatymo 20 straipsnio 2 dalies 1, 2, 4, 5 ir 6 punktuose ir 3 dalyje, 82 straipsnio 2 dalies 1, 2, 4–10 punktuose ir 3 dalyje, 164 straipsnio 2 dalies 1, 2, 4, 5 punktuose ar 194 straipsnio 2 dalies 1, 2, 4, 5 punktuose nustatytais pagrindais panaikinti draudimo veiklos licencijos, perdraudimo veiklos licencijos, draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos, leidimo trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo veiklai ar trečiosios valstybės nepriklausomų draudimo tarpininkų filialo veiklai Lietuvos Respublikoje galiojimą, visam laikui uždrausti priklausomam draudimo ar perdraudimo tarpininkui vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą.

205 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka

1. Išskyrus atvejus, kai šio įstatymo 204 straipsnyje nustatomi konkrečios poveikio priemonės taikymo pagrindai, priežiūros institucija turi teisę taikyti šio įstatymo 204 straipsnyje nurodytas poveikio priemones, jeigu yra bent vienas iš šių pagrindų:

1) priežiūros institucijai atsisakyta pateikti informaciją arba suteikta neteisinga informacija;

2) pažeisti Lietuvos Respublikos įstatymai, priežiūros institucijos sprendimai ar kiti teisės aktai;

3) pažeisti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktai ir kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija kreipėsi į priežiūros instituciją dėl poveikio priemonės taikymo Lietuvos Respublikos fiziniam ar juridiniam asmeniui;

4) pažeistos draudimo, perdraudimo ar draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklos sąlygos;

5) nesilaikyta pagal šio įstatymo 45 straipsnį priežiūros institucijos patvirtinto draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar kitos trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės finansinės būklės atkūrimo plano;

6) grupės, kuriai priklauso draudimo ar perdraudimo įmonė, struktūra efektyvią priežiūrą daro neįmanomą;

7) draudimo ar perdraudimo įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės ir asmenys, stebėtojų tarybos, valdybos nariai, vadovas, asmenys, atsakingi už rizikos valdymo, aktuarinę, atitikties vertinimo ir vidaus audito funkcijas, ar kiti vadovaujamasias pareigas einantys asmenys neatitinka kriterijų, nustatytų šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje;

8) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės ir asmenys, stebėtojų tarybos, valdybos nariai, vadovas, filialo vadovas, asmenys, atsakingi už rizikos valdymo, aktuarinę, atitikties vertinimo ir vidaus audito funkcijas, ar kiti vadovaujamasias pareigas einantys asmenys neatitinka kriterijų, nustatytų šio įstatymo 80 straipsnyje;

9) draudimo brokerių įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės ir asmenys, stebėtojų tarybos, valdybos nariai, vadovas neatitinka kriterijų, nustatytų šio įstatymo 162 straipsnyje, trečiosios valstybės nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės ir asmenys, priežiūros ir valdymo organų nariai, filialo vadovas neatitinka kriterijų, nustatytų šio įstatymo 193 straipsnio 2 dalies 2 punkte;

10) draudimo kontroliuojančiosios įmonės, mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios įmonės stebėtojų tarybos, valdybos narių ir vadovo reputacija nėra vertinama kaip nepriekaištinga ar jų kvalifikacija yra netinkama patikimam ir riziką ribojančiam valdymui užtikrinti;

11) pablogėja draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, draudimo brokerių įmonės ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo ar nepriklausomo draudimo

tarpininko filialo finansinė būklė ir ji nebeatitinka teisės aktų nustatytų reikalavimų arba kai draudimo įmonės, trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo, draudimo brokerių įmonės ar trečiosios valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko filialo veikla gali pažeisti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ar nukentėjusių trečiųjų asmenų interesus ar iškyla tokio pablogėjimo ar pažeidimo grėsmė;

12) draudimo ar perdraudimo įmonės akcininkai ar šio įstatymo 23 straipsnyje nurodyti įsigyjantys asmenys daro ar ketina daryti neigiamą poveikį skaidriam, apdairiam, patikimam ir riziką ribojančiam draudimo ar perdraudimo įmonės valdymui;

13) draudimo įmonės, trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo, Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonės draudimo sutarčių standartinės sąlygos neatitinka teisės aktų nustatytų reikalavimų.

2. Priežiūros institucija parenka poveikio priemonę atsižvelgdama į pažeidimo, dėl kurio taikoma ši priemonė, turinį, asmens kaltę, poveikio priemonės proporcingumą pažeidimui, šio pažeidimo ir taikomos priemonės pasekmes asmeniui, kuriam taikoma poveikio priemonė, ir draudimo, perdraudimo, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo sistemos saugumui, stabilumui ir patikimumui Lietuvos Respublikoje ir pagal turimą informaciją – Europos ekonominės erdvės valstybėse.

3. Sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo, išskyrus šio įstatymo 204 straipsnio 2 punkte nurodytą poveikio priemonę, privalo būti priimtas per 3 mėnesius nuo pažeidimo ar pagrindo taikyti poveikio priemonę nustatymo dienos. Už pažeidimus, nuo kurių padarymo dienos praėjo daugiau kaip 2 metai, poveikio priemonės negali būti taikomos.

4. Klausimas dėl poveikio priemonės taikymo svarstomas dalyvaujant asmeniui, kuriam taikoma poveikio priemonė, arba jo atstovams. Asmens arba jo atstovo neatvykimas, jeigu jiems apie klausimą dėl poveikio priemonės taikymo svarstymą buvo tinkamai pranešta, nėra kliūtis priimti sprendimą taikyti poveikio priemonę.

5. Už tą patį pažeidimą gali būti taikoma tik viena poveikio priemonė, išskyrus šio įstatymo nustatytas išimtis. Poveikio priemonės paskyrimas neatleidžia nuo pareigos, už kurios nevykdymą paskirta poveikio priemonė, atlikimo.

6. Sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo rezoliucinė dalis priežiūros institucijos sprendimu gali būti skelbiama viešai priežiūros institucijos interneto svetainėje ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos.

7. Priežiūros institucija turi teisę imtis visų reikiamų priemonių, kad apsaugotų draudėjų interesus pagal draudimo ar perdraudimo sutartis, kai draudimo ar perdraudimo įmonės, Lietuvos Respublikoje įsteigtų trečiųjų valstybių draudimo ar perdraudimo įmonės filialo finansinė padėtis blogėja, neatsižvelgdama į šio įstatymo 45 ir 46 straipsnių nuostatas. Taikomos priemonės turi būti proporcingos ir atitikti mokumo būklės pablogėjimo lygį ir trukmę.

8. Jeigu teisės pažeidimas yra mažareikšmis ir (ar) jeigu įstatymo reikalavimų laikymasis gali būti užtikrintas kitomis priemonėmis, vadovaujantis teisingumo ir protingumo kriterijais, šio įstatymo 204 straipsnyje numatyta poveikio priemonė gali būti neskiriama.

206 straipsnis. Privalomasis teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimas

1. Jeigu iškyla reali grėsmė, kad draudimo įmonė taps nemoki ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialui priskirtas turtas taps mažesnis už filialo įsipareigojimus, priežiūros institucija, siekdama apsaugoti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ar nukentėjusių trečiųjų asmenų interesus, turi teisę įpareigoti draudimo įmonę ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis jas ketinantiems perimti subjektams.

2. Šio įstatymo 141 straipsnio 1 dalyje ir 146 straipsnio 3 dalyje nustatytais atvejais priežiūros institucija privalo įpareigoti perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis.

3. Sutarčiai dėl teisių ir pareigų perleidimo negali būti ir nėra reikalaujamas draudimo įmonės visuotinio akcininkų susirinkimo, stebėtojų tarybos ar valdybos nutarimas arba kitoks

šių organų ar kitų asmenų pritarimas ar sutikimas. Sutartį dėl teisių ir pareigų perleidimo pasirašo draudimo įmonės vadovas ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialo vadovas.

4. Draudimo įmonė ar trečiosios valstybės draudimo įmonės filialas, įpareigoti perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis, privalo apie numatomą perleidimą, o jei priežiūros institucijos leidimas įpareigoja paskelbti tik apie įvykusį perleidimą, apie įvykusį perleidimą paskelbti mažiausiai 2 nacionaliniuose laikraščiuose, taip pat kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, kurioje draudimo įmonė vykdo veiklą.

5. Draudėjas, nesutinkantis su privalomuoju teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimu, turi teisę nutraukti draudimo sutartį joje nustatyta tvarka per vieną mėnesį nuo teisių ir pareigų perleidimo.

6. Jeigu draudėjas nutraukia draudimo sutartį šio straipsnio 5 dalyje nurodytu atveju, grąžinama:

1) teikiant ne gyvybės draudimo paslaugas – visa sumokėta draudimo įmokos dalis už laikotarpį nuo teisių ir pareigų pagal draudimo sutartį perleidimo iki draudimo sutartyje numatyto termino pabaigos;

2) teikiant gyvybės draudimo paslaugas, jeigu gyvybės draudimo sutartis sudaryta tik dėl mirties rizikos, – visa sumokėta draudimo įmokos dalis už laikotarpį nuo teisių ir pareigų pagal draudimo sutartį perleidimo iki draudimo sutartyje numatyto termino pabaigos, o jeigu sudaryta su kapitalo kaupimu susijusi gyvybės draudimo sutartis, – suma, lygi to draudėjo draudimo sutarčiai sudarytų techninių atidėjinių dydžių sumai teisių ir pareigų pagal šią sutartį perleidimo dieną.

7. Jeigu teises ir pareigas perleidžiančios įmonės techninius atidėjinius dengiantis turtas yra nepakankamas iš draudimo sutarčių kylantiems reikalavimams patenkinti, priežiūros institucija turi teisę įpareigoti draudimo įmonę perleisti dalį pareigų dėl draudimo išmokos išmokėjimo, draudimo įmokos grąžinimo ar, teikiant gyvybės draudimo paslaugas, išperkamosios sumos mokėjimo. Tokiu atveju priežiūros institucija, įpareigodama perleisti teises ir pareigas, privalo nurodyti, kokią dalį draudimo išmokos, draudimo įmokos ir išperkamosios sumos privalo išmokėti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis perimantis subjektas. Likusią reikalavimų dalį privalo patenkinti teises ir pareigas perleidusi draudimo įmonė.

8. Priežiūros institucija, įpareigodama perleisti teises ir pareigas, privalo konsultuotis su kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijomis, nurodytomis šio įstatymo 49 straipsnyje.

9. Priežiūros institucija savo teisės aktuose nustato išsamią šio straipsnio nuostatų įgyvendinimo tvarką.

207 straipsnis. Turto areštas

1. Priežiūros institucija turi teisę areštuoti draudimo ar perdraudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo arba perdraudimo įmonės filialo turtą tik tuo atveju, kai yra bent viena iš šių aplinkybių:

1) nevykdomi techninių atidėjinių skaičiavimo reikalavimai (šio įstatymo 41 straipsnis);

2) nevykdomi mokumo kapitalo ar minimalaus kapitalo reikalavimai (šio įstatymo 37 ir 40 straipsniai);

3) nepateikti finansinės būklės atkūrimo planai arba jie yra nevykdomi (šio įstatymo 45 ir 46 straipsniai);

4) nevykdomas priežiūros institucijos įpareigojimas perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis;

5) panaikinamas draudimo ar perdraudimo veiklos licencijos ar leidimo filialo draudimo ar perdraudimo veiklai galiojimas.

2. Turto areštas skiriamas šio įstatymo 205 straipsnio 2–5 dalyse nustatyta tvarka. Turto arešto aktą pasirašo priežiūros institucijos vadovas. Turto arešto aktas registruojamas Lietuvos Respublikos turto arešto aktų registro įstatymo nustatyta tvarka.

3. Priežiūros institucija turi teisę pareikšti teisme ieškinį dėl sandorio dėl areštuoto turto pripažinimo negaliojančiu.

208 straipsnis. Priežiūros institucijos skiriamos baudos

1. Draudimo įmonei, perdraudimo įmonei, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei, trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui, vykdančioms veiklą, kurios pagal draudimo veiklos licenciją, perdraudimo veiklos licenciją, leidimą filialo veiklai ar kitus veiklą reglamentuojančius teisės aktus šie asmenys neturi teisės vykdyti, asmenims, kurie neteisėtai verčiasi draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo ar perdraudimo tarpininkų veikla, gali būti skiriama iki 30 000 eurų bauda.

2. Draudimo įmonei, perdraudimo įmonei, draudimo ar perdraudimo tarpininkų įmonei, draudimo kontroliuojančiajai įmonei, mišrios veiklos finansų kontroliuojančiajai įmonei, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininko įmonei, trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo ar perdraudimo tarpininko įmonės filialui, draudimo ar perdraudimo įmonės pasitelktam asmeniui (šio įstatymo 30 straipsnis), kurie atsisakė pateikti informaciją arba pateikė neteisingą informaciją priežiūros institucijai, gali būti skiriama iki 20 000 eurų bauda.

3. Draudimo įmonei, perdraudimo įmonei, draudimo ar perdraudimo tarpininkų įmonei, draudimo kontroliuojančiajai įmonei, mišrios veiklos finansų kontroliuojančiajai įmonei, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininko įmonei, trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei, draudimo ar perdraudimo tarpininko įmonei, draudimo ar perdraudimo įmonės pasitelktam asmeniui (šio įstatymo 30 straipsnis), šiurkščiai pažeidusiems šį įstatymą ar kitus draudimo, perdraudimo ir draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veiklą reglamentuojančius teisės aktus, gali būti skiriama iki 100 000 eurų bauda.

4. Draudimo įmonei, perdraudimo įmonei, draudimo tarpininkų įmonei ar užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės ar nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialui, pažeidusiems 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų nustatytus reikalavimus, gali būti skiriama iki 100 000 eurų bauda.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XII-1476](#), 2014-12-18, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21138

5. Bauda skiriama šio įstatymo 205 straipsnio 2–5 dalyse nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XII-1476](#), 2014-12-18, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21138

6. Priežiūros institucijos paskirta bauda į valstybės biudžetą turi būti sumokėta ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo dienos, kurią asmuo, kuriam paskirta bauda, gavo sprendimą dėl baudos paskyrimo.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XII-1476](#), 2014-12-18, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21138

7. Nesumokėta bauda išieškoma Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XII-1476](#), 2014-12-18, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21138

8. Baudų paskyrimas neatleidžia juridinio asmens ar filialo vadovų nuo įstatymų nustatytos civilinės ir baudžiamosios atsakomybės.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XII-1476](#), 2014-12-18, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21138

209 straipsnis. Kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo ar perdraudimo įmonių, teikiančių paslaugas ar įsisteigusių Lietuvos Respublikoje, priežiūra

1. Kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo ar perdraudimo įmonių, teikiančių paslaugas Lietuvos Respublikoje, ar šių įmonių Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų finansinę priežiūrą atlieka atitinkamų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijos. Nepaisant šios nuostatos, priežiūros institucija turi teisę prižiūrėti, ar šie subjektai, vykdydami veiklą Lietuvos Respublikoje, nepažeidžia viešosios tvarkos sąlygų (šio įstatymo 74 straipsnio 1 dalis) ir turi kitas šiame straipsnyje nustatytas teises ir pareigas.

2. Priežiūros institucija privalo informuoti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros instituciją, kai yra pagrindas manyti, kad kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo ar perdraudimo įmonių, teikiančių paslaugas Lietuvos Respublikoje, ir Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo ar perdraudimo įmonių filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, veikla galėtų turėti įtakos tos įmonės stabiliai ir patikimai finansinei būklei.

3. Priežiūros institucija:

1) turi teisę iš kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės ar jos filialo gauti informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms atlikti. Informacija pateikiama lietuvių ir (ar) anglų kalbomis;

2) turi teisę atlikti Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo patikrinimus šio įstatymo 212 straipsnyje nustatyta tvarka;

3) turi teisę dalyvauti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos atliekamame Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ir perdraudimo įmonės filialo Lietuvos Respublikoje patikrinime;

4) turi teisę šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytais pagrindais, taip pat kai pablogėja kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės finansinė būklė, kai kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonės veikla gali pažeisti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ar nukentėjusių trečiųjų asmenų interesus arba kyla tokio pablogėjimo ar pažeidimo grėsmė, taikyti poveikio priemones, nustatytas šio straipsnio 4 dalyje;

5) gavusi prašymą iš kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos, neatsižvelgdama į kitas šio straipsnio nuostatas, privalo taikyti poveikio priemones, nurodytas šio straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose;

6) turi teisę teikti rekomendacijas ir privalomus nurodymus kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ir perdraudimo įmonei ar jos filialui dėl jų veiklos Lietuvos Respublikoje.

4. Kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei priežiūros institucija turi teisę taikyti šias poveikio priemones:

1) įspėti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonę dėl nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktų pažeidimų ir nustatyti šių pažeidimų pašalinimo terminus;

2) skirti administracines nuobaudas kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo vadovui, reikalauti, kad jis būtų pakeistas;

3) šio įstatymo 207 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ir kai yra kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos prašymas, areštuoti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės turtą, esantį Lietuvos Respublikoje;

4) skirti Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei baudą (šio įstatymo 208 straipsnis);

5) laikinai ar visam laikui uždrausti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei vykdyti veiklą Lietuvos Respublikoje.

5. Kai kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė pažeidžia jai taikomus Lietuvos Respublikos teisės aktus, nepateikia informacijos priežiūros institucijai arba kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo įmonė vykdo rizikingą veiklą, galinčią pakenkti draudėjų, apdraustųjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir naudos gavėjų interesams, priežiūros institucija pirmiausia įspėja šią draudimo ar perdraudimo įmonę dėl nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktų pažeidimų ir nustato šių pažeidimų pašalinimo terminus. Jeigu pažeidimai nepašalinami priežiūros institucijos nustatytais terminais ir tvarka, priežiūros institucija privalo apie tai pranešti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai ir prašyti, kad ši imtųsi visų teisės aktų leidžiamų priemonių pažeidimams pašalinti.

6. Jeigu paaiškėja, kad šio straipsnio 5 dalyje numatytos priemonės nėra pakankamos pažeidimams pašalinti, priežiūros institucija, prieš tai įspėjusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros instituciją, turi teisę taikyti poveikio priemones, numatytas šio straipsnio 4 dalies 2, 4 ir 5 punktuose. Kai neatidėliotinai būtina, priežiūros institucija taiko šias poveikio priemones neatsižvelgdama į šio straipsnio 5 dalies nuostatas. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

7. Poveikio priemonė parenkama atsižvelgiant į pažeidimo, dėl kurio ji taikoma, turinį, šio pažeidimo ir taikomos priemonės pasekmes kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei ir Lietuvos Respublikos draudimo sistemos saugumui, stabilumui ir patikimumui. Apie taikomą poveikio priemonę priežiūros institucija raštu praneša kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei ir išsamiai nurodo šios priemonės taikymo motyvus.

210 straipsnis. Kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininkų, teikiančių paslaugas ar įsisteigusių Lietuvos Respublikoje, priežiūra

1. Kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininkų, teikiančių paslaugas Lietuvos Respublikoje, ar šių tarpininkų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų veiklos priežiūrą atlieka šios valstybės priežiūros institucija. Nepaisant šios nuostatos, priežiūros institucija turi šiame straipsnyje nustatytas teises ir pareigas.

2. Priežiūros institucija turi teisę:

1) gauti informaciją iš kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininko ar jo įsteigto filialo;

2) atlikti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininko filialo patikrinimus šio įstatymo 212 straipsnyje nustatyta tvarka;

3) dalyvauti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos atliekamame šios Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininko filialo patikrinime;

4) šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytais pagrindais, taip pat kai pablogėja kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininko įmonės filialo finansinė būklė ir ji nebeatitinka teisės aktuose nustatytų reikalavimų, kai pažeisti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ar nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai arba kyla tokio pablogėjimo ar pažeidimo grėsmė ar kai kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininko ar jo filialo rizikinga veikla gali pakenkti draudėjų, apdraustųjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir naudos gavėjų interesams, taikyti poveikio priemones, numatytas šio straipsnio 3 dalyje;

5) teikti rekomendacijas ir privalomus nurodymus Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininkui ar jo įsteigtam filialui dėl jų veiklos Lietuvos Respublikoje.

3. Priežiūros institucija turi teisę taikyti šias poveikio priemones kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininkui ar jo filialui:

1) įspėti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininką dėl nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktų pažeidimų ir nustatyti šių pažeidimų pašalinimo terminus;

2) įstatymų nustatyta tvarka skirti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininko įmonės filialo Lietuvos Respublikoje vadovui administracines nuobaudas;

3) reikalauti pakeisti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininko įmonės filialo Lietuvos Respublikoje vadovą ar darbuotojus, vykdančius tarpininkavimo veiklą;

4) skirti Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininko įmonei baudą (šio įstatymo 208 straipsnis);

5) laikinai ar visam laikui uždrausti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininko veiklą Lietuvos Respublikoje.

4. Priežiūros institucija parenka poveikio priemonę atsižvelgdama į pažeidimo, dėl kurio taikoma ši priemonė, turinį, šio pažeidimo ir taikomos priemonės pasekmes kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo tarpininkui ar jo filialui. Apie taikomą poveikio priemonę nedelsiant pranešama kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai.

211 straipsnis. Pasaulio prekybos organizacijos narių, kurios yra trečiosios valstybės, draudimo įmonės

1. Priežiūros institucija, atlikdama Pasaulio prekybos organizacijos narės, kuri yra trečioji valstybė, draudimo įmonės veiklos neįsteigus filialo Lietuvos Respublikoje priežiūrą, turi teisę:

1) iš trečiosios valstybės draudimo įmonės gauti informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms atlikti;

2) šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytais pagrindais ar kai pažeisti draudėjų, apdraustųjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir naudos gavėjų interesai, taikyti poveikio priemones, numatytas šio straipsnio 2 dalyje.

2. Priežiūros institucija trečiosios valstybės draudimo įmonei gali taikyti šias poveikio priemones:

1) įspėti trečiosios valstybės draudimo įmonę dėl nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktų pažeidimų ir nustatyti šių pažeidimų pašalinimo terminus;

2) laikinai ar visam laikui uždrausti trečiosios valstybės draudimo įmonei sudaryti draudimo sutartis su Lietuvos Respublikos fiziniais ar juridiniais asmenimis.

3. Apie taikomą poveikio priemonę priežiūros institucija raštu praneša draudimo įmonei ir išsamiai nurodo šios priemonės taikymo motyvus.

212 straipsnis. Priežiūros institucijos rengiami patikrinimai

1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, kaip laikomasi šio įstatymo ir jo pagrindu priimtų teisės aktų, ir kitais šiame įstatyme nustatytais tikslais.

2. Patikrinimų atlikimo tvarką nustato priežiūros institucija.

3. Priežiūros institucija turi teisę rengti patikrinimus:

1) Lietuvos Respublikos draudimo ir perdraudimo įmonių, draudimo ir perdraudimo tarpininkų įmonių, draudimo kontroliuojančiųjų įmonių;

2) Lietuvos Respublikos draudimo ir perdraudimo įmonių, draudimo ir perdraudimo tarpininkų filialų, įsteigtų kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, prieš tai pranešusi šios valstybės priežiūros institucijai ir sudariusi sąlygas šios institucijos atstovams dalyvauti patikrinime;

3) kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ir perdraudimo įmonių, draudimo ir perdraudimo tarpininkų filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, šios valstybės priežiūros institucijos prašymu;

4) trečiosios valstybės draudimo ir perdraudimo įmonių, draudimo ar perdraudimo tarpininkų filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje;

5) asmenų, su kuriais draudimo ar perdraudimo įmonė, kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas sudarė veiklos rangos sutartis;

6) asmenų, kurie neteisėtai verčiasi draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo ar perdraudimo tarpininkų veikla ar kurie yra susiję su šio įstatymo ar jo pagrindu priimtų teisės aktų pažeidimais;

7) kitų šiame įstatyme nurodytų įmonių.

4. Atlikdami patikrinimą, priežiūros institucijos pareigūnai, tarnautojai, darbuotojai ar pasitelkti asmenys turi teisę:

1) gauti tikrinamų asmenų žodinius ir rašytinius paaiškinimus, reikalauti, kad šie asmenys ar jų atstovai atvyktų duoti paaiškinimų į patikrinimą atliekančio asmens patalpas;

2) pateikę tarnybinį pažymėjimą ir (ar) asmens tapatybės dokumentą bei priežiūros institucijos sprendimą, atlikti patikrinimą, laisvai įeiti į įmonių patalpas darbo metu, tikrinti dokumentus, apskaitos registrus, kitus patikrinimui reikalingus informacijos šaltinius ir pagal tikrinimo medžiagą iš ekspertizės įstaigų ar ekspertų gauti išvadas;

3) išreikalauti ar pasidaryti apskaitos dokumentų, sutarčių, įsakymų, kitų dokumentų ir informacijos kopijas;

4) laikinai, ne ilgiau kaip vienam mėnesiui, paimti tikrinamų įmonių dokumentus, kurie gali būti naudojami kaip pažeidimo įrodymai, palikdami motyvuotą sprendimą dėl dokumentų paėmimo ir dokumentų poėmio aktą;

5) pateikę priežiūros institucijos sprendimą, gauti iš kredito ir finansų įstaigų duomenis, pažymas ir dokumentų apie finansines operacijas, susijusias su tikrinama įmone, kopijas.

5. Priežiūros institucijos teisės atlikti trečiosiose valstybėse įsteigtų Lietuvos Respublikos draudimo ir perdraudimo įmonių, draudimo ar perdraudimo tarpininkų įmonių filialų ir kitų asmenų patikrinimus apibrėžiamos bendradarbiavimo sutartyse su trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis.

6. Kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija, informavusi priežiūros instituciją, turi teisę tikrinti šios Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo ar perdraudimo tarpininko įmonės filialą Lietuvos Respublikoje ar šios draudimo ar perdraudimo įmonės pagal veiklos rangos sutartį pasitelktą įmonę ir šio filialo ir įmonės atžvilgiu turi tokias pačias teises, kaip ir priežiūros institucija tikrinamų subjektų atžvilgiu. Priežiūros institucija turi teisę dalyvauti atliekant tokį patikrinimą.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

7. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį, kai priežiūros institucijai neleidžiama pasinaudoti teise rengti patikrinimą ar dalyvauti atliekant patikrinimą šio straipsnio 3 dalies 2 punkte ir 6 dalyje numatytais atvejais.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

8. Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija gali naudotis teise dalyvauti atliekant patikrinimą, kai jį atlieka dvi ar daugiau priežiūros institucijų.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

213 straipsnis. Draudimo ir perdraudimo taisyklės ir kita informacija

1. Priežiūros institucija neturi teisės reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonės pateiktų išankstiniam patvirtinimui ar periodiškai teiktų draudimo ar perdraudimo taisykles ar kitus sutarties sąlygų aprašus ir dokumentus, ne gyvybės draudimo ir perdraudimo įmokų tarifus ar informaciją apie jų padidinimą ir aktuarinę informaciją, naudojamą skaičiuojant ne gyvybės draudimo ir perdraudimo įmokų tarifus ir (ar) techninius atidėjinius.

2. Kai teikiamos gyvybės draudimo paslaugos, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonės periodiškai teiktų aktuarinę informaciją, naudojamą skaičiuojant draudimo ir perdraudimo įmokų tarifus ir (ar) techninius atidėjinius. Reikalavimas pateikti šią informaciją negali būti išankstinė draudimo veiklos sąlyga.

3. Priežiūros institucija neturi teisės reikalauti, kad kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo ar perdraudimo įmonės, teikiančios paslaugas ar įsisteigusios Lietuvos Respublikoje, pateiktų išankstiniam patvirtinimui ar periodiškai teiktų draudimo ir perdraudimo taisykles ar kitas sutarties sąlygas ir dokumentus, draudimo ir perdraudimo įmokų tarifus ar informaciją apie jų padidinimą ir aktuarinę informaciją, naudojamą skaičiuojant draudimo ir perdraudimo įmokų tarifus ir (ar) techninius atidėjinius.

4. Priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonės, teikiančios paslaugas ar įsisteigusios Lietuvos Respublikoje, pateiktų draudimo taisykles ar kitas sutarties sąlygas ir dokumentus, siekdama įvertinti, ar jos atitinka joms taikomus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytus reikalavimus. Reikalavimas pateikti šią informaciją negali būti išankstinė draudimo ir perdraudimo veiklos sąlyga. Priežiūros institucijai draudžiama nustatyti periodišką minėtos informacijos pateikimą.

5. Šio straipsnio 1–4 dalių nuostatų taikymo išimtis privalomajam draudimui ir sveikatos draudimui nustato šis įstatymas ir kiti teisės aktai.

TREČIASIS SKIRSNIS

BENDRADARBIAVIMAS SU KOMISIJA, EUROPOS DRAUDIMO IR PROFESINIŲ PENSIJŲ INSTITUCIJA IR KITŲ EUROPOS EKONOMINĖS ERDVĖS VALSTYBIŲ PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOMIS

Pakeistas skirsnio pavadinimas:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

214 straipsnis. Bendradarbiavimas priežiūros klausimais

1. Priežiūros institucija privalo glaudžiai bendradarbiauti su Komisija ir kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijomis draudimo ir perdraudimo, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo priežiūros ir jos reglamentavimo tobulinimo klausimais.

2. Priežiūros institucija privalo informuoti Komisiją apie esminius sunkumus, kurie kyla taikant Europos Sąjungos direktyvų pagrindu priimtų Lietuvos Respublikos teisės aktų nuostatas, ir kartu su Komisija ir kitomis Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijomis analizuoti susidariusias problemas, siekdamas rasti tinkamą šių problemų sprendimo būdą.

3. Priežiūros institucija privalo informuoti Komisiją:

1) apie atsisakymo pateikti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai dokumentus pagal šio įstatymo 68 straipsnio 3 dalį ir 69 straipsnio 4 dalį atvejų rūšį ir skaičių;

2) apie poveikio priemonių, pritaikytų kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonėms, rūšį ir skaičių.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

4. Priežiūros institucija privalo informuoti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros instituciją:

1) apie draudimo įmonių veiklą šioje Europos ekonominės erdvės valstybėje, šios Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos prašymu pateikdama apibendrintus veiklos statistinius duomenis;

2) apie aplinkybes, reikšmingas šiai Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai atliekant funkcijas, susijusias su Lietuvos Respublikos patronuojamosios draudimo ar perdraudimo įmonės licencijavimu ar asmenų, užimsiančių vadovaujamąsias pareigas šioje įmonėje, reputacijos, kvalifikacijos ir patirties vertinimu.

5. Priežiūros institucija informuoja Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją:

1) Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos nustatyta tvarka apie veiklos licencijos išdavimą ar veiklos licencijos galiojimo panaikinimą;

2) Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos nustatyta tvarka apie atsisakymo pateikti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai dokumentus pagal šio įstatymo 68 straipsnio 3 dalį ir 69 straipsnio 4 dalį atvejų rūšį ir skaičių;

3) Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos nustatyta tvarka apie poveikio priemonių, pritaikytų kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonėms, rūšį ir skaičių;

4) kiekvienais metais apie tai, ar Lietuvos rinkoje teikiami draudimo produktai suteikia ilgalaikes garantijas, ir apie draudimo ir perdraudimo įmonių elgesį investuojant ilguoju laikotarpiu;

5) kiekvienais metais apie draudimo ir perdraudimo įmonių, kurios taiko suderinimo korekciją, svyravimų korekciją, finansinės būklės atkūrimo laikotarpio pratęsimą pagal šio įstatymo 45 straipsnio 4 dalį ar pereinamojo laikotarpio priemones nerizikingų palūkanų normoms ir techniniams atidėjiniams, skaičių;

6) kiekvienais metais apie suderinimo korekcijos, svyravimų korekcijos, kapitalo reikalavimo nuosavybės vertybinių popierių rizikai padengti simetrinio tikslinimo mechanizmo ir pereinamojo laikotarpio priemonių nerizikingų palūkanų normoms ir techniniams atidėjiniams poveikį draudimo ir perdraudimo įmonių finansinei būklei visų draudimo ir perdraudimo įmonių lygiu ir neįvardytos atskiros draudimo ar perdraudimo įmonės lygiu;

7) kiekvienais metais apie suderinimo korekcijos, svyravimų korekcijos ir kapitalo reikalavimo nuosavybės vertybinių popierių rizikai padengti simetrinio tikslinimo mechanizmo poveikį draudimo ir perdraudimo įmonių elgesiui investuojant ir apie tai, ar šios priemonės per daug nesumažina kapitalo reikalavimų;

8) kiekvienais metais apie finansinės būklės atkūrimo laikotarpio pratęsimą pagal šio įstatymo 45 straipsnio 4 dalį poveikį draudimo ir perdraudimo įmonių pastangoms atkurti mokumo kapitalo reikalavimą tenkinantį tinkamų nuosavų lėšų lygį arba sumažinti veiklos riziką siekiant užtikrinti atitiktį mokumo kapitalo reikalavimui;

9) kiekvienais metais, kai draudimo ir perdraudimo įmonės taiko pereinamojo laikotarpio priemones nerizikingų palūkanų normoms ir techniniams atidėjiniams, apie tai, ar jos laikosi priežiūros institucijos nustatytos tvarkos dėl laipsniško įgyvendinimo planų, ir apie mažesnės priklausomybės nuo šių pereinamojo laikotarpio priemonių perspektyvą, įskaitant informaciją apie priemones, kurių įmonės ir priežiūros institucija ėmėsi arba ims pagal teisės aktų reikalavimus;

10) kiekvienais metais apie vidutinį papildomą kapitalą, kurį privalėjo turėti visos draudimo ir perdraudimo įmonės, atskirai gyvybės draudimo ir ne gyvybės draudimo įmonės, kurios teikia gyvybės ir ne gyvybės draudimo paslaugas, ir perdraudimo įmonės per praėjusius kalendorinius metus, išreikštą procentais nuo mokumo kapitalo reikalavimo, ir procentinį papildomo kapitalo pasiskirstymą pagal nurodytas įmonių kategorijas atsižvelgiant į papildomo kapitalo reikalavimo pagrindus, nurodytus šio įstatymo 48 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose;

11) kiekvienais metais apie draudimo ir perdraudimo įmonių, kurioms sumažinti reguliariai priežiūros tikslais teikiamų ataskaitų reikalavimai, skaičių ir šių įmonių mokumo

kapitalo reikalavimus, draudimo įmokas, techninius atidėjinius ir turtą, išreikštus procentais atitinkamai nuo visų draudimo ir perdraudimo įmonių mokumo kapitalo reikalavimų, draudimo įmokų, techninių atidėjinių ir turto;

12) kiekvienais metais apie grupių, kurioms sumažinti reguliariai priežiūros tikslais teikiamų ataskaitų reikalavimai, skaičių ir šių grupių mokumo kapitalo reikalavimus, draudimo įmokas, techninius atidėjinius ir turtą, išreikštus procentais atitinkamai nuo visų grupių mokumo kapitalo reikalavimų, draudimo įmokų, techninių atidėjinių ir turto.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

215 straipsnis. Informacija apie privalomąjį draudimą

1. Priežiūros institucija privalo informuoti Komisiją apie privalomąjį draudimą Lietuvos Respublikoje, nurodydama:

- 1) teisės normas, reglamentuojančias privalomąjį draudimą;
- 2) informaciją, kuri privalo būti privalomojo draudimo liudijime.

2. Lietuvos Respublikoje yra pripažįstami kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonių privalomojo draudimo liudijimai ir kitokie sertifikatai, kurių turinys atitinka reikalavimus, Komisijos paskelbtus Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

216 straipsnis. Informacija, susijusi su trečiųjų valstybių asmenimis

1. Priežiūros institucija privalo informuoti Komisiją ir kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijas apie:

1) veiklos licencijos išdavimą draudimo ar perdraudimo įmonei, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai yra trečiosios valstybės juridinio asmens ar asmenų patronuojamoji įmonė. Šiuo atveju priežiūros institucija taip pat turi pateikti informaciją apie grupės, į kurią įeina patronuojamoji draudimo ar perdraudimo įmonė, struktūrą;

2) trečiosios valstybės juridinio asmens ar asmenų įgytas draudimo ar perdraudimo įmonės akcijas, jeigu ši įmonė tampa patronuojamąja draudimo ar perdraudimo įmone;

3) valstybės institucijas, kompetentingas išduoti pažymas dėl asmens nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties;

4) su draudimo ar perdraudimo įmonės licencijavimu susijusių asmenų nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties vertinimui reikšmingų dokumentų pateikimą priežiūros institucijai.

2. Priežiūros institucija privalo informuoti Komisiją ir Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją apie esmines kliūtis ir sunkumus, kuriuos patiria Lietuvos Respublikos draudimo ar perdraudimo įmonės įsisteigdamos ar vykdydamos veiklą trečiosiose valstybėse.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

3. Komisijos reikalavimu priežiūros institucija privalo laikinai sustabdyti procedūras dėl:

1) leidimų trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo veiklai Lietuvos Respublikoje išdavimo ar veiklos licencijos išdavimo draudimo ar perdraudimo įmonei, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai yra trečiosios valstybės juridinio asmens ar asmenų patronuojamoji įmonė;

2) leidimų įsigyti draudimo ar perdraudimo įmonės akcijų išdavimo trečiosios valstybės juridiniam asmeniui ar asmenims, tiesiogiai ar netiesiogiai po šio akcijų įsigijimo turėsiančiam ar turėsiantiems patronuojamąją draudimo ar perdraudimo įmonę Lietuvos Respublikoje.

4. Šio straipsnio 3 dalyje numatytos procedūros sustabdomos ne ilgesniam kaip 3 mėnesių laikotarpiui, tačiau Komisijos reikalavimu priežiūros institucija privalo šį terminą pratęsti.

5. Šio straipsnio 3 dalies nuostatos netaikomos tuo atveju, kai kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse įsteigtos trečiųjų valstybių juridinių asmenų patronuojamosios draudimo ar perdraudimo įmonės ar šių draudimo įmonių patronuojamosios draudimo ar perdraudimo įmonės steigia patronuojamąją draudimo įmonę Lietuvos Respublikoje ar ketina įsigyti draudimo ar perdraudimo įmonės Lietuvos Respublikoje akcijų.

6. Komisijos prašymu priežiūros institucija privalo informuoti Komisiją apie:

1) visus prašymus dėl leidimų trečiųjų valstybių draudimo ar perdraudimo įmonių filialų veiklai Lietuvos Respublikoje išdavimo ar prašymus išduoti veiklos licenciją draudimo ar perdraudimo įmonei, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai yra trečiosios valstybės juridinio asmens ar asmenų patronuojamoji įmonė;

2) trečiosios valstybės juridinio asmens ar asmenų prašymus įsigyti draudimo ar perdraudimo įmonės akcijų, po šio akcijų įsigijimo tiesiogiai ar netiesiogiai turėsiančio ar turėsiančių patronuojamąją draudimo ar perdraudimo įmonę Lietuvos Respublikoje.

7. Priežiūros institucija privalo informuoti Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją apie:

1) grupės, į kurią įeina patronuojamoji draudimo ar perdraudimo įmonė, struktūrą, jeigu veiklos licencija išduota draudimo ar perdraudimo įmonei, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai yra trečiosios valstybės juridinio asmens ar asmenų patronuojamoji įmonė;

2) trečiosios valstybės juridinio asmens ar asmenų įgytas draudimo ar perdraudimo įmonės akcijas, jeigu ši įmonė tampa patronuojamąja draudimo ar perdraudimo įmone.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

217 straipsnis. Teisių ir pareigų pagal draudimo ar perdraudimo sutartis perleidimas

1. Jeigu kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija paprašo priežiūros institucijos nuomonės apie kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos priežiūros draudimo ar perdraudimo įmonės ketinimą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo ar perdraudimo sutartis Lietuvos Respublikos draudimo ar perdraudimo įmonei, priežiūros institucija privalo per 3 mėnesius pranešti apie prieštaravimą ar neprieštaravimą dėl teisių ir pareigų perleidimo.

2. Teisių ir pareigų pagal draudimo ar perdraudimo sutartis perleidimui priežiūros institucija prieštarauja tuo atveju, kai galima daryti išvadą, kad po teisių ir pareigų perdavimo perimančioji įmonė nevykdys mokumo kapitalo reikalavimų.

218 straipsnis. Poveikio priemonės

1. Gavusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos informaciją apie tai, kad Lietuvos Respublikos draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo ar perdraudimo tarpininkas, vykdamas veiklą kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, pažeidžia šios valstybės teisės aktus ar kelia grėsmę draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ar trečiųjų asmenų interesams, priežiūros institucija privalo taikyti šiame įstatyme numatytas poveikio priemones ir apie taikytas poveikio priemones informuoti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros instituciją.

2. Gavusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos informaciją apie šios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei taikomus turto valdymo, naudojimo ir disponavimo turtu apribojimus ir prašymą taikyti tokius apribojimus Lietuvos Respublikoje, priežiūros institucija privalo priimti sprendimą dėl šių apribojimų (turto arešto) taikymo Lietuvos Respublikoje.

3. Gavusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos informaciją, kad šios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei panaikintas veiklos licencijos galiojimas, priežiūros institucija privalo priimti sprendimą uždrausti šiai įmonei vykdyti veiklą Lietuvos Respublikoje.

219 straipsnis. Intervencinės priemonės

1. Lietuvos Respublikoje be jokių papildomų formalumų visiškai pripažįstamos kitų Europos ekonominės erdvės valstybių institucijų taikomos intervencinės priemonės, turėsiančios ar galinčios turėti pasekmių Lietuvos Respublikos fiziniams ir juridiniams asmenims, net jei Lietuvos Respublikoje nėra numatytos tokio pobūdžio intervencinės priemonės arba šių intervencinių priemonių taikymas Lietuvos Respublikoje yra siejamas su tam tikrų papildomų sąlygų įgyvendinimu ir šios sąlygos nėra įgyvendintos.

2. Kitų Europos ekonominės erdvės valstybių institucijų taikomos intervencinės priemonės Lietuvos Respublikoje įsigalioja tuo pačiu metu kaip ir kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje.

3. Priežiūros institucija, gavusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos informaciją apie priimtą sprendimą taikyti intervencinę priemonę, atsižvelgdama į intervencinės priemonės galimą poveikį Lietuvos Respublikos fiziniams ir juridiniams asmenims, turi teisę paskelbti gautą informaciją priežiūros institucijos interneto svetainėje.

220 straipsnis. Likvidavimas ir bankrotas

1. Priežiūros institucija, gavusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos informaciją apie priimtą sprendimą likviduoti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonę ar iškelti jai bankroto bylą, atsižvelgdama į šio sprendimo galimą poveikį Lietuvos Respublikos fiziniams ir juridiniams asmenims, turi teisę paskelbti gautą informaciją priežiūros institucijos interneto svetainėje.

2. Sprendimas likviduoti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonę ir jos filialus Lietuvos Respublikoje be jokių papildomų formalumų pripažįstamas Lietuvos Respublikoje ir įsigalioja tuo pačiu metu kaip ir šioje Europos ekonominės erdvės valstybėje.

3. Kitos Europos ekonominės erdvės valstybės institucijos ar kito subjekto paskirtas į šio įstatymo 157 straipsnio 1 dalyje nurodytas pareigas asmuo, ketinantis veikti Lietuvos Respublikoje, privalo turėti sprendimo dėl paskyrimo vertimą į lietuvių kalbą. Legalizacijos ir kitų panašių formalumų nereikalaujama.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyti asmenys ar jų atstovai, paskirti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės teisės aktų nustatyta tvarka, Lietuvos Respublikoje turi teisę atlikti visus veiksmus, kuriuos jie turi teisę atlikti šioje Europos ekonominės erdvės valstybėje.

IX SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

221 straipsnis. Gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklos vykdymas

Veikiančios ne gyvybės draudimo įmonės, turinčios galiojančių gyvybės draudimo sutarčių, naudojami teisėmis ir vykdo pareigas pagal šias sutartis iki šių sutarčių pabaigos. Šių draudimo sutarčių šalys, įsigaliojus šiam įstatymui, negali keisti iki šio įstatymo įsigaliojimo sudarytos gyvybės draudimo sutarties termino nustatydamos ilgesnį gyvybės draudimo sutarties terminą. Veikiančios ne gyvybės draudimo įmonės, turinčios galiojančių gyvybės draudimo sutarčių, privalo vadovautis priežiūros institucijos nurodymais dėl gyvybės draudimo ir ne gyvybės draudimo veiklos atskiro valdymo.

222 straipsnis. Piniginis vienetas

1. Neteko galios nuo 2015-01-01

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1114](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-02, i. k. 2014-13418

2. Šiame įstatyme eurai nurodytus dydžius, kurių indeksavimas numatomas Europos Sąjungos teisės aktuose, indeksuoja priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos vartotojų kainų indeksą, skelbiamą Eurostato.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

Lietuvos Respublikos
draudimo įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1978 m. liepos 25 d. ketvirtoji Tarybos direktyva 78/660/EEB, grindžiama Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 17 skyrius, 1 tomas, p. 21) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2012/6/ES (OL 2012 L 81, p. 3).

2. 1983 m. birželio 13 d. septintoji Tarybos direktyva 83/349/EEB, pagrįsta Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl konsoliduotos atskaitomybės (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 17 skyrius, 1 tomas, p. 58) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2009/49/EB (OL 2009 L 164, p. 42).

3. 1990 m. lapkričio 8 d. Tarybos direktyva 90/618/EEB, iš dalies keičianti, pirmiausia dėl motorinių transporto priemonių civilinės atsakomybės draudimo, Direktyvą 73/239/EEB ir Direktyvą 88/357/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 1 tomas, p. 252).

4. 1995 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/26/EB, iš dalies keičianti Direktyvas 77/780/EEB ir 89/646/EEB dėl kredito įstaigų, Direktyvas 73/239/EEB ir 92/49/EEB dėl ne gyvybės draudimo, Direktyvas 79/267/EEB ir 92/96/EEB dėl gyvybės draudimo, Direktyvą 93/22/EEB dėl investicinių įmonių, Direktyvą 85/611/EEB dėl kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (KIPVPS), kad būtų gerinama riziką ribojanti priežiūra (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 2 tomas, p. 269), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2009/65/EB (OL 2009 L 302, p. 32).

5. 2000 m. lapkričio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/64/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB ir 93/22/EEB dėl keitimosi informacija su trečiosiomis valstybėmis (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 3 tomas, p. 348), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2009/65/EB (OL 2009 L 302, p. 32).

6. 2001 m. spalio 8 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2157/2001 dėl Europos bendrovės (SE) statuto (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 251).

7. 2002 m. kovo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/13/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 73/239/EEB dėl ne gyvybės draudimo įmonėms taikomų mokumo atsargos reikalavimų (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 310).

8. 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 330).

9. 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 340), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2010/78/ES (OL 2010 L 331, p. 120).

10. 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 2004/113/EB, įgyvendinanti vienodo požiūrio į moteris ir vyrus principą dėl galimybės naudotis prekėmis bei paslaugomis ir prekių tiekimo bei paslaugų teikimo (OL 2004 L 373, p. 37).

11. 2005 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/1/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 85/611/EEB, 91/675/EEB, 92/49/EEB bei 93/6/EEB, taip pat Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 94/19/EB, 98/78/EB, 2000/12/EB, 2001/34/EB, 2002/83/EB ir 2002/87/EB, siekiant sukurti naują finansinių paslaugų komitetų organizacinę struktūrą (OL 2005 L 79, p. 9), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2009/65/EB (OL 2009 L 302, p. 32).

12. 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 92/49/EEB ir direktyvas 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB ir 2006/48/EB dėl riziką ribojančio vertinimo tvarkos taisyklių ir vertinimo kriterijų, taikomų akcijų paketų įsigijimui ir didinimui finansų sektoriuje (OL 2007 L 247, p. 1).

13. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/103/EB dėl motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo patikrinimo (OL 2009 L 263, p. 11).

14. 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL 2009 L 335, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/51/ES (OL 2014 L 153, p. 1).

Papildyta punktu:

Nr. [XII-1476](#), 2014-12-18, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21138

Punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

15. 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL 2009 L 335, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2011/89/ES (OL 2011 L 326, p. 113).

Punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. [XII-1476](#), 2014-12-18, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21138

16. 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/89/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvų 98/78/EB, 2002/87/EB, 2006/48/EB ir 2009/138/EB nuostatos dėl finansų konglomeratui priklausančių finansų subjektų papildomos priežiūros (OL 2011 L 326, p. 113).“

Punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. [XII-1476](#), 2014-12-18, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21138

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 3 ir 4 straipsnius ir 5 straipsnio 9 dalį, įsigalioja 2016 m. sausio 1 d.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-719](#), 2013-12-19, Žin., 2013, Nr. 140-7080 (2013-12-30), i. k. 2013-00005

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

3 straipsnis. Pasiūlymas Lietuvos bankui

Lietuvos bankas iki 2015 m. vasario 28 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-719](#), 2013-12-19, Žin., 2013, Nr. 140-7080 (2013-12-30), i. k. 2013-00005

4 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas

1. Vadovaudamiesi priežiūros institucijos teisės aktais ir 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2015/35, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos

direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL 2015 L 12, p. 1), draudimo ir perdraudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas gali teikti prašymus ir priežiūros institucija pagal draudimo ir perdraudimo įmonių ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo pateiktus prašymus arba įgyvendindama priežiūros institucijos funkcijas, teises ir pareigas priima sprendimus, kuriais išduodamas leidimas įtraukti papildomas nuosavas lėšas, patvirtinamas nuosavų lėšų elementų klasifikavimas, išduodamas leidimas naudoti įmonei būdingus parametrus, išduodamas leidimas naudoti dalinį ar visišką vidaus modelį, išduodamas leidimas steigti specialiąją įmonę, išduodamas leidimas įtraukti draudimo kontroliuojančiosios įmonės papildomas nuosavas lėšas, išduodamas leidimas skaičiuoti draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių mokumo kapitalo reikalavimą pagal vidaus modelį, išduodamas leidimas taikyti nerizikingų palūkanų normų kreivės suderinimo korekciją, išduodamas leidimas taikyti pereinamojo laikotarpio priemonės nerizikingų palūkanų normoms ar techniniams atidėjiniams, nustatomas draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės priežiūros lygis ir apimtis, nustatoma draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės priežiūros institucija, įsteigiama draudimo priežiūros institucijų kolegija ir kurie įsigalioja 2016 m. sausio 1 d., jeigu šie sprendimai priimti iki 2015 m. gruodžio 31 d.

2. Nuo 2015 m. liepos 1 d., vadovaudamiesi priežiūros institucijos teisės aktais ir 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2015/35, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL 2015 L 12, p. 1), draudimo ir perdraudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas gali teikti prašymus ir priežiūros institucija pagal draudimo ir perdraudimo įmonių ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo pateiktus prašymus arba įgyvendindama priežiūros institucijos funkcijas, teises ir pareigas priima sprendimus, kuriais išduodamas leidimas dalyvavimą kitose įmonėse rodančią sumą atimti iš tinkamų nuosavų lėšų mokumo kapitalo ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti, parenkamas draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės mokumo apskaičiavimo metodas, trečiosios valstybės mokumo sistema pripažįstama lygiaverte šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo nustatytai mokumo sistemai, išduodamas leidimas taikyti centralizuoto rizikos valdymo grupių mokumo priežiūrą draudimo ar perdraudimo įmonėms, kurios yra patronuojamosios draudimo ir perdraudimo įmonių įmonės, nustatomi metodai, kuriais užtikrinama draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės įmonių priežiūra, kai draudimo ar perdraudimo įmonės patronuojančioji įmonė yra ne Europos ekonominės erdvės draudimo įmonė, išduodamas leidimas taikyti kitas šio straipsnio 1 dalyje nenurodytas pereinamojo laikotarpio priemones, kurie įsigalioja 2016 m. sausio 1 d., jeigu šie sprendimai priimti iki 2015 m. gruodžio 31 d.

3. Priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad draudimo ir perdraudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas pateiktų patikslintus ar trūkstantis dokumentus ir informaciją, reikalingus šio straipsnio 1, 2 ar 4 dalyje nustatytiems sprendimams priimti. Šiuo atveju priežiūros institucija privalo motyvuoti savo reikalavimą, apie jį pranešti draudimo ir perdraudimo įmonei ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui ir nustatyti protingą dokumentų ir informacijos pateikimo terminą.

4. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą atsisakyti išduoti leidimą, apie šį sprendimą ji nedelsdama praneša draudimo ir perdraudimo įmonėms ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui ir nurodo tokio sprendimo motyvus. Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

5. Šiame straipsnyje nustatytų sprendimų priėmimo tvarką nustato Europos Komisijos įgyvendinimo reglamentai, kuriuose nustatomi techniniai įgyvendinimo standartai dėl leidimų išdavimo procedūrų.

6. Priežiūros institucija iki 2016 m. sausio 1 d. informuoja Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją šios nustatyta tvarka apie grupės, į kurią įeina patrunuojamoji draudimo ar perdraudimo įmonė, struktūrą, jeigu veiklos licencija išduota draudimo ar perdraudimo įmonei, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai yra trečiosios valstybės juridinio asmens ar asmenų patrunuojamoji įmonė ir trečiosios valstybės juridinio asmens ar asmenų įgytas draudimo ar perdraudimo įmonės akcijos, jeigu ši įmonė tampa patrunuojamąja draudimo ar perdraudimo įmone.

Papildyta straipsniu:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

5 straipsnis. Įstatymo taikymas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonei arba trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui, kurie nuo 2016 m. sausio 1 d. nebesudaro naujų draudimo ar perdraudimo sutarčių ir tik administruoja sudarytas draudimo ar perdraudimo sutartis, siekdami nutraukti veiklą, netaikomos šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo I, II ir V skyrių nuostatos:

1) kai jie priežiūros institucijai įrodo, kad nutrauks veiklą iki 2019 m. sausio 1 d., arba

2) kai jiems taikomos šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo VI skyriaus nuostatos ir yra paskirtas likviduojamos draudimo ar perdraudimo įmonės likvidatorius, likvidacinės komisijos pirmininkas, asmuo, atsakingas už trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, ar bankrutuojančios draudimo ar perdraudimo įmonės administratorius.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos pereinamojo laikotarpio priemonės taikomos tik kai yra visos šios sąlygos:

1) draudimo ar perdraudimo įmonė arba trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė nepriklauso draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupei, o jeigu priklauso draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupei, kai visos grupės įmonės nutraukia naujų draudimo ar perdraudimo sutarčių sudarymą;

2) draudimo ar perdraudimo įmonė arba trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas pranešė priežiūros institucijai, kad taiko šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pereinamojo laikotarpio priemones;

3) draudimo ar perdraudimo įmonė arba trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas kiekvienais metais teikia priežiūros institucijai pažangos ataskaitą, kurioje teikiama informacija apie padarytą pažangą nutraukiant įmonės veiklą.

3. Draudimo ar perdraudimo įmonė arba trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas, taikantys pereinamojo laikotarpio priemones pagal šio straipsnio 1 dalies 1 punktą, taiko šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo I, II ir V skyrių nuostatas nuo 2019 m. sausio 1 d. arba nuo ankstesnės datos, jeigu priežiūros institucija, įvertinusi pažangos ataskaitą ir atsižvelgdama į konkretaus draudimo ar perdraudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo padėtį, nusprendžia, kad pažanga, padaryta nutraukiant veiklą, yra nepakankama (neatlikti reikiami veiksmai, nesiimta atitinkamų priemonių ir pan.).

4. Draudimo ar perdraudimo įmonė arba trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas, taikantys pereinamojo laikotarpio priemones pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą, taiko šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo I, II ir V skyrių nuostatas nuo 2021 m. sausio 1 d. arba nuo ankstesnės datos, jeigu priežiūros institucija, įvertinusi pažangos ataskaitą ir atsižvelgdama į konkretaus draudimo ar perdraudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo padėtį, nusprendžia, kad pažanga, padaryta nutraukiant veiklą, yra nepakankama (neatlikti reikiami veiksmai, nesiimta atitinkamų priemonių ir pan.).

5. Šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalių nuostatos netrukdo draudimo ar perdraudimo įmonei arba trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui taikyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo I, II ir V skyrių nuostatų.

6. Priežiūros institucija sudaro draudimo ir perdraudimo įmonių arba trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialų, taikančių pereinamojo laikotarpio priemones pagal šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktus, sąrašus ir pateikia juos kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijoms Europos Komisijos įgyvendinimo reglamentų, kuriuose nustatomi techniniai įgyvendinimo standartai dėl informavimo ir bendradarbiavimo procesų, nustatyta tvarka.

7. Draudimo ar perdraudimo įmonės, apskaičiuodamos minimalaus kapitalo reikalavimą pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 40 straipsnio 3 dalies nuostatas, iki 2017 m. gruodžio 31 d. turi taikyti mokumo kapitalo reikalavimą, apskaičiuotą pagal standartinę formulę.

8. Draudimo ar perdraudimo įmonės, tinkamai vykdžiusios mokumo atsargos reikalavimus iki 2015 m. gruodžio 31 d., bet neturinčios pakankamai tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų minimalaus kapitalo reikalavimui padengti, privalo iki 2016 m. gruodžio 31 d. pertvarkyti savo veiklą pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 40 straipsnyje nustatytus reikalavimus, netaikydamos šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 20 ir 46 straipsnių nuostatų. Jeigu draudimo ar perdraudimo įmonė iki 2016 m. gruodžio 31 d. nepertvarko veiklos, priežiūros institucija, atlikusi visus reikiamus veiksmus užtikrinti draudimo įmonės draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesų ir teisių apsaugą, nedelsdama panaikina jos veiklos licencijos galiojimą.

9. Priežiūros institucija nustato šių pereinamojo laikotarpio priemonių taikymo tvarką:

- 1) dėl ataskaitų priežiūros institucijai pateikimo ir atskleidimo visuomenei laikotarpių;
- 2) dėl nuosavų lėšų elementų priskyrimo pagrindinėms nuosavoms lėšoms;
- 3) dėl reikalavimų įmonėms, investuojančioms į prekiaujamus vertybinius popierius ar kitas finansines priemones, kurių pagrindą sudaro paskolos;
- 4) dėl pagal standartinę formulę naudojamų standartinių parametrų taikymo;
- 5) dėl atitikties mokumo kapitalo reikalavimui;
- 6) dėl mokumo kapitalo reikalavimo taikymo įmonėms, vykdančioms profesinių pensijų kaupimo veiklą;
- 7) dėl draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių grupės vidaus modelio taikymo reikalavimų.

Papildyta straipsniu:

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ

DALIA GRYBAUSKAITĖ

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-718](#), 2013-12-19, Žin., 2013, Nr. 140-7079 (2013-12-30), i. k. 2013-00004

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo pakeitimo įstatymo 1 straipsnio pakeitimo ĮSTATYMAS

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-719](#), 2013-12-19, Žin., 2013, Nr. 140-7080 (2013-12-30), i. k. 2013-00005

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo pakeitimo įstatymo 2 ir 3 straipsnių pakeitimo ĮSTATYMAS

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1114](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-02, i. k. 2014-13418

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. XI-2277 1 straipsnio pakeitimo įstatymas

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1476](#), 2014-12-18, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21138

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. XI-2277 1 straipsnio pakeitimo įstatymas

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1603](#), 2015-04-09, paskelbta TAR 2015-04-17, i. k. 2015-05897

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. XI-2277 1 ir 2 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 4 ir 5 straipsniais įstatymas

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1883](#), 2015-06-25, paskelbta TAR 2015-07-07, i. k. 2015-11083

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. XI-2277 1 straipsnio pakeitimo įstatymas